

ЗАКОН

О УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом уређују се: врсте и класификација отпада; планирање управљања отпадом; субјекти управљања отпадом; одговорности и обавезе у управљању отпадом; организовање управљања отпадом; управљање посебним токовима отпада; услови и поступак издавања дозвола за управљање отпадом; прекогранично кретање отпада; извештавање о отпаду и база података; финансирање управљања отпадом; надзор, као и друга питања од значаја за управљање отпадом.

Управљање отпадом је делатност од општег интереса.

Циљ закона

Члан 2.

Циљ овог закона је да се обезбеде и осигурају услови за:

- 1) управљање отпадом на начин којим се не угрожава здравље људи и животна средина;
- 2) превенцију настајања отпада, посебно развојем чистијих технологија и рационалним коришћењем природних богатстава, као и отклањање опасности од његовог штетног дејства на здравље људи и животну средину;
- 3) поновно искоришћење отпада и издвајање секундарних сировина из отпада;
- 4) развој поступака и метода за одлагање отпада;
- 5) санацију несанитарних и дивљих депонија;
- 6) праћење стања постојећих и новоформираних санитарних депонија;
- 7) развијање свести о управљању отпадом.

Начин управљања отпадом

Члан 3.

Управљање отпадом врши се на начин којим се обезбеђује најмањи ризик по угрожавање живота и здравља људи и животне средине, контролом и мерама смањења:

- 1) загађења вода, ваздуха и земљишта;
- 2) опасности по биљни и животињски свет;
- 3) опасности од настајања удеса односно великог удеса, нарочито експлозија или пожара;
- 4) негативних утицаја на пределе и природна добра посебних вредности;
- 5) нивоа буке и непријатних мириса.

Изузеци од примене

Члан 4.

Одредбе овог закона не примењују се на:

- 1) гасовите отпадне материје које се испуштају у атмосферу;
- 2) земљу (in situ) укључујући неископану контаминирану земљу и грађевине трајно повезане са земљиштем;
- 3) неконтаминирано земљиште и друге материјале из природе ископане током грађевинских активности где је извесно да ће материјал бити коришћен у грађевинске сврхе у свом природном облику на градилишту на ком је ископан;
- 4) радиоактивни отпад;
- 5) деактивиране експлозиве;
- 6) фекалије, ако нису обухваћене ставом 2. тачка 2) овог члана;
- 7) сламу и друге природне неопасне пољопривредне или шумске материјале који се користе у пољопривреди, шумарству или за производњу енергије од такве биомасе кроз процесе или методе, који не штете животној средини или угрожавају здравље људи;
- 8) муљ из канализационих система и садржај септичких јама, осим муља из постројења за третман отпадних вода.

У мери у којој је то уређено другим прописима, мере овог закона не примењују се на:

- 1) отпадне воде;
- 2) споредне производе животињског порекла, укључујући и добијене производе на које се примењују прописи у области ветеринарства, осим оних који су намењени за спаљивање, коришћење у постројењима за производњу биогаса и биометана или постројењима за компостирање или одлагање на санитарну депонију под посебним условима, у складу са посебним прописом;
- 3) супстанце које су намењене да се користе као храниво у складу са прописима о храни за животиње и које се не састоје или не садрже споредне производе животињског порекла;
- 4) лешеве животиња које нису заклане, као и на убијене животиње у циљу искорењивања епизоотичне болести, а које су уклоњене у складу са прописима у области ветеринарства;
- 5) отпад који настаје при истраживању, ископавању, експлоатацији, припреми и складиштењу минералних сировина, као и при раду у каменоломима на које се примењују прописи о управљању рударским отпадом.

На седименте премештене унутар површинских вода ради управљања водама и водним путевима или спречавања поплава или смањења ефеката поплава или суша или мелиорације земљишта, не примењују се одредбе овог закона, ако је утврђено да су седименти неопасни.

Значење израза

Члан 5.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) анаеробна дигестија јесте процес у којем се биоразградиви материјал разграђује у одсуству кисеоника;

2) био отпад јесте биоразградиви отпад из башти и паркова, отпад од хране и кухињски отпад из домаћинства, ресторана, угоститељства и малопродајних објеката, канцеларија и veleпродаје и сличан отпад из производње прехранбених производа;

3) центар за сакупљање отпада јесте место одређено одлуком јединице локалне самоуправе, на које грађани доносе отпад и кабасти отпад (намештај и бела техника, баштенски отпад, материјал погодан за рециклажу, укључујући и опасан отпад из домаћинства);

4) деконтаминација обухвата све операције које омогућавају поновно коришћење, рециклажу или безбедно одлагање опреме, објеката или материјала контаминираних опасним материјама и може укључити уклањање или замену опасних материја одговарајућим мање штетним материјама;

5) депонија јесте место за коначно санитарно одлагање отпада на површини или испод површине земље укључујући:

- интерна места за одлагање (место где произвођач одлаже сопствени отпад на месту настанка),
- стална места (више од једне године) која се користе за привремено складиштење отпада, али искључујући складишта где се отпад истовара ради припреме за даљи транспорт до места за третман, односно поновно искоришћење или одлагање на другим локацијама и складиштење отпада пре третмана, односно поновног искоришћења најдуже до три године или складиштење отпада пре одлагања најдуже до једне године);

6) дивља депонија јесте место, јавна површина, на којој се налазе неконтролисано одложене различите врсте отпада и које не испуњава услове утврђене прописом којим се уређује одлагање отпада на депоније;

7) делатност управљања отпадом јесте сакупљање, транспорт, складиштење, поновно искоришћење (укључујући и сортирање) и одлагање отпада, укључујући и надзор над тим операцијама и накнадни мониторинг локација одлагања, а укључујући и радње које обављају трговац и посредник;

8) дозвола за управљање отпадом јесте решење надлежног органа којим се правном лицу или предузетнику одобрава обављање делатности управљања отпадом и утврђују услови поступања са отпадом на начин који обезбеђује најмањи ризик по здравље људи и животну средину;

9) држалац отпада јесте произвођач отпада, физичко или правно лице или предузетник који има фактичку власт над отпадом;

10) фармацеутски отпад јесу сви лекови, препарати и сировине, укључујући и њихову примарну амбалажу, као и сав прибор коришћен за њихову припрему и примену.

Фармацеутски отпад може бити:

- неопасан фармацеутски отпад који не представља опасност по животну средину и здравље људи, а третира се по поступку прописаном за управљање опасним фармацеутским отпадом,
- опасан фармацеутски отпад настао од лекова који садрже тешке метале и дезинфицијенаса, као и лекова познатог и непознатог састава и лекова чији се састав не може утврдити, цитотоксични и цитостатски отпад;

11) индустријски отпад јесте отпад из било које индустрије или са локације на којој се налази индустрија, осим јаловине настале приликом истраживања, експлоатације, припреме и складиштења минералних сировина на истражном и експлоатационом пољу;

12) инертни отпад јесте отпад који није подложен било којим физичким, хемијским или биолошким променама, не раствара се, не сагорева или на други начин физички или хемијски реагује, није биолошки разградив или не утиче неповољно на друге материје са којима долази у контакт на начин који може да доведе до повећања загађења животне средине или угрози здравље људи, а укупно излуживање и садржај загађујућих материја у отпаду и екотоксичност излужених материја не смеју бити значајни, а посебно не смеју да угрожавају квалитет површинских и/или подземних вода;

13) карактеризација отпада јесте поступак испитивања којим се утврђују физичко-хемијске, хемијске и биолошке особине и састав отпада, односно одређује да ли отпад садржи или не садржи једну или више опасних карактеристика;

14) класификација отпада јесте поступак сврставања отпада на једну или више листа отпада које су утврђене посебним прописом, а према његовом пореклу, саставу и даљој намени;

15) комерцијални отпад јесте отпад који настаје у привредним друштвима, установама и другим институцијама које се у целини или делимично баве трговином, услугама, канцеларијским пословима, спортом, рекреацијом или забавом, осим комуналног и индустријског отпада;

16) компостирање јесте третман биоразградивог отпада под дејством микроорганизама, у циљу стварања компоста, у присуству кисеоника и под контролисаним условима;

17) комунални отпад јесте мешовити и одвојено сакупљени отпад из домаћинства, који укључује папир и картон, стакло, метал, пластику, био отпад, дрво, текстил, амбалажу, отпад од електричне и електронске опреме, отпад од батерија и акумулатора, кабастни отпад укључујући душеке и намештај као и мешовити и одвојено сакупљени отпад из других извора, где је такав отпад сличан по природи и саставу отпада из домаћинства. Комунални отпад не укључује отпад из производње, пољопривреде, шумарства, рибарства, септичких јама и канализационе мреже и пречишћавања отпадних вода укључујући канализациони муљ, отпадна возила или отпад од грађења и рушења. Овом дефиницијом не доводи се у питање расподела одговорности за управљање отпадом између јавних и приватних субјеката;

18) медицински отпад јесте отпад који настаје из објеката у којима се обавља здравствена заштита људи или животиња и/или са других места у којима се пружају здравствене и друге услуге (из дијагностике, експерименталног рада, лабораторија, чишћења, одржавања и дезинфекције простора и опреме), а обухвата неопасан и опасан медицински отпад, и то:

- неопасан медицински отпад који није загађен опасним или другим материјама, а који је по свом саставу сличан комуналном отпаду (биоразградив и др),
- опасан медицински отпад који захтева посебно поступање, односно који има једну или више опасних карактеристика које га чине опасним отпадом, и то: патоанатомски отпад, оштри предмети, отпад загађен крвљу и телесним течностима, инфективни, и потенцијално инфективни, остали опасан

медицински отпад (хемијски отпад, отпад са високим садржајем тешких метала);

19) материјално поновно искоришћење јесте сваки поступак поновног искоришћења, искључујући поновно искоришћење у енергетске сврхе и претходну прераду у материјале који ће се користити као гориво или друга средства за производњу енергије; укључује, између осталог, припрему за поновну употребу, рециклажу и насипање;

20) мобилно постројење за управљање отпадом јесте покретна техничка јединица за коју надлежни орган не издаје грађевинску дозволу а у којој се отпад третира (операцијама R1 до R12, D8, D9, D13 и D14) на месту настанка отпада, односно на другој локацији произвођача отпада или на локацији за коју оператер мобилног постројења за управљање отпадом поседује дозволу за складиштење исте врсте отпада који је предвиђен за третман и на којој испуњава услове за третман предметног отпада, уз претходно прибављену сагласност јединице локалне самоуправе;

21) најбоље доступне технике (BAT) јесу најбоље доступне технике у складу са законом којим се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине;

22) насипање јесте свака операција поновног искоришћења где се одговарајући неопасни отпад користи у сврхе рекултивације у ископаним подручјима или у инжењерске сврхе у уређењу пејзажа. Отпад који се користи за насипање мора да замени материјале који нису отпад а који би се иначе у ту сврху користили, да буде погодан за горе наведене сврхе и да буде ограничен на количину која је стриктно неопходна за постизање те сврхе;

23) неопасан отпад јесте отпад који нема карактеристике опасног отпада;

24) несанитарна депонија (сметлиште) јесте место где јединице локалне самоуправе одлажу отпад у полуконтролисаним условима, којим управља јавно комунално предузеће и које има одређену инфраструктуру (ограду, капију, булдожер), а тело депоније није изграђено у складу са прописом којим се уређује одлагање отпада на депоније (нема водонепропусни слој, дренажни систем за одвођење отпадних вода и др);

25) одвојено сакупљање јесте сакупљање отпада при чему се различите врсте сакупљеног отпада чувају одвојено по врсти и својствима тако да се олакша њихов посебан третман;

26) одлагање отпада јесте било која операција која није поновно искоришћење отпада, чак и када та операција има за секундарну последицу настајање супстанце или енергије (D неисцрпна листа операција одлагања отпада);

27) организовано тржиште отпадом јесте функционални оквир који омогућава ефикасан, одржив и транспарентан промет отпадом;

28) отпад јесте свака материја или предмет који држалац одбацује, намерава или је неопходно да одбаци;

29) отпад од грађења и рушења јесте отпад који настаје извођењем грађевинских и других радова на изградњи и рушењу објеката, адаптацијама, реновирању, реконструисању стамбених, индустријских и других објеката, одржавању и замени инфраструктурних објеката, као и ископима за стамбену, индустријску и путну инфраструктуру, и то:

- неопасан отпад од грађења и рушења који не садржи опасне карактеристике (рециклабилан, инертан и др),
- опасан отпад од грађења и рушења који захтева посебно поступање, који има једну или више опасних карактеристика које га чине опасним отпадом (отпад који садржи азбест, отпад са високим садржајем тешких метала и др) на које се примењују посебни прописи;

30) отпад од хране јесте храна (супстанца или производ, прерађен, делимично прерађен или непрерађен, а намењен за људску употребу или за који се може очекивати да ће га људи употребити), која је постала отпад;

31) опасан отпад јесте отпад који по свом пореклу, саставу или концентрацији опасних материја може проузроковати опасност по животну средину и здравље људи и има најмање једну од опасних карактеристика утврђених посебним прописима, укључујући и амбалажу у коју је опасан отпад био или јесте упакован;

32) оператер јесте свако правно лице или предузетник које, у складу са прописима, управља постројењем за управљање отпадом или га контролише или је овлашћен за доношење економских одлука у области техничког функционисања постројења и на чије име се издаје дозвола за управљање отпадом;

33) PCB јесу полихлоровани бифенили (PCB), полихлоровани терфенили (PCT), монометил-тетрахлородифенилметани, монометил-дихлородифенилметани, монометил-дибромодифенилметани или било која смеша која садржи неку од ових материја у концентрацији већој од 0,005 процентног масеног удела; PCB отпади јесу отпади, укључујући уређаје, објекте, материјале или течности које садрже, састоје се или су контаминирани PCB;

34) поновно искоришћење отпада је свака операција чији је главни резултат употреба отпада у корисне сврхе када отпад замењује друге материјале које би иначе требало употребити за ту сврху или отпад који се припрема како би испунио ту сврху, у постројењу или шире у привредним делатностима (R неисцрпна листа операција поновног искоришћења отпада);

35) поновна употреба јесте свака операција којом се производ или његови делови који нису отпад поновно користе за исту сврху за коју су намењени;

36) посебни токови отпада јесу они за чије је управљање потребно прописати посебне мере које се односе на сакупљање, транспорт, складиштење, односно третман (истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпадна жива, живина једињења и отпад који садржи живу, PCB и PCB отпад, POPs отпад, отпад који садржи азбест, отпадна возила, медицински отпад, фармацеутски отпад, отпад из производње титан диоксида, амбалажа и амбалажни отпад, отпад од грађења и рушења, отпадни муљ из постројења за пречишћавање отпадних вода);

37) посредник јесте правно лице или предузетник који организује поновно искоришћење или одлагање отпада у име других лица;

38) постројење за управљање отпадом јесте стационарна или мобилна техничка јединица за третман отпада, која заједно са грађевинским делом чини технолошку целину, односно складиште отпада;

39) потврда за обављање делатности управљања отпадом јесте решење надлежног органа којим се правном лицу или предузетнику одобрава обављање делатности управљања отпадом и утврђују услови поступања са отпадом на начин који обезбеђује најмањи ризик по здравље људи и животну средину;

40) прекогранично кретање отпада јесте кретање отпада из једне области под јурисдикцијом једне државе или кроз област која није под националном јурисдикцијом било које државе, под условом да су најмање две државе укључене у кретање;

41) подносилац обавештења (нотификације) о прекограничном кретању отпада јесте лице које је увозник или извозник отпада, а које може бити: произвођач отпада, сакупљач, складиштар, трговац, посредник или други држалац отпада;

42) потврда пријаве за прекогранично кретање отпада јесте решење надлежног органа којим се одобрава прекогранично кретање отпада за поједине врсте неопасног отпада у складу са посебним прописом;

43) превенција обухвата мере предузете пре него што супстанца, материјал или производ постане отпад, којима се смањују количине отпада, укључујући поновну употребу производа или продужење животног циклуса производа, или штетних утицаја произведеног отпада на животну средину и здравље људи, или садржај опасних супстанци у материјалима и производима;

44) припрема за поновну употребу отпада јесу операције поновног искоришћења отпада које се односе на проверу, чишћење или поправку којима се производи или делови тих производа који су постали отпад, припремају тако да могу бити поновно употребљени, без било какве друге претходне обраде;

45) произвођач отпада јесте свако лице чијом активношћу настаје отпад (примарни произвођач отпада) или свако лице чијом активношћу претходног третмана, мешања или другим поступцима долази до промене састава или својстава отпада;

46) произвођач производа јесте правно лице или предузетник који у оквиру своје делатности израђује, производи и продаје производ, без обзира на начин продаје, укључујући продају на даљину или увози производ у Републику Србију и ставља производ на тржиште Републике Србије;

47) регион за управљање отпадом јесте просторна целина која обухвата више суседних јединица локалне самоуправе које, у складу са споразумом који закључују те јединице локалне самоуправе, заједнички управљају отпадом у циљу успостављања одрживог система управљања отпадом;

48) рециклажа јесте свака операција (R2 до R10 и R12) поновног искоришћења којом се отпад прерађује у производ, материјале или супстанце без обзира да ли се користе за првобитну или другу намену, укључујући прераду органских материјала, осим поновног искоришћења у енергетске сврхе и прераде у материјале који су намењени за коришћење као гориво или за насипање;

49) сакупљање отпада јесте прикупљање отпада, укључујући и разврставање и привремено складиштење код произвођача отпада за потребе транспорта до постројења за управљање отпадом или сакупљање од физичких лица у складу са законом којим се прописују комуналне делатности;

50) сакупљач отпада јесте предузетник или правно лице које сакупља отпад;

51) секундарна сировина јесте отпад који се може користити за рециклажу ради добијања сировине за производњу истог или другог производа (папир, картон, метал, стакло, пластика и др);

52) складиштење отпада јесте привремено чување отпада на локацији држаоца отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама у складу са овим законом, као и активност оператера у објекту опремљеном и регистрованом за складиштење отпада;

53) солидификација јесу процеси који мењају физичко стање отпада коришћењем адитива без промене хемијских својстава отпада;

54) стабилизација јесу процеси којима се мења опасност састојака у отпаду и трансформише опасан отпад у неопасан отпад;

55) спаљивање (инсинерација) јесте термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу са или без искоришћења енергије произведене сагоревањем путем оксидације, као и осталим поступцима термичког третмана отпада, као што су пиролиза, гасификација или плазма поступак, ако се супстанце које су резултат обраде накнадно спаљују;

56) су-спаљивање (ко-инсинерација) јесте термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу чија је првенствена сврха производња енергије или производа и који користи отпад као основно или додатно гориво, укључујући третман путем оксидације, као и остале поступке термичког третмана отпада као што су пиролиза, гасификација или плазма поступак, ако се супстанце које су резултат обраде накнадно спаљују;

57) трговац отпадом јесте свако правно лице или предузетник који у своје име купује и касније продаје отпад;

58) трансфер станица јесте место до којег се отпад допрема и привремено складишти ради раздвајања или претовара пре транспорта на третман отпада;

59) транспорт отпада јесте превоз отпада ван места настанка отпада односно ван постројења који обухвата утовар, превоз (као и претовар) и истовар отпада а који је регулисан посебним прописима;

60) третман отпада обухвата операције поновног искоришћења или одлагања, укључујући претходну припрему за поновно искоришћење или одлагање;

61) управљање отпадом јесте спровођење прописаних мера за поступање са отпадом у оквиру сакупљања, транспорта, складиштења, поновног искоришћења (укључујући разврставање) односно одлагања отпада, укључујући и надзор над тим активностима и бригу о постројењима за управљање отпадом после затварања као и активности које предузима трговац односно посредник;

62) пиролиза отпада јесте хемијски процес током којег долази до разлагања органске фракције отпада при повишеној температури и у одсуству кисеоника;

63) гасификација отпада је процес третмана отпада при коме се у присуству оксидационог средства (кисеоник, водена пара, итд) одвија непотпуна оксидација (непотпуно сагоревање), при чему настаје отпадна гасна смеша;

64) плазма поступак јесте третман отпада на високим температурама створеним електричним луком, тј. електропражњењем у инертној атмосфери, при чему се отпад разлаже на гасовите продукте и чврсти остакљени остатак;

65) отпадни муљ јесте муљ настао у постројењима за пречишћавање комуналних и индустријских отпадних вода и у другим сличним уређајима за пречишћавање отпадних вода.

Начела

Члан 6.

Управљање отпадом заснива се на следећим начелима:

1) Начело избора најоптималније опције за животну средину

Избор најоптималније опције за животну средину је систематски и консултативни процес доношења одлука који обухвата заштиту и очување животне средине. Примена избора најоптималније опције за животну средину установљава, за дате циљеве и околности, опцију или комбинацију опција која даје највећу добит или најмању штету за животну средину у целини, уз прихватљиве трошкове и профитабилност, како дугорочно, тако и краткорочно.

2) Начело самодовољности

Примена начела самодовољности подразумева успостављање интегрисане и одговарајуће мреже постројења за поновно искоришћење и одлагање мешаног комуналног отпада сакупљеног из домаћинства, укључујући сакупљање ове врсте отпада који настаје код других произвођача отпада, узимајући у обзир најбоље доступне технике, у складу са овим законом. Мрежа тих постројења треба да буде пројектована тако да омогући Републици Србији остваривање начела самодовољности у одлагању отпада, као и у поновном искоришћењу отпада, узимајући у обзир географске карактеристике региона и потребу за посебним постројењима за поједине врсте отпада. Ова мрежа треба да омогући одлагање или поновно искоришћење отпада у једном од најближих одговарајућих постројења, најпримеренијим методама и технологијама, како би се осигурао висок ниво заштите животне средине и јавног здравља.

3) Начело близине и регионалног приступа управљању отпадом

Отпад се третира или одлаже што је могуће ближе месту његовог настајања, односно у региону у којем је произведен да би се у току транспорта отпада избегле нежељене последице на животну средину. Избор локације постројења за поновно искоришћење или одлагање отпада врши се у зависности од локалних услова и околности, врсте отпада, његове запремине, начина транспорта и одлагања, економске оправданости, као и од могућег утицаја на животну средину. Регионално управљање отпадом обезбеђује се развојем и применом регионалних стратешких планова заснованих на европском законодавству и националној политици.

4) Начело хијерархије управљања отпадом

Хијерархија управљања отпадом представља редослед приоритета у пракси управљања отпадом.

Хијерархија управљања отпадом се примењује као приоритетан редослед у превенцији и управљању отпадом, прописима и јавним политикама:

- 1) превенција;
- 2) припрема за поновну употребу;
- 3) рециклажа;
- 4) остале операције поновног искоришћења (поновно искоришћење у циљу добијања енергије и др);
- 5) одлагање.

Када се примењује хијерархија отпада на коју се односи редослед хијерархије управљања отпадом, предузимају се мере којима се подстичу решења којима се постиже најбољи укупан резултат за животну средину што може захтевати код посебних токова отпада одступање од хијерархије где је то оправдано животним циклусом, узимајући у обзир укупне утицаје на настајање и управљање таквим отпадом.

Развој законодавства и јавних политика у области управљања отпадом је у потпуности транспарентан процес, у складу са важећим прописима о консултацијама и укључивању грађана и свих заинтересованих страна.

У примени начела хијерархије узимају се у обзир општи принципи заштите животне средине, предострожности и одрживости, техничке изводљивости и економске вредности, заштите ресурса, као и укупан утицај на животну средину, здравље људи, економски и социјални утицаји.

5) Начело одговорности

Произвођачи, увозници, дистрибутери и продавци производа који утичу на пораст количине отпада одговорни су за отпад који настаје услед њихових активности. Произвођач сноси највећу одговорност јер утиче на састав и особине производа и његове амбалаже. Произвођач је обавезан да брине о смањењу настајања отпада, развоју производа који су рециклабилни, развоју тржишта за поновну употребу и рециклажу својих производа.

6) Начело „загађивач плаћа”

Загађивач мора да сноси пуне трошкове последица својих активности. Трошкови настајања, поновног искоришћења и одлагања отпада морају се укључити у цену производа.

II. ВРСТЕ И КЛАСИФИКАЦИЈА ОТПАДА

Врсте отпада

Члан 7.

Врсте отпада у смислу овог закона су:

- 1) комунални отпад;
- 2) комерцијални отпад;
- 3) индустријски отпад.

Отпад из става 1. овог члана, у зависности од опасних карактеристика које утичу на здравље људи и животну средину, може бити:

- 1) инертни;
- 2) неопасан;
- 3) опасан.

Класификација отпада

Члан 8.

Отпад се разврстава према каталогу отпада.

Каталог отпада је збирна листа неопасног и опасног отпада према пореклу и саставу.

Опасан отпад се класификује, када је неопходно, према граничним вредностима концентрације опасних материја.

Држалац отпада, дужан је да класификује отпад на прописан начин, у складу са овим законом.

Ради утврђивања састава и опасних карактеристика отпада лице из става 4. овог члана дужно је да изврши испитивање опасног отпада, као и отпада који према пореклу, саставу и карактеристикама може бити опасан отпад.

Министар надлежан за послове заштите животне средине (у даљем тексту: министар) прописује:

- 1) каталог отпада;
- 2) листу категорија отпада (Q листа);
- 3) листу категорија опасног отпада према пореклу и саставу (Y листа);
- 4) листу компоненти отпада због којих се отпад сматра опасним (C листа);
- 5) листу опасних карактеристика отпада (H листа) и граничне вредности концентрације опасних компоненти у отпаду на основу којих се одређују карактеристике отпада;
- 6) листу поступака и метода одлагања и поновног искоришћења отпада (D листа и R листа);
- 7) врсте, садржину и образац извештаја о испитивању отпада;
- 8) врсте параметара за одређивање физичко-хемијских особина опасног отпада намењеног за физичко-хемијски третман;
- 9) врсте параметара за испитивање отпада за потребе термичког третмана;
- 10) врсте параметара за испитивање отпада и испитивање елуата намењеног одлагању;
- 11) начин и поступак класификације отпада.

У пропису из става 6. тач. 2), 3) и 5) овог члана министар утврђује листу српских стандарда који садрже техничке захтеве за категорије и компоненте отпада.

Укључивање материје или објекта у листу из става 7. овог члана не значи да је то отпад у свим случајевима, већ ће се сматрати отпадом само уколико испуњава услове у складу са овим законом.

Поновна класификација опасног отпада као неопасног отпада не може се постићи разређивањем или мешањем отпада са циљем смањења почетне концентрације опасних материја на ниво испод граничних вредности за дефинисање опасног отпада.

Нуспроизвод

Члан 9.

Власник и/или други држалац материје или предмета који је настао као резултат производног процеса чији примарни циљ није производња те материје или предмета, може са њима поступати као са нуспроизводом, ако су испуњени следећи услови:

- 1) да је даља употреба ове материје или предмета извесна;

2) да се материја или предмет може употребити директно без додатне обраде, осим уобичајеним индустријским поступцима, који не укључују поступке одвајања нежељених или опасних састојака;

3) да је материја или предмет настао као саставни део производног процеса;

4) да је даља употреба материје или предмета дозвољена, односно није забрањена, да материја или предмет испуњава све релевантне захтеве у погледу производа, заштите животне средине и здравља људи за ту конкретну употребу и да неће довести до штетних последица по животну средину или здравље људи.

Изузетно од става 1. овог члана, нуспроизвод је отпад када је техничким прописом којим се уређује поступање са производима или са отпадом, односно смерницама Европске уније у овим областима одређено да се са нуспроизводом поступа као са отпадом или је његова даља употреба забрањена.

Министар прописује критеријуме за одређивање нуспроизвода.

Доказивање испуњености услова за нуспроизвод

Члан 10.

Власник и/или други држалац материје или предмета из члана 9. овог закона може са њима поступати као са нуспроизводом, ако прибави потврду о упису у регистар нуспроизвода.

Захтев за упис у регистар нуспроизвода подноси се министарству надлежном за послове заштите животне средине (у даљем тексту: Министарство).

Власник и/или други држалац материје или предмета из става 1. овог члана доказује испуњеност услова из члана 9. став 1. овог закона следећим документима:

1) уговором закљученим са будућим корисником те материје или предмета за коју се тражи упис у регистар;

2) техничком спецификацијом будућег корисника материје или предмета;

3) доказом да материја или предмет за коју се тражи упис у регистар нуспроизвода задовољава услове у приложеној спецификацији.

Министарство издаје потврду о упису у регистар нуспроизвода на основу испуњености услова из чл. 9. и 10. овог закона и узимајући у обзир смернице Европске уније о нуспроизводима.

Министарство решењем одбија упис у регистар нуспроизвода ако утврди да је техничким прописом којим се уређује поступање са производима или са отпадом, односно смерницама Европске уније у овим областима одређено да се са нуспроизводом поступа као са отпадом или је његова даља употреба забрањена или да нису испуњени услови из става 3. овог члана.

Потврда, односно решење из ст. 4. и 5. овог члана издаје се у року од 30 дана од дана пријема захтева за упис у регистар нуспроизвода.

Против решења из става 5. овог члана није дозвољена жалба већ се може покренути управни спор.

Власник и/или други држалац материје или предмета који је уписан у регистар нуспроизвода дужан је да обавести Министарство о свакој промени

података на основу којих је извршен упис у регистар нуспроизвода у року од 30 дана од дана када је промена настала.

Министарство је дужно да Агенцији за заштиту животне средине (у даљем тексту: Агенција) достави потврду о упису у регистар нуспроизвода у року од 30 дана од дана издавања потврде.

Министар ближе прописује образац извештаја о нуспроизводима, начин и рокове за његово достављање.

Престанак статуса отпада

Члан 11.

Поједине врсте отпада које су биле подвргнуте рециклажи или другој операцији поновног искоришћења престају да буду отпад у смислу члана 5. став 1. тачка 28) овог закона, под условима да:

- 1) материја или предмет имају употребну вредност;
- 2) постоји тржиште или потражња за таквим материјама или предметима;
- 3) материја или предмет испуњава техничке услове прописане законом и стандардима који се примењују на производе;
- 4) материја или предмет неће имати штетан утицај на животну средину или здравље људи.

Услови из става 1. овог члана укључују граничне вредности загађујућих материја, када је то неопходно, узимајући у обзир било које могуће штетне утицаје материја или предмета.

Количине материја или предмета које су у складу са ставом 1. овога члана престале да буду отпад, урачунавају се у укупне количине рециклираног и искоришћеног отпада за потребе испуњавања националних циљева рециклаже и поновног искоришћења.

Министар прописује:

- 1) врсте отпада за које се може поднети захтев, за поступак оцењивања усаглашености;
- 2) дозвољене поступке и технологије третмана за врсте отпада из тачке 1) овог става;
- 3) друге посебне елементе за одређивање престанка статуса отпада који није наведен у тачки 1) овог става;
- 4) образац извештаја о отпаду који је престао да буде отпад, начин и рокове за његово достављање.

Оцењивање усаглашености са техничким захтевима из става 4. тачка 1) овог члана спроводи држалац отпада на прописан начин у складу са важећим стандардима и законом којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености.

Министарство доноси решење о престанку статуса отпада и уписује га у регистар отпада који је престао да буде отпад, на основу издатих исправа о усаглашености производа, узимајући у обзир посебне елементе, стандарде и прописе који се односе на производе, као и друге податке од важности.

Министарство решењем одбија захтев за упис у регистар отпада који је престао да буде отпад ако нису испуњени прописани технички захтеви.

Решење из става 7. овог члана је коначно.

Против решења из става 7. овог члана није дозвољена жалба већ се може покренути управни спор.

Члан 12.

Министарство води:

- 1) регистар нуспроизвода на основу издатих потврда за упис у регистар;
- 2) регистар отпада који је престао да буде отпад на основу издатих исправа о усаглашености производа.

Податке из регистра Министарство доставља Агенцији.

Министар прописује садржину захтева за упис у регистар нуспроизвода и регистар отпада који је престао да буде отпад, садржину и образац потврде о упису у регистар, начин вођења, садржину и образац регистра.

III. ПЛАНИРАЊЕ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Врсте докумената

Члан 13.

Ради планирања управљања отпадом у Републици Србији, Влада доноси следеће планске документе:

- 1) Програм управљања отпадом;
- 2) Програм управљања отпадним муљем;
- 3) План превенције стварања отпада.

Јединице локалне самоуправе које чине регион за управљање отпадом споразумно доносе регионални план управљања отпадом.

Јединица локалне самоуправе доноси локални план управљања отпадом на својој територији.

Осим планских докумената из става 1. овог члана доносе се и следећи документи:

- 1) План управљања отпадом код примарног произвођача отпада;
- 2) План управљања отпадом у постројењу за које се издаје интегрисана дозвола;
- 3) Радни план за управљање отпадом код оператера.

Програм управљања отпадом

Члан 14.

Програм управљања отпадом (у даљем тексту: Програм) је основни документ јавне политике којим се дугорочно одређује и усмерава управљање отпадом на територији Републике Србије.

Садржај Програма одређује се у складу са прописима којима се уређује област управљања јавним политикама.

Програм припрема Министарство у сарадњи са надлежним органом аутономне покрајине.

Влада, на предлог Министарства, доноси Програм.

Акциони план управљања отпадом

Члан 15.

Реализација Програма остварује се доношењем акционог плана управљања отпадом (у даљем тексту: Акциони план), који је његов саставни део.

Садржај Акционог плана одређује се у складу са прописима којима се уређује област управљања јавним политикама.

Програм управљања отпадним муљем

Члан 16.

Програм управљања отпадним муљем је документ јавне политике којим су утврђени циљеви за управљање муљем у Републици Србији, кључне мере за остваривање постављених циљева, као и оквир за оператере и остале субјекте за њихово дугорочно оперативно планирање за управљање муљем.

Садржај Програма управљања отпадним муљем одређује се у складу са прописима којима се уређује област управљања јавним политикама.

Програм управљања отпадним муљем припрема Министарство у сарадњи са надлежним органом аутономне покрајине.

Влада, на предлог Министарства, доноси Програм управљања отпадним муљем.

Извештај о реализацији програма

Члан 17.

Извештавање о резултатима спровођења Програма и Акционог плана, као и Програма управљања отпадним муљем спроводи се у складу са прописима који уређују област управљања јавним политикама.

Мере превенције

Члан 18.

У циљу спречавања стварања отпада предузимају се мере којима се:

- 1) промовишу и подстичу одрживи модели производње и потрошње;
- 2) подстиче пројектовање, производња и употреба производа који су ресурсно ефикасни, издржљиви (укључујући у погледу животног века и одсуства планираног застаривања), поправљиви, вишекратни и надоградиви;
- 3) циљају производи који садрже критичне сировине како би се спречило да ови производи постану отпад;
- 4) подстиче поновна употреба производа и успостављање система који промовишу активности поправке и поновне употребе, посебно електричне и електронске опреме, текстила и намештаја, као и грађевинског материјала и производа;
- 5) подстичу, где је то прикладно и без штете по права интелектуалне својине, доступност резервних делова, упутства за употребу, техничких информација или других инструмената, опреме или софтвера који омогућавају поправку и поновну употребу производа без угрожавања њиховог квалитета и безбедности;
- 6) смањује стварање отпада у процесима који се односе на индустријску производњу, производњу, градњу и рушење, узимајући у обзир најбоље доступне технике;

7) смањује стварање отпада од хране у примарној производњи, у преради и производњи, у малопродаји и другој дистрибуцији хране, у ресторанима и угоститељским објектима и у домаћинствима;

8) подстиче донирање хране и други облици прерасподеле за људску употребу, дајући предност људској употреби у односу на употребу у храни за животиње и прераду у непрехрамбене производе;

9) промовише смањење садржаја опасних супстанци у материјалима и производима, не доводећи у питање усклађене законске захтеве који се односе на те материјале и производе;

10) смањује стварање отпада, посебно отпада који није погодан за припрему за поновну употребу или рециклажу;

11) идентификују производи који су главни извори отпада, посебно у природи и предузимају одговарајуће мере за спречавање и смањење отпада од ових производа с тим да је када се ова обавеза спроводи путем тржишних ограничења, неопходно обезбедити да таква ограничења буду пропорционална и недискриминаторна;

12) развијају и подржавају информативне кампање за подизање свести о превенцији стварања отпада.

Министар ближе прописује листу мера превенције стварања отпада.

План превенције стварања отпада

Члан 19.

План превенције стварања отпада (у даљем тексту: план превенције) доноси се ради спречавања негативног утицаја економског раста на животну средину стварањем отпада.

План превенције садржи мере за спречавање стварања отпада из члана 18. овог закона у складу са чл. 2. и 6. овог закона.

Планом превенције утврђују се циљеви и мере превенције стварања отпада, описују постојеће мере превенције и њихов допринос спречавању настанка отпада, и даје процена предложених мера превенције или других одговарајућих мера са листе мера превенције из члана 18. става 2. овог члана, а које могу имати утицај на:

- 1) опште услове стварања отпада;
- 2) фазу дизајнирања, производње и дистрибуције производа;
- 3) фазу потрошње и употребе производа.

За мере превенције усвојене у плану из става 1. овог члана одређују се одговарајућа посебна квалитативна и квантитативна мерила за праћење и процену напретка у примени мера, а могу се одредити и посебни квалитативни и квантитативни циљеви и индикатори, а посебно који се односе на количину створеног отпада, као и праћење и оцењивање спровођења мера које се односе на поновну употребу производа и спречавање настанка отпада од хране.

За мере из става 4. овог члана, где је то релевантно, описује се и допринос економских инструмената и мера спречавању настанка отпада и процењује корисност тих мера или других одговарајућих мера из члана 99. став 1. овог закона.

План превенције доноси Влада, на предлог Министарства, за период од шест година, а оцењује и, по потреби, ревидира једном у три године.

Регионални план управљања отпадом

Члан 20.

Скупштине две или више јединица локалне самоуправе на чијим територијама укупно живи најмање 200.000 становника доносе, по прибављеној сагласности Министарства, а за територију аутономне покрајине надлежног органа аутономне покрајине, регионални план управљања отпадом, којим се дефинишу заједнички циљеви у управљању отпадом у складу са Програмом и планом превенције.

Регионални план управљања отпадом може се донети и за територије општина на којима живи мање од 200.000 становника по претходно израђеној студији оправданости за доношење регионалног плана на коју сагласност даје Министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине.

Поступак израде и доношења регионалног плана из ст. 1. и 2. овог члана уређује се споразумом скупштина јединица локалне самоуправе, у складу са законом.

Управљање отпадом на територији две или више јединица локалне самоуправе из ст. 1. и 2. овог члана врши се у складу са регионалним и локалним планом управљања отпадом.

Локални план управљања отпадом

Члан 21.

Скупштина јединице локалне самоуправе доноси локални план управљања отпадом којим дефинише циљеве управљања отпадом на својој територији у складу са Програмом, планом превенције и регионалним планом управљања отпадом.

Локални план управљања отпадом припрема служба јединице локалне самоуправе надлежна за послове управљања отпадом у сарадњи са другим органима надлежним за послове привреде, финансија, заштите животне средине, урбанизма, као и са представницима привредних друштава, односно предузећа, удружења, стручних институција, невладиних и других организација које се баве заштитом животне средине, укључујући и организације потрошача.

Период важења и садржина планова

Члан 22.

Планови управљања отпадом из чл. 20. и 21. овог закона доносе се за период од десет година, а поново се разматрају сваких пет година, и по потреби ревидирају и доносе за наредних десет година.

Планови из става 1. овог члана садрже:

- 1) очекиване врсте, количине и порекло укупног отпада на територији обухваћеној планом;
- 2) очекиване врсте, количине и порекло отпада који ће бити поновно искоришћен или одложен у оквиру територије обухваћене планом;
- 3) очекиване врсте, количине и порекло отпада који ће се прихватити из других јединица локалне самоуправе;
- 4) очекиване врсте, количине и порекло отпада који ће се отпремити у друге јединице локалне самоуправе;
- 5) циљеве које треба остварити у погледу поновне употребе и поновног искоришћења отпада у оквиру територије која је обухваћена планом;

- 6) програм сакупљања отпада из домаћинства;
- 7) програм сакупљања опасног отпада из домаћинства;
- 8) програм сакупљања комерцијалног отпада;
- 9) програм управљања индустријским отпадом;
- 10) предлоге за поновну употребу и рециклажу компонената комуналног отпада;
- 11) програм смањења количина отпада од хране, биоразградивог и амбалажног отпада у комуналном отпаду;
- 12) програм развијања јавне свести о управљању отпадом;
- 13) локацију постројења за третма отпада односно локацију за сакупљање отпада, укључујући податке о локацијским условима;
- 14) мере за спречавање кретања отпада који није обухваћен планом;
- 15) мере за поступање са отпадом који настаје у ванредним ситуацијама;
- 16) мере санације несанитарних и дивљих депонија;
- 17) надзор и праћење планираних активности и мера;
- 18) процену трошкова и изворе финансирања за планиране активности и мере;
- 19) могућности сарадње између две или више јединица локалне самоуправе;
- 20) рокове за извршење планираних активности и мера;
- 21) друге податке, циљеве, активности и мере од значаја за ефикасно управљање отпадом.

Локални планови управљања отпадом достављају се Агенцији у року од 30 дана од дана доношења.

Регионални планови управљања отпадом достављају се Министарству, односно надлежном органу аутономне покрајине за регионе који се у потпуности налазе на територији аутономне покрајине, у року од 30 дана од дана доношења ради добијања сагласности.

Министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине доставља Агенцији сагласност на регионалне планове управљања отпадом.

План управљања отпадом код примарног произвођача отпада

Члан 23.

Примарни произвођач отпада који годишње производи више од 100t неопасног отпада и/или више од 200kg опасног отпада доноси План управљања отпадом код примарног произвођача отпада који садржи нарочито:

- 1) податке о врстама отпада које настају активношћу произвођача отпада;
- 2) податке о мерама који се предузимају у циљу превенције стварања отпада;
- 3) податке о мерама који се предузимају у циљу раздвајања различитих врста отпада и податке о опреми за сакупљање отпада;

- 4) начин привременог складиштења отпада на локацији произвођача;
- 5) податке о предвиђеном начину поступања са отпадом;
- 6) мере заштите од пожара и експлозија;
- 7) мере заштите животне средине и здравља људи.

План управљања отпадом у постројењима за које се издаје интегрисана дозвола

Члан 24.

За постројења за која се издаје интегрисана дозвола у складу са законом, припрема се и доноси План управљања отпадом у постројењима за које се издаје интегрисана дозвола који садржи нарочито:

- 1) документацију о отпаду који настаје у процесу рада постројења, као и о отпаду чије искоришћење врши оператер тог постројења или чије одлагање врши оператер (врсте, састав и количине отпада);
- 2) мере које се предузимају у циљу смањења производње отпада, посебно опасног отпада;
- 3) поступке и начине раздвајања различитих врста отпада, посебно опасног и отпада који ће се поново користити, ради смањења количине отпада за одлагање;
- 4) начин складиштења и третмана.

План управљања отпадом у постројењима за које се издаје интегрисана дозвола се прилаже уз захтев за издавање интегрисане дозволе, у складу са законом.

План управљања отпадом у постројењима за које се издаје интегрисана дозвола оператер је дужан да ажурира и достави Министарству на сагласност сваких десет година као и у случају битних измена у раду постројења.

Изузетно од става 1. овог члана, за постројења чија је делатност складиштење односно третман отпада и за која се издаје интегрисана дозвола, уместо Плана управљања отпадом у постројењима за које се издаје интегрисана дозвола припрема се и доноси Радни план за управљање отпадом код оператера.

Радни план за управљање отпадом код оператера

Члан 25.

За делатности складиштења и третмана отпада припрема се и доноси Радни план за управљање отпадом код оператера (у даљем тексту: Радни план).

Радни план прилаже се уз захтев за издавање дозволе за управљање отпадом и мора бити усклађен са одредбама овог закона, као и посебних прописа.

Радни план обавезно садржи следеће елементе:

- 1) опис локације објекта и опис постројења као и опреме за рад;
- 2) операције управљања отпадом и дозвољене врсте отпада;
- 3) податке о радном времену;
- 4) податке о квалификованом лицу одговорном за стручни рад;
- 5) идентификацију извора ризика;

6) податке о опреми у објекту или постројењу, а која се користи ради спречавања и контроле загађења;

7) план вршења мониторинга рада постројења, податке о уређајима за мониторинг рада постројења и периодима извештавања о мониторингу;

8) податке о прелазном и нестабилном начину рада постројења;

9) податке о мерама превенције удеса;

10) податке о планираним мерама поступања у акцидентним ситуацијама.

Радни план постројења за термички третман отпада, поред елемената из става 3. овог члана садржи и:

1) податке о сировинама и помоћним материјалима, осталим материјама и енергији која се користи у постројењу или је постројење производи;

2) податке о нултном стању локације на којој се налази постројење;

3) податке о врсти и количини предвиђених емисија из постројења уз граничне вредности које су прописане посебним законом;

4) податке о технологијама и техникама за спречавање или смањење емисија из постројења у складу са посебним прописом;

5) податке о остацима отпада после термичког третмана, уз опис мера за спречавање настајања остатака, податке о припреми за поновно искоришћење насталог отпада уколико је то могуће, или одлагања отпада насталог у постројењу;

6) податке о обавезама праћења емисија у животну средину;

7) податке о главним алтернативама за предметну технологију;

8) изјаву подносиоца захтева да ће се произведена топлота која се добија спаљивањем или су-спаљивањем отпада поново користити за комбиновано добијање топлотне или електричне енергије, за производњу процесне паре или за системе даљинског грејања, односно материје.

Радни план за депоније, поред елемената из става 3. овог члана, садржи елементе који се односе на опремање локације ради спречавања и контроле загађења, и то: прихватни систем за отпадне воде, прихватни систем за процедурне воде, систем за пречишћавање процедурних вода, систем за контролу гаса из депоније, систем за сакупљање гаса из депоније, систем за сакупљање атмосферских вода, успостављање, одржавање и заштиту завршног покривача.

Радни план за депоније садржи и:

1) податке о контроли загађења, мониторингу и извештавању (мониторинг и извештавање о: саставу отпада, емисијама гасова, квалитету површинске, процедурне и подземне воде, квалитету земљишта, метеоролошким условима контроли непријатних мириса, контроли и мониторингу буке, контрола штеточина и птица, контрола разношења отпада, контрола стабилности постројења, мониторинг заштитних слојева);

2) податке о технологији одлагања отпада и динамици попуњавања и затварања касета.

Оператер је дужан да ажурира Радни план и достави га Министарству на сагласност сваких десет година као и у случају битних измена у раду постројења.

IV. СУБЈЕКТИ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Врсте субјеката

Члан 26.

Субјекти надлежни за управљање отпадом јесу:

- 1) Република Србија;
- 2) аутономна покрајина;
- 3) јединица локалне самоуправе;
- 4) Агенција за заштиту животне средине;
- 5) стручне организације за испитивање отпада;
- 6) организације цивилног друштва, укључујући и организације потрошача;
- 7) произвођачи отпада, као и лица која обављају делатност управљања отпадом;
- 8) други органи и организације, у складу са законом.

Република Србија

Члан 27.

Република Србија преко надлежних органа и организација обезбеђује управљање отпадом на својој територији.

Министарство:

- 1) предлаже Влади Програм, Програм управљања отпадним муљем као и план превенције;
- 2) координира и врши послове управљања отпадом од значаја за Републику Србију и прати стање;
- 3) даје сагласност на регионалне планове управљања отпадом, осим за планове за регионе који се у потпуности налазе на територији аутономне покрајине;
- 4) издаје дозволе, сагласности, потврде и друге акте прописане овим законом и води евиденцију;
- 5) води евиденцију о дозволама, сагласностима, потврдама и другим актима које су издали други надлежни органи;
- 6) утврђује овлашћене организације у складу са овим законом;
- 7) врши надзор и контролу примене мера поступања са отпадом;
- 8) предузима друге мере и активности, у складу са међународним уговорима и споразумима.

Аутономна покрајина

Члан 28.

Аутономна покрајина:

- 1) учествује у изради Програма као и Програма управљања отпадним муљем;
- 2) координира и врши послове управљања отпадом од значаја за аутономну покрајину и прати стање;

3) даје сагласност на регионалне планове управљања отпадом за регионе који су у потпуности на њеној територији;

4) издаје дозволе, сагласности, потврде и друге акте у складу са овим законом, води евиденцију и податке доставља Министарству;

5) врши надзор и контролу примене мера поступања са отпадом на својој територији у складу са овим законом;

6) врши и друге послове утврђене законом.

Аутономна покрајина својим актом одређује органе надлежне за обављање послова из става 1. овог члана.

Послови из става 1. тач. 4) и 5) овог члана обављају се као поверени послови.

Јединица локалне самоуправе

Члан 29.

Јединица локалне самоуправе:

1) доноси локални план управљања отпадом, обезбеђује услове и стара се о његовом спровођењу;

2) уређује, обезбеђује, организује и спроводи управљање комуналним, односно инертним и неопасним отпадом на својој територији, у складу са законом;

3) уређује поступак наплате услуга у области управљања комуналним, односно инертним и неопасним отпадом, у складу са законом;

4) издаје дозволе, одобрења и друге акте у складу са овим законом, води евиденцију и податке доставља Министарству;

5) на захтев Министарства или надлежног органа аутономне покрајине даје мишљење у поступку издавања дозвола у складу са овим законом;

6) врши надзор и контролу мера поступања са отпадом у складу са овим законом;

7) врши и друге послове утврђене законом.

Јединица локалне самоуправе својим актом одређује органе и службе надлежне за обављање послова из става 1. овог члана.

Послови из става 1. овог члана који се односе на инертни и неопасни отпад, као и послови из става 1. тач. 4) и 6) овог члана обављају се као поверени послови.

Заједничко управљање отпадом јединица локалне самоуправе у оквиру региона за управљање отпадом

Члан 30.

Две или више јединица локалне самоуправе заједнички обезбеђују и спроводе управљање отпадом у оквиру региона за управљање отпадом, под условима и на начин утврђеним законом, Програмом и споразумом скупштина јединица локалне самоуправе.

Споразумом из става 1. овог члана скупштине јединица локалне самоуправе уређују нарочито: међусобна права и обавезе у обезбеђивању услова за обављање делатности и рад постројења за управљање отпадом на подручјима тих јединица локалне самоуправе, права и обавезе комуналног предузећа, односно другог правног или физичког лица у обављању те

делатности, начин доношења одлука у случају несагласности јединица локалне самоуправе о појединим питањима везаним за делатности управљања отпадом, као и друга питања од значаја за организацију и спровођење управљања отпадом.

У случају да две или више јединица локалне самоуправе не обезбеде и не спроводе управљање отпадом под условима и на начин утврђен у ставу 1. овог члана, одлуку о заједничком обезбеђивању и спровођењу управљања отпадом на територији тих јединица локалних самоуправа, на предлог Министарства, односно надлежног органа аутономне покрајине за регионе који су у потпуности на њеној територији, доноси Влада.

Агенција за заштиту животне средине

Члан 31.

Агенција обавља послове који се односе на:

1) вођење и ажурирање базе података о управљању отпадом у оквиру Националног регистра извора загађивања који је саставни део информационог система заштите животне средине, у складу са законом којим се уређује заштита животне средине;

2) вођење података о расположивим и потребним количинама отпада, укључујући секундарне сировине, размену и стављање на располагање тих података електронским путем;

3) извештавање о управљању отпадом на националном нивоу и у складу са преузетим међународним обавезама.

Стручне организације за испитивање отпада

Члан 32.

Испитивање отпада врши се ради класификације отпада за:

- 1) прекогранично кретање;
- 2) третман;
- 3) престанак статуса отпада.

Испитивање отпада врше стручне организације и друга правна лица која су овлашћена за узорковање и карактеризацију према обиму испитивања за која су акредитована (у даљем тексту: акредитована лабораторија), у складу са законом.

Карактеризација отпада врши се само за опасан отпад и за отпад који према пореклу, саставу и карактеристикама може бити опасан отпад, осим отпада из домаћинства.

Стручне организације и друга правна лица из става 2. овог члана издају извештај о испитивању отпада.

Овлашћење за испитивање отпада

Члан 33.

Захтев за добијање овлашћења за испитивање отпада Министарству може поднети стручна организација, односно акредитована лабораторија.

Уз захтев из става 1. овог члана прилаже се следећа документација:

1) списак радника који раде на пословима испитивања отпада, са врстом и степеном стручне спреме, односно научним звањем;

- 2) списак опреме са евиденционим бројем;
- 3) број и намена просторија (скица и др);
- 4) списак параметара испитивања;
- 5) списак метода које се примењују за одговарајућа испитивања;
- 6) акт о акредитацији.

Овлашћење из става 1. овог члана издаје се решењем министра на период од четири године и може се обновити.

Овлашћење за испитивање отпада министар одузима због несавесног и нестручног обављања послова за које је издато овлашћење, и то ако:

- 1) се утврди да овлашћена организација не испуњава прописане услове;
- 2) се утврди да је овлашћење издато на основу нетачних и неистинитих података;
- 3) овлашћена организација не врши испитивање отпада у складу са издатим овлашћењем;
- 4) се утврди да овлашћена организација, у вршењу послова за које јој је издато овлашћење, поступа на противправан начин (примање мита, давање мита, примање и давање провизије, корупција, фалсификат и слично).

Решење из ст. 3. и 4. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

V. ОДГОВОРНОСТИ И ОБАВЕЗЕ У УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ

Одговорност произвођача односно увозника производа

Члан 34.

Произвођач производа користи технологије и развија производњу на начин који обезбеђује рационално коришћење природних ресурса, материјала и енергије, подстиче поновно коришћење и рециклажу производа и амбалаже на крају животног циклуса и промовише еколошки одрживо управљање природним ресурсима.

Произвођач или увозник чији производ после употребе постаје опасан отпад дужан је да омогући преузимање тог отпада од крајњег корисника производа после употребе, без накнаде трошкова и са њима поступи у складу са овим законом и другим прописима.

Произвођач или увозник из става 2. овог члана може да овласти друго правно лице да, у његово име и за његов рачун, преузима производе после употребе.

Обавезе произвођача отпада

Члан 35.

Произвођач отпада дужан је да:

- 1) ако је примарни произвођач сачини и усвоји план управљања отпадом из члана 23. овог закона и организује његово спровођење, ако годишње производи више од 100t неопасног отпада или више од 200kg опасног отпада;
- 2) прибави извештај о испитивању отпада и ажурира га у случају промене технологије, промене порекла сировине, других активности које би

утицале на промену карактера отпада и чува извештај пет година, после чега је дужан да прибави нови извештај о испитивању отпада;

- 3) обезбеди примену начела хијерархије управљања отпадом;
- 4) сакупља настали отпад одвојено и разврстава га у складу са важећим прописима и потребом будућег третмана;
- 5) привремено складишти отпад на месту настанка на начин који не утиче на здравље људи и животну средину и обезбеди услове да не дође до мешања различитих врста отпада, као ни мешања отпада са водом;
- 6) преда отпад лицу које је овлашћено за управљање отпадом ако није у могућности да организује поступање са отпадом у складу са овим законом;
- 7) води евиденцију о отпаду који настаје, који се предаје или одлаже;
- 8) одреди лице одговорно за управљање отпадом;
- 9) омогући надлежном инспектору контролу над локацијама, објектима, постројењима и документацијом.

Произвођач отпада не подлеже обавези прибављања дозволе за привремено складиштење сопственог отпада, који је настао у поступку обављања његове основне делатности утврђене посебним прописом, на локацији на којој је отпад настао.

Произвођач отпада који производи отпад на више локација и исти привремено складишти у свом централном складишту у обавези је да за исто прибави дозволу за складиштење отпада.

Складиште из става 2. овог члана мора да испуњава техничке услове прописане посебним прописом за дату врсту отпада, односно посебним прописом за складиштење отпада.

Лице одговорно за управљање отпадом код примарног произвођача отпада из става 1. тачка 8) овог члана дужно је да:

- 1) изради нацрт плана управљања отпадом из члана 23. овог закона, организује његово спровођење и ажурирање;
- 2) предлаже мере у складу са начелима управљања отпадом;
- 3) прати спровођење закона и других прописа о управљању отпадом и извештава органе управљања.

Произвођач отпада може вршити третман отпада самостално или га мора предати другом правном лицу или предузетнику који обавља послове третмана отпада, или преко посредника отпадом, трговца отпадом, сакупљача или преко јавног комуналног предузећа или путем јавно приватног партнерства, односно да отпад извезе ако у Републици Србији не постоји постројење за третман предметног отпада.

Одговорност држаоца отпада

Члан 36.

Изузетно од члана 34. став 2. овог закона држалац отпада је одговоран за све трошкове управљања отпадом.

За отпад чији је држалац сакупљач отпада трошкове управљања отпадом сноси држалац који непосредно предаје отпад на руковање сакупљачу отпада уколико је опрема за сакупљање постављена на месту настанка отпада односно држалац није физичко лице.

Правно лице или предузетник дужан је да од физичког лица од којег преузима односно купује отпад прибави податке из личне карте или другог документа којим се доказује идентитет тог лица, као и доказ о пореклу отпада или изјаву о државини отпада.

Државина над отпадом се може пренети само правним лицима или предузетницима који воде документацију у складу са овим законом.

Државина над отпадом преноси се између правних лица односно предузетника када следећи држалац преузме отпад и прими Документ о кретању отпада, у складу са овим законом.

Обавезе сакупљача отпада

Члан 37.

Сакупљач отпада је дужан да:

- 1) прибави дозволу за сакупљање отпада од надлежног органа;
- 2) води евиденцију о отпаду који сакупља;
- 3) да са отпадом поступа у складу са његовим својствима, количини, начину транспорта, складиштења и третмана;
- 4) омогућава надлежном инспектору надзор над спровођењем мера и услова прописаним дозволом за сакупљање издатом од стране надлежног органа.

Обавезе превозника отпада

Члан 38.

Превозник отпада дужан је да:

- 1) обавља транспорт у складу са дозволом за транспорт отпада и захтевима који регулишу посебни прописи о транспорту (ADR/RID/ADN и др);
- 2) води евиденцију о сваком транспорту отпада у складу са законом;
- 3) омогућава надлежном инспектору надзор над спровођењем мера и услова прописаним дозволом за транспорт издатом од стране надлежног органа.

Превозник отпада је одговоран искључиво за транспорт отпада и није држалац отпада у смислу овог закона.

Обавезе посредника и трговца

Члан 39.

Делатност посредовања у управљању отпадом обухвата послове организације складиштења односно третмана отпада за потребе других.

Забрањена је трговина отпадом за који произвођач отпада има закључен уговор о директној предаји отпада оператеру постројења за управљање отпадом или закључен уговор са сакупљачем о предаји отпада оператеру преко сакупљача отпада.

Трговац отпадом сматра се држаоцем отпада којег је купио и може преузети отпад само ако располаже складиштем отпада за које је издата дозвола у складу са овим законом.

Плаћања за куповину отпада врше се преко банковног рачуна.

Трговац отпадом је дужан да лицу од кога купује отпад изда потврду о количини купљеног отпада као и лицу коме продаје отпад о количини продатог отпада.

Трговац отпадом не може купити отпад ако не поседује доказе из члана 36. става 3. овог закона.

Правно лице или предузетник који жели да обавља послове посредника, односно трговца отпада мора да буде уписан у одговарајући регистар за обављање ове делатности подношењем захтева за упис у регистар.

Министарство издаје решење о упису посредника, односно трговца у регистар, ако посредник, односно трговац испуњава услове, и то:

- 1) да није кажњаван за било које кривично дело, односно привредни преступ или прекршај у области животне средине у складу са законом;
- 2) да има лице одговорно за обављање послова за које се подноси захтев за регистрацију;
- 3) да је у могућности да испуни финансијске обавезе или обавезе које могу настати у обављању послова, посебно обавезу враћања отпада у случају одбијања пријема отпада од стране примаоца, као и у складу са прописима о прекограничном кретању отпада;
- 4) да му пословни рачуни у банкама нису били блокирани у периоду од две године пре подношења захтева.

Решење из става 8. овог члана издаје се на период од две године.

Решењем из става 8. овог члана утврђују се услови заштите животне средине, обавеза вођења евиденције и достављања извештаја, односно мере спречавања илегалног промета отпада.

Против решења којим се одбија захтев за упис у регистар и издавање потврде може се изјавити жалба административној комисији Владе преко првостепеног органа у року од 15 дана од дана пријема решења.

Регистрација се може обновити на захтев посредника, односно трговца који се подноси 30 дана пре истека регистрације.

Решење о регистрацији може се укинути:

- 1) ако посредник, односно трговац поступа супротно решењу о упису у регистар посредника, односно трговца;
- 2) ако би посредник, односно трговац обављањем послова могао да проузрокује загађивање животне средине;
- 3) ако посредник, односно трговац поступа супротно прописима о прекограничном кретању отпада;
- 4) ако посредник, односно трговац не испуњава обавезе у складу са законом.

Одредбе ст. 8-11. овог члана које се односе на упис у регистар, односно одбијање уписа у регистар, примењују се и на обнову, односно укидање решења.

Посредник и трговац отпадом доставља Агенцији годишњи извештај о управљању отпадом посредника или трговца отпадом у складу са овим законом.

Министар прописује образац, изглед, рокове и начин достављања годишњег извештаја о управљању отпадом посредника или трговца отпадом.

Обавезе оператора постројења за третман отпада

Члан 40.

Оператер постројења за третман отпада дужан је да:

- 1) сачини Радни план за управљање отпадом код оператора из члана 25. овог закона и обезбеди његово спровођење и ажурирање;
- 2) изради план заштите од удеса, у складу са законом;
- 3) прибави дозволу за третман отпада и да послове третмана отпада обавља у складу са том дозволом;
- 4) објави на својој званичној интернет страници или другом видном, јавно доступном месту листу отпада за чији третман је овлашћен;
- 5) управља опремом и постројењем за третман отпада у складу са одговарајућим техничким упутством;
- 6) обезбеђује отпад и штити га од расипања и процуривања;
- 7) у случају удеса, без одлагања, обавести надлежни орган у складу са законом;
- 8) води евиденцију о отпаду, у складу са овим законом;
- 9) одреди квалификовано лице одговорно за стручни рад у постројењу за третман отпада;
- 10) омогући надлежном инспектору надзор над локацијама, објектима, постројењем и документацијом.

У случају престанка рада постројења за третман отпада, оператер је дужан да сав отпад из постројења преда оператеру који поседује дозволу за третман предметног отпада, односно да отпад извезе уколико у Републици Србији не постоје постројења за третман предметног отпада.

Обавезе оператора на депонији

Члан 41.

Оператер на депонији дужан је да:

- 1) сачини Радни план за управљање отпадом код оператора из члана 25. овог закона и обезбеди његово спровођење и ажурирање;
- 2) изради план заштите од удеса, у складу са законом;
- 3) прибави дозволу за одлагање отпада и да отпад одлаже у складу са том дозволом;
- 4) спроводи мере којима се обезбеђује заштита животне средине, у складу са прописима;
- 5) успостави мониторинг рада депоније у току активне и пасивне фазе рада;
- 6) обезбеди рекултивацију депоније после њеног затварања и вршење стручног надзора над депонијом, односно локацијом у периоду од најмање 30 година, са циљем смањења ризика по здравље људи и животну средину;
- 7) у случају удеса без одлагања обавести надлежни орган, у складу са законом;
- 8) води евиденцију о отпаду, у складу са овим законом;
- 9) одреди квалификовано лице одговорно за стручни рад на депонији;

10) омогући надлежном инспектору контролу над локацијама, објектима и документацијом.

Оператер на депонији је дужан да, у складу са овим законом, одбије прихватање отпада који не испуњава услове о одлагању отпада из дозволе или да одбије прихватање отпада када се помеша са неким другим отпадом, односно представља ризик по здравље људи или животну средину.

О одбијању прихватања отпада из става 2. овог члана оператер је дужан да обавести орган надлежан за издавање дозволе.

Оператер на депонији дужан је да у току рада депоније обезбеди контролу и мониторинг рада депоније према програму који се уређује прописом о одлагању отпада на депонију.

Оператер на депонији дужан је да обавести надлежни орган за издавање дозволе, односно надлежну инспекцију о било каквом значајном утицају на животну средину уоченом у поступку контроле и мониторинга који се врше у складу са чланом 25. овог закона.

У случају из става 5. овог члана оператер на депонији дужан је да поступи по одлуци надлежног органа за издавање дозволе, односно надлежне инспекције у погледу природе и рокова предузимања корективних мера и да сноси трошкове тих мера.

Надлежни орган предузима мере за започињање процедуре затварања депоније или дела депоније када је то потребно, у складу са дозволом, и то:

- 1) када су за то испуњени услови у складу са дозволом, или
- 2) на захтев оператера, а у складу са одобрењем надлежног органа, или
- 3) на основу образложене одлуке надлежног органа.

Депонија или део депоније сматра се коначно затвореном после извршеног коначног прегледа локације од стране надлежне инспекције, провере свих извештаја које је оператер доставио, односно после обавештавања оператера о одлуци о затварању депоније.

Одредба става 8. овог члана не умањује одговорност оператера у складу са условима из дозволе.

После затварања депоније оператер је дужан да депонију одржава, врши надзор и контролу у периоду накнадног одржавања, који одреди надлежни орган за издавање дозволе, узимајући у обзир рок у којем депонија може представљати опасност по животну средину.

Квалификовано лице одговорно за стручни рад

Члан 42.

Квалификовано лице одговорно за стручни рад за управљање неопасним отпадом је лице које:

- 1) није кажњавано за било које кривично дело односно привредни преступ или прекршај из области заштите животне средине;
- 2) има најмање средњу стручну спрему, са обављеним приправничким стажом.

Квалификовано лице одговорно за стручни рад за управљање опасним отпадом је лице које:

1) није кажњавано за било које кривично дело или прекршај из области заштите животне средине;

2) има најмање стечено високо образовање на основним академским и струковним студијама у обиму од минимум 180 ЕСПБ бодова у оквиру образовно-научних поља природно-математичких, друштвених, медицинских или техничко-технолошких наука и да има најмање три године радног искуства.

Правно лице и предузетник који обавља послове управљања отпадом мора имати најмање једно стално запослено квалификовано лице одговорно за стручни рад за управљање неопасним и/или опасним отпадом уколико обавља делатност складиштења или третмана отпада.

VI. ОРГАНИЗОВАЊЕ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Организација управљања отпадом

Члан 43.

Управљање отпадом организује се на начин који не представља опасност по здравље људи и животну средину, у складу са законом.

Министар може наложити додатне мере за управљање појединим врстама отпада, ако:

1) поступање са отпадом угрожава или може угрозити здравље људи и животну средину;

2) постоје додатни захтеви за спровођење одредаба међународних уговора који су обавезујући за Републику Србију.

Додатне мере из става 2. овог члана могу бити привремени услови за обављање активности у случају угрожавања здравља људи и животне средине, као и примена међународних норми које нису прописане у земљи.

Ако правно, односно физичко лице поступа са отпадом супротно овом закону и услед тога наступи опасност или ризик по здравље људи и животну средину, Република Србија може предузети хитне мере ради заштите здравља људи и животне средине, односно површинских и подземних вода, ваздуха, земљишта, биљног и животињског света.

Република Србија има право накнаде трошкова који настану предузимањем мера из става 4. овог члана од лица за које се утврди да је извршило недозвољену радњу.

Надлежни инспекцијски орган, у случају сумње да је отпад опасан, налаже држаоцу отпада да код овлашћене стручне организације, односно акредитоване лабораторије, изврши испитивање отпада, осим у случају када власник односно држалац отпада није познат у ком случају налаже ову меру јединици локалне самоуправе на чијој територији се отпад налази.

У случају отварања стечајног поступка над правним лицем, одговорност управљања отпадом прелази на стечајну масу и преставља обавезу стечајне масе у смислу закона којим се прописују услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима.

У случају ликвидације одговорност управљања отпадом прелази на ликвидационог управника.

Постројење за управљање отпадом

Члан 44.

Делатност складиштења односно третмана отпада може вршити:

- 1) привредно друштво, предузеће или друго правно лице, односно предузетник који обавља делатност складиштења односно третмана отпада, у складу са дозволом за управљање отпадом издатом у складу са овим законом;
- 2) правно лице или предузетник на основу дозволе и уговора о обављању делатности од локалног значаја закљученог са јединицом локалне самоуправе, у складу са законом.

Концесијом се може стећи право обављања делатности управљања отпадом, односно изградње, коришћења и одржавања постројења за управљање отпадом, у складу са овим законом и законом којим се уређују концесије.

Изградња и рад постројења за управљање отпадом мора бити у складу са одредбама овог закона, закона којим се уређује изградња објеката и другим законима.

Постројење за управљање отпадом не може да започне са радом пре добијања дозволе за управљање отпадом, у складу са овим законом осим, у случају потврде за испитивање параметара или у оквиру пробног рада.

Локација за изградњу и рад постројења

Члан 45.

Једна или више јединица локалне самоуправе одређују локацију за изградњу и рад постројења за третман отпада којим управљају на својој територији, под условима утврђеним законом, као и споразумом из члана 30. став 2. овог закона ако више скупштина јединица локалне самоуправе заједно одлучују о локацији постројења за управљање отпадом.

У случају несагласности јединица локалне самоуправе у погледу одређивања локације постројења за управљање отпадом, одлуку о локацији, на предлог Министарства, односно надлежног органа аутономне покрајине, доноси Влада.

Министарство даје сагласност на техничке и технолошке услове из идејног пројекта за изградњу и рад депоније/постројења за управљање отпадом, односно орган аутономне покрајине за постројења која се граде на њеној територији.

Сакупљање отпада

Члан 46.

Лице које врши сакупљање отпада, сакупља отпад у својој опреми постављеној код произвођача отпада и предаје га постројењу за управљање отпадом.

Изузетно од става 1. овог члана отпад се може сакупљати и од физичких лица уколико за такву активност правно лице или предузетник који поседује дозволу за сакупљање отпада прибави и сагласност надлежног органа за обављање такве делатности, у складу са законом којим се прописују комуналне делатности.

Лице из става 1. овог члана мора да има закључен уговор са произвођачем отпада, као и са оператером постројења за управљање отпадом, којим се уређује начин преузимања и предаје отпада, плаћање преко банковног

рачуна, као и друга питања од значаја за преузимање отпада (врсте, количине, порекло, класификација отпада и др).

Сакупљен мешовити отпад може се прихватити као рециклабилни материјал у постројењу за управљање отпадом ако се ови материјали у даљем процесу могу раздвојити, у складу са стандардима квалитета, односно рециклаже.

Опасан отпад се посебно сакупља.

Транспорт отпада

Члан 47.

Лице које врши транспорт отпада, отпад транспортује у затвореном возилу, амбалажи, контејнеру или цистерни како би се спречило расипање или испадање отпада приликом утовара, превоза (као и претовара) или истовара, односно загађење ваздуха, воде, земљишта и животне средине.

Отпад намењен за складиштење односно третман може бити транспортован до трансфер станице одакле се даље транспортује до постројења за складиштење односно третман отпада.

Локацију за трансфер станицу одређује јединица локалне самоуправе.

Ради лакшег даљег третмана отпада лица из става 1. овог члана дужна су да обезбеде да различите врсте отпада остану одвојене током транспорта.

У случају загађења насталог током транспорта превозник отпада је одговоран за чишћење и отклањање загађења животне средине.

Превозник отпада транспортује отпад само на одредиште које је одредио пошиљалац.

Ако се отпад не може испоручити на одредиште, превозник враћа отпад пошиљаоцу.

Опасан отпад се посебно транспортује.

На транспорт опасног отпада, односно начин транспорта, услове који се односе на паковање опасног отпада и на возило и запослене на руковању и транспорту опасног отпада примењују се прописи којима се уређује транспорт опасне робе.

Складиштење отпада

Члан 48.

Отпад се складишти на местима која су технички опремљена за привремено чување отпада на локацији држаоца отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама, у складу са овим законом.

Складиште отпада из става 1. овог члана може бити:

- 1) привремено складиште на месту настанка отпада;
- 2) складиште отпада као простор на ком се отпад складишти пре предавања у постројење за третман отпада;
- 3) складиште отпада у постројењу за третман отпада у којем се отпад припрема за третман, укључујући и трансфер станицу;
- 4) складиште у оквиру центра за сакупљање.

Дозволом о управљању отпадом, одређује се врста складишта из става 2. тач) 2. и 3. овог члана узимајући у обзир његову намену, врсту и количину отпада, као и време његовог складиштења.

Произвођачу отпада за привремено складиштење на месту настанка отпада, не издаје се дозвола, осим за отпад настао у постројењу за третман отпада.

Отпад од момента генерисања не може бити складиштен дуже од 36 месеци по чијем се истеку отпад мора предати на третман односно извоз.

Третман отпада

Члан 49.

Третман отпада обавља се применом најбољих доступних техника и технологија у складу са овим законом.

Постројења и опрема за третман отпада могу бити стационарна или мобилна.

Третман отпада у стационарном или мобилном постројењу врши се у складу са дозволом за третман издатом на основу овог закона.

За третман отпада у мобилном постројењу прибављају се дозволе, сагласности или исправе у складу са овим законом и другим прописима, а обавезно се прибавља сагласност јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши третман отпада у мобилном постројењу уз претходно прибављену информацију о локацији на којој ће се обављати делатност третмана отпада од надлежног органа осим у случају акцидентних ситуација.

Министар ближе прописује документацију потребну за почетак рада мобилног постројења за третман отпада.

Поновна употреба и поновно искоришћење

Члан 50.

Надлежни орган за управљање отпадом предузима одговарајуће мере за подстицање поновне употребе и припреме за поновну употребу производа, где је то могуће, а нарочито развојем система за репарацију и поновну употребу производа, применом економских инструмената, критеријума при спровођењу поступка јавних набавки, као и утврђивањем других циљева и мера.

Надлежни орган за управљање отпадом предузима мере којима обезбеђује и промовише или унапређује поновно искоришћење отпада, када је то у складу са начелом из члана 6. тачка 4) овог закона и у том циљу успоставља одвојено сакупљање отпада када је то технички, еколошки и економски изводљиво и обезбеђује да се отпад не меша са другим врстама отпада или другим материјалима са различитим својствима.

Надлежни орган за управљање отпадом предузима и мере којима се обезбеђује висок квалитет рециклаже и, у том циљу, успоставља одвојено сакупљање отпада где је технички, еколошки и економски изводљиво и одговарајуће, ради испуњења неопходних стандарда квалитета за релевантне области рециклаже.

Отпад се може поново искористити за исту или другу намену, за рециклажу, односно друге операције поновног искоришћења, ради добијања сировине за производњу истог или другог производа, као секундарна сировина (папир и картон, метал, стакло, пластика, отпад од грађења и рушења, пепео и шљака од сагоревања угља из термоенергетских постројења, гипс и сумпор од одсумпоравања димних гасова, отпадна уља и др), или ради искоришћења

вредности отпада његовом биоразградњом или суспаљивањем отпада уз искоришћење енергије.

Лице које врши поновно искоришћење отпада обезбеђује да настали производи не проузрокују штетни утицај на животну средину већи од производа који су настали од примарних сировина.

Забрањено је одлагање и спаљивање отпада који испуњава стандарде за припрему за поновну употребу или други вид поновног искоришћења.

Изузетно, отпад из става 7. овог члана може се одложити или спалити, ако је то економски оправдано и не угрожава здравље људи и животну средину, уз претходно прибављену дозволу Министарства.

Министар ближе прописује услове и начин сакупљања, транспорта, третмана, односно складиштења отпада.

Физичко-хемијски третман отпада

Члан 51.

Физичко-хемијски третман отпада обухвата физичке, физичко-хемијске и хемијске процесе којима се умањују опасне карактеристике отпада или се отпад преводи из опасног у неопасан отпад у складу са најбоље доступним техникама (BAT).

Физичко-хемијски третман отпада врши се у складу са дозволом за третман издатом на основу овог закона.

Биолошки третман отпада

Члан 52.

Биолошки третман отпада је процес разградње биоразградивог органског отпада (папир, картон, биоотпад и др) ради добијања корисних материјала за кондиционирање земљишта (компост) и/или енергије (метан) и обухвата нарочито: компостирање или анаеробну дигестију, односно и друге третмане у складу са најбоље доступним техникама (BAT).

Биолошки третман отпада врши се у складу са дозволом за третман издатом на основу овог закона.

Биолошки третман отпада врши се ради смањења одлагања биоразградивог отпада на депонију, односно смањења емисије гасова са ефектом „стаклене баште” и њиховог утицаја на животну средину.

Надлежни орган предузима одговарајуће мере у складу са чланом 3. и чланом 6. тачка 4) овог закона тако да подстакне:

- 1) одвојено сакупљање био отпада за потребе компостирања, анаеробне дигестије односно других третмана у складу са најбоље доступним техникама (BAT);
- 2) третман био отпада на такав начин да обезбеђује висок ниво заштите животне средине;
- 3) употребу материјала безбедних за животну средину произведених из био отпада.

Термички третман отпада

Члан 53.

Термички третман отпада врши се у постројењима која су пројектована, изграђена у складу са законом којим се уређује изградња објеката и која су опремљена у складу са овим законом и другим прописима.

Постројења за термички третман отпада могу да врше третман само под строгим оперативним условима, уз испуњавање техничких услова у складу са утврђеним граничним вредностима емисије за спаљивање и су-спаљивање.

Ако се су-спаљивање отпада врши тако да основна намена постројења није производња енергије или производња производа него термички третман отпада, постројење се сматра постројењем за спаљивање отпада.

Спаљивање и су-спаљивање отпада врше се у складу са најбоље доступним техникама.

Техничко-технолошки услови за рад постројења за термички третман отпада су:

1) да постројење испуњава услове прописане овим законом у зависности од категорија отпада предвиђеног за спаљивање или су-спаљивање;

2) да емисије загађујућих материја и енергије у ваздух и воде не прелазе граничне вредности емисија загађујућих материја у ваздух из постројења за спаљивање или су-спаљивање и граничних вредности емисија загађујућих материја при испуштању отпадних вода из система за пречишћавање отпадних гасова постројења за спаљивање или су-спаљивање, прописане посебним прописом;

3) да су испуњени грађевински и други технички захтеви, у складу са посебним прописом;

4) да је приликом термичког третмана отпада добијена топлота употребљена за производњу електричне енергије, когенерацијску производњу топлотне и електричне енергије, производњу процесне паре, даљинско грејање или је другачије ефикасно искоришћена;

5) да су задовољени услови за смањење количина остатака сагоревања отпада, њихових опасних карактеристика и њихово поновно искоришћење, што се постиже коришћењем најбоље доступних технологија;

6) да се остаци отпада после термичког третмана отпада свODE на минимум, да се ти остаци поновно користе, ако је то технички изводљиво и економски оправдано;

7) да се остаци спаљивања, чије се настајање не може спречити, смањити или који се збрињавају ако се не могу поново користити, у складу са овим законом и прописима којима се уређује спаљивање отпада;

8) да су предвиђене мере заштите од удеса;

9) да је предвиђен мониторинг рада, који обухвата програм мониторинга емисија загађујућих материја у ваздух и воду.

Постројење за спаљивање и су-спаљивање пројектује се, опрема, изграђује и функционише (ради) тако да после последњег убризгавања ваздуха у процес сагоревања, процесни гасови на контролисан и хомоген начин, чак и у најнеповољнијим условима, достигну температуру од најмање 850 °C за две секунде трајања.

Ако се у постројењу за спаљивање и су-спаљивање врши спаљивање опасног отпада који садржи више од 1% халогених органских супстанци изражених као хлор, температура се мора подићи на 1100 °C за најмање две секунде трајања.

Постројење, као и свака линија постројења за спаљивање отпада, опрема се најмање једним помоћним гориоником који мора аутоматски да се активира када температура процесног гаса падне испод 850 °C, односно 1100 °C, после последњег убризгавања ваздуха у процес сагоревања.

Постројење за спаљивање отпада ради тако да постигне ниво спаљивања који гарантује да ће укупни ниво органског угљеника (ТОС) у шљаци и котловском (ложишном) пепелу бити мањи од 3% или губитак при жарењу мањи од 5% на суву масу материјала, а уколико је неопходно, примењују се и одговарајуће технике предтретмана.

Влада ближе уређује техничке и технолошке услове за пројектовање, изградњу, опремање и рад постројења и врсте отпада за термички третман отпада, граничне вредности емисија и њихово праћење.

Одлагање отпада на депонију

Члан 54.

Одлагање отпада на депонију врши се само ако не постоји друга врста третмана, у складу са начелом хијерархије управљања отпадом.

Отпад се одлаже на депонију која испуњава техничке, технолошке и друге услове и захтеве, у складу са дозволом издатом на основу овог закона.

Прихватање отпада на депонију врши се по процедури у складу са посебним прописом.

Пре одлагања, оператер на депонији обезбеђује проверу допремљеног отпада, односно његову карактеризацију, идентификацију према врсти, количини и својствима, кроз утврђивање масе отпада и контролу пратеће документације пре преузимања.

Отпад који је одвојено сакупљен ради припреме за припрему за поновну употребу и рециклажу забрањено је одлагати на депонију, осим ако не испуњава услове квалитета према одговарајућем стандарду за ту врсту отпада.

Отпад се пре одлагања третира у складу са одредбама овог закона и других прописа.

Депоније отпада се деле у три класе, у зависности од врсте отпада који се на њима одлаже, и то:

- 1) депоније за инертан отпад;
- 2) депоније за неопасан отпад;
- 3) депоније за опасан отпад.

Заједничко одлагање опасног отпада са другим врстама отпада на истој локацији није дозвољено, осим у случајевима утврђеним посебним прописом.

Влада ближе прописује:

- 1) услове и критеријуме за одређивање локације, техничке и технолошке услове за пројектовање, изградњу и рад депонија отпада;
- 2) врсте отпада чије је одлагање на депонији забрањено, количине биоразградивог отпада које се могу одложити, критеријуме и процедуре за

прихватање или неприхватање, односно одлагање отпада на депонију, начин и процедуре рада и затварања депоније;

3) садржај и начин мониторинга рада депоније, као и накнадног одржавања после затварања депоније.

Несанитарне депоније

Члан 55.

Јединица локалне самоуправе дужна је да изврши евиденцију дивљих депонија и постојећих несанитарних депонија (сметлишта) на својој територији и да обезбеди њихово уклањање и санацију.

Министар прописује начин вођења и изглед евиденције депонија и сметлишта на подручју јединице локалне самоуправе, као и начин и рокове за његово достављање.

За несанитарне депоније (сметлишта) израђују се пројекти санације и рекултивације, у складу са овим законом и посебним прописом, на које сагласност даје Министарство, а за несанитарне депоније (сметлишта) које се налазе на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине.

Министар прописује садржину пројекта санације и рекултивације несанитарних депонија (сметлишта).

Јавно комунално предузеће које управља несанитарним депонијама (сметлиштима) комуналног отпада дужно је да достави Министарству, односно надлежном органу аутономне покрајине на сагласност Радни план за управљање отпадом код оператера из члана 25. овог закона са програмом корективних мера и планом прилагођавања рада постројења са динамиком, у складу са овим законом и прописом којим се уређује одлагање отпада на депоније.

Управљање комуналним отпадом

Члан 56.

Комунални отпад се сакупља, поновно искоришћава и одлаже у складу са овим законом и посебним прописима којима се уређују комуналне делатности.

Забрањено је мешати опасан отпад са комуналним отпадом.

Комунални отпад који је већ измешан са опасним отпадом раздваја се ако је то економски исплативо, у противном, тај отпад се сматра опасним.

Јединица локалне самоуправе, у складу са локалним планом, уређује и организује:

1) селекцију и одвојено сакупљање отпада, укључујући и начин сакупљања отпада ради рециклаже (папир, метал, пластика, стакло, текстил, кабасти отпад);

2) обезбеђује сакупљање отпада из домаћинства у контејнере или на други начин;

3) обезбеђује и опрема центре за сакупљање отпада из домаћинства који није могуће одложити у контејнере за комунални отпад (кабасти, биоразградиви и други отпад), укључујући и опасан отпад из домаћинства.

Домаћинства су дужна да одбацују свој отпад у контејнере или на друге начине, које обезбеђује јединица локалне самоуправе, а опасан отпад из

домаћинства (отпадне батерије и акумулатори, уља, отпад од електричних и електронских производа, боје и лакови, пестициди и др) да предају у центре за сакупљање отпада, сакупљачу који прибави и сагласност надлежног органа за обављање такве делатности у складу са законом којим се прописују комуналне делатности или произвођачу или увознику производа односно овлашћеном правном лицу за сакупљање опасног отпада из члана 34. став 3. овог закона.

Домаћинства и други произвођачи комуналног отпада врше селекцију комуналног отпада ради рециклаже.

Управљање опасним отпадом

Члан 57.

Производња, сакупљање и транспорт опасног отпада, као и његово складиштење и третман, обављају се под условима који обезбеђују заштиту животне средине и здравље људи у складу са чланом 3. овог закона, укључујући све активности од производње до третмана односно извоза опасног отпада, у складу са извештавањем о отпаду, надзором и казним одредбама на начин прописан овим законом.

Влада обезбеђује спровођење мера поступања са опасним отпадом.

Третман опасног отпада има приоритет у односу на третмане другог отпада и врши се само у постројењима која имају дозволу за третман опасног отпада у складу са овим законом.

Приликом сакупљања, разврставања, складиштења, транспорта, поновног искоришћења и одлагања, опасан отпад се пакује и обележава на начин који обезбеђује сигурност по здравље људи и животну средину, у складу са међународним и хармонизованим српским стандардима.

Опасан отпад се пакује према карактеристикама опасног отпада (запаљив, експлозиван, инфективан и др) и обележава у складу са законом којим се уређује транспорт опасне робе и овим законом.

Забрањено је мешање различитих категорија опасног отпада или мешање опасног отпада са неопасним отпадом, другим супстанцама и материјама, осим:

- 1) у постројењима за које је издата дозвола за третман опасног отпада у складу са чланом 81. овог закона;
- 2) ако се примењује члан 3. овог закона и не долази до штетног дејства управљања отпадом на здравље људи и животну средину;
- 3) под условима утврђеним у дозволи уз примену најбоље доступних техника и под надзором квалификованог лица.

Мешање отпада из става 6. овог члана укључује и разблаживање опасних материја.

У складу са техничким и економским критеријумима изводљивости, када је опасан отпад помешан на начин супротан одредбама овог члана, одвајање се врши уколико је то могуће и неопходно у постројењу из става 6. овог члана, под надзором квалификованог лица, у складу са чланом 3. овог закона.

Одредбе ст. 1, 5. и 6. овог члана не примењују се на мешани опасан отпад из домаћинства пре преузимања из центара за сакупљање ради предаје у постројења за поновно искоришћење или одлагање отпада.

Забрањено је одлагање опасног отпада без претходног третмана којим се значајно смањују опасне карактеристике отпада односно значајно смањује негативан утицај на животну средину.

Забрањено је разблаживање опасног отпада ради испуштања у животну средину.

Министар прописује начин складиштења, паковања и обележавања опасног отпада.

Документ о кретању отпада

Члан 58.

Кретање отпада прати посебан Документ о кретању отпада, осим отпада из домаћинства.

Држалац отпада мора да класификује отпад пре отпочињања кретања отпада.

Држалац отпада мора чувати копије докумената о отпреми отпада све док не добије примерак попуњеног Документа о кретању отпада од примаоца којим се потврђује да је отпад прихваћен.

Држалац отпада доставља Агенцији за заштиту животне средине Документ о кретању отпада искључиво у електронском облику, сагласно закону којим се уређује електронска управа, уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања, најкасније на дан започињања кретања отпада, чиме се потврђује предаја отпада.

Документ о кретању отпада прималац отпада доставља Агенцији за заштиту животне средине, искључиво у електронском облику, уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања, са финалним, допуњеним подацима о отпаду, најкасније седам дана од завршетка кретања отпада чиме се потврђује завршетак кретања отпада.

Ако држалац отпада у року од 15 дана од дана достављања података у информациони систем Националног регистра извора загађивања не прими информацију којом се потврђује да је отпад преузет, мора покренути поступак провере кретања отпада и дужан је да о налазу извести Министарство, без одлагања, као и надлежни орган аутономне покрајине, ако се кретање отпада врши искључиво на територији аутономне покрајине.

Држалац отпада чува комплетирани Документ о кретању отпада најмање две године.

Министар прописује образац Документа о кретању отпада, као и упутство за његово попуњавање.

Документ о кретању опасног отпада

Члан 59.

Кретање опасног отпада прати посебан Документ о кретању опасног отпада који попуњава држалац отпада и свако ко преузима опасан отпад.

Документ о кретању опасног отпада састоји се од:

1) копије претходног обавештења које држалац отпада (пошиљалац) доставља 48 сати пре започињања кретања опасног отпада Агенцији са подацима о пошиљаоцу, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, као и врсти и процењеним количинама отпада, класификацији отпада, врсти превоза и одредишту, коју је потписао пошиљалац;

2) копије документа из тачке 1) овог става коју чува пошиљалац отпада, коју је потписало лице које је преузело отпад ради транспорта (превозник);

3) копије документа из тачке 2) овог става коју чува превозник отпада и коју је потписало лице које је преузело отпад на одредишту (прималац);

4) копије документа из тачке 3) овог става коју чува прималац отпада;

5) копије документа из тачке 4) овог става коју прималац шаље пошиљаоцу.

Копије докумената из става 2. тачка 5) овог члана користе надлежни орган и држалац отпада, ради комплетирања документације о кретању опасног отпада.

Држалац отпада чува копију документа из става 2. тачка 2) овог члана док не добије копију документа из става 2. тачка 5) овог члана од примаоца отпада, односно примерак попуњеног Документа о кретању опасног отпада, којом се потврђује да је отпад прихваћен.

Држалац отпада дужан је да копију документа из става 2. тачка 5) овог члана чува трајно и дужан је да је достави Агенцији у електронском облику уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања, у складу са законом којим се уређује електронска управа, најкасније 15 дана од завршетка кретања отпада са финалним, допуњеним подацима о отпаду, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, чиме се потврђује завршетак кретања опасног отпада;.

Претходно обавештење доставља се Агенцији за заштиту животне средине, у електронском облику, уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања Агенције;

Учесници у сваком појединачном кретању опасног отпада, преузимање отпада потврђују електронски.

Документовани доказ да су операције управљања извршене доставља се и на захтев надлежног органа или претходног држаоца отпада.

Ако држалац отпада у року од 15 дана од дана добијања копије документа из става 2. тачка 2) овог члана не прими копију документа из става 2. тачка 5) овог члана којом се потврђује да је отпад преузет, мора покренути поступак провере кретања отпада и дужан је да о налазу извести надлежни инспекцијски орган, без одлагања.

Агенција чува копију документа из става 2. тачка 1) овог члана све док не прими копију документа из става 2. тачка 5) овог члана од држаоца отпада којом се потврђује завршетак кретања опасног отпада.

У случају да Агенција у року од 30 дана од дана добијања копије документа из става 2. тачка 1) овог члана не добије копију документа из става 2. тачка 5) овог члана од примаоца отпада да је отпад примљен, или уколико не прими обавештење од држаоца отпада о евентуалном проблему, надлежни инспекцијски орган започиње поступак провере кретања отпада.

Министар прописује образац Документа о кретању опасног отпада, образац претходног обавештења, начин његовог достављања као и упутство за њихово попуњавање.

VII. УПРАВЉАЊЕ ПОСЕБНИМ ТОКОВИМА ОТПАДА

Управљање истрошеним батеријама и акумулаторима

Члан 60.

Забрањен је промет батерија и акумулатора који садрже више од 0,0005% масених живе, ако овим законом није друкчије одређено.

Изузетно од става 1. овог члана, може бити дозвољен промет дугмастих батерија и батерија које се састоје од комбинација дугмастих батерија са садржајем не већим од 2% масених живе.

Забрањен је промет преносивих батерија и акумулатора, укључујући оне који су уграђени у уређаје, који садрже више од 0,002% масених кадмијума, осим оних које се користе у сигурносним и алармним системима, медицинској опреми или бежичним електричним алатима, ако овим законом није друкчије одређено.

Произвођач опреме са уграђеним батеријама и акумулаторима дужан је да обезбеди њихову уградњу у уређај тако да корисник после њихове употребе може лако да их одвоји.

Произвођач и увозник батерија и акумулатора, као и произвођач и увозник опреме са уграђеним батеријама и акумулаторима дужан је да их обележава користећи ознаке које садрже упутства и упозорења за одвојено сакупљање, садржај тешких метала, могућност рециклирања или одлагања и др.

Произвођач и увозник батерија и акумулатора дужан је да води и чува евиденцију о количини произведених или увезених производа.

Држалац истрошених батерија и акумулатора, осим домаћинстава, дужан је да их преда ради сакупљања или третмана лицу које за то има дозволу или произвођачу или увознику производа односно овлашћеном правном лицу за сакупљање опасног отпада из члана 34. став 3. овог закона.

Лице које врши сакупљање, складиштење и третман истрошених батерија и акумулатора мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о истрошеним батеријама и акумулаторима и о количини која је сакупљена, ускладиштена или третирана и податке о томе доставља Агенцији.

Министар ближе прописује садржину и изглед ознака на батеријама, дугмастим батеријама и акумулаторима према садржају опасних материја, начин и поступак управљања истрошеним батеријама и акумулаторима, као и уређајима са уграђеним батеријама и акумулаторима.

Управљање отпадним уљима

Члан 61.

Отпадна уља, у смислу овог закона, јесу сва минерална или синтетичка уља или мазива, која су неупотребљива за сврху за коју су првобитно била намењена, као што су хидраулична уља, моторна, турбинска уља или друга мазива, бродска уља, уља или течности за изолацију или пренос топлоте, остала минерална или синтетичка уља, као и уљни остаци из резервоара, мешавине уље- вода и емулзије.

Регенерација отпадних уља, у смислу овог закона, означава сваку операцију рециклаже у којој се базна уља могу произвести рафинирањем отпадних уља, посебно уклањањем загађивача, производа оксидације и адитива садржаних у таквим уљима.

Забрањено је:

- 1) испуштање или просипање отпадних уља у или на земљиште, површинске и подземне воде и у канализацију;
- 2) одлагање отпадних уља и неконтролисано испуштање остатака од прераде отпадних уља;
- 3) мешање отпадних уља током сакупљања и складиштења са РСВ и коришћеним РСВ или халогеним материјама и са материјама које нису отпадна уља, или мешање са другим опасним отпадом;
- 4) свака врста прераде отпадних уља која загађује ваздух у концентрацијама изнад прописаних граничних вредности;
- 5) спаљивање или суспаљивање осим у постројењима за управљање отпадом и постројењима која подлежу издавању интегрисане дозволе.

Произвођач отпадног уља, у зависности од количине отпадног уља коју годишње произведе, дужан је да обезбеди пријемно место до предаје ради третмана лицу које за то има дозволу.

Држаоци отпадних уља који нису произвођачи отпадног уља дужни су да отпадно уље предају ради сакупљања или третмана лицу које за то има дозволу или произвођачу или увознику производа односно овлашћеном правном лицу за сакупљање опасног отпада из члана 34. став 3. овог закона.

Лице које врши сакупљање, складиштење и третман отпадних уља мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о отпадним уљима и о количини која је сакупљена, ускладиштена или третирана, као и о коначном одлагању остатака после третмана и податке о томе доставља Агенцији.

Министар ближе прописује услове, начин и поступак управљања отпадним уљима.

Управљање отпадним гумама

Члан 62.

Отпадне гуме, у смислу овог закона, јесу гуме од моторних возила (путничких возила, аутобуса, камиона, моторцикала и др), пољопривредних и грађевинских машина, приколица, вучених машина и сл. после завршетка животног циклуса.

Лице које врши сакупљање, транспорт, складиштење или третман отпадних гума мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о количинама сакупљених и третираних отпадних гума и податке о томе доставља Агенцији.

Министар ближе прописује начин и поступак управљања отпадним гумама.

Управљање отпадом од електричних и електронских производа

Члан 63.

Отпад од електричних и електронских производа не може се мешати са другим врстама отпада.

Забрањено је одлагање отпада од електричних и електронских производа без претходног другог вида третмана.

Отпадне течности од електричних и електронских производа морају бити одвојене и третиране на одговарајући начин.

Компоненте отпада од електричних и електронских производа које садрже PCB обавезно се одвајају и обезбеђује се њихово адекватно одлагање.

Произвођач или увозник електричних или електронских производа дужан је да идентификује рециклабилне компоненте тих производа.

Лице које врши сакупљање односно третман отпада од електричних и електронских производа мора да има дозволу, да води евиденцију о количини и врсти преузетих електричних или електронских производа и податке о томе доставља Агенцији.

При стављању у промет забрањује се или ограничава коришћење нове електричне и електронске опреме која садржи олово, живу, кадмијум, шестовалентни хром, полибромоване бифениле (PBB), полибромоване дифенил етре (PBDE), бис (2-етилхексил) фталат (DEHP), дибутил фталат (DBP), бензил бутил фталат (BBP) и диизобутил фталат (DIBP).

Министар ближе прописује листу електричних и електронских производа, мере забране и ограничења коришћења електричне и електронске опреме која садржи опасне материје, начин и поступак управљања отпадом од електричних и електронских производа.

Управљање отпадним флуоресцентним цевима које садрже живу

Члан 64.

Отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу одвојено се сакупљају.

Забрањено је без претходног третмана одлагати отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу.

Држалац отпадних флуоресцентних цеви које садрже живу дужан је да их преда ради третмана лицу које за то има дозволу.

Лице које врши сакупљање односно третманотпадних флуоресцентних цеви које садрже живу мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о количини која је сакупљена, третирана или одложена и податке о томе доставља Агенцији.

Министар ближе прописује начин и поступак за управљање отпадним флуоресцентним цевима које садрже живу.

Управљање отпадом живом, живиним једињењима и отпадом који садржи живу

Члан 65.

Отпадна жива и живина једињења (у чистом облику или у смесама), као и други отпад који садржи живу, збрињавају се на начин којим се не угрожава здравље људи и животна средина.

Отпадна жива и живина једињења, као и други отпад који садржи живу складиште се и одлажу, само ако су претходно третирани поступком конверзије и/или солидификације.

Отпадна жива и живина једињења, као и други отпад који садржи живу складиште се одвојено од другог отпада, под посебним условима.

Отпадна жива и живина једињења, као и други отпад који садржи живу, трајно се одлажу у:

1) подземним одлагалиштима која у случају да су рударски подземни објекти могу бити само рударски подземни објекти који су затворени сагласно посебном закону и не користе се у сврху обављања рударских делатности;

2) надземним објектима, посебно опремљеним за трајно одлагање живе.

Влада прописује услове за управљање отпадном живом, живиним једињењима и отпадом који садржи живу, њиховом привременом складиштењу, третману и одлагању.

Министар прописује садржину начин и рокове достављања годишњег извештаја о управљању отпадном живом, живиним једињењима и отпадом који садржи живу.

Управљање РСВ и РСВ отпадом

Члан 66.

Отпад који садржи РСВ одвојено се сакупља.

Забрањено је:

- 1) допуњавање трансформатора са РСВ;
- 2) поновно коришћење РСВ отпада;
- 3) добијање рециклажом РСВ из РСВ отпада;
- 4) привремено складиштење РСВ, РСВ отпада или уређаја који садржи РСВ дуже од 24 месеца пре обезбеђивања њиховог одлагања или деконтаминације;
- 5) спаљивање РСВ или РСВ отпада на бродовима;
- 6) коришћење уређаја који садрже РСВ ако нису у исправном радном стању или ако цуре.

Држалац РСВ и РСВ отпада дужан је да обезбеди њихово одлагање, односно деконтаминацију, на начин прописан овим законом.

Држалац уређаја у употреби који садржи РСВ или за који постоји могућност да је контаминиран садржајем РСВ, дужан је да изврши испитивање садржаја РСВ у лабораторији акредитованој за испитивање садржаја РСВ.

Држалац уређаја који садржи више од 5 dm³ РСВ дужан је Министарству да пријави уређај, достави план замене, односно одлагања и деконтаминације уређаја, обезбеди одлагање, односно њихову деконтаминацију, као и да о свим променама података који се односе на уређај обавештава Министарство у року од три месеца од дана настанка промене.

Лица која врше одлагање РСВ дужна су да држаоцима који доставе употребљавани РСВ, издају потврду којом се спецификују својства и количине РСВ.

Држалац РСВ, РСВ отпада и/или уређаја који садрже РСВ дужан је да пре предаје РСВ, РСВ отпада и/или опреме која садржи РСВ лицу које има дозволу у складу са овим законом, предузме све мере предострожности како би се избегао ризик од пожара, укључујући и њихово држање даље од запаљивих производа.

Уређаји који садрже РСВ мање од 5 dm³ који су саставни делови других уређаја морају се уклонити и одвојено сакупити, рециклирати или одложити, по престанку употребе уређаја чији су саставни део.

Поред држаоца, уређај из става 5. овог члана може да пријави и лице које одржава тај уређај.

Сви уређаји који садрже РСВ и просторије или постројења у којима су смештени, као и деконтаминирани уређаји морају бити означени.

Лице које врши сакупљање, третман, деконтаминацију или одлагање РСВ отпада мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о количини која је сакупљена, третирана или одложена и податке о томе доставља Агенцији.

Агенција води регистар уређаја у употреби који садрже РСВ чији су подаци јавни.

Министар ближе прописује:

1) садржину, изглед ознаке и начин означавања уређаја који садрже РСВ и просторије или постројења у којима су смештени, као и деконтаминираних уређаја;

2) начин одлагања РСВ или РСВ отпада, деконтаминације уређаја који садрже РСВ и методе испитивања садржаја РСВ;

3) садржину пријаве података и регистра уређаја у употреби који садрже РСВ и РСВ отпада;

4) садржај захтева за издавање дозволе за деконтаминацију уређаја који садрже РСВ;

5) упутство за сакупљање и одлагање уређаја који садрже РСВ мање од 5 dm³ који су саставни делови других уређаја.

**Управљање отпадом који садржи, састоји се или је
контаминираним дуготрајним органским загађујућим
материјама (POPs отпад)**

Члан 67.

POPs отпад, у смислу овог закона, јесте отпад који се састоји, садржи или је контаминираним дуготрајним органским загађујућим материјама (POPs материје).

Лице које врши третман односно поновно искоришћење или одлагање отпада из става 1. овог члана дужно је да обезбеди да остаци после третмана односно поновног искоришћења немају карактеристике POPs материја.

Држалац POPs отпада дужан је да Министарству пријави врсту и количину POPs отпада.

Министар ближе прописује листу POPs материја, начин и поступак за управљање POPs отпадом и граничне вредности концентрација POPs материја које се односе на одлагање отпада који садржи или је контаминираним POPs материјама.

Управљање отпадом који садржи азбест

Члан 68.

Отпад који садржи азбест одвојено се сакупља, пакује, складишти и одлаже на депонију на видљиво означеном месту намењеном за одлагање отпада који садржи азбест.

Држалац отпада који садржи азбест обавезан је да примени мере за спречавање разношења азбестних влакана и прашине у животној средини.

Пре одлагања азбест мора бити правилно упакован у складу са овим законом и посебним прописима.

Држалац отпада који садржи азбест дужан је да води евиденцију о количинама отпада који складишти или одлаже и податке о томе доставља Агенцији.

Министар ближе прописује начин паковања, критеријуме, услове и начин коначног одлагања отпада који садржи азбест и друге мере за спречавање разношења азбестних влакана и прашине у животној средини.

Управљање отпадним возилима

Члан 69.

Отпадна, односно неупотребљива возила јесу моторна возила или делови возила која су отпад и која власник жели да одложи или је њихов власник непознат.

Произвођач или увозник дужан је да пружи информације о расклапању, односно одговарајућем третману неупотребљивог возила.

Власник отпадног возила или дела возила је правно или физичко лице коме ово возило или део возила припада, а постало је неупотребљиво његовом активношћу.

Власник отпадног возила (ако је познат) дужан је да обезбеди предају возила лицу које има дозволу за сакупљање или третман.

Ако је власник отпадног возила непознат, јединица локалне самоуправе дужна је да обезбеди сакупљање и предају возила лицу које има дозволу за третман.

Јединица локалне самоуправе уређује поступак сакупљања и предаје возила из става 5. овог члана и има право на наплату трошкова, ако се накнадно утврди власник отпадног возила.

Лице које врши третман отпадних возила дужно је да:

- 1) води евиденцију о свим фазама третмана и податке доставља Агенцији;
- 2) обезбеди издвајање опасних материјала и компоненти из отпадног возила ради даљег третмана пре одлагања;
- 3) обезбеди третман отпадних возила и одлагање делова који се не могу прерадити;
- 4) власнику или лицу које сакупља отпадна возила изда потврду о преузимању возила;
- 5) потврду о расклапању отпадног возила достави органу надлежном за регистрацију возила.

Министар ближе прописује начин и поступак управљања отпадним возилима.

Управљање медицинским отпадом

Члан 70.

На план управљања медицинским отпадом из здравствених установа, других облика здравствене службе (у даљем тексту: приватна пракса), других правних лица, односно установа у којима се обавља здравствена заштита људи у складу са законом, као и са њима повезаних медицинских, образовних и

научноистраживачких делатности које производе више од 500kg опасног медицинског отпада годишње, сагласност даје министарство надлежно за послове здравља уз претходно прибављено мишљење завода за јавно здравље основаног за територију Републике Србије, а у сарадњи са Министарством.

План управљања медицинским отпадом из ветеринарских организација и објеката у којима се обавља ветеринарска делатност одобрава министарство надлежно за послове ветеринарства, у складу са законом којим се уређује ветеринарство и овим законом.

Произвођач медицинског отпада обезбеђује, када је то могуће, смањење количине и/или опасних карактеристика медицинског отпада на месту настанка, као и поновно искоришћење отпада.

Произвођач медицинског отпада сакупља сав отпад на месту настанка и разврстава опасан од неопасног отпада, односно различите врсте опасног медицинског отпада при том водећи рачуна да оштре предмете издваја посебно у односу на остали медицински инфективни отпад и одлаже у одговарајућу амбалажу прилагођену његовим својствима, количини, начину привременог одлагања, транспорта и третмана.

Транспорт опасног медицинског отпада, разврстаног, упакованог и обележеног у складу са овим законом и прописом донетим на основу овог закона, врши се специјалним возилима за транспорт медицинског отпада од произвођача медицинског отпада до оператера постројења за третман отпада, у складу са прописима о управљању отпадом и прописима о транспорту опасне робе.

Произвођач опасног медицинског отпада мора да има закључен уговор са лицем које има дозволу за сакупљање односно транспорт медицинског отпада, ако не поседује сопствено возило за транспорт медицинског отпада.

Лице које има дозволу за сакупљање односно транспорт опасног медицинског отпада, у складу са законом, мора са оператером постројења за третман отпада да закључи уговор о преузимању тог отпада.

Отпад који је настао обављањем кућног лечења и осталих сличних активности у којима настаје медицински отпад, преузима лице које обавља ту делатност и обезбеђује његов третман о сопственом трошку, у складу са прописима којима се уређује управљање отпадом.

Лице које врши транспорт опасног медицинског отпада обезбеђује после сваког завршеног транспорта чишћење и дезинфекцију возила за транспорт.

Произвођач опасног медицинског отпада, пре транспорта, третмана или предаје тог отпада оператеру постројења за третман отпада, складишти тај отпад на месту предвиђеном само за ту намену.

Произвођач опасног медицинског отпада врши третман сопственог медицинског отпада самостално или преко трећег лица са којим има закључен уговор које испуњава услове утврђене овим законом.

Произвођач медицинског отпада дужан је да податке о количинама отпада по врстама и начину поступања доставља Агенцији.

Лице које врши сакупљање, транспорт, третман и одлагање остатка после третмана медицинског отпада мора да има дозволу, да води евиденцију о количини и врсти медицинског отпада која је сакупљена, транспортована, третирана, односно ускладиштена и одложена и да податке о томе доставља Агенцији.

Медицински отпад се извози ако у Републици Србији нема техничких могућности и/или нема постројења за поновно искоришћење или одлагање тог отпада на еколошки прихватљив и ефикасан начин, у складу са овим законом и прописима којима се уређује међународни транспорт отпада.

Министар надлежан за послове здравља и министар споразумно прописују садржину плана управљања медицинским отпадом из установа у којима се обавља здравствена заштита људи, начин и поступак управљања медицинским отпадом.

Управљање фармацеутским отпадом

Члан 71.

Апотеке које су основане као здравствене установе, односно ветеринарска организација, као и апотеке основане као приватна пракса дужне су:

- 1) да преузму фармацеутски отпад произведен од грађана и да тај отпад предају лицима која врше сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење или извоз фармацеутског отпада;
- 2) да воде посебну евиденцију о сопственом фармацеутском отпаду и податке о томе достављају Агенцији;
- 3) да у пословном простору апотеке обезбеде простор за контејнер за бесплатно сакупљање неупотребљивих лекова од грађана;
- 4) да закључе уговор са лицем из тачке 1) овог става о правима, обавезама и одговорностима у области управљања фармацеутским отпадом од грађана;
- 5) да на видном месту истакну обавештење да се у тој апотеци прикупљају неупотребљиви лекови од грађана, као и да за враћање неупотребљивих лекова грађани не плаћају накнаду.

Грађани, односно држаоци животиња су дужни да неупотребљиве лекове предају апотеци која је основана као здравствена установа, односно ветеринарска организација или апотеци која је основана као приватна пракса.

Контејнер из става 1. тачка 3) овог члана поставља лице које врши сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење или извоз фармацеутског отпада које има дозволу у складу са овим законом.

Отпад који садржи психоактивне контролисане супстанце и прекурсоре третира се у складу са законом којим се уређује област психоактивних контролисаних супстанци и прекурсора, законом којим се уређује област лекова, као и законом којим се уређује управљање отпадом.

Министар надлежан за послове здравља, министар надлежан за послове ветеринарства и министар споразумно прописују начин и поступак управљања фармацеутским отпадом.

Трошкови управљања медицинским и фармацеутским отпадом

Члан 72.

Трошкове управљања медицинским и фармацеутским отпадом, сноси произвођач отпада, осим трошкова управљања фармацеутским отпадом сакупљеним од грађана.

Трошкове управљања отпадом који настаје од лекова, за које у Републици Србији није издата дозвола за стављање у промет, сноси увозник тих лекова.

Трошкове управљања отпадом који настаје од лекова који су регистровани у Републици Србији, сноси произвођач односно дистрибутер тих лекова.

Трошкове управљања, односно извоза фармацеутског отпада сакупљеног од грађана сноси произвођач и/или увозник који ставља фармацеутске производе на тржиште Републике Србије, пропорционално учешћу у маси пласмана својих производа на тржиште Републике Србије, у складу са овим законом, а на основу евиденције Агенције за лекове и медицинска средства.

Трошкови управљања фармацеутским отпадом из става 4. овог члана подразумевају:

- 1) преузимање и транспорт отпада;
- 2) набавку и распоред контејнера за сакупљање;
- 3) привремено складиштење и транспорт ради одлагања;
- 4) третман, односно поновно искоришћење, одлагање или извоз отпада;
- 5) административне трошкове (електронска обрада података, вођење система, обавештавање и припрема документације за извоз).

Управљање отпадом из производње титан-диоксида

Члан 73.

Отпад од титан-диоксида, у смислу овог закона, јесу све врсте отпада настале у току производње титан-диоксида, који произвођач одлаже или је обавезан да одложи у складу са овим законом, као и остатак настао у току третмана ове врсте отпада.

Операције одлагања отпада од титан-диоксида не могу се вршити без дозволе Министарства, односно надлежног органа аутономне покрајине.

Држалац отпада дужан је да има дозволу, да води и чува евиденцију о количинама ове врсте отпада која је сакупљена, ускладиштена, третирана или одложена и податке о томе доставља Агенцији.

Држалац титан-диоксида и отпада од титан-диоксида у обавези је да спроводи мере надзора над операцијама одлагања и контролу земљишта, воде и ваздуха на локацији где је отпад од титан-диоксида коришћен, чуван или одложен.

Министар ближе прописује начин и поступак управљања отпадом од титан-диоксида, као и мере надзора и мониторинга животне средине на локацији.

Управљање амбалажом и амбалажним отпадом

Члан 74.

Материјали који се користе за амбалажу морају бити произведени и дизајнирани на начин да током њиховог животног циклуса испуњавају услове заштите животне средине, безбедности и здравља људи, здравствене исправности упакованог производа, као и услове за транспорт производа и управљање отпадом.

Амбалажом и амбалажним отпадом управља се у складу са посебним законом.

Управљање отпадом од грађења и рушења

Члан 75.

Отпад од грађења и рушења се раздваја на локацији настанка како би се припремио за третман, односно поновно искоришћење, укључујући поступке затрпавања и насипања и/или одлагања.

Лице које врши сакупљање, транспорт, складиштење односно третман отпада од грађења и рушења мора да води евиденцију о количини и врсти отпада од грађења и рушења којим управља и податке о томе доставља Агенцији.

Забрањено је неконтролисано одлагање отпада од грађења и рушења.

Произвођач отпада од грађења и рушења дужан је да сачини План управљања отпадом од грађења и рушења, прибави сагласност на исти од стране надлежног органа и организује његово спровођење, ако се радови изводе на објекту који је категорије Б, В и Г.

Уколико дође до промене врсте отпада, начина поступања са отпадом и других битних промена података утврђених планом из става 4. овог члана неопходно је сачинити нов План управљања отпадом од грађења и рушења и за исти прибавити нову сагласност надлежног органа.

Влада ближе прописује начин и поступак управљања отпадом од грађења и рушења и садржину Плана управљања отпадом од грађења и рушења као и критеријуме за операцију насипања.

Управљање отпадним муљем из постројења за пречишћавање отпадних вода

Члан 76.

Држалац муља из постројења за пречишћавање комуналних отпадних вода дужан је да са муљем поступа у складу са овим законом и другим прописима.

Лице из става 1. овог члана дужно је да води евиденцију о количинама отпадног муља који је сакупљен, ускладиштен, третиран или одложен и о томе извештава Агенцију.

Влада ближе прописује начин и поступак управљања муљем из постројења за пречишћавање комуналних отпадних вода.

VIII. ДОЗВОЛЕ ЗА УПРАВЉАЊЕ ОТПАДОМ

Издавање и врсте дозвола

Члан 77.

За обављање једне или више делатности у области управљања отпадом прибављају се дозволе, и то:

- 1) дозвола за сакупљање отпада;
- 2) дозвола за транспорт отпада;
- 3) дозвола за складиштење отпада;
- 4) дозвола за третман отпада, и то:
 - (1) дозвола за поновно искоришћење,

(2) дозвола за одлагање.

За обављање више делатности једног правног лица или предузетника може се издати интегрална дозвола.

Дозвола за сакупљање односно транспорт отпада издаје се у складу са овим законом као и законом којим се уређује превоз у јавном саобраћају и законом којим се уређује транспорт опасне робе.

Дозвола из става 1. овог члана издаје се и за рад нових постројења у области управљања отпадом за период трајања пробног рада, а најдуже још 30 дана после окончања овог периода у складу са посебним прописима.

Против решења којим је издата дозвола из става 1. овог члана правно лице или предузетник може изјавити жалбу у року од 15 дана од дана пријема решења.

Финансијске гаранције

Члан 78.

Влада ближе уређује врсте финансијских гаранција и еквивалентног осигурања којим се обезбеђује обављање делатности управљања отпадом (сакупљање, транспорт, складиштење односно третман отпада, трговина односно посредништво) односно прекогранично кретање отпада (увоз, извоз и транзит отпада), издаваоце и кориснике, садржину, услове издавања, коришћење и повлачење средстава обезбеђења, поступак извршења, елементе за утврђивање висине и начин обрачуна, као и максимални износ осигурања од грађанско-правне одговорности за загађење.

Влада ближе уређује врсте финансијских гаранција и еквивалентног осигурања којим се обезбеђује обављање делатности управљања отпадом (сакупљање, транспорт, складиштење односно третман отпада) односно прекогранично кретање отпада (увоз, извоз и транзит отпада), осим у случајевима када је оснивач Република Србија.

Надлежност за издавање дозвола

Члан 79.

Дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење односно третман опасног отпада, дозволу за третман отпада спаљивањем и дозволу за третман отпада у мобилном постројењу издаје Министарство, а уколико се предметна делатност управљања отпадом врши искључиво на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине. Дозволе за регионалне депоније, односно дозволе за депоније за одлагање неопасног и инертног отпада за подручје настањено са преко 200.000 становника издаје Министарство, а уколико се предметна делатност управљања отпадом врши искључиво на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине.

Министарство издаје дозволе за сакупљање односно транспорт неопасног и инертног отпада на територији Републике Србије, као и за складиштење односно третман отпада уколико дозволу за изградњу издаје надлежни орган на републичком нивоу.

Аутономној покрајини поверава се издавање дозвола за сакупљање односно транспорт неопасног и инертног отпада уколико се предметна делатност управљања отпадом врши искључиво на територији аутономне покрајине, као и за складиштење односно третман отпада уколико дозволу за изградњу издаје надлежни орган аутономне покрајине.

Јединици локалне самоуправе поверава се издавање дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење односно третман, неопасног и инертног отпада уколико се предметна делатност управљања отпадом врши искључиво на територији јединице локалне самоуправе.

Изузеци

Члан 80.

Дозвола се не издаје:

- 1) за кретање отпада унутар локације произвођача отпада;
- 2) за сакупљање отпада у контејнере или другу опрему за сакупљање отпада из домаћинства као и за делатност комуналног предузећа или другог правног лица, које врши сакупљање и/или транспорт мешаног комуналног отпада, отпада са пијаца, остатака од чишћења улица и кабастог комуналног отпада, ако поседују, одговарајућу опрему за сакупљање наведеног комуналног отпада, као и специјализована возила за транспорт наведеног отпада у складу са законом којим се уређују комуналне делатности;
- 3) за случај тестирања које се врши ради утврђивања техничко технолошких параметара третмана у сврху прибављања података ради спровођења процедуре за израду студије о процени утицаја и/или тестирања опреме;
- 4) произвођачу отпада за привремено складиштење сопственог отпада који је настао у поступку обављања његове основне делатности утврђене посебним прописом на локацији на којој је отпад настао;
- 5) за коришћење отпада у научноистраживачке сврхе;
- 6) за одлагање сопственог неопасног отпада, произвођачу отпада на месту његовог настанка, осим отпада који је настао поступцима третмана отпада;
- 7) произвођачу отпада који транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом, користећи своја транспортна средства, а количине неопасног отпада не прелазе 300kg по једној пошиљци;
- 8) физичком лицу које преноси отпад из свог домаћинства у контејнере, центре за сакупљање или у постројење за управљање отпадом или враћа амбалажу или искоришћене производе произвођачу или продавцу;
- 9) физичким лицима односно индивидуалним сакупљачима отпада који сакупљају разврстани неопасни отпад на територији јединица локалне самоуправе.

За случај из става 1. тач. 3), 5) и 6) овог члана издаје се потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе.

Одредбе члана 79. овог закона, које се односе на надлежност органа за издавање дозволе за управљање отпадом, сходно се примењују и при издавању потврде из става 2. овог члана о изузимању од обавезе прибављања те врсте дозволе.

Потврда из става 2. овог члана издаје се за случај из става 1. тач. 3) и 5) овог члана на период од најдуже 90 дана и не може се поново издати.

Захтев за издавање потврде из става 2. овог члана садржи нарочито:

- 1) податке о подносиоцу захтева;

2) податке о постројењу и локацијске услове, а за коришћење отпада у научноистраживачке сврхе информација о локацији;

3) податке о капацитету постројења;

4) податке о врсти и карактеру отпада;

5) потврду о регистрацији у Агенцији за привредне регистре;

6) план заштите од удеса и сагласност на план заштите од пожара прибављену од органа надлежног за заштиту од пожара у складу са прописом којим се уређује област смањења ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама односно област заштите од пожара.

После спроведеног тестирања из става 1. тачка 3) овог члана, правно лице односно предузетник је у обавези да у периоду од 30 дана обавести надлежни орган који је издао потврду, о резултатима тестирања.

Министар ближе прописује садржину потврде и захтева из ст. 2. и 5. овог члана.

Изузетно, од става 5. овог члана, захтев за издавање потврде из става 2. овог члана, за случај из става 1. тачка 6) овог члана садржи нарочито:

1) податке о произвођачу отпада;

2) податке о депонији и локацији укључујући и њене хидрогеолошке и геолошке карактеристике, близину других објеката, насеља, класи депоније (неопасан и/или инертан отпад), укупном капацитету депоније (количина отпада планиран за одлагање на годишњем нивоу), опис технолошког поступка одлагања, опис технолошког поступка из ког настаје отпад, приказ оперативног плана одлагања – опис плана рада депоније;

3) план за затварање и рекултивацију депоније са описом поступка затварања и операција накнадног одржавања и контроле депоније после затварања, за нове депоније;

4) податке о врсти и карактеру отпада;

5) потврду о регистрацији у Агенцији за привредне регистре;

6) интерни план заштите од удеса и сагласност на план заштите од пожара у складу са прописом којим се уређује област заштите од пожара уколико је подносилац захтева у обавези да такав план изради;

7) податке о року за затварање, санацију и рекултивацију са описом поступка затварања и операција накнадног одржавања и контроле депоније после затварања, за постојеће депоније.

Министар ближе прописује врсте и количине отпада које могу бити обухваћене изузећем од прибављања дозволе за одлагање сопственог неопасног отпада, услове заштите животне средине које мора да испуни депонија из става 1. тачка 6) овог члана, као и садржину потврде из става 8. овог члана и период на који се издаје.

Надлежни орган у поступку издавања потврде из става 2. овог члана прибавља по службеној дужности записник надлежног инспекцијског органа о испуњености услова за издавање потврде.

Захтев за издавање дозволе

Члан 81.

За обављање делатности складиштења односно третмана отпада подноси се захтев за издавање дозволе.

Захтев за издавање дозволе из става 1. овог члана садржи:

- 1) податке о подносиоцу захтева;
- 2) податке о објектима и локацији, а посебно опис локације укључујући њене хидрогеолошке и геолошке карактеристике у захтеву за одлагање отпада на депоније;
- 3) податке о дневном и годишњем капацитету постројења за управљање отпадом у складу са актом о процени утицаја на животну средину;
- 4) податке о врсти и количини отпада;
- 5) методе и технологије које ће се користити за сваку врсту операције садржане у дозволи, техничке и друге захтеве који се односе на конкретну локацију, као и предложене методе за превенцију и смањење загађења;
- 6) податке о опреми и уређајима који ће се користити;
- 7) број запослених;
- 8) податке о квалификованом лицу одговорном за стручни рад;
- 9) уверење о неосуђиваности за предузетника, чланова, односно заступника правног лица за било које кривично дело односно привредни преступ или прекршај из области заштите животне средине.

Уз захтев за издавање дозволе из става 1. овог члана, оператер прилаже следећу документацију:

- 1) потврду о регистрацији;
- 2) Радни план из члана 25. овог закона;
- 3) сагласност на план заштите од удеса у складу са прописом којим се уређује област смањења ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама, ако је оператер у обавези да такву сагласност прибави, или интерни план заштите од удеса;
- 4) сагласност на план заштите од пожара и сагласност на програм основне обуке запослених из области заштите од пожара у складу са прописом којим се уређује област заштите од пожара;
- 5) план за затварање складишта, односно постројења за третман;
- 6) изјаву о методама третмана отпада;
- 7) изјаву о методама третмана остатака из постројења;
- 8) сагласност на студију о процени утицаја на животну средину или студију о процени утицаја затеченог стања или акт којим је утврђено да није потребна процена утицаја на животну средину, у складу са законом;
- 9) копије одобрења и сагласности других надлежних органа, издатих у складу са законом (одговарајућу употребну дозволу или други акт којим се дозвољава употреба објекта за управљање отпадом, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу и водну сагласност);
- 10) финансијске и друге гаранције или одговарајуће осигурање за случај удеса или штете причињене трећим лицима;
- 11) финансијске или друге гаранције којима се обезбеђује обављање делатности управљања отпадом;
- 12) потврду о уплати републичке административне таксе.

Захтев за издавање дозволе за одлагање отпада на депонију поред података из става 2. овог члана садржи и податке о поступку затварања и одржавања депоније после затварања.

За обављање делатности сакупљања отпада подноси се захтев за издавање дозволе.

Захтев за издавање дозволе за сакупљање отпада из става 5. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, локацији односно месту за постављање опреме за сакупљање и опреми за сакупљање предметног отпада, уговору са оператером за складиштење и/или третман предметног отпада уговор са превозником предметног отпада и финансијску или друге гаранције којима се обезбеђује обављање делатности управљања отпадом као и друге податке на захтев надлежног органа за издавање дозволе.

За обављање делатности транспорта отпада подноси се захтев за издавање дозволе.

Захтев за издавање дозволе за транспорт отпада из става 7. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, превозним средствима и уговору са оператером за складиштење и/или третман предметног отпада као и друге податке на захтев надлежног органа за издавање дозволе.

Ако се врши транспорт опасног отпада, захтев обавезно садржи и податке о лицима која управљају транспортним средствима, саветнику за транспорт опасног отпада, одговарајућу полису осигурања за случај удеса или штете причињене трећим лицима, као и податке о опреми у складу са посебним прописом.

Дозволом из ст. 5. и 7. овог члана утврђују се обавезне мере поступања приликом сакупљања, односно транспорта инертног, неопасног и опасног отпада, у складу са одредбама овог закона и других прописа.

Надлежни орган за издавање дозволе за сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење отпада, по потреби, може захтевати додатне податке, информације или документацију за издавање дозволе.

Министар прописује образац захтева за издавање дозволе из ст. 1. 5. и 7. овог члана.

Поступак издавања дозволе

Члан 82.

Захтев за издавање дозволе за сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење отпада подноси се Министарству, односно аутономној покрајини, односно јединици локалне самоуправе.

Надлежни орган за издавање дозволе, у року од 15 дана од дана пријема захтева за издавање дозволе дужан је да од подносиоца захтева, затражи доказе и документацију потребну за допуну захтева, ако је захтев непотпун, односно неуредан.

Надлежни орган за издавање дозволе за третман односно складиштење отпада у року од 30 дана од дана пријема уредног захтева прибавља записник о испуњености услова заштите животне средине у складу са овим законом и прописима којима се уређује област заштите животне средине, од надлежног инспекцијског органа.

Министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине, истовремено са јавним обавештењем из члана 88. става 2. овог закона доставља поднети захтев за издавање дозволе за третман односно складиштење отпада јединици локалне самоуправе, заједно са документацијом ради прибављања мишљења.

Јединица локалне самоуправе у року од 30 дана од дана пријема захтева за мишљење из става 4. овог члана, дужна је да размотри захтев и да Министарству, односно надлежном органу аутономне покрајине достави своје мишљење са образложеним предлогом за прихватање или одбијање захтева за издавање дозволе.

Јединица локалне самоуправе, пре давања мишљења из става 4. овог члана, по потреби прибавља мишљења других заинтересованих органа и организација (урбанизма, заштите природе, комуналних делатности, унутрашњих послова, заштите потрошача и др).

Надлежни орган за издавање дозволе разматра поднети захтев, приложену документацију, прибављена мишљења, као и записник о испуњености услова од стране надлежног инспекцијског органа и издаје дозволу подносиоцу захтева у року од 15 дана од дана пријема мишљења из става 4. овог члана или доноси решење којим одбија захтев, уз образложење о разлозима одбијања.

Надлежни орган не може издати дозволу за управљање отпадом предузетнику или правном лицу чији су чланови и/или заступник и/или одговорно лице, правоснажно осуђен за било које кривично дело односно привредни преступ или прекршај из области заштите животне средине.

Садржај дозволе

Члан 83.

Дозволом за складиштење односно третман отпада се утврђују услови за управљање отпадом у постројењу за третман, односно складиштење отпада.

Дозвола садржи нарочито:

- 1) податке о локацији;
- 2) техничке и технолошке услове за рад постројења;
- 3) методе које се користе за сваку појединачну операцију;
- 4) податке о пореклу, одредишту и третману отпада;
- 5) податке о врсти и количини отпада који складишти односно третира;
- 6) процедуре за контролу рада постројења и мониторинг животне средине;
- 7) мере заштите од удеса, укључујући услове за спречавање удеса и смањење последица удеса, мере заштите од пожара, као и процедуре за затварање постројења;
- 8) висину финансијске гаранције или другог инструмента за покриће трошкова рада постројења;
- 9) обавезу достављања најмање једном годишње података о врсти и количинама третираног отпада, као и о резултатима мониторинга;
- 10) операцију управљања отпадом.

Ако се дозвола издаје за одлагање отпада на депонију, поред података из става 2. овог члана, садржи и податке о:

- 1) класи депоније (за инертни, опасни или неопасни отпад);
- 2) процедури за пријем отпада;
- 3) другим постројењима на локацији и укупном капацитету депоније;
- 4) техничкој документацији за изградњу депоније и о постројењу и опреми која ће се користити;
- 5) оперативном плану са распоредом и динамиком пуњења депоније;
- 6) захтевима за припрему депоније за одлагање, операције одлагања и мониторинг рада депоније, контролне процедуре, укључујући и интервентне планове;
- 7) захтевима за затварање депоније и операцијама накнадног одржавања депоније после затварања;
- 8) врсту, висину и друге услове коришћења финансијске гаранције и другог еквивалентног осигурања за покриће трошкова рада.

Ако се дозвола издаје за термички третман отпада, поред података из става 2. овог члана, садржи и податке који се односе на:

- 1) начин мерења и рокове узорковања и мерења по којима треба поступати како би се поштовали услови за праћење граничних вредности емисија;
- 2) максимално дозвољено време рада у периодима техничких прекида рада или квара уређаја за контролу загађења и мониторинг, односно прелазне периоде за рад постројења и његових делова, као и мере за прекид рада у акцидентним ситуацијама;
- 3) податке о највишим и најнижим тачкама паљења отпада који ће бити термички третиран, највеће и најниже калоријске вредности отпада, максимални садржај полихлорованих бифенила, хлора, сумпора, тешких метала и осталих материја које емитује постројење;
- 4) податке о начину мерења испуштања емисија у ваздух;
- 5) податке о рН вредностима, температури и протоку испуштања отпадних вода.

Дозвола за мобилно постројење за третман отпада садржи и обавезу оператера да о свакој промени локације, односно о почетку и завршетку рада на локацији обавести Министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе.

Дозвола која обухвата спаљивање и су-спаљивање уз искоришћење енергије издаје се под условом да су испуњени услови у складу са законом којим се уређују енергетска ефикасност и рационална употреба енергије.

Листа категорија отпада коју дозвола треба да садржи може се прописати за су-спаљивање отпада у појединим категоријама постројења за су-спаљивање отпада.

Министар ближе прописује садржину и изглед дозволе за управљање отпадом.

Одбијање и одбацивање захтева за издавање дозволе

Члан 84.

Надлежни орган за издавање дозволе доноси решење којим се одбија захтев за издавање дозволе, ако:

1) захтев није у складу са регионалним, односно локалним планом управљања отпадом или локација постројења није у складу са наменом утврђеном важећим просторним, односно урбанистичким планом;

2) нису испуњени услови у погледу метода управљања отпадом, односно ако је намеравана метода третмана неприхватљива са аспекта заштите животне средине, а посебно ако метода није у складу са чланом 3. овог закона;

3) подносилац захтева нема квалификованих лица одговорних за стручни рад у постројењу;

4) не испуњава друге услове у складу са чланом 81. овог закона;

5) не испуњава услове прописане овим законом.

У случају да захтев за издавање дозволе не садржи прописане податке и документацију, надлежни орган за издавање дозволе дужан је да подносиоцу захтева одреди рок за отклањање недостатака, односно достављање доказа у складу са чланом 82. ставом 2. овог закона.

Ако подносилац захтева уроку из члана 82. става 2. овог закона не отклони недостатке, односно не достави тражене доказе, надлежни орган за издавање дозволе одбацује захтев, у складу са законом.

Рок важења дозвола

Члан 85.

Дозвола за третман, односно складиштење отпада издаје се на период од десет година.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, дозволе из става 1. овог члана се могу издавати и за краћи период од десет година и то за време трајања пробног рада у трајању не дужем од годину дана.

Дозвола из става 1. овог члана се може обновити на захтев који се подноси најкасније 120 дана пре истека важења дозволе ради обезбеђења континуитета важења дозволе.

Оператер депоније одговоран је за примену услова прописаних дозволом и после затварања депоније, све док надлежни орган за издавање дозволе, не изда потврду којом се гарантује да су ризици по здравље људи и животну средину сведени на прихватљив ниво.

Ако се покрене поступак стечаја или ликвидације лица које има дозволу, а које није извршило санацију загађене локације у оквиру престанка рада и затварања постројења, трошкови санације подмирују се из стечајне, односно имовине друштва у ликвидацији.

Ако правни следбеник преузима права и обавезе лица које има дозволу, одговорност за испуњење услова у дозволи, укључујући санацију загађене локације, преноси се на правног следбеника или власника земљишта, а ако то није могуће одговорност за испуњење услова у дозволи преузима надлежни орган за издавање дозволе и има право на накнаду трошкова од будућег власника, односно корисника локације.

Дозвола за сакупљање односно транспорт отпада издаје се на период од пет година и може се обновити на захтев који се подноси пре истека важења дозволе.

Одузимање и укидање дозволе

Члан 86.

Дозвола се одузима решењем надлежног органа за издавање дозволе, ако се утврди да лице које има дозволу:

- 1) не испуњава услове из члана 81. овог закона;
- 2) не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи;
- 3) не поступа у складу са законом и прописима у области управљања отпадом и заштите животне средине.

Ако се инспекцијским надзором утврди да лице које има дозволу не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи односно поступа супротно закону и прописима из области управљања отпадом и заштите животне средине и мерама које су прописане актом о процени утицаја на животну средину, инспектор за заштиту животне средине:

- 1) налаже лицу које има дозволу мере и утврђује рок за извршење наложених мера, а ако то лице у утврђеном року не поступи по налогу инспектора, предлаже надлежном органу за издавање дозволе одузимање дозволе;

- 2) без одлагања предлаже надлежном органу за издавање дозволе одузимање дозволе, ако лице које има дозволу поступа са отпадом на начин којим угрожава животну средину и здравље људи, односно не примењује мере заштите животне средине, контроле загађивања, спречавања удеса или пожара.

Решењем о одузимању дозволе за управљање отпадом, забрањује се управљање отпадом односно обавезује правно лице или предузетник да даље поступа по плану затварања складишта или постројења за управљање отпадом, односно у складу са законом.

Решењем о одузимању дозволе изриче се заштитна мера забране обављања делатности управљања отпадом у трајању до пет година од дана правоснажности решења о одузимању.

Против решења из става 3. овог члана није дозвољена жалба већ се може покренути управни спор.

Покретање управног спора из става 5. овог члана не задржава извршење решења.

Дозвола за управљање отпадом укида се решењем надлежног органа за издавање дозволе, по захтеву правног лица односно предузетника коме је издата дозвола.

Уз захтев из става 7. овог члана прилаже се:

- 1) изјава о разлозима за престанак обављања делатности;
- 2) план за затварање складишта отпада или постројења за третман отпада.

Надлежни орган по службеној дужности прибавља од надлежног инспекцијског органа записник о спроведеним мерама из плана за затварање постројења и доноси одлуку о укидању дозволе.

Дозвола за управљање отпадом укида се решењем надлежног органа за издавање дозволе увек када је лице које поседује дозволу за управљање отпадом брисано из регистра привредних субјеката Агенције за привредне регистре.

Измена дозволе

Члан 87.

Оператер постројења за управљање отпадом је дужан да поднесе захтев за измену дозволе ако дође до промене врсте и/или количине отпада у дозволи, промене квалификованог лица одговорног за стручни рад за управљање отпадом, промене адресе седишта, пословног имена, промена радног времена или промена других података који се односе на промену опреме и рада постројења.

Лице коме је издата дозвола за сакупљање односно транспорт отпада је дужно да поднесе захтев за измену дозволе у случају да дође до промене података из дозволе, односно до промене опреме за сакупљање отпада, промене возила којима се врши транспорт отпада, врсте отпада, пословног имена, правне форме, адресе седишта и других података од значаја.

Надлежни орган ће по службеној дужности, решењем, изменити дозволу ако:

- 1) постоји опасност или настане штета по здравље људи и животну средину;
- 2) дође до измена односно допуна закона и других прописа релевантних за дозволу.

Надлежни орган на захтев оператера, односно лица које има дозволу за сакупљање односно транспорт отпада доноси решење о преносу права и обавеза на правног следбеника из става 5. овог члана или одбија захтев за пренос права и обавеза.

Ако дође до промене оператера, односно лица на чије име је издата дозвола за сакупљање односно транспорт отпада, права и обавезе које произлазе из дозволе преносе се на правног следбеника, ако испуњава услове за издавање дозволе утврђене овим законом.

Надлежни орган за издавање дозволе доноси ново решење о издавању дозволе увек када се мењају услови за рад у дозволи.

Против решења из ст. 4. и 6. овог члана може се изјавити жалба жалба административној комисији Владе преко првостепеног органа у року од 15 дана од дана пријема решења.

Обавештавање јавности

Члан 88.

Надлежни орган за издавање дозволе обавештава јавност о пријему захтева за издавање дозволе за складиштење односно третман отпада, документацији која је поднета уз захтев, издатој дозволи и одузетој дозволи путем средстава јавног информисања или интернета, односно на уобичајен локални начин.

О пријему захтева за издавање дозволе из става 1. овог члана надлежни орган обавештава јавност у року од 15 дана од дана пријема уредног захтева.

Рок за јавни увид у поднети захтев је 30 дана од дана оглашавања путем средстава јавног информисања или интернета, односно на уобичајен локални начин.

Јавно обавештење из става 2. овог члана садржи следеће податке:

- 1) назив подносиоца захтева, регистарски број, лични идентификациони број и адресу;

- 2) локацију постројења;
- 3) кратки опис активности;
- 4) рок за достављање мишљења и предлога;
- 5) место где се може извршити увид у поднети захтев за издавање дозволе.

Уколико захтев за издавање дозволе или дозвола укључују пословну тајну или податак који би, у складу са законом, захтевао ограничен приступ јавности, надлежни орган за издавање дозволе може одлучити да за одређене делове захтева за издавање дозволе или дозволе ограничи приступ јавности.

Ограничење из става 5. овог члана не односи се на информацију о емисијама, ризицима од удеса, резултате мониторинга и инспекцијског надзора.

IX. ПРЕКОГРАНИЧНО КРЕТАЊЕ ОТПАДА

Услови и начин прекограничног кретања отпада

Члан 89.

Прекогранично кретање отпада врши се у складу са овим законом и другим прописима.

Прекогранично кретање отпада прати документација о кретању од места где је кретање почело до коначног одредишта у складу са националним и међународним стандардима и међународним прописима који се односе на прекогранични промет.

Отпад за чији третман на еколошки прихватљив и ефикасан начин нема техничких могућности и постројења у Републици Србији, извози се, на основу решења Министарства о издавању дозволе за извоз, у складу са чланом 90. овог закона.

Неопасан отпад се може увозити ради третмана под условом да постоји постројење за третман тог отпада.

Забрањен је увоз отпада ради одлагања и искоришћења у енергетске сврхе у складу са овим законом.

Изузетно, од става 5. овог члана, одређене врсте неопасног отпада могу се увозити ради искоришћења у енергетске сврхе.

Увоз неопасног отпада из става 6. овог члана може се дозволити под условом да постоји постројење за искоришћење тог отпада у енергетске сврхе за чији рад је издата дозвола, у складу са законом.

Забрањен је увоз опасног отпада.

Изузетно од одредбе става 8. овог члана поједине врсте опасног отпада које су потребне као секундарне сировине прерађивачкој индустрији у Републици Србији, у складу са националним циљевима прераде тих отпада, могу се увозити на основу дозволе коју издаје Министарство.

Увоз опасног отпада из става 9. овог члана може се дозволити под условом да постоји постројење за рециклажу тог отпада за чији рад је издата дозвола, у складу са законом.

Прекогранично кретање отпада врши се под условом да се отпад пакује, обележава и транспортује на начин којим се обезбеђују услови за најмањи ризик по здравље људи и животну средину.

Лице које има својство превозника у складу са прописима којима се уређује међународни превоз у јавном саобраћају мора поседовати акт којим се утврђује испуњеност услова за отпочињање и обављање јавног превоза ствари и уверење о оспособљености за обављање међународног јавног превоза у складу са тим прописима.

Издавање и врсте дозвола за прекогранично кретање отпада

Члан 90.

За обављање прекограничног кретања отпада прибавља се:

- 1) дозвола за извоз отпада;
- 2) дозвола за увоз отпада;
- 3) дозвола за транзит отпада.

За отпад који се налази на листи неопасног отпада за који се не издаје дозвола, са документацијом која прати прекогранично кретање, Министарство издаје потврду пријаве за прекогранично кретање отпада, на период од најдуже годину дана.

За издавање дозвола из става 1. овог члана односно потврде из става 2. овог члана надлежно је Министарство.

За свако прекогранично кретање отпада, уз захтев за издавање дозволе, односно потврде пријаве, Министарству се подноси документација која садржи нарочито:

- 1) уговор закључен између увозника и извозника;
- 2) општу и посебну документацију која се подноси уз захтев у складу са посебним прописом;
- 3) друге доказе и документацију у складу са овим законом и законом којим се уређује заштита животне средине.

За прекогранично кретање отпада подносилац захтева обезбеђује одговарајућу финансијску гаранцију и полису осигурања или други облик осигурања зависно од захтева државе увоза или транзита, у износу који је потребан за трошкове третмана отпада, трошкове санације у случају удеса и обезбеђење обављања делатности управљања отпадом.

Министарство доноси одлуку по захтеву за одобравање увоза, извоза и транзита отпада на основу чињеница садржаних у захтеву и документацији која се подноси уз захтев, при чему посебно узима у обзир:

- 1) да ли је увоз/извоз отпада дозвољен за потребе поновног искоришћења или одлагања у држави увоза/извоза;
- 2) да ли држава извоза/транзита/увоза примењује систем обавештавања о прекограничном кретању отпада који није опасан отпад;
- 3) да ли ће се са отпадом намењеним за поновно искоришћење или одлагање поступати на еколошки прихватљив начин;
- 4) да ли извозник отпада поседује складиште из ког ће се вршити извоз отпада а чији капацитет одговара количини отпада за који се подноси захтев, односно да ли посредник или трговац отпадом који су поднели захтев за извоз отпада поседују уговор о пословнотехничкој сарадњи са оператером који поседује складиште из ког ће се вршити извоз отпада а чији капацитет одговара количини отпада за који се подноси захтев;

5) да ли увозник отпада поседује постројење за третман отпада чији капацитет одговара количини и врсти отпада за који се подноси захтев и у ком ће се вршити третман увезеног отпада, односно да ли посредник или трговац отпадом који су поднели захтев за увоз отпада поседују уговор о пословнотехничкој сарадњи са оператером који поседује постројење за третман отпада чији капацитет одговара количини отпада за који се подноси захтев и у ком ће се вршити третман увезеног отпада.

Дозвола за увоз, извоз и транзит отпада на чије се прекогранично кретање примењује контролни поступак прописан потврђеним међународним уговором, односно потврда пријаве за прекогранично кретање отпада издаје се у року од 60 дана од дана пријема захтева из става 4. овог члана.

Увоз, извоз и транзит отпада који се обавља у више пошиљки одобрава се за период до 12 месеци.

Прекогранично кретање отпада које подлеже нотификационом поступку, у складу са посебним прописом одобрава се за период до 36 месеци.

Подносилац захтева може затражити дозволу за увоз, извоз и транзит, односно потврду пријаве за прекогранично кретање отпада за више пошиљки у случају када се ради о отпаду истих физичко-хемијских особина, који се отпрема на исто одредиште преко истих граничних прелаза.

Извозник, односно увозник је дужан да до 31. марта текуће године достави Агенцији податке о извршеном извозу, односно увозу отпада за претходну годину.

Ако извозник не достави податке из става 11. овог члана Министарство извознику забрањује даљи извоз отпада све док извозник не достави податке и о забрани обавештава орган надлежан за послове царине.

Министар прописује образац захтева за издавање дозволе и претходне сагласности, потврду пријаве за прекогранично кретање отпада и документацију која се подноси уз захтев за увоз, извоз, и транзит отпада – прекогранично кретање отпада које подлеже нотификационом поступку.

Влада ближе прописује:

- 1) листу опасног отпада чији је увоз забрањен;
- 2) листу опасног отпада који се може увозити као секундарна сировина;
- 3) листу опасног отпада чији је извоз и транзит дозвољен;
- 4) листу неопасног отпада који се може увозити ради искоришћења у енергетске сврхе, услове његовог увоза и начин третмана;
- 5) листу неопасног отпада чији је увоз, извоз и транзит дозвољен;
- 6) листу неопасног отпада за који се не издаје дозвола, са документацијом која прати прекогранично кретање;
- 7) садржину, изглед и упутство за попуњавање обавештења о прекограничном кретању отпада;
- 8) садржину, изглед и упутство за попуњавање документа о прекограничном кретању отпада.

Члан 91.

Дозволом за увоз, извоз и транзит отпада, односно потврдом пријаве за прекогранично кретање отпада утврђују се услови за прекогранично кретање отпада.

Дозвола, односно потврда пријаве за прекогранично кретање отпада садржи податке о:

- 1) извознику отпада, увознику отпада, односно посреднику или трговцу отпадом;
- 2) држави полазишта, транзита и одредишта отпада;
- 3) врсти, индексном броју и количини отпада;
- 4) произвођачу отпада;
- 5) прерађивачу отпада;
- 6) року важења дозволе;
- 7) врсти, висини и другим условима коришћења финансијске гаранције и другог еквивалентног осигурања;
- 8) процедури за контролу прекограничног кретања отпада;
- 9) броју испорука отпада;
- 10) врсти превоза (друмски, железнички, речни);
- 11) називу граничног прелаза.

Дозвола за прекогранично кретање отпада мења се у року важења ако:

- 1) извозник/увозник поднесе захтев за измену дозволе (услед промене граничног прелаза, промене пословног имена извозника/увозника, адресе седишта извозника/увозника);
- 2) лице које има дозволу за транзит поднесе захтев за измену дозволе (услед промене пословног имена, промене граничног прелаза, промене пословног имена извозника/увозника, адресе седишта);
- 3) дође до измена односно допуна закона и других прописа релевантних за дозволу.

Измену дозволе из става 3. тачка 3) овог члана врши надлежни орган по службеној дужности.

Дозвола за прекогранично кретање отпада одузима се решењем надлежног органа за издавање дозволе ако се утврди да лице које има дозволу не поступа у складу са законом.

Дозвола из става 1. овог члана одузима се и у случају кад је дозвола за складиштење односно третман отпада, која је била саставни део документације за издавање дозволе за прекогранично кретање отпада, решењем надлежног органа одузета или је на други начин престала да важи.

Надлежни орган о свим одузетим дозволама за прекогранично кретање отпада обавештава без одлагања орган надлежан за царинске послове.

Забрана прекограничног кретања отпада

Члан 92.

Забрањено је прекогранично кретање отпада ако:

- 1) све земље које учествују у прекограничном кретању отпада нису обавештене;
- 2) све земље које учествују у прекограничном кретању отпада нису издале дозволу;

3) издата дозвола представља фалсификат или је прибављена преваром;

4) се врши супротно издатој дозволи;

5) се врши намерно одлагање отпада супротно одредбама овог закона и општим принципима међународног законодавства о заштити животне средине.

Ако прекогранично кретање отпада за које је издата дозвола не може да се изврши у складу са одредбама овог закона, односно ако се у року од 90 дана од дана доласка отпада на одредиште у земљи увоза не може наћи решење за третман отпада на еколошки прихватљив начин, земља која извози отпад дужна је да обезбеди враћање отпада, о трошку извозника.

У случају из става 2. овог члана лице које има дозволу за увоз, извоз или транзит отпада обавештава Министарство и орган надлежан за послове царине који обезбеђују несметано враћање отпада у земљу извоза.

Х. ИЗВЕШТАВАЊЕ О ОТПАДУ И РЕГИСТРИ

Извештаји о управљању отпадом

Члан 93.

Извештај о управљању отпадом на територији Републике Србије саставни је део Извештаја о стању животне средине и подноси се једанпут годишње Народној скупштини.

Скупштина аутономне покрајине једанпут годишње разматра извештај о реализацији регионалних и локалних планова на својој територији и извештај доставља Министарству и Агенцији.

Две или више јединица локалне самоуправе које су донеле регионални план управљања отпадом разматрају извештај о реализацији плана једанпут годишње и извештај достављају Министарству, Агенцији и надлежном органу аутономне покрајине.

Јединица локалне самоуправе разматра извештај о реализацији локалног плана управљања отпадом једанпут годишње и извештај доставља Министарству, Агенцији и надлежном органу аутономне покрајине.

Извештаји из ст. 2, 3. и 4. овог члана достављају се Агенцији до 31. марта текуће године.

Министар прописује садржину и образац извештаја о управљању отпадом на територији Републике Србије, извештаја о реализацији покрајинског, регионалног и локалног плана управљања отпадом.

Извештавање

Члан 94.

Држалац отпада, изузев отпада из домаћинства, дужан је да води и чува дневну евиденцију о отпаду и доставља редовни годишњи извештај Агенцији.

Извештај из става 1. овог члана садржи податке о врсти, количини, пореклу, карактеризацији и класификацији, саставу, складиштењу, транспорту, увозу, извозу, третману, односно поновном искоришћењу и одлагању насталог отпада, као и отпада примљеног у постројење за управљање отпадом.

Држалац отпада осим произвођача отпада дужан је да пријави свако кретање или преузимање отпада, на обрасцу ДЕО6 чији је изглед, рокови и начин достављања прописан посебним правилником.

Произвођач и увозник производа који после употребе постају посебни токови отпада, а који не потпада под обавезу извештавања у складу са законом којим се уређују накнаде за коришћење јавних добара, дужан је да води и чува дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа, односно доставља редовни годишњи извештај Агенцији.

Оператер на депонији дужан је да води и чува дневну евиденцију из става 1. овог члана о преузетим и одложеним количинама отпада, односно да доставља Агенцији редовни годишњи извештај о врстама и количинама преузетог и одложеног отпада као и резултатима мониторинга који је прописан посебним подзаконским актом.

Уколико оператер на депонији врши накнадно разврставање отпада и поједине фракције отпада предаје на поновно искоришћење Агенцији доставља извештаје у складу са посебним правилником.

Држалац отпада, укључујући произвођача и увозника производа који после употребе постају посебни токови отпада и оператера на депонији чувају основна документа (евиденције, извештаје и др) најмање пет година, осим уколико није другачије прописано овим законом и посебним прописом.

Правна лица, односно предузетници који учествују у промету отпада дужни су да Агенцији достављају податке о врсти и количини отпада, укључујући и секундарне сировине које су стављене у промет, на прописан начин.

Јединица локалне самоуправе води и чува евиденцију о прикупљеном комуналном отпаду, као и попис несанитарних и дивљих депонија и податке о томе доставља Агенцији.

Јединица локалне самоуправе води и чува евиденцију о комуналном отпаду, односно саставу и количинама комуналног отпада и начину управљања овом врстом отпада на територији јединице локалне самоуправе, као и евиденцију несанитарних и дивљих депонија на својој територији.

Јединица локалне самоуправе, односно њено јавно комунално предузеће дужно је да примењује методологију за прикупљање података о саставу и количинама комуналног отпада на територији јединице локалне самоуправе прописане посебним правилником.

Подаци из евиденција из става 10. овог члана се достављају Агенцији до 31. марта текуће године са подацима за претходну годину. Агенција једном годишње, најкасније до 31. маја текуће године, као и, по потреби, односно на захтев, доставља податке Министарству.

Агенција чува оригинале извештаја о отпаду најмање 25 година за потребе статистике Републике Србије о производњи отпада.

Обавеза извештавања не односи се на податке који су означени степеном тајности.

Власник и/или други држалац материје или предмета из члана 9. овог закона дужан је да Агенцији достави извештај о нуспроизводима који је предат на даље поступање до 31. марта текуће године са подацима за претходну годину.

Министар прописује:

- 1) методологију за прикупљање података о управљању отпадом, образац дневне евиденције, образац, начин и рокове достављања годишњег извештаја;
- 2) методологију за прикупљање података о саставу и количинама комуналног отпада на територији јединице локалне самоуправе;
- 3) методологију за прикупљање података о врстама и количинама отпада, укључујући и секундарне сировине, које су стављене у промет;
- 4) методологију о начину вођења и изгледу евиденције несанитарних и дивљих депонија на подручју јединице локалне самоуправе;
- 5) методологију за прикупљање података о производима који после употребе постају посебни токови отпада, образац, начин и рокове достављања годишњег извештаја.

Регистри

Члан 95.

Надлежни орган за издавање дозволе за управљање отпадом, односно потврде о изузимању од обавезе прибављања дозволе дужан је да води регистар издатих дозвола, односно регистар издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе и да податке из регистра доставља Агенцији у року од 15 дана од дана уписа у регистар.

Регистар издатих дозвола је база података у којој се евидентирају подаци о издатим дозволама за управљање отпадом и дозволама за увоз, извоз и транзит отпада, као и потврдама пријаве за прекогранично кретање отпада.

Регистар издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе је база података у којој се евидентирају подаци о издатим потврдама о изузимању од обавезе прибављања дозволе.

Министарство је дужно да води регистар посредника у управљању отпадом, односно трговаца отпадом и да податке из регистра доставља Агенцији у року од 15 дана од дана уписа у регистар.

Регистар посредника у управљању отпадом и трговаца отпадом је база података у којој се евидентирају подаци о посредницима, односно трговцима отпадом.

Министарство је дужно да води регистар нуспроизвода и регистар отпада који је престао да буде отпад и да податке из регистра доставља Агенцији у року од 15 дана од дана уписа у регистар.

Регистар нуспроизвода и регистар отпада који је престао да буде отпад је база података у којој се евидентирају подаци о нуспроизводу и отпаду који је престао да буде отпад.

Подаци уписани у регистре овог члана су јавни.

Евиденције, регистри и друге збирке података прописане овим законом, воде се се у складу са законом којим се уређује заштита података о личности и законом којим се уређује регистрација привредних субјеката.

Министар прописује садржину, начин вођења и изглед:

- 1) регистра издатих дозвола за управљање отпадом;
- 2) регистра дозвола за увоз, извоз и транзит отпада;

- 3) регистра издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе;
- 4) регистра посредника у управљању отпадом;
- 5) регистра трговаца отпадом;
- 6) регистра нуспроизвода;
- 7) регистра отпада који је престао да буде отпад.

XI. ФИНАНСИРАЊЕ УПРАВЉАЊА ОТПАДОМ

Трошкови управљања отпадом

Члан 96.

Трошкови управљања отпадом утврђују се према количини и својствима отпада у складу са начелом „загађивач плаћа” и обухватају:

- 1) трошкове одвојеног сакупљања отпада;
- 2) трошкове транспорта отпада;
- 3) трошкове других мера управљања отпадом које нису покривене приходом оствареним прометом отпада;
- 4) трошкове уклањања отпада који је непознато лице одложило изван депоније;
- 5) трошкове пројектовања и изградње постројења за третман, односно складиштење, отпада, трошкове рада постројења, трошкове затварања, његовог накнадног одржавања после престанка његовог рада.

Трошкове уклањања отпада одложеног изван депоније, чије порекло не може да се утврди, односно установи његова веза са произвођачем, односно лицем које га је одложило, сноси јединица локалне самоуправе на основу записника надлежног инспектора.

Домаћинства сnose трошкове управљања отпадом у складу са прописима којима се уређују комуналне делатности.

Цена услуга за управљање отпадом

Члан 97.

Цена услуге управљања отпадом, која укључује и претходни третман се одређује у зависности од врсте, количине, карактеристика отпада и учесталости услуге, као и од дужине и услова транспорта отпада и осталих околности које утичу на цену организације управљања отпадом.

Цена услуге депоновања отпада покрива све трошкове успостављања и рада депоније, укључујући финансијске гаранције или друге еквивалентне инструменте и процењене трошкове затварања и накнадног одржавања локације за период од најмање 30 година, за све врсте отпада на локацији.

Влада на предлог Министарства, министарства надлежног за послове привреде и министарства надлежног за послове финансија, ближе уређује оснивање, услове, начин функционисања и организовања организованог тржишта отпадом.

Финансирање управљања отпадом

Члан 98.

Средства за финансирање управљања отпадом у Републици Србији обезбеђују се из:

- 1) буџета Републике Србије;
- 2) буџета аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе;
- 3) фондова Европске уније и других међународних фондова;
- 4) донација, поклоне, прилога, помоћи и сличних извора за управљање отпадом;
- 5) кредита међународних финансијских институција;
- 6) других извора у складу са законом.

Средства из става 1. овог члана могу се користити само за сврху одређену овим законом и на начин прописан законом којим се уређује заштита животне средине.

Спровођење програма и планова управљања отпадом, као и изградња постројења за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада из надлежности Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, финансира се у складу са законом.

Влада прописује врсту, критеријуме, висину, елементе, услове и начин доделе подстицајних средстава оператерима који врше поновну употребу и поновно искоришћење отпада у сврху доделе подстицајних средстава.

Коришћење средстава за финансирање управљања отпадом

Члан 99.

Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе средства из члана 98. овог закона користе за инвестиционе и оперативне трошкове управљања отпадом, и то:

- 1) изградњу нових постројења за управљање отпадом, реконструкцију, ревитализацију и искоришћење постојећих постројења;
- 2) унапређење организације управљања отпадом;
- 3) управљање посебним токовима отпада;
- 4) подстицање одвојеног сакупљања отпада;
- 5) имплементацију регионалних, односно локалних планова управљања отпадом;
- 6) развој информационог система за управљање отпадом;
- 7) помоћ у развоју и примени нових технологија за третман отпада;
- 8) санацију дугогодишњег загађења индустријским и комуналним отпадом;
- 9) програме образовања и јачања свести јавности о питањима заштите животне средине и управљања отпадом;
- 10) подстицање тржишта рециклираних материјала и извоз отпада за који нема могућности третмана у Републици Србији;
- 11) мере превенције;
- 12) друге трошкове, у складу са законом.

Административне таксе

Члан 100.

Подносилац захтева сноси трошкове плаћања административних такси, утврђених у складу са посебним прописима, за:

- 1) подношење захтева за издавање дозволе за управљање отпадом, у складу са овим законом;
- 2) подношење захтева за издавање дозволе за прекогранично кретање отпада, у складу са овим законом;
- 3) издавање дозволе за управљање отпадом, у складу са овим законом;
- 4) издавање дозволе за прекогранично кретање отпада, у складу са овим законом;
- 5) издавање потврде за упис у регистар;
- 6) издавање потврде о изузимању од обавезе прибављања дозволе;
- 7) издавање потврде пријаве за прекогранично кретање отпада;
- 8) издавање измене односно допуне дозволе;
- 9) давање сагласност на План управљања отпадом од грађења и рушења;
- 10) подношење захтева за укидање дозволе, у складу са овим законом;
- 11) давање мишљења односно тумачења прописа.

Административне таксе приход су буџета Републике Србије.

XII. НАДЗОР

Надзор над радом

Члан 101.

Министарство врши надзор над радом Агенције, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, као и овлашћених правних лица, у вршењу поверених послова.

Инспекцијски надзор

Члан 102.

Инспекцијски надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих за његово извршавање врши Министарство, ако овим или другим посебним законом није друкчије прописано.

Инспекцијски надзор врши се преко инспектора за заштиту животне средине (у даљем тексту: инспектор) у оквиру делокруга утврђеног овим законом.

Аутономној покрајини поверава се вршење инспекцијског надзора над активностима управљања отпадом који се у целини обављају на територији аутономне покрајине и радом постројења за управљање отпадом за које надлежни орган аутономне покрајине издаје дозволу на основу овог закона као и над активностима код примарног произвођача опасног отпада на територији аутономне покрајине.

Јединици локалне самоуправе поверава се вршење инспекцијског надзора над активностима сакупљања, транспорта, односно над радом

постројења за складиштење односно третман отпада за које надлежни орган издаје дозволу на основу овог закона.

На садржину, врсту, облик, поступак и спровођење инспекцијског надзора, овлашћења и обавезе учесника у инспекцијском надзору и друга питања од значаја за инспекцијски надзор која нису уређена овим законом, примењују се одредбе закона и других прописа којим се уређује инспекцијски надзор.

Права и дужности инспектора

Члан 103.

У вршењу послова инспекцијског надзора инспектор има право и дужност да проверава и контролише нарочито:

- 1) доношење спровођење и ажурирање регионалних и локалних планова управљања отпадом односно Планова управљања отпадом од грађења и рушења;
- 2) спровођење и ажурирање Плана управљања отпадом код произвођача отпада односно Радног плана управљања отпадом код оператера;
- 3) поступање са производним остацима уписаним у регистар нуспроизвода и поседовање докумената којима се доказује упис у регистар;
- 4) поступање са производима који су уписани у регистар престанка статуса отпада и поседовање докумената којима се доказује упис у регистар;
- 5) употребу и коришћење одговарајућих технологија и ефикасног коришћења сировина и енергије;
- 6) управљање отпадом у постројењима која стварају отпад, примену мера и поступака за смањење његових количина или опасних својстава, класификацију, сакупљање, транспорт, третман односно складиштење;
- 7) техничке карактеристике и капацитете, организацију и рад постројења за управљање отпадом, укључујући мониторинг, методе третмана и мере заштите животне средине у складу са условима утврђеним у дозволи за управљање отпадом;
- 8) испуњеност услова за изградњу и рад постројења за третман, односно складиштење отпада;
- 9) поступање са отпадом у току његовог сакупљања, транспорта, односно у току његовог кретања (порекло, природа, количина и одредиште);
- 10) поступање са отпадом у току складиштења односно третмана;
- 11) поступање са отпадом у прекограничном кретању по захтеву надлежног царинског органа;
- 12) поступање са отпадом под царинским надзором по захтеву надлежног царинског органа;
- 13) испуњеност услова за рад, посебно надзор локације пре отпочињања операција одлагања ради утврђивања испуњености услова из дозволе, као и затварање и рекултивацију постојећих депонија отпада и надзор над депонијом после њеног затварања у периоду од најмање 30 година;
- 14) поступак класификације, складиштења, паковања, обележавања и транспорта опасног отпада, у складу са овим и другим законом;
- 15) поступање са отпадом у складу са прописаним обавезама управљања посебним токовима отпада;

- 16) примену прописаних мера заштите животне средине и поступака за спречавање удеса и у случају удеса;
- 17) прописане забране и ограничења;
- 18) рад лица одговорног за управљање отпадом и квалификованог лица одговорног за стручни рад у постројењу за управљање отпадом;
- 19) вођење и чување прописане евиденције са подацима о пореклу, одредишту, третману, врсти и количини отпада;
- 20) спровођење других прописаних мера и поступака управљања отпадом.

Овлашћења инспектора

Члан 104.

У вршењу послова из члана 103. овог закона инспектор је овлашћен да:

- 1) нареди спровођење плана управљања отпадом односно Плана управљања отпадом од грађења и рушења и њихово ажурирање, односно ревидирање, односно спровођење плана превенције;
- 2) нареди заједничко обезбеђивање и спровођење управљања отпадом на територији јединица локалне самоуправе;
- 3) нареди спровођење Плана управљања отпадом код примарног произвођача отпада односно Радног плана управљања отпадом код оператера и њихово ажурирање;
- 4) забрани коришћење технологије и рад постројења која не испуњавају услове за смањење настајања отпада и ефикасно коришћење сировина;
- 5) нареди произвођачу производа који после употребе постаје опасан отпад да тај отпад преузме без накнаде или да ту обавезу пренесе на лице овлашћено за управљање опасним отпадом, у складу са овим законом;
- 6) нареди држаоцу отпада да изврши класификацију отпада и прибави доказе о карактеризацији отпада, односно употребној вредности рециклабилног материјала;
- 7) нареди држаоцу отпада који је под царинским надзором да изврши класификацију и прибави доказе о карактеризацији отпада;
- 8) нареди држаоцу отпада, одвојено сакупљање отпада у складу са потребама будућег третмана;
- 9) нареди произвођачу отпада да преда отпад правном лицу или предузетнику које поседује дозволу за управљање отпадом, ако није у могућности да организује поступање са отпадом у складу са овим законом;
- 10) нареди произвођачу отпада да води и чува прописане евиденције, лицу које врши промет да доставља податке о врсти и количини отпада, укључујући и секундарне сировине које су стављене у промет;
- 11) нареди произвођачу отпада да одреди лице одговорно за управљање отпадом;
- 12) забрани свако кретање отпада супротно условима у дозволи, односно потврди пријаве за прекогранично кретање отпада издатој у складу са овим законом;

13) забрани обављање послова посредовања у управљању отпадом, односно трговине отпадом лицу које није уписано у регистар посредника у управљању отпадом, односно регистар трговаца отпадом, односно нареди обављање послова у складу са овим законом;

14) забрани третман односно складиштење отпада супротно условима из дозволе;

15) забрани рад постројења и употребу опреме за третман односно складиштење отпада која се не користи у складу са техничким упутством;

16) забрани третман односно складиштење отпада ако отпад није обезбеђен и заштићен од расипања и процуривања;

17) забрани пријем и одлагање отпада на депонији супротно условима у издатој дозволи или у случају да је дозвола истекла;

18) нареди спровођење мера којима се обезбеђује заштита животне средине на депонији у складу са законом и условима из дозволе;

19) нареди спровођење рекултивације депоније после њеног затварања и надзор над депонијом у периоду од најмање 30 година, у циљу смањења ризика по здравље људи и животну средину;

20) нареди правном лицу и предузетнику које обавља послове управљања отпадом у складу са овим законом, одређивање квалификованог лица одговорног за стручни рад у постројењу за управљање отпадом;

21) нареди правном лицу и предузетнику које обавља послове управљања отпадом у складу са овим законом вођење и чување прописаних евиденција;

22) забрани рад постројења за управљање отпадом које не испуњава техничке и друге услове прописане овим законом;

23) забрани третман, односно складиштење ван постројења за управљање отпадом које има дозволу;

24) нареди лицу које врши сакупљање отпада од држаоца отпада да отпад сакупља у одговарајућој опреми за сакупљање на местима одређеним за ту намену ради припреме отпада за транспорт;

25) нареди лицу које врши транспорт отпада да отпад транспортује до места које је одредио пошилјалац, односно до постројења за управљање отпадом или до центра за сакупљање отпада или трансфер станице;

26) нареди лицу које врши транспорт отпада да обезбеди одвојен превоз различитих врста отпада, нарочито опасног отпада;

27) забрани сакупљање односно транспорт опасног отпада са другим отпадом;

28) забрани утовар и транспорт отпада ако се не обавља у затвореном возилу, контејнеру или на други одговарајући начин који онемогућава расипање или испадање отпада приликом транспорта, утовара или истовара;

29) нареди превознику отпада да, у случају загађења насталог током транспорта, изврши чишћење и отклањања загађења животне средине;

30) забрани транспорт отпада без прописане документације;

31) забрани складиштење отпада на местима која нису технички опремљена за привремено чување отпада и/или немају дозволу за складиштење, као и ако је истекао прописани период складиштења;

32) забрани складиштење отпада који је под царинским надзором, на местима која нису технички опремљена за привремено чување отпада и/или немају дозволу за складиштење, као и ако је истекао прописани период складиштења, у складу са овим законом;

33) нареди држаоцу да уклони ускладиштени отпад када отпад складишти на месту за које не поседује дозволу за складиштење отпада, као и ако је истекао прописани период складиштења, односно период на који је дозвола за складиштење издата;

34) нареди држаоцу отпада да предметни отпад уклони са места које није технички опремљено за привремено чување отпада и/или нема дозволу за складиштење, као и ако је истекао прописани период складиштења, у складу са овим законом;

35) забрани рад постројења и коришћење опреме за третман отпада за које није исходована дозвола;

36) забрани рад мобилног постројења за третман отпада које нема дозволу;

37) нареди одвојено сакупљање, складиштење и третман отпада који се може користити као секундарна сировина;

38) забрани физички, физичко-хемијски и хемијски третман отпада који се врши супротно одредбама овог закона;

39) забрани биолошки третман отпада супротно условима у издатој дозволи;

40) забрани термички третман отпада супротно условима у издатој дозволи;

41) забрани рад депоније која не испуњава прописане техничке, технолошке и друге услове и захтеве;

42) забрани одлагање отпада који није претходно подвргнут третману и одлагање опасног отпада са другим врстама отпада на истој локацији, односно депонији;

43) забрани мешање комуналног отпада са опасним отпадом;

44) забрани одлагање комуналног отпада супротно закону и условима у издатој дозволи;

45) забрани сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење опасног отпада који није обележен и упакован на начин којим се обезбеђује минималан утицај на здравље људи и животну средину;

46) забрани мешање различитих врста опасног отпада, осим у поступку третмана опасног отпада како је прописано дозволом издатом од надлежног органа;

47) забрани одлагање опасног отпада без претходног третмана којим се значајно смањују опасне компоненте и њихова својства, маса и запремина;

48) забрани разблаживање опасног отпада ради испуштања у животну средину;

49) забрани кретање отпада без Документа о кретању отпада, односно Документа о кретању опасног отпада сачињених у складу са овим законом;

50) забрани сваку радњу или акт којим се управља посебним токовима отпада супротно овом закону;

51) нареди држаоцу отпада примену или извршење посебних мера управљања токовима отпада прописаних овим законом;

52) забрани сакупљање односно транспорт отпада изван територије за коју је издата дозвола;

53) забрани увоз, извоз и транзит отпада који се обавља супротно одредбама овог и другог закона;

54) нареди лицу које има дозволу за управљање отпадом примену и спровођење мера прописаних за случај удеса;

55) нареди лицу које има дозволу за управљање отпадом достављање одговарајућих обавештења, података и извештаја у складу са овим законом;

56) наложи произвођачу и увознику производа који после употребе постају посебни токови отпада да води и чува дневну евиденцију и достави годишњи извештај попуњен у складу са посебним прописом;

57) забрани сваку радњу или акт противан одредбама овог закона;

58) нареди извршење других прописаних обавеза у одређеном року.

Ако инспектор у вршењу послова из члана 103. овог закона утврди да су повређене одредбе закона којим се уређује превоз и транспорт, заштита здравља људи и животиња, промет лекова и/или других закона, дужан је да о томе, без одлагања, обавести другог надлежног инспектора.

У случајевима када инспектор утврди такве повреде закона за које су истовремено прописане и надлежности других инспекцијских органа, обавезан је да, без одлагања, обавести министра како би се заједнички извршио надзор и предузеле одговарајуће мере.

Уколико се током контроле управљања отпадом од грађења и рушења установи да се на локацији производи опасан отпад који није предвиђен Планом управљања отпадом од грађења и рушења, инспектор је у обавези да обавести надлежни инспекцијски орган у складу са прописаним надлежностима из члана 104. овог закона.

У вршењу надзора над применом мера и поступака управљања отпадом инспектор има и овлашћења и дужности утврђене другим прописима.

XIII. НАДЛЕЖНОСТ ЗА РЕШАВАЊЕ О ЖАЛБИ

Члан 105.

На решење инспектора на основу овлашћења из члана 104. став 1. овог закона може се изјавити жалба министру.

Жалба се изјављује у року од 15 дана од дана пријема решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

О жалби на првостепено решење надлежног органа јединице локалне самоуправе, које је донето у вршењу поверених послова, решава министар.

О жалби на првостепено решење надлежног органа аутономне покрајине у вршењу поверених послова решава министар.

О жалби на првостепено решење подручне јединице Министарства решава министар.

О жалби на првостепено решење Министарства, решава Влада.

XIV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

1. Привредни преступи

Члан 106.

Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице, ако:

1) поступа са производним остатком као са нуспроизводом супротно прописаним условима и/или не поседује доказе о испуњености тих услова (чл. 9 и 10);

2) крши одредбе о престанку статуса отпада (члан 11);

3) обавља послове без Плана управљања отпадом код примарног произвођача отпада (члан 23);

4) обавља послове без Плана управљања отпадом у постројењима за које се издаје интегрисана дозвола или не врши његово ажурирање у прописаном року (члан 24. ст. 1-3);

5) обавља послове управљања отпадом без Радног плана за управљање отпадом код оператера или не врши његово ажурирање у прописаном року (члан 25);

6) врши испитивање без овлашћења (члан 33);

7) обавља послове посредовања у управљању отпадом, односно трговине отпадом супротно одредбама овог закона (члан 39);

8) не прибави дозволу за третман отпада и послове третмана отпада не обавља у складу са дозволом, не објави листу отпада за чији третман има дозволу, не обезбеђује отпад и не заштити га од расипања и процуривања или у случају удеса без одлагања не обавести надлежни орган (члан 40. став 1. тач. 3), 4), 6) и 7);

9) не прибави дозволу за одлагање отпада на депонију и отпад не одлаже у складу са том дозволом, не обезбеди спровођење прописаних мера којима се обезбеђује заштита животне средине, ако не обезбеди рекултивацију депоније и надзор над депонијом после њеног затварања у периоду од најмање 30 година или у случају удеса на депонији без одлагања не обавести надлежни орган (члан 41. став 1. тач. 3)-7));

10) на депонију прими отпад који не испуњава услове о одлагању отпада прописане дозволом или ако о одбијању прихватања не обавести надлежни орган (члан 41. ст. 2. и 3);

11) обавља делатност у постројењу за управљање отпадом које нема дозволу за обављање тих делатности (члан 44. ст. 1, 2. и 4);

12) складишти отпад на местима која нису технички опремљена за привремено чување отпада на локацији држаоца отпада, у центрима за сакупљање, трансфер станицама и другим локацијама или по истеку прописаног рока за привремено складиштење (члан 48);

13) третман отпада обавља супротно одредбама овог закона или за мобилно постројење за третман отпада не прибави дозволу (члан 49. ст. 1. и 3);

14) врши поновну употребу и поновно искоришћење отпада супротно члану 50. овог закона;

15) врши физичко-хемијски третман отпада супротно прописаним условима (члан 51);

16) врши биолошки третман отпада супротно прописаним условима (члан 52);

17) врши термички третман отпада супротно условима у дозволи (члан 53);

18) врши одлагање отпада на локацији која не испуњава техничке, технолошке и друге прописане услове, односно супротно условима утврђеним у дозволи или без претходног третмана или одлаже опасан отпад заједно са другим врстама отпада (члан 54. ст. 2, 4, 5. и 6);

19) не поступа у складу са чланом 57. овог закона;

20) не поседује Документ о кретању опасног отпада (члан 59);

21) не прибави сагласност на План управљања отпадом од грађења и рушења (члан 75);

22) обавља управљање отпадом без дозволе (члан 77);

23) обавља активности без потврде о изузимању од обавезе прибављања дозволе у случајевима за које се не захтева дозвола (члан 80);

24) обавља делатност управљања отпадом супротно условима прописаним дозволом (члан 83);

25) врши увоз, извоз или транзит отпада супротно условима и начину прописаним у чл. 89-92. овог закона.

За привредни преступ из става 1. овог члана може се изрећи новчана казна у сразмери са висином учињене штете, неизвршене обавезе или вредности робе или друге ствари која је предмет привредног преступа, а највише до двадесетоструког износа учињене штете, неизвршене обавезе или вредности робе или друге ствари која је предмет привредног преступа.

Новчаном казном од 100.000 до 200.000 динара казниће се за привредни преступ из става 1. овог члана и одговорно лице у правном лицу.

Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ из става 1. овог члана страном правно лице ако има представништво на територији Републике Србије и/или ако је привредни преступ учињен на територији Републике његовим превозним средством.

Новчаном казном од 100.000 до 200.000 динара казниће се за привредни преступ из става 1. овог члана и одговорно лице у страном правном лицу.

Заштитне мере

Члан 107.

За привредни преступ из члана 106. овог закона, поред прописане новчане казне правном лицу може се изрећи и заштитна мера забране обављања одређене привредне делатности, а одговорном лицу заштитна мера забране вршења одређене дужности у трајању до десет година рачунајући од дана правоснажности пресуде.

За привредни преступ из члана 106. овог закона може се уз казну изрећи и заштитна мера одузимања предмета који су употребљени или намењени за извршење привредног преступа, односно који су настали извршењем привредног преступа.

2. Прекршаји

Члан 108.

Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице, ако:

- 1) не класификује отпад на прописан начин, односно не изврши испитивање отпада, у складу са овим законом (члан 8. ст. 4. и 5);
- 2) не изврши преузимање сопствених производа који после употребе постају опасан отпад, без накнаде трошкова, односно ако ту обавезу не пренесе на друго правно лице (члан 34. ст. 2. и 3);
- 3) поступа супротно члану 35. ст. 1. и 3. овог закона;
- 4) обавља сакупљање отпада супротно члану 37. овог закона;
- 5) обавља транспорт отпада супротно члану 38. овог закона;
- 6) не обезбеди спровођење Радног плана оператера, као оператер постројења за третман отпада или оператер на депонији не води прописане евиденције или не одреди квалификовано лице одговорно за стручни рад у постројењу, односно на депонији (члан 40. став 1. тач. 1), 5), 8) и 9) и члан 41. став 1. тач. 1), 8) и 9);
- 7) сакупљање односно транспорт отпада не врши у складу са чланом 46. односно 47. овог закона;
- 8) поступа са комуналним отпадом супротно члану 56. овог закона;
- 9) не поседује Документ о кретању отпада (члан 58. ст. 1-5);
- 10) не поседује Документ о кретању опасног отпада (члан 59. ст. 1-8);
- 11) управља посебним токовима отпада супротно овом закону (чл. 60-76);
- 12) не обавести надлежни орган о резултатима тестирања (члан 80. став 6);
- 13) не обавести Министарство, односно надлежну инспекцију о почетку рада на локацији (члан 83. став 5);
- 14) не поднесе захтев за измену дозволе (члан 87);
- 15) не поступа у складу са чланом 94. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара.

За радње из члана 106. став 1. овог закона и става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 250.000 до 500.000 динара или казном затвора до 30 дана.

За прекршај из става 1. тач. 3), 4), 5), 7), 8) и 11) овог члана казниће се физичко лице новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара или казном затвора до 30 дана.

За прекршај из става 1. овог члана може се изрећи новчана казна у сразмери са висином причињене штете или неизвршене обавезе, вредности робе или друге ствари која је предмет прекршаја, а највише до двадесетоструког износа тих вредности с тим да не прелази петоструки износ највеће новчане казне која се може изрећи по закону који прописује прекршаје.

Заштитне мере уз казну за прекршај

Члан 109.

За прекршај из члана 108. овог закона може се уз казну изрећи и заштитна мера одузимања предмета који су употребљени или намењени за извршење прекршаја, односно који су настали извршењем прекршаја.

3. Прекршај одговорног лица у органу државне управе, имаоцу јавних овлашћења, односно овлашћеном правном лицу

Члан 110.

Новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу државне управе, одговорно лице у аутономној покрајини, одговорно лице у јединици локалне самоуправе, имаоцу јавних овлашћења, односно овлашћеном правном лицу, ако:

- 1) не води регистар нуспроизвода и регистар отпада који је престао да буде отпад и податке из регистра не доставља Агенцији (члан 12);
- 2) не донесе регионални, односно локални план управљања отпадом усклађен са Акционим планом и не достави га Министарству у прописаном року (чл. 20. и 21. и члан 22. став 3);
- 3) не обезбеди и не спроводи управљање отпадом на територији јединица локалне самоуправе под условима и на начин утврђеним законом, Програмом и споразумом скупштина јединица локалне самоуправе (члан 30. став 1);
- 4) врши испитивање отпада без прописаног овлашћења или супротно издатом овлашћењу или у вршењу послова поступа на противправан начин (члан 33);
- 5) не изврши евиденцију дивљих депонија и постојећих несанитарних депонија (сметлишта) на свом подручју и не обезбеди уклањање и санацију, не изради пројекат санације и рекултивације за постојеће несанитарне депоније (сметлишта) на начин и у року прописним овим законом и не достави Радни план постројења са програмом корективних мера и динамиком прилагођавања рада постројења (члан 55);
- 6) ако не уреди селекцију и одвојено сакупљање отпада, не обезбеђује одлагање отпада из домаћинства у контејнере или на други начин, не организује и не опреми центре за сакупљање отпада из домаћинства који није могуће одложити у контејнере за комунални отпад (члан 56. став 4);
- 7) изда дозволу ако уз захтев за њено издавање није поднета прописана документација (члан 81);
- 8) не обавештава јавност на начин прописан овим законом (члан 88);
- 9) не достави Агенцији извештаје о реализацији планова у прописаном року (члан 93. ст. 2-5);
- 10) не поступа у складу са чланом 94. ст. 9-11. овог закона;
- 11) не води регистре у складу са чланом 95. и податке из регистра не доставља Агенцији;
- 12) ненаменски користи средства за управљање отпадом (члан 99).

XV. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 111.

Правна и физичка лица ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, осим ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 112.

Прописи који се доносе на основу овог закона донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 113.

До доношења прописа на основу овлашћења из овог закона примењиваће се подзаконска акта донета на основу Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 14/16, 95/18 - др. закон и 35/23).

Члан 114.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о управљању отпадом („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 14/16, 95/18 - др. закон и 35/23).

Члан 115.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредаба члана 58. ст. 4-6. овог закона које се примењују од 1. јануара 2027. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о управљању отпадом је одредба члана 97. тачка 9. Устава Републике Србије према којој Република Србија уређује и обезбеђује систем заштите и унапређења животне средине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

1. Анализа садашњег стања

Досадашња пракса одавно је наметала одређене измене и допуне законских одредаба у овој области и указивала у ком правцу и обиму би оне требало да буду извршене у циљу ефикаснијег и потпунијег функционисања система управљања отпадом, као и постизања ефикасније заштите животне средине уз привредни развој. Овај обим превазилази законске лимите за измене и допуне прописа те је неопходно донети нов Закон о управљању отпадом (у даљем тексту: Закон).

Основна верзија текста Закона о управљању отпадом („Службени гласник РС” бр. 36/09, 88/10, 14/16, 14/16, 95/18 – др. закон и 35/23) донета је 2009. године. Циљ законодавца био је да ову, тада недовољно уређену област, на јединствен и свеобухватан начин регулише и тиме успостави законодавни оквир система управљања отпадом у Републици Србији. Прецизније, сврха овог закона била је да се обезбеде и осигурају услови за управљање отпадом на начин којим се не угрожава здравље људи и животна средина. У члану 1. овог закона, дефинисано је да је управљање отпадом делатност од општег интереса. Приликом примене Закона о управљању отпадом уочене су: одређене правне празнине, међусобна неусаглашеност са другим законима, међусобна неусаглашеност одредаба овог закона, недостаци и непрецизности у погледу материјално-правних решења овог закона и његове примене у пракси, као и неусаглашеност са одредбама Директива ЕУ. Измене и допуне наведеног закона извршене су 2010, 2016, 2018. и 2023. године. Изменама и допунама овог закона из 2010. године, између осталог, измењена је одредба члана 16. став 2. тач. 5) и 6) која се односи на доношење одлуке по захтеву за одобравање увоза, извоза и транзита отпада и важи до дана приступања Републике Србије Светској трговинској организацији. Изменама и допунама овог закона у 2016. години, између осталог, прописане су одредбе које се односе на посебне токове отпада, затим одредбе које се односе на управљање медицинским и фармацеутским отпадом, као и одредбе које се односе на нуспроизвод и престанак статуса отпада. Овим изменама и допунама, промењена је и садржина документа о кретању отпада. Наредним изменама и допунама овог закона у 2018. години, извршено је усклађивање са правним тековинама и законодавством ЕУ. У 2023. години извршене су измене и допуне овог закона којима су детаљније уређене одредбе које се односе на прекогранично кретање отпада, као и одредбе које се односе на нуспроизвод. Такође, наведеним изменама, прописане су одредбе којима је уређена област управљања отпадом од грађења и рушења, као и одредбе којима се уређује

управљање отпадном живом, живиним једињењима и отпадом који садржи живу.

Неопходност преиспитивања постојећих одредби закона детерминисана је запаженим проблемима у примени важећег закона у пракси. Другим речима, спровођењем одредби важећег закона уочено је да постоје бројни недостаци који остављају простора за тумачење одређених законских одредаба и самим тим отежавају његову примену, а исте је могуће отклонити искључиво адекватним изменама и допунама важећег законског текста чији обим превазилази обим предвиђен за измене и допуне прописа. Поред тога, Министарству заштите животне средине, као министарству надлежном за припрему прописа из области управљања отпадом, поднете су иницијативе других државних органа, као и организација цивилног друштва за измене и допуне наведеног закона. Такође, Програмом управљања отпадом у Републици Србији за период 2022 - 2031. године предвиђено је и унапређење правног оквира у области управљања отпадом, што пре свега подразумева измену и допуну важећег закона уз навођење конкретних недостатака законског текста.

2. Одређивање проблема који закон треба да реши

Предлог закона треба да прилагоди национално законодавство одређеним правним тековинама Европске уније, да реши проблеме уочене током спровођења важећег Закона и да одражава важност управљања отпадом у државној политици Републике Србије.

3. Циљеви који се доношењем закона постижу

Циљеви и последични ефекти Предлога закона су квалитативно унапређење система управљања отпадом у Републици Србији и усклађивање са европским и међународним прописима. Усклађивањем са међународним и европским нормама постиже се, истовремено, квалитативно унапређење система управљања отпадом у Републици Србији, што је свакако и приоритетни циљ Предлога закона. Поменути циљеви и последични ефекти Предлога закона, планирано је да буду остварени, између осталог, кроз:

- прецизирање и конкретизацију одређених израза употребљених у важећем закону, као и додавање нових израза (нпр. „отпад од хране”, „регенерација отпадних уља” и др.);
- уклањање дуплих правних основа, двоструког регулисања истих предмета закона као и усклађивање односно разграничавање права и обавеза субјеката управљања отпадом;
- увођење одредбе којим се дефинишу обавезе сакупљача отпада;
- увођење одредаба којима се ближе дефинише управљање одређеним врстама посебних токова отпада;
- проширење овлашћења инспектора у вршењу послова инспекцијског надзора;
- увођење одредби којим се оператеру на депонији утврђује додатне обавезе – обезбеђивање и мониторинг рада депоније на начин како је садржано прописом којим се уређује одлагање отпада на депоније, затим обавештавање надлежног органа за издавање дозвола односно надлежне инспекције о сваком

значајном утицају на животну средину уочену у поступку контроле и мониторинга и др.

- друге измене и допуне које су последица процеса консултација и јавне расправе.

Усвајањем новог закона, систем управљања отпадом у Републици Србији биће унапређен и оснажен, што је и циљ, имајући у виду да је унапређење заштите животне средине препознато као круцијално и представља један од приоритета за побољшање квалитета живота грађана, а самим тим и за свеукупни напредак и развој Републике Србије.

Доношењем Закона о управљању отпадом, као системског закона у овој области, иста ће се свеобухватно уредити, што ће квалитативно афирмисати и унапредити систем управљања отпадом у Републици Србији, у складу са највишим међународним стандардима у овој области.

4. Да ли су разматране друге могућности за решавање проблема

Будући да су промене неопходне за прилагођавање националног законодавства правним тековинама Европске уније и решавање проблема уочених током спровођења важећег Закона о управљању отпадом обимне, процењујемо да се могу решити само системском реформом области управљања отпадом. Друге могућности нису биле разматране.

5. Зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема

Имајући у виду да ће промене важећег Закона о управљању отпадом превазилазити обим дозвољен при изменама и допунама, неопходно је доношење новог закона.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Предлог закона је конципиран тако да садржи петнаест поглавља: Основне одредбе, Врсте и класификација отпада, Планирање управљања отпадом, Субјекти управљања отпадом, Одговорност и обавезе у управљању отпадом, Организовање управљања отпадом, Управљање посебним токовима отпада, Дозволе за управљање отпадом, Прекогранично кретање отпада, Извештавање о отпаду и база података, Финансирање управљања отпадом, Надзор, Надлежност за решавање о жалби, Казнене одредбе и Прелазне и завршне одредбе.

1. Основне одредбе (чл. 1 – 6)

Овим одредбама дефинисано је шта је предмет уређења Закона, дати су циљеви управљања отпадом, начин управљања отпадом, изузеци од примене, значење појединих израза употребљених у Закону, као и начела управљања отпадом.

2. Врсте и класификација отпада (чл. 7 – 12)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: врсте отпада, класификацију отпада, нуспроизвод, доказивање испуњености услова за нуспроизвод као и престанак статуса отпада.

3. Планирање управљања отпадом (чл. 13 – 25)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: врсте докумената, програм управљања отпадом, акциони план управљања отпадом, програм управљања отпадним муљем, извештај о реализацији програма, мере превенције, план превенције стварања отпада, регионални план управљања отпадом, локални план управљања отпадом, период важења и садржину планова, план управљања отпадом код произвођача отпада, план управљања отпадом у постројењима за која се издаје интегрисана дозвола као и радни план за управљање отпадом код оператера.

4. Субјекти управљања отпадом (чл. 26 – 33)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: Врсте субјеката, Републику Србију, аутономну покрајину, јединицу локалне самоуправе, заједничко управљање отпадом јединица локалне самоуправе у оквиру региона за управљање отпадом, Агенцију за заштиту животне средине, стручне организације за испитивање отпада, овлашћење за испитивање отпада.

5. Одговорности и обавезе у управљању отпадом (чл. 34 – 42)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: Одговорност произвођача односно увозника производа, обавезе произвођача отпада, одговорност држаоца отпада, обавезе сакупљача отпада, обавезе превозника отпада, обавезе посредника и трговца, обавезе оператера постројења за третман отпада, обавезе оператера на депонији, као и квалификовано лице одговорно за стручни рад.

6. Организовање управљања отпадом (чл. 43 – 59)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: Организовање управљања отпадом, постројење за управљање отпадом, локацију за изградњу и рад постројења, сакупљање отпада, транспорт отпада, складиштење отпада, третман отпада, поновну употребу и поновно искоришћење, физичко-хемијски третман отпада, биолошки третман отпада, термички третман отпада, одлагање отпада на депонију, несанитарне депоније, управљање комуналним отпадом, управљање опасним отпадом, документ о кретању отпада, документ о кретању опасног отпада.

7. Управљање посебним токовима отпада (чл. 60 – 76)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на управљање следећим типовима отпада: истрошене батерије и акумулатори, отпадна уља, отпадне гуме, отпад од електричних и електронских производа, отпадне флуоресцентне цеви које садрже живу, отпадна жива, живина једињења и отпад који садржи живу, РСВ и РСВ отпад, POPs отпад, отпад који садржи азбест, отпадна возила, медицински отпад, фармацеутски отпад, отпад из

производње титан диоксида, амбалажа и амбалажни отпад, отпад од грађења и рушења, отпадни муљ из постројења за пречишћавање отпадних вода.

8. Дозволе за управљање отпадом (чл. 77 – 88)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: издавање и врсте дозвола, финансијске гаранције, надлежност за издавање дозвола, изузетке, захтев за издавање дозволе, поступак издавања дозволе, садржај дозволе, одбијање и одбацивање захтева за издавање дозволе, рок важења дозвола, одузимање и укидање дозволе, измена дозволе као и обавештавање јавности.

9. Прекогранично кретање отпада (чл. 89 -92)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: услове и начин прекограничног кретања отпада, издавање и врсте дозвола за прекогранично кретање отпада као и забрану прекограничног кретања отпада.

10. Извештавање о отпаду и регистри (чл. 93-95)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: извештаје о управљању отпадом, извештавање и регистре.

11. Финансирање управљања отпадом (чл. 96-100)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: Трошкове управљања отпадом, цене услуга за управљање отпадом, финансирање управљања отпадом, коришћење средстава за управљање отпадом и административне таксе.

12. Надзор (чл. 101 – 104)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: надзор над радом, инспекцијски надзор, права и дужности инспектора и овлашћење инспектора.

13. Надлежност за решавање о жалби (члан 105)

14. Казнене одредбе (чл. 106 – 110)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на: привредни преступ, заштитне мере, прекршаје, заштитне мере уз казну за прекршај и прекршај одговорног лица у органу државне управе, имаоцу јавних овлашћења, односно овлашћеном правном лицу.

15. Прелазне и завршне одредбе (чл. 111– 115)

У овом поглављу уређена су питања која се односе на прелазне и завршне одредбе.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Доношење овог закона неће изазвати повећање трошкова у буџету Републике Србије јер највећи део послова у његовој примени, на основу важећег Закона о управљању отпадом, до сада је обављало Министарство

заштите животне средине и Агенција за заштиту животне средине, сагласно пословима утврђеним Законом о министарствима преко постојећих запослених. Спровођење Закона неће захтевати повећање броја запослених и набавку нове опреме. Обим послова ће се повећати због доношења подзаконских прописа, на којима ће радити постојећи запослени у Министарству, за шта је остављен рок од годину дана.

Тренутно постојећи трошкови предвиђени буџетом су:

Министарство заштите животне средине

Законом о буџету Републике Србије за 2025. годину („Службени гласник РС”, број 94/24) у Разделу 25 – Глава 25.0, Министарство заштите животне средине, Програм 0406 – Интегрисано управљање отпадом, отпадним водама, хемикалијама и биоцидним производима, Функција 560, Програмска активност 0001- Уређење система управљања отпадом и отпадним водама, Економска класификација 424000 – Специјализоване услуге, одређена су средства у износу од 132.600.000,00 динара, са пројекцијом за:

2026. годину у износу од 56.800.000,00 динара, 2027. годину у износу од 55.000.000,00 динара.

Агенција за заштиту животне средине

Законом о буџету Републике Србије за 2025. годину („Службени гласник РС”, број 94/24) у Разделу 25 – Глава 25.1, Агенција за заштиту животне средине, Економска класификација 411000 – Плате, додаци и накнаде запослених (зараде), Програм 0404 – Управљање заштитом животне средине, Функција 560 - Заштита животне средине неklasификована на другом месту, Шифра програмске активности 0010 – Информациони систем за заштиту животне средине и административни послови у износу од 6.500.000,00 динара, са пројекцијом за:

2026. годину у износу од 6.825.000,00 динара, 2027. годину у износу од 6.825.000, 00 динара.

Законом о буџету Републике Србије за 2025. годину („Службени гласник РС”, број 94/24) у Разделу 25 – Глава 25.1, Агенција за заштиту животне средине, Економска класификација 412000 – Социјални доприноси на терет послодавца, Програм 0404 – Управљање заштитом животне средине, Функција 560 - Заштита животне средине неklasификована на другом месту, Шифра програмске активности 0010 – Информациони систем за заштиту животне средине и административни послови у износу од 2.600.000,00 динара, са пројекцијом за:

2026. годину у износу од 2.730.000,00 динара, 2027. годину у износу од 2.730.000, 00 динара.

Законом о буџету Републике Србије за 2025. годину („Службени гласник РС”, број 94/24) у Разделу 25 – Глава 25.1, Агенција за заштиту животне средине, Економска класификација 415000 – Накнаде трошкова за запослене, Програм 0404 – Управљање заштитом животне средине, Функција 560 -

Заштита животне средине неklasификована на другом месту, Шифра програмске активности 0010 – Информациони систем за заштиту животне средине и административни послови у износу од 135.000,00 динара, са пројекцијом за:

2026. годину у износу од 135.000,00 динара, 2027. годину у износу од 135.000, 00 динара.

Законом о буџету Републике Србије за 2025. годину („Службени гласник РС”, број 94/24) у Разделу 25 – Глава 25.1, Агенција за заштиту животне средине, Економска класификација 423000 – Услуге по уговору, Програм 0404 – Управљање заштитом животне средине, Функција 560 - Заштита животне средине неklasификована на другом месту, Шифра програмске активности 0010 – Информациони систем за заштиту животне средине и административни послови у износу од 5.500.000,00 динара, са пројекцијом за:

2026. годину у износу од 5.800.000,00 динара, 2027. годину у износу од 5.800.000, 00 динара.

Укупно за Агенцију за заштиту животне средине у 2025. години трошкови су 14.735.000,00 динара; у 2026. и 2027. години по 15.490.000,00 динара.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се доношење овог закона по хитном поступку у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине, с обзиром на то да је неопходна што хитнија примена овог закона, и ради усклађивања прописа са прописима Европске уније.

ИЗВЕШТАЈ О СПРОВЕДеноЈ ЕХ АНТЕ АНАЛИЗИ ЕФЕКТА ПРОПИСА

1. Сагледавање постојећег стања.

1) Приказати постојеће стање у предметној области у складу са важећим правним оквиром.

Да ли се у предметној области примењује пропис или предметна област није била уређена прописом?

Доношењем Закона о управљању отпадом и Закона о амбалажи и амбалажном отпаду 2009. године постављени су услови за успостављање и развој интегрисаног система управљања отпадом у Републици Србији, у складу са стандардима релевантног законодавства ЕУ у овој области.

Поред тога, управљање отпадом је директно или индиректно уређено другим законима који обезбеђују правни оквир за заштиту животне средине и одрживи развој у Републици Србији, од који су најзначајнији:

- Закон о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/2004, 36/2009- др. закон, 72/2009 – др. закон, 43/2011 – УС, 14/2016, 76/2018, 95/2018 – др. закон и 94/2024 –др. закон);
- Закон о комуналним делатностима („Службени гласник РС”, 88/2011, 104/2016, 95/2018 и 94/2024);
- Закон о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине („Сл. гласник РС”, бр. 135/2004, 25/2015 и 109/2021);
- Закон о накнадама за коришћење јавних добара („Сл. гласник РС”, бр. 95/2018, 49/2019 и 92/2023).

Закон о управљању отпадом утврђује врсте отпада и његову класификацију, планирање управљања отпадом, заинтересоване стране, обавезе и одговорности у погледу управљања отпадом, управљање посебним токовима отпада, захтеве и процедуре за издавање дозвола, прекогранично кретање отпада, извештавање, финансирање управљања отпадом, надзор и друге релевантне аспекте управљања отпадом. Управљање отпадом је делатност од општег интереса. На основу овог закона усвојен је низ подзаконских аката који детаљно дефинишу оквир управљања отпадом, од којих су за предмет ове анализе најзначајнији:

- Уредба о техничким и технолошким условима за пројектовање, изградњу, опремање и рад постројења и врстама отпада за термички третман отпада, граничне вредности емисија и њихово праћење („Службени гласник РС”, бр. 103/2023);
- Уредбом о листама отпада за прекогранично кретање, садржини и изгледу докумената који прате прекогранично кретање отпада са упутствима за њихово попуњавање („Службени гласник РС”, бр. 34/22);
- Уредба о одлагању отпада на депоније („Службени гласник РС”, бр. 92/10);
- Правилник о методологији за прикупљање података о саставу и

количинама комуналног отпада на територији јединице локалне самоуправе („Службени гласник РС”, број 14/20);

- Правилник о листи мера превенције стварања отпада („Службени гласник РС”, број 7/19);
- Правилник о условима и начину сакупљања, транспорта, складиштења и третмана отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије („Службени гласник РС”, број 98/10).

Приказати постигнути учинак примене важећег прописа, и проценити да ли је постигнути учинак примене важећег прописа у складу са циљем који је одређен кад је пропис донет, тј. приказати која одступања су примећена од циљне вредности показатеља учинка. Приказати да ли се решења важећег прописа примењују у потпуности и у складу са роковима прописаним у важећем пропису.

Закон о управљању отпадом донет је 2009. године, са циљем да се обезбеде и осигурају услови за:

1. управљање отпадом на начин којим се не угрожава здравље људи и животна средина;
2. превенцију настајања отпада, посебно развојем чистијих технологија и рационалним коришћењем природних богатстава, као и отклањања опасности од његовог штетног дејства на здравље људи и животну средину;
3. поновно искоришћење и рециклажу отпада, издвајање секундарних сировина из отпада и коришћење отпада као енергента;
4. развој поступака и метода за одлагање отпада;
5. санацију неуређених одлагалишта отпада;
6. праћење стања постојећих и новоформираних одлагалишта отпада;
7. развијање свести о управљању отпадом.

У образложењу Закона наводи се да је смањење, поновно коришћење, рециклажа и регенерација отпада један од основа одрживог управљања природним вредностима и заштите и унапређивања животне средине, односно један од облика превенције, смањења и контроле загађивања животне средине. Циљ овог закона је да се обезбеде и осигурају услови за смањење настајања отпада, посебно развојем чистијих технологија и ефикасним коришћењем природних богатстава, поновна употреба и рециклажа отпада, издвајање секундарних сировина из отпада, коришћење отпада као енергента, као и правилно одлагање отпада.

Измене и допуне Закона о управљању отпадом 2010. године донете су са циљем: 1) поверавања одређених надлежности јединицама локалне самоуправе; 2) да се обезбеди и осигура достизање националних циљева прераде отпада за које постоје прерађивачки капацитети; 3) усклађивање одредаба закона које се подноси уз захтев за издавање дозволе за управљање отпадом са Законом о процени утицаја на животну средину.

Измене и допуне Закона о управљању отпадом 2016. године донете су са циљем: 1) попуњавања правних празнина усклађивањем са захтевима Директиве 2008/98 о управљању отпадом и РСВ и РСТ Директиве 96/59/ЕС; 2) обезбеђивање усклађености одређених законодавно-правних решења са применом других важећих прописа у области заштите животне средине; 3) прецизирање појединих одредаба које се односе на: одузимање овлашћења за испитивање отпада, садржину захтева и дозволе за одлагање отпада на депонију и термички третман отпада, правног следбеника лица које има дозволу за управљање отпадом, измену и одузимање дозволе; 4) обезбеђивање усклађености законодавно-правних решења у области управљања отпадом, која се односе на систем финансирања управљања отпадом након ступања на снагу Закона о престанку важења Закона о Фонду за заштиту животне средине; 5) усклађивање закона са одредбама Закона о заштити података о личности; 6) формирање организованог тржишта отпада; 7) утврђивање јаснијих правила и процедура, већој транспарентности у области управљања отпадом, подстицању лојалне конкурентности, смањење ризика неадекватног збрињавања отпада као и стимулисање улагања у систем управљања отпадом и унапређење целокупног система управљања отпадом; 8) усклађивање са делом Директиве о индустријским емисијама 2010/75/ЕС – у делу који се односи на инсинерацију, прописивањем посебних елемената које треба да садржи радни план постројења за термички третман отпада; 9) усклађивање са чл. 28. и 29. Директиве 2008/98/ЕЦ, који се односе на планска документа, увођењем Програма превенције настанка отпада, којим се утврђују циљеви и мере превенције стварања отпада, процена мера превенције, предвиђа овлашћење Владе за њихово доношење, период доношења од шест година, могућност ревидирања једанпут у три године и овлашћење министра за прописивање листе мера превенције стварања отпада.

Измене и допуне Закона о управљању отпадом 2023. године донете су са циљем: 1) транспозиције Оквирне директиве о отпаду – изменама и допунама дефиниција и термина, усклађивањем захтева за упис у регистар престанка статуса отпада, ближим уређивањем дела који се односи на комунални отпад, додавањем чланова који се односе на отпад од грађења и рушења и отпадни муљ из постројења за пречишћавање отпадних вода, прецизније уређивање планирања и одговорности субјеката управљања отпадом (произвођача, оператера), организације управљања отпадом (сакупљање, транспорт, третман, поновна употреба, рециклажа и одлагање отпада); 2) отклањања непрецизности и недостатака у транспоновању: Директиве о депонијама – у делу Закона који се односи на дефиниције одлагања, уређивање несанитарних депонија, мониторинг, као и других захтева, отклоњене су непрецизности и недостатака у транспоновању Директиве о депонијама; 3)

отклањања непрецизности и недостатака у транспоновању Директиве о индустријском загађењу – Законом је био прописан термички третман у складу са Директивом о спаљивању отпада која је замењена Директивом о индустријском загађењу, те је било неопходно вршење отклањања

непрецизности и недостатака; 4) транспозиције Уредбе о пошиљкама отпада.

Учесталост и обим измена овог закона указују на проблеме у примени и остваривању постављених циљева. Први и основни циљ Закона - управљање отпадом на начин којим се не угрожава здравље људи и животна средина, није остварен.

У складу са хијерархијом управљања отпада, која представља приоритетан редослед у превенцији и управљању отпадом, прописима и политикама, превенција настанка отпада је први приоритет, али и поред претходно унапређеног законског оквира, прописивања мера подзаконским актом и доношења плана превенције настанка отпада, резултати су изостали. Након превенције, прописан је следећи хијерархијски редослед у управљању отпадом: припрема за поновну употребу, рециклажа, остале операције поновног искоришћења и одлагање, као најнеповољнији сценарио, који би требало да буде опција само за део отпада који се не може третирати или остатке након третмана, који немају употребну вредност.

Када су у питању остале операције поновног искоришћења, под овим се најчешће подразумева поновно искоришћење отпада у циљу добијања енергије.

Управљање чврстим отпадом, а посебно чврстим комуналним отпадом, обично укључује неку врсту механичке обраде током које се део отпада одваја за рециклажу, док се преостали део (остатак) или користи (на пример, за енергетско искоришћавање) или одлаже на депоније. Остатак обично садржи високо-калоричне запаљиве (енергетски богате) фракције као што су пластика, папир, текстил и/или дрво. Такав остатак, који се може користити за енергетско искоришћавање, обично се назива гориво добијено из отпада (refuse-derived fuel - RDF).

Фактор емисије фосилног CO₂ представља меру која показује количина угљен- диоксида (CO₂) која се ослобађа при сагоревању фосилних горива, као што су угаљ, нафта или природни гас, по јединици произведене енергије или потрошеног горива. Овај фактор се користи у еколошким проценама и извештајима о емисијама да би се квантификовао утицај фосилних горива на климатске промене и загађење. Фактор емисије за традиционална горива, као што је угаљ, износи 0,095 - 0,105 t CO₂/GJ, док за гориво добијено из отпада у просеку износи 0,043 t CO₂/GJ.

Инвестицијама приватног сектора створени су капацитети за годишње искоришћење

500.000 t горива које се добија из отпада. Ти капацитети нису искоришћени за ове сврхе, због кашњења у успостављању система управљања комуналним отпадом, чиме би се обезбедиле довољне количине отпада за искоришћење у енергетске сврхе. Од укупно генерисаних 3,07 милиона тона комуналног отпада у 2023. години, 2,59 милиона тона је сакупљено и депоновано, док је поступку поновног искоришћења подвргнуто 0,484 милиона тона. И поред напретка у обухвату сакупљања комуналног отпада, који у

просеку износи 88,3%, недостаци се огледају у непостојању инфраструктуре за третман и одлагање, с обзиром да је од 2010. године изграђено само осам регионалних центара за управљање отпадом са регионалним санитарним депонијама, тако да сада постоји укупно 12 санитарних депонија, док део сакупљеног отпада завршава без третмана на несанитарним и дивљим депонијама (2024. године регистровано их је 2.526). Степен третмана од само 15.5% у 2023. години, указује да доминантно решење за ову врсту отпада и даље представља његово депоновање (84%), у чијој структури доминира биоразградиви отпад (46%), у који спада и отпад од хране.

Имајући у виду наведено, може се закључити да се решења важећег прописа не примењују у складу са роковима прописаним Законом и подзаконским актима донетим на основу њега, а посебно у делу управљања комуналним отпадом, односно касни се са испуњавањем прописаних обавеза јединица локалне самоуправе, које се односе на: превенцију настанка отпада, селекцију и одвојено сакупљање отпада, оснивање центара за сакупљање отпада из домаћинства који није могуће одложити у контејнере за комунални отпад (кабасти, биоразградиви и други отпад), укључујући и опасан отпад из домаћинства; евиденцију дивљих депонија и постојећих несанитарних депонија – сметлишта на својој територији и њихово уклањање и санацију; израду и реализацију пројекта санације и рекултивације за постојеће несанитарне депоније и изградњу регионалних центара за управљање отпадом. Кашњење је посебно изражено у погледу израде регионалних и локалних планова управљања отпадом, израде пројекта санације и рекултивације за постојеће несанитарне депоније, достављање радног плана постројења са програмом корективних мера и динамиком прилагођавања рада постројења, као и формирање центара за сакупљање отпада.

2) Да ли је уочен проблем у области и на коју циљну групу се односи? Представити узроке и последице проблема?

На основу приказа постојећег стања описати проблем који је потребно решити и оценити опасност и размере проблема.

Недостатак инфраструктуре за управљање комуналним отпадом доводи до непоштовања прописане хијерархије управљања отпадом, имајући у виду да се количина генерисаног отпада не смањује, да се врши поновно искоришћење у малом обиму, а да се 84% укупно генерисаног отпада депонује. Досадашњи правни оквир и мере прописиване планским документима нису у довољној мери биле усмерене на смањење количина отпада који се депонује, кроз превенцију настанка отпада и поновно искоришћење отпада.

Биоразградиви отпад чини 46% комуналног отпада, а отпад од хране, као компонента биоразградивог отпада, чини значајан део укупно генерисаних количина комуналног отпада, при чему постоји неискоришћен потенцијал за његову превенцију, с обзиром да до сада нису прописиване посебне мере за ову врсту отпада.

Када је у питању поновно искоришћење отпада, Република Србија има изграђене капацитете за енергетско искоришћење отпада, али су ти капацитети недовољно искоришћени, јер се због недостатка домаће производње горива из отпада користе у малом обиму.

Уколико не буде смањења количина генерисаног отпада кроз превенцију и повећан удео поновног коришћења отпада, опасности се огледају у наставку неконтролисаног одлагања отпада, загађења које је резултат таквог приступа (ваздуха, воде, земљишта) и изразито негативних утицаја на јавно здравље. Неискоришћеност постојећих капацитета за ко-инсинерацију отпада може довести до пада конкурентност делова индустрије због наставка употребе фосилних горива. Такође, може угрозити припремљеност ових капацитета да прихвате одговарајуће количине горива добијеног из отпада по изградњи домаћих капацитета за његову производњу, као и угрозити даља улагања индустрије у изградњу нових капацитета за ко-инсинерацију.

Одредити циљне групе на које проблем директно или индиректно утиче (нпр. привредни субјекти у одређеној делатности, угрожене друштвене групе, органе, односно организације који врше јавна овлашћења, итд.) и описати тај утицај.

1. Грађани (директан утицај):

- више од 2,5 милиона домаћинстава бацају храну у вредности од 15.000 РСД годишње по домаћинству;
- социјално угрожени грађани (око 500.000) имају ограничен приступ донираној храни;
- вишеструки негативни ефекти по животну средину представљају опасност по јавно здравље.

2. Привредни субјекти (директан утицај):

- прехранбена индустрија (3.000 субјеката);
- малопродаја (20.000 субјеката)
- угоститељство (15.000 субјеката) - губици 30.000 тона годишње
- постројења са капацитетима за ко-инсинерацију (поновно искоришћење отпада у енергетске сврхе, ради замене фосилних горива) (4 субјекта).

3. Локалне самоуправе (директан утицај):

- све јединице локалне самоуправе сnose трошкове сакупљања, транспорта и депоновања отпада од хране.

4. Држава (индиректан утицај):

- трошкови и оптерећеност система јавног здравља;
- неиспуњавање обавеза у процесу европских интеграција. Одредити узроке настанка проблема и његове последице.

Узроци проблема

1. Законодавни узроци:

- непостојање правног оквира за управљање и превенцију отпада од хране;
- непостојање обавезе праћења и извештавања о отпаду од хране;
- непостојање свеобухватног правног оквира за донирање хране;
- неселективна забрана увоза отпада ради искоришћења у енергетске сврхе, односно ко-инсенерацију.

2. Институционални и инфраструктурни узроци:

- недостатак инфраструктуре за сакупљање и третман комуналног отпада;
- недостатак постојећег систем за праћење количина отпада од хране;
- недовољна координација између релевантних институција (Министарство заштите животне средине, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Министарство финансија, јединице локалне самоуправе).

3. Економски узроци:

- ниска цена депоновања;
- трошкови изградње инфраструктуре;
- пореска оптерећења за донирање хране.

Последице проблема

1. Стање животне средине:

- високо учешће депоновања, са 84% комуналног отпада који се одлаже на депоније, са несагледивим последицама кроз загађење ваздуха, земљишта и вода;
- потрошња воде, енергије и земљишта за производњу хране која постаје отпад;
- заузимање земљишта: депоније заузимају велике површине земљишта уз пратеће ефекте деградације;
- неискоришћен потенцијал за замену фосилних горива горивом из отпада и за смањење емисија гасова са ефектом стаклене баште, односно емисије CO₂.

2. Економске последице:

- директни и индиректни трошкови депоновања отпада;
- губици због генерисања отпада од хране;
- неискоришћени капацитети за ко-инсинерацију у индустрији;
- смањена конкурентност домаће привреде.

3. Социјалне последице:

- неуређене депоније негативно утичу на квалитет живота у околним насељима;
- ограничен приступ донираној храни;
- повећан ризик од губитка радних места у индустрији која има могућност коришћења отпада у енергетске сврхе у случају смањења конкурентности због неискоришћених капацитета за

замену фосилних горива горивом од отпада.

3) Да ли постоје неки други разлози за промену (интервенцију) у области у случају да није уочен проблем?

Навести разлоге за доношење прописа уколико разлог за његово доношење није решавање проблема. Уколико је разлог за интервенцију усклађивање националног законодавства са законодавством Европске уније, потребно је навести информацију о пропису Европске уније са којим се усклађује национално законодавство (назив директиве, уредбе или осталих правних аката) и процењеним тренутним нивоом усклађености и сегментима прописа Европске уније са којим се усклађује национално законодавство. Исте информације се наводе и у случају усклађивања националног законодавства са преузетим међународним обавезама.

Поред решавања идентификованих проблема, постоје додатни разлози за интервенцију, која се тичу обавеза у процесу приступања Европској унији, као и других међународних обавеза.

Усклађивање националног законодавства са законодавством Европске уније

- **Директива (ЕУ) 2018/851 Европског парламента и Савета од 30. маја 2018. године о измени Директиве 2008/98/ЕЗ о отпаду**
 - члан 9, став 1, тачка (г): Државе чланице предузимају мере за спречавање настајања отпада од хране у примарној производњи, преради и производњи, малопродаји и остало дистрибуцији хране, у ресторанима и услугама исхране, као и у домаћинствима;
 - члан 9, став 1, тачка (х): подстиче донација хране и други облици редистрибуције, давањем предности људској потрошњи над коришћењем у храни за животиње и прерадом у непрехрамбене сврхе;
 - члан 29. државе чланице доносе специфичне програме превенције настанка отпада од хране у оквиру својих програма спречавања настанка отпада.

Усклађивање са међународним обавезама:

- **Циљеви одрживог развоја УН (SDG) - Агенда 2030:**

У оквиру *Циља 12. Обезбедити одрживе обрасце потрошње и производње*, формулисан је циљ 12. 3, који предвиђа да је до 2030. године потребно преполовити глобални

отпад од хране по глави становника на нивоу малопродаје и потрошача и смањити губитке хране у производњи и ланцима снабдевања, укључујући губитке после жетве.

- **Споразум из Париза**

Према трећем Национално утврђеном доприносу смањењу емисија гасова са

ефектом стаклене баште - NDC 3.0, усвојеном у септембру 2025. године, предвиђено је смањење емисија гасова са ефектом стаклене баште (GHG) до 2035. у односу на 1990. годину за 40,1 одсто. Нови циљ је четири пута амбициознији од првог Национално утврђеног доприноса из 2015. године, када је било предвиђено смањење емисија гасова са ефектом стаклене баште од 9,8 одсто и значајно је виши и од циља дефинисаног другим Национално утврђеним доприносом из 2022. године, којим је било утврђено смањење од 33,3 одсто до 2030. године.

2. Утврђивање циља

1) Који циљ је потребно постићи?

Циљ треба да буде дефинисан према жељеним ефектима које је потребно постићи у предметној области у односу на циљну групу или на животну средину, имајући у виду уочени проблем који је потребно решити, као и узроке и последице тог проблема или промену коју је потребно постићи. Циљ треба да буде прецизан, мерљив, друштвено прихватљив, остварив и временски одређен (тј. да садржи рок за постизање).

Имајући у виду утврђене циљеве у области управљања отпадом у Републици Србији до 2031. године, који су засновани на начелу хијерархије управљања отпадом, **циљ је смањење одлагања комуналног отпада, кроз превенцију настајања отпада и поновно искоришћење, ради подстицања циркуларне економије у Републици Србији и смањења загађења животне средине и здравствених ризика за становништво.**

Циљ се остварује путем:

- **Успостављања правног оквира за превенцију настајања отпада од хране** - Увођењем дефиниције отпада од хране и прописивањем конкретних мера превенције, смањити количину отпада од хране за 20% до 2031. године у односу на базну 2022. годину, чиме ће се смањити негативни утицаји на животну средину, економију и друштво.

- **Изградњу инфраструктуре за сакупљање и третман комуналног отпада и коришћење капацитета за искоришћење отпада у енергетске сврхе** - Омогућавањем увоза неопасног отпада ради енергетског искоришћења у постројењима за ко-инсинерацију постиже се очување постојећих капацитета, уз упоредну изградњу инфраструктуре за управљање комуналним отпадом у циљу производње горива које се добија из отпада, чиме ће се обезбедити коришћење најмање 70% капацитета постројења за ко-инсинерацију до 2028. године и 100% капацитета до 2031. године. Успостављањем инфраструктуре за искоришћење отпада у енергетске сврхе, може се смањити одлагање комуналног отпада на депоније за 500.000 тона годишње до 2031. године. Такође, постиже се и смањење емисија CO₂ за 468.000 t годишње заменом фосилних горива горивом добијеним из отпада до 2031. године.

2) Да ли је циљ који се постиже доношењем прописа усклађен са

**циљевима важећих планских докумената и приоритетним
циљевима Владе?**

Навести назив, циљ и меру планског документа и/или приоритетни циљ и резултат Владе (планиран Акционим планом за спровођење Програма Владе) који предвиђа доношење прописа. Навести разлоге уколико пропис одступа од циљева и/или мера предвиђених планским документима и приоритетних циљева и резултата Владе.

Да, циљ је у потпуности усклађен са циљевима важећих планских докумената и приоритетним циљевима Владе Републике Србије.

**- Програм управљања отпадом у Републици Србији за период 2022-2031.
године**

Циљ Програма	Мера Програма	Веза са предложеним изменама Закона
Општи циљ: развијање одрживог система управљања отпадом у сврху очувања ресурса и смањења негативних утицаја на животну средину, здравље људи и деградацију простора.	/	Све предложене измене и допуне директно доприносе општем циљу.
Посебан циљ 1: Унапређен систем управљања комуналним отпадом кроз повећану стопу рециклаже, смањено одлагање биоразградивог отпада на депоније и смањено одлагање отпада на несанитарне депоније	Мера 1.1. Проширење обухвата сакупљања на 100% Мера 1.2. Унапређење система за одвојено сакупљање и рециклажу комуналног отпада Мера 1.3. Успостављање одвојеног сакупљања биоразградивог отпада ради смањења његовог одлагања на депоније	Чланови 18, 19, 89. и 90.
Посебан циљ 4: Ојачани капацитети институција у области управљања отпадом и усклађена регулатива са регулативом ЕУ	Мера 4.1. Наставак усклађивања правног оквира са правним тековинама ЕУ	Чланови 5, тачка 30), 18, 19

**- Стратегија нискоугљеничног развоја Републике Србије за период од
2023. до 2030. године са пројекцијама до 2050. године**

Циљ Програма	Мера Програма	Веза са предложеним изменама Закона
Општи циљ: Смањење националних емисија GHG (без сектора LULUCF) за 13% до 2030. и најмање за 55% до 69% до 2050. године у односу на 2010. годину.	/	Све предложене измене и допуне директно доприносе општем циљу.
Посебан циљ 1: Посебни циљ 2: Смањење емисија GHG које неће бити обухваћене EU-ETS-ом за 9,7% до 2030. године и између 33,5% и 54,5% до 2050. у поређењу са 2010. годином. Секторски циљ 5) смањење емисија GHG у сектору отпада за 13% до 2030. и на нивоу између 29% и 69% до 2050. године у поређењу са 2010.	Мере за које ће бити потребан додатни напор у односу на Б2/М2, после 2030. године, ако начин за ублажавање буде у складу са сценаријима М3 или М4: изградња санитарних депонија; одвајање извора и изградња објеката за рециклажу материјала; изградња постројења за биолошки третман (постројења за компостирање); изградња постројења за термички третман (инсинерација); Мере у којима ће бити потребан додатни напор у поређењу са Б2/М2, после 2030. године ако начин за ублажавање буде у складу са сценаријем М4: изградња постројења за биолошку обраду (анаеробна дигестија); појачана превенција отпада.	Чланови 18, 19, 89. и 90.

- Интегрисани национални енергетски и климатски план Републике Србије за период до 2030. године са визијом до 2050. године

Област	Циљеви	Мера Плана	Веза са предложеним изменама Закона
3.1. Димензија декарбонизације 3.1.1. Емисије гасова са ефектом стаклене баште и смањење емисија	<u>Главни циљ:</u> Смањење емисија гасова са ефектом стаклене баште <u>Квантификовани циљ:</u> Допринос Смањење емисија GHG у сектору отпада за 13% до 2030. године у поређењу са 2010. годином	МП_ДЗ Промовисање циркуларне економије	Чланови 89. и 90.

Сектор управљања отпадом	Главни циљ: Смањење емисија гасова са ефектом стаклене баште <u>Квантификовани циљ:</u> Допринос Смањењу емисија GHG у сектору отпада за 13% до 2030. године у односу на 2010. годину, смањење биоразградивог отпада на депонијама за 50% до 2032. године и за 35% до 2039. године	МП Д15 Унапређење система управљања комуналним отпадом, кроз повећану стопу рециклаже, смањено одлагања биоразградивог отпада на депоније и несанитарне депоније	Чланови 18 и 19
--------------------------	--	---	-----------------

- Акциони план за спровођење Програма Владе 2023-2026.

Приоритетни циљ	Мера Програма	Веза са предложеним изменама Закона
1.3 Заштита природе и одрживо управљање отпадом	1.3.1 Унапређење управљања комуналним отпадом 1.3.3 Унапређена циркуларна економија	Чланови 18, 19, 89. и 90.

3) На основу ког показатеља учинка се утврђује да ли је дошло до постизања циља?

Одредити мерљив показатељ учинка на основу ког се прати степен постизања циља и његову почетну и циљну вредност. Уколико није могуће одредити квантитативни показатељ учинка, потребно је навести разлоге због којих то није могуће и одредити квалитативни показатељ учинка.

Постизање циља се утврђује на основу следећих мерљивих показатеља учинка, заснованих на подацима из АЖЖС годишњих извештаја:

- Количина генерисаног отпада од хране (тона). Почетна вредност (процењена 2023.): 300.000-700.000 тона. Циљна вредност: <240.000 тона до 2031. године. Потребно успоставити посебан мониторинг отпада од хране.
- Смањење емисија CO₂ заменом фосилних горива горивом добијеним из отпада, годишње (t CO₂), у односу на 2025. годину. Почетна вредност (2025): 855.000 t CO₂ годишње. Циљана вредност (2031): 387.000 t CO₂.

4) Дефинисати извор провере и рокове за прикупљање података за праћење примене прописа.

На који начин, из којих извора провере и у којим роковима ће се прикупљати подаци на основу којих ће се пратити примена прописа (достизање циљне вредности показатеља, потпуност примене решења прописа у складу са планираним роковима, итд.)? Која организациона јединица у оквиру органа ће бити задужена за праћење примене прописа?

Начин прикупљања података: Подаци ће се прикупљати кроз постојеће регистре и систем извештавања Агенције за заштиту животне средине у годишњим интервалима, у складу са роковима за извештавање Агенције.

Извори провере:

- Примарни: подаци из регистара Агенције за заштиту животне средине, Извештај о стању животне средине, извештаји о управљању отпадом.
- Секундарни: Базе података Еуростата и Републичког завода за статистику.

Организациона јединица задужена за праћење примене прописа је Сектор за управљање отпадом, отпадним водама и успостављање циркуларне економије.

3. Идентификовање опција.

1) Да ли је циљ могуће постићи применом „status quo” опције? Приказати последице примене „status quo” опције.

Приказати најважније потенцијалне последице изостанка промене или интервенције на циљне групе, односно на област која се уређује прописом. Навести најзначајније економске, друштвене, управљачке и финансијске ефекте, ефекте на животну средину, односно ризике због којих се одустало од примене ове опције.

Одржавање „status quo” подразумева наставак тренда раста количина генерисаног комуналног отпада услед урбанизације и економског раста (пројекције показују тренд раста од 5% годишње) и пораст количина депонованог отпада.

Економски ефекти задржавања постојећег стања се односе на директне губитке због генерисања отпада од хране и неискоришћених капацитета за ко-исинерацију у индустрији, преко директних и индиректних трошкова депоновања отпада, до смањења конкурентности домаће привреде.

Друштвени ефекти су најизраженији у повећању ризика по јавно здравље, као и негативног утицаја на квалитет живота, посебно у насељима и деловима насеља у близини депонија, као и пратеће погоршање социјалних неједнакости, посебно уз наставак ограниченог приступа донираној храни за социјално угрожене грађанке и грађане.

Управљачки ефекти се огледају, пре свега, у преоптерећењу капацитета за инспекцијских надзор на свим нивоима (републички, покрајински и локални), имајући у виду да ће се наставити одлагање отпада, због чега је потребно повећати контролу параметара квалитета животне средине.

Директни финансијских ефекти изражени су у наставку до сада непрекидног циклуса трошкова за уклањање тзв. дивљих депонија и великих трошкова за сакупљање комуналног отпада, као и трошкова за депоновање отпада у срединама у којима постоје санитарне депоније. Индиректни ефекти

изражени су у трошковима система здравствене заштите.

Постоје мултидимензионални ефекти на стање животне средине, са несагледивим трајним последицама кроз загађење ваздуха, земљишта и вода. Поред тога, изражено је нерационално трошење ресурса, пре свега воде, енергије и земљишта, за производњу хране која постаје отпад. Угрожавање земљишта огледа се и у заузимању великих површина, најчешће некада пољопривредног земљишта, као необновљивог извора.

Највећи ризици су у вези са погоршањем квалитета животне средине, уз изражен ризик од директних еколошких катастрофа, пре свега услед честих пожара на депонијама (бележи се преко две хиљаде пожара на депонијама годишње). Поред тога, изражени су ризици од неконкурентности делова домаће индустрије, пре свега цементне, као и неиспуњавања преузетих обавеза у процесу приступања Европској унији.

Смањење количина комуналног отпада који се одлаже није могуће постићи применом

„status quo” опције, односно задржавањем постојећег стања без промена законског оквира.

2) Да ли је циљ могуће постићи искључиво применом подстицајних, информативно- едукативних, институционално- управљачких или мера за обезбеђивање добара и услуга, без доношења новог или измене постојећег прописа? Навести разлоге због којих се одустало од примене ове опције.

Описати разматрану опцију која подразумева постизање циља кроз примену подстицајних, информативно-едукативних, институционално- управљачких или мера за обезбеђивање добара и услуга (нпр. финансијски подстицаји, појачан инспекцијски надзор, саморегулација, информативно едукативне кампање, унапређење сарадње између органа јавне власти, ажурирање регистара и евиденција, поједностављење административних поступака и/или захтева итд.), а без промене регулаторног оквира. Навести најзначајније економске, друштвене, управљачке и финансијске ефекте, ефекте на животну средину, односно ризике због којих се одустало од примене ове опције.

Дефинисани циљ није могуће постићи искључиво применом подстицајних, информативно-едукативних, институционално-управљачких или мера за обезбеђивање добара и услуга.

Иако наведене мере могу бити значајне, без усвајања одговарајућих норми не могу се постићи системске и одрживе промене. Посебно у контексту усклађивања са правом ЕУ, потребно је транспоновати одредбе претходно наведених директива, што је могуће само путем измена закона. Такође, ова опција је неприхватљива и због потребе отклањања уочених недостатака и уређења правних питања која у важећем закону нису уређена на начин који омогућава остваривање циљева у области управљања отпадом.

3) Које су кључне промене које се прописом предлажу ради постизања

циља?

Описати предложена решења прописа којима се мењају права и обавезе физичких и правних лица, начин њиховог остваривања, као надлежности и начин вршења надлежности од стране органа јавне управе (нпр. измена услова за излазак на тржиште, измена права и обавеза и/или измена критеријума за остваривање права или испуњење обавеза за грађане и/или привреду, увођење или измена регистра, измена надлежности, формирање нове надлежне институције/укидање или спајање постојећих институција, итд.).

Предвиђено је прописивање мера спречавања стварања отпада, посебно мера којима се смањује стварање отпада од хране и подстиче донирање хране и други облици прерасподеле за људску употребу, уз дефинисање појма отпада од хране.

Предвиђено је и да, као изузетак од става 5. члана 89. Закона, који прописује забрану увоза отпада ради искоришћења у енергетске сврхе, Влада одређује критеријуме за поједине врсте неопасног отпада који се могу увозити ради искоришћења у енергетске сврхе, и да одређује поједине врсте неопасног отпада које се могу увозити ради искоришћавања у енергетске сврхе, на предлог ресорног министарства, под условом да постоји постројење за су-спаљивање за чији рад је издата дозвола, у складу са законом.

4) Које опције су разматране приликом израде прописа и навести разлоге због којих се од њих одустало?

Представити различите опције које су разматране приликом дефинисања кључних решења предложених прописом и описати најзначајније економске, друштвене, управљачке и финансијске ефекте, ефекте на животну средину, односно ризике због којих се одустало од ових опција. Када се прописом врши усаглашавање домаћег правног оквира са правним тековинама Европске уније, потребно је размотрити опције које се односе на начин примене кључних решења акта који се транспонује.

Као једна опција, разматрана је опција регулације отпада од хране као посебног тока отпада, уз прописивање посебних мера које се односе на сакупљање, транспорт, складиштење, третман, односно поновно искоришћење и одлагање. Процењено је да та опција носи велики ризик у погледу могућности за имплементацију, с обзиром на недовољно изграђену инфраструктуру, недостатке управљачких капацитета и капацитета за сакупљање у бројним јединицама локалне самоуправе, односно изражену асиметрију у нивоу управљања комуналним отпадом у различитим деловима Републике Србије. Због тога је у овој фази стављен акценат на превенцију настанка ове врсте отпада, док је даља регулација и прописивање посебних услова за збрињавање ове врсте отпада, са циљем даљег смањења количина које се депонују, остављен за наредну фазу, по изградњи неопходне инфраструктуре на већем делу територије Републике Србије.

Разматрана је опција регулације временског оквира и доношење законских

норми које ће регулисати критеријуме и врсте неопасног отпада које се могу увозити ради искоришћавања у енергетске сврхе. Анализом упоредних искустава, регулативе Европске уније и постојећих техничких стандарда у овој области, дошло се до закључка да је препознато више класа отпада, у зависности од његових карактеристика, присуства појединих материја, као и топлотне вредности, док државе могу прописивати димензије, удео влаге, пепела, тешких метала и друго, што је примарно вођено циљевима заштите животне средине, али и захтевима постројења са ко-инсинерацију. С обзиром на наведено, као и на различиту динамику израде инфраструктуре за управљање комуналним отпадом, са једне, и инвестиција у капацитете за ко-инсинерацију горива из отпада, са друге стране, процењено је да је питања критеријума и врста неопасног отпада који се може увозити ради искоришћавања у енергетске сврхе, са становишта рационалности и ефективности, адекватно уредити подзаконским актом. С обзиром на планирана значајна улагања у инфраструктуру за управљање комуналним отпадом, на овај начин обезбедиће се благовремен одговор у циљу пласмана домаћег горива добијеног из отпада.

5) Која је међународна упоредна пракса у регулисању области?

Представити кључна решења у предметној области у упоредивим земљама Европске уније, земљама у окружењу или другим упоредивим земљама. Уколико се овим прописом врши усклађивање са прописом Европске уније представити релевантне налазе ex-ante анализе ефеката које је спровела администрација Европске уније, уколико је ова анализа доступна.

Већина држава чланица Европске уније (укупно 15) је имплементирала или је у процесу развијања посебних стратегија и акционих планова за отпад од хране, поред законски обавезних програма за спречавање отпада од хране. Циљеве за смањење отпада од хране поставило је 22 државе чланице, док је 15 држава у својим националним плановима или програмима експлицитно изразило посвећеност Циљу одрживог развоја 12.3. У Републици Хрватској се закон који регулише управљање отпадом не примењује на превенцију настанка отпада од хране, већ је она регулисана посебним прописом који доноси министарство надлежно за послове пољопривреде. Законом о пољопривреди предвиђено је доношење плана спречавања и смањења настајања отпада од хране, који садржи циљеве и мере за спречавање настајања и смањења отпада од хране у свим фазама прехранбеног ланца, од примарне производње, преко прераде и производње, трговине, угоститељства, институционалних кухиња до домаћинства.

У вези са питањем прекограничног кретање горива добијеног из отпада у Европској унији, прекогранични транспорт је уређен Уредбом (ЕУ) 2024/1157 о пошиљкама отпад, која замењује стару Уредбу (ЕЗ) бр. 1013/2006 и примењује се од 21. маја 2026. (са неким изузецима раније). Гориво добијено из отпада носи индексне бројеве 19 12 10 (гориво из отпада) или 19 12 12 (други отпад, укључујући смеше материјала, из механичког третмана отпада). Транспорт отпада између држава чланица, као и увоз из и

извоз у треће земље су дозвољени под одређеним предусловима, и захтевају сагласност свих укључених надлежних органа. Ово омогућава произвођачима горива добијеног из отпада да извозе ка потрошачима горива добијеног из отпада унутар Европске уније и у треће земље. Према подацима Евростата, количине горива добијеног из отпада које су извезене унутар европских земаља у последњих пет година кретале су се у опсегу од 4 до 6 милиона тона годишње. Очекује се даљи и стабилан раст прекограничног кретања унутар Европске уније, јер умањује регионалне или сезонске недостатке горива добијеног из отпада (омогућава упошљавање свих расположивих капацитета равномерно током године). Од земаља у Европи, Немачка највише користи горива добијеног из отпада, при чему је највећи корисник цементна индустрија, са стопом замене фосилних горива алтернативним горивима од преко 70%. Годишња потрошња алтернативних горива у цементној индустрији износи између 3,5 и 4 милиона тона. С обзиром да потрошња превазилази производњу, Немачка увози гориво добијено из отпада из других земаља, највише из Велике Британије и Италије.

Током неколико деценија, индустријски процеси сагоревања, посебно у енергетски интензивној цементној индустрији, користили су обновљену топлотну енергију из горива добијеног из отпада. У одређеним ситуацијама, гориво добијено из отпада може захтевати даљу обраду (на пример, дробљење, просејавање и класификацију ваздухом) да би испунио специфичне техничке захтеве пре коначног енергетског искоришћавања. То је обично случај у цементним пећима, на пример. Такво гориво може се класификовати као чврсто обновљено гориво (solid recovered fuel - SRF) ако испуњава захтеве утврђене стандардом EN ISO 21640:2021. Поред тога, могу постојати посебни додатни захтеви за чврсто обновљено гориво утврђени националним стандардима, законодавством или крајњим корисницима, да би се обезбедио одређени ниво квалитета. У неким земљама чланицама, на пример, Италији и Аустрији, могу се примењивати и додатни специфични критеријуми за престанак статуса отпада

Европски стандард EN ISO 21640:2021 развијен је у оквиру радног програма Европског комитета за стандардизацију Техничког комитета CEN/TC 343. Овај стандард искључује употребу опасног отпада и захтева спецификацију неколико карактеристика. Подела на пет класа заснива се на нето калоријској вредности и садржају хлора и живе, према следећој табели:

Класификационе карактеристике	Статистичка мера	Јединица	Класе				
			1	2	3	4	5
Нет калоријска вредност (NCV)	средња вредност	MJ/kg	≥25	≥20	≥15	≥10	≥3
Хлор (Cl)	средња вредност	% у маси	≤0.2	≤0.6	≤1.0	≤1.5	≤3
Жива (Hg)	медијана	mg/MJ	≤0.02	≤0.03	≤0.05	≤0.10	≤0.15
	80. перцентил	mg/MJ	≤0.04	≤0.06	≤0.10	≤0.20	≤0.30

Комунални отпад је примарни извор отпада који се користи у производњи горива добијеног из отпада. Комунални отпад обухвата отпад генерисан у

домаћинствима и други отпад сличан по природи и саставу, а сакупља се или као смеша или у одвојеним фракцијама. Просечан европски састав комуналног отпада узет из четири европске регије, како је представљено од стране Међувладиног панела за климатске промене (IPCC)¹ служи као илустративан пример удела и састава горива добијеног из отпада. Обично, доминантна фракција комуналног отпада је биоразградиви отпад око 36%. Према IPCC извештају, приближно 34% укупног комуналног отпада, који садржи углавном папир и картон, пластику, текстил, дрво и гуму, је погодно за производњу овог горива.

4. Анализа економских ефеката

- 1) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нови, укида или мења постојећи административни поступак и/или административни захтев за привредне субјекте и који су позитивни ефекти овог решења? Да ли предложена решења утичу на повећање или умањење административних трошкова¹ и колико износи повећање или умањење административних трошкова које сноси привредни субјект?**

Предложеним решењима прописа се не уводи нови административни поступак, нити се мењају или укидају постојећи административни поступци и трошкови осим у делу документа о кретању отпада за неопасан отпад.

- 2) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа финансијска обавеза за привредне субјекте? Који су позитивни ефекти увођења нове, измена или укидања обавезе?**

Предложеним решењима прописа се не уводи нова финансијска обавеза за привредне субјекте, нити се мењају или укидају постојеће финансијске обавезе.

- 3) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа обавеза која утиче на повећање или умањење трошкова производње и/или пружања услуга које сноси привредни субјект? Колико износи повећање или умањење ових трошкова? Да ли се обавеза може испунити на домаћем тржишту и да ли је рок за испуњење обавезе примерен? Који су позитивни ефекти увођења нове, измена или укидања обавезе?**

Описати предложена решења прописа којим се уводи нова, мења или укида постојећа обавеза која директно или индиректно утиче на измену процеса производње и/или пружања услуге (нпр. увођење или укидање обавезне примене неког техничког захтева, примене одређене опреме, запошљавања лица које испуњава критеријуме које се односе на ниво

¹ Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) (2019).

https://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2019rf/pdf/5_Volume5/19R_V5_2_Ch02_Waste_Data.pdf

образовања и компетенција, итд.).

Предложена решења везана за мере превенције настанка отпада од хране подстичу смањење отпада од хране, што може утицати на процесе у производњи хране у примарној производњи, у преради и производњи, у малопродаји и другој дистрибуцији хране, у ресторанима и угоститељским објектима. Имајући у виду планирано доношење Плана превенције стварања отпада, умањење трошкова по овом основу биће предмет анализе ефеката овог планског документа у процесу његовог доношења.

Предложеним решењима којим је предвиђено да изузетно Влада одређује критеријуме и одређује поједине врсте неопасног отпада који се могу увозити ради искоришћења у енергетске сврхе, уколико постоји постројење за су-спаљивање за чији рад је издата дозвола у складу са законом, што за те привредне субјекте може значити умањење

трошкова производње, кроз замену фосилних горива горивима добијеним из отпада, и то директно, кроз разлику у цени, и индиректно, кроз мање обавезе по основу накнада за емисије.

Проценити износ повећања или умањења трошкова који произилазе из овог решења и одредити циљне групе (правна форма, величина, делатност, итд) који ће сносити трошак.

Прелазак са коришћења фосилних горива на горива добијена из отпада такође захтева додатна улагања. Додатна инвестиција је обично у распону од 12 милиона евра до 35 милиона евра за капацитет од 70 000 t годишње (CAPEX), а приближни додатни оперативни трошкови за пријем, складиштење, припрему и системе за паљење износе 2 до 3 евра по тони горива (OPEX).

Уз неопходне инвестиционе трошкове, постоје и додатни оперативни трошкови повезани са контролом квалитета, праћењем емисија, извештавањем о емисијама, ревизијом и валидацијом. Према искуству, просечни оперативни трошкови износе у распону од 2 евра/t до 3 евра/t горива добијеног из отпада.

Имајући у виду недостатак овог горива на домаћем тржишту, омогућавањем његовог увоза обезбедиле би се потребне количине за постојеће капацитете, који обухватају три цементаре и једно постројење за енергетско искоришћење отпада, које имају укупан инсталирани капацитет за енергетско искоришћење отпада од 9.000.000 GJ годишње, односно око 500.000 t горива из отпада годишње.

Употребом једне тоне горива добијеног из отпада може се уштедети приближно укупно 90 евра, али ово је конзервативна процена и може широко варирати. Стварне уштеде зависе од цене овог горива у односу на фосилна горива, његовог квалитета и калоријске вредности, као и од специфичних оперативних трошкова постројења. Уштеде проистичу из ниже цене овог горива, али и мањим трошковима по основу такси за емисије CO₂.

4) На који начин ће предложена решења прописа утицати

на конкурентност привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту?

Описати предложено решење прописа које директно или индиректно утиче на ценовну конкурентност домаћих привредних субјеката на домаћем и иностраном тржишту, њихово пословно повезивање и удруживање, унапређење инфраструктуре, трансфер технологије (утицај на иновације и доступност технологије), приступ финансијским средствима, услове за инвестирање, унапређење квалитета радне снаге, обавезе послодаваца, итд.?

Описати очекиване ефекте и одредити привредне субјекте на које се ефекти односе и описати мере које ће се предузети у случају индентификовања негативних ефеката предложеног решења (нпр. мере подршке у прилагођавању домаћих привредних субјеката обавезама које се намећу приликом усаглашавања прописа са решења прописа ЕУ и др.).

Подстицање смањења отпада и одлагања на донације може смањити трошкове (мање губитака), побољшавајући ценовну конкурентност на домаћем тржишту. За инострано тржиште, усклађивање са ЕУ стандардима (Директива 2018/851) олакшава извоз хране. Кључни ефекти су побољшање иновација (одрживи модели, тачка 1) чл. 11а.) и приступ финансијама (потенцијални грантови за превенцију).

Коришћење горива добијеног из отпада директно повећава конкурентност, јер смањује зависност од фосилних горива и значајно смањује емисиони фактор по тони производа. Тиме се трошкови по основу CO₂ такси знатно умањују – за постојеће капацитете око 100 милиона евра годишње. Ова врста горива омогућава дугорочну енергетску сигурност, стабилну профитабилност и отвара простор за нове инвестиције вредне око 500 милиона евра, уз додатну перспективу решавања проблема са домаћим отпадом и јачања циркуларне економије.

Цена у Систему Европске уније за трговину емисијама има изражен тренд раста од 2020. године, са просечном ценом око 25 евра по тони, растом до 80 евра по тони до 2022. године, а 2023. године, цена је достигла преко 100 евра по тони у фебруару те године, док се у текућој години креће око 80 евра по тони. Аналитичари (нпр. Енердата) предвиђају да ће цена наставити да расте до 2030. године (преко 100 евра по тони), због смањења понуде дозвола и ширег покрића сектора.

Уколико извозници из Србије не успеју да смање своје емисије CO₂ до почетка пуне примене ЕУ регулативе (1. јануар 2026. године), суочиће се са поскупљењем својих производа на европском тржишту и тиме изгубити на конкурентности. Имајући у виду обим коришћења горива добијеног из отпада у конкурентним постројењима у Европи, важно је да се кроз омогућавање увоза ове врсте горива обезбеде услови за конкурентно пословање и производњу у домаћој цементној индустрији, као и индустријама повезаним с њом. Ово посебно због чињенице да су домаће цементаре и саме произвођачи бетона и других производа, као и да је у тим областима, теже да достигну производњу која ће пратити

предвиђену појачану привредну активност у инфраструктури и другом грађевинарству, ценовну стабилност домаћих производа, као и лојалну конкуренцију.

Подаци о квалитету горива добијеног из отпада показују да садржај фосилног угљеника чини 64,4% укупног садржаја угљеника. Преосталих 35,6% укупног угљеника је биогени угљеник, који потиче из фракције папира/картона, као и из неке биогене материје која је укључена у мешовиту пластику из одвојено сакупљеног кућног и комерцијалног отпада. Фактор емисије за традиционална горива, као што је угаљ, износи 0,095 - 0,105 t CO₂/GJ, док за гориво добијено из отпада у просеку износи 0,043 t CO₂/GJ.

Један гигаџул (GJ) горива добијеног из отпада замењује исту количину енергије коју обезбеђује лигнит или камени угаљ. Стога, емисије фосилног CO₂ из једног GJ RDF-а су око 43% мање од оних из једног GJ угља.

У смислу трошкова CO₂, један GJ добијен од горива добијеног из отпада штеди у просеку 3 евра у поређењу са угљем.

Једна тона горива из отпада може заменити 0,9 тона угља, стога, замена једне тоне фосилног горива са горивом добијеним из отпада уштеди око 50 евра по тони.

За постојећи капацитет од 9 милиона GJ годишње, гориво добијено из отпада може да замени приближно 360.000 тона фосилних горива. Тиме би се, захваљујући просечно око 50% нижем емисионом фактору, смањиле емисије за приближно 468.000 t CO₂ годишње.

5) На који начин ће предложена решења прописа утицати на конкуренцију?

Да ли се предложеним решењима прописа директно или индиректно утиче на:

- број и врсту учесника на тржишту, односно да ли се додељују одређена искључива права;
- могућност за тржишно надметање, односно договарање између учесника на тржишту;
- слободно формирање цена и могућност избора добављача и производа;
- могућности на улазак нових учесника на тржиште прописивањем критеријума, стандарда или услова;
- могућност да државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе нуде робу и услуге на тржишту заједно са учесницима на тржишту над којима врше надзор?

Предложена решења немају директан или индиректан утицај на конкуренцију у смислу броја учесника, надметања, цена, уласка на тржиште или улоге државних органа.

- Број и врста учесника: Нема доделе искључивих права.
- Тржишно надметање: Нема утицаја на договарање.
- Слободно формирање цена: Нема утицаја.
- Улазак нових учесника: Критеријуми за увоз (чл. 89) могу олакшати улазак, али без прописивања нових критеријума, стандарда или услова.

- Улога органа: Нема нуђења
роба/услуга на тржишту. Стога, нема
идентификованих ефеката на
конкуренцију.

6) На који начин ће предложена решења прописа утицати на микро, мале и средње привредне субјекте (ММСП)?

Приказати разлике у ефектима предложених решења прописа на привредне субјекте различите величине (микро, мале, средње, велике), имајући у виду њихову делатност и форму организовања. Оценити да ли су ефекти прописа на ММСП позитивни или негативни и приказати мере којима се негативан ефекат на ММСП умањује.

Ефекти на ММСП се могу оценити као позитивни, са различитим утицајима по величини, али без негативних ефеката који захтевају посебне мере.

- Микро и мала предузећа: у ланцу хране (нпр. мали угоститељи, 15.000 субјеката), мере превенције могу смањити трошкове везане за генерисање отпада од хране (позитивно). Ефекти: позитивни (уштеде), без негативних.
- Средња предузећа: слични позитивни ефекти, са већим потенцијалом за донације хране, посебно у прехранбеној индустрији и малопродаји. За енергетику: Бољи приступ гориву (4 субјекта, углавном средња/велика).
- Велика предузећа: највећи бенефити од увоза отпада добијеног из горива, на првом месту у цементној индустрији (искоришћење капацитета и пратеће уштеде).

Разлике: ММСП имају мањи обим, следствено мање апсолутне уштеде, али пропорционално веће релативне (нпр. микро угоститељ може уштедети 10-15% трошкова). Негативни ефекти: нема. Мере за ублажавање: нису потребне, али план превенције може укључити подршку за ММСП (нпр. у погледу едукација, кампања и др.).

5. Анализа ефеката на друштво.

1) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нови, укида или мења постојећи административни поступак за грађане и који су позитивни ефекти овог решења? Да ли предложена решења прописа утичу на повећање или умањење административних трошкова и колико износи повећање или умањење административних трошкова које сnose грађани?

Предложена решења не уводе нови, укидају или мењају постојећи административни поступак за грађане.

2) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа финансијска обавеза за грађане?

Предложеним решењима се не уводи нова, мења или укида постојећа финансијска обавеза за грађане.

3) Да ли се предложеним решењима прописа уводи нова, мења или укида постојећа обавеза која утиче на трошкове живота?

Предложеним решењима се не уводи нова, мења или укида постојећа обавеза која утиче на трошкове живота.

4) На који начин предложена решења прописа утичу на доступност, квалитет и цене роба и услуга од значаја за животни стандард становништва?

Описати предложена решења прописа којима се директно или индиректно утичу на доступност, квалитет и цене роба и услуга од значаја за животни стандард становништва (као што су храна, пијаћа вода, становање, енергија итд.). Одредити производе и услуге и описати утицај.

Предложена решења која се односе на превенцију настанка отпада од хране могу имају позитиван утицај на животни стандард становништва, посебно социјално угрожених, кроз смањење трошкова за исхрану и доступност дониране хране.

5) На који начин предложена решења прописа о утичу на тржиште рада, запошљавање, услове за рад и синдикално удруживање?

Описати предложена решења прописа која имају директан или индиректан утицај на могућности запошљавања и отпуштања, као и формирање или укидање радних места, укупно или у одређеној делатности или за одређене струке?

Предложеним решењима се умањује ризик од губитка радних места, превасходно у цементној индустрији. У цементној индустрији, непосредно, у Републици Србији ради око 740 запослених, али је број запослених у другим повезаним лицима (зависна друштва за производњу бетона, зависна друштва за управљање отпадом) и индустријама повезаним и зависним од функционисања индустрије цемента (грађевинарство и друге индустрије) неупоредиво већи. Са друге стране, омогућавањем увоза горива добијених из отпада отвара се простор за даље инвестиције и формирање нових радних места.

Изградњом инфраструктуре за управљање отпадом, укључујући и постројења за третман и производњу домаћег горива добијеног из отпада, формираће се нова радна места, уз могућност преквалификација и запошљавања осетљивих група, посебно припадника националних мањина, укључених у систем сакупљања отпада.

6) На који начин предложена решења прописа утичу на здравље људи?

Описати предложена решења прописа која директно или индиректно утичу на здравље људи (посебно осетљивих друштвених група) и представити ефекте тих решења. Уколико су ефекти предложених решења негативни, представити мере којима ће се ти ефекти ублажити или отклонити.

Предложена решења директно и индиректно позитивно утичу на здравље људи, посебно осетљивих група (нпр. деце, старијих од 65 година, посебно становника у близини несанитарних депонија). Смањење депоновања отпада од хране смањује загађење ваздуха, воде и земљишта, смањујући ризике од респираторних и других обољења (нпр. директно кроз смањење броја пожара на депонијама).

Смањење депоновања комуналног отпада има значајне позитивне ефекте на здравље људи, смањујући експозицију токсинима, загађењу и повезаним ризицима. Ово се заснива на регулативи ЕУ, као што је Директива о депонијама (1999/31/ЕС, ажурирана 2018/850), која наглашава смањење депоновања биоразградивог отпада на <10% до 2035. године ради заштите здравља, и извештајима Европске агенције за животну средину и Светске здравствене организације, који повезују депоније са респираторним, кардиоваскуларним и канцерогеним ризицима.

Примарни ефекти на здравље потичу од смањења загађења ваздуха, воде и земљишта. Депоније емитују метан и испарљиве органске једињења, што узрокује астму, респираторне инфекције и смањену функцију плућа, посебно код деце и старијих. Смањење количина отпада који се депонује за око 40% би сразмерно смањило емисије метана, смањујући инциденцу респираторних болести за 20-30% у близини депонија, према студијама Светске здравствене организације. Пожари на депонијама (нпр. преко 2.000 годишње у Србији) ослобађају диоксине и fine честице (PM_{2.5}), повезане са кардиоваскуларним проблемима и раним смртним исходима; смањење би умањило ове ризике за 35-45%.

Загађење воде и земљишта од цурења токсина доводи до контаминације хране и воде, узрокујући неуролошке поремећаје, рак и репродуктивне проблеме. Смањење депоновања би смањило контаминацију земљишта, смањујући инциденцу рака (нпр. леукемије) у угроженим подручјима. Додатно, смањење векторских болести (нпр. од глодара и инсеката) би смањило ширење инфекција као што су салмонела или денга, посебно у руралним заједницама.

Ефекти су позитивни, без идентификованих негативних. У случају потенцијалних ризика (нпр. емисије из ко-инсинерације), ублажавају се строгим контролама у складу са Директивом 2010/75/ЕУ, укључујући мониторинг и најбоље доступне технике.

- 7) На који начин предложена решења прописа утичу на обим остваривања права на правично суђење, приступачност јавним површинама и објектима и приступ информацијама? На који начин предложена решења утичу на квалитет и доступност јавних услуга,**

услуга система социјалне заштите, система здравствене заштите и система образовања, као и и других јавних услуга, нарочито у контексту заштите и унапређења права припадника осетљивих друштвених група?

Описати предложена решења прописа која директно или индиректно утичу на обим остваривања права, као што су право на правично суђење, приступачност јавним површинама и објектима и приступ информацијама, односно квалитет и доступност јавних услуга, квалитет и доступност услуга система социјалне заштите, здравственог система и система образовања, као и доступност и приуштивост других јавних услуга и представити ефекте тих решења на грађане (посебно на осетљиве друштвене групе). Уколико су ефекти предложених решења прописа негативни, представити мере којима ће се ти ефекти ублажити или отклонити.

Предложена решења не утичу директно на право на правично суђење, приступачност јавним површинама или приступ информацијама. Индиректно, побољшавају приступ информацијама кроз едукативне кампање о превенцији отпада. Решења позитивно утичу на квалитет и доступност јавних услуга: побољшавају социјалну заштиту кроз приступ донацијама хране (за социјално угрожене групе), смањују оптерећење здравственог система смањењем загађења (мање болести повезаних са отпадом) и повећавају доступност и квалитет здравствене заштите.

8) На који начин предложена решења прописа утичу на доступност културних садржаја и очување културног наслеђа?

Описати предложена решења прописа која директно или индиректно утичу на доступност културних садржаја (концерт, изложба, представа, филм, итд.) и очување материјалног културног наслеђа (споменици културе, музејска грађа, архивска грађа, филмска и остала аудиовизуелна грађа, стара и ретка библиотечка грађа, итд.) или нематеријалног културног наслеђа (праксе, приказе, изразе, знања, вештине, као и инструменте, предмете, артефакте и културне просторе који су с њима повезани, које заједнице, групе и у појединим случајевима појединци, препознају као део свог културног наслеђа).

Предложена решења не утичу директно на доступност културних садржаја и очување културног наслеђа. Индиректно, смањење количина отпада који се депонује и изградња инфраструктуре за управљање комуналним отпадом може унапредити заштиту земљишта и тиме омогућити очување материјалног културног наслеђа, попут археолошких налазишта. Превенција настанка отпада од хране може имати индиректан утицај на очување нематеријалног културног наслеђа, кроз промоцију традиционалних начина коришћења хране, очување традиционалних рецепата за коришћење остатака од хране и метода конзервирања хране.

9) Да ли предложена решења прописа имају различите ефекте на жене и мушкарце, тј. родну равноправност? Описати те ефекте.

Да ли пропис повећава или умањује родну равноправност? Које мере су предвиђене за ублажавања потенцијалних негативних ефеката прописа на родну равноправност?

Описати директан или индиректан ефекат који предложена решења прописа производе на жене и мушкарце (посебно на припаднике угрожених друштвених група), тј. родну равноправност у вези са правима из радног односа, имовинских права, правом на образовање и здравствену заштиту, учешћем у одлучивању, превенцијом и превазилажење родних стереотипа, неплаћеним радом, итд.).

Проценити да ли предложена решења прописа потенцијално могу имати негативан ефекат на родну равноправност и описати мере које су предвиђене за ублажавања ових ефеката.

У домену превенције настанка отпада од хране, с обзиром на традиционалне улоге и чињеницу да жене доминантно носе обавезе у погледу кућних послова, укључујући и припрему хране, обавезе у погледу превенције настанка отпада од хране могу индиректно имати ефекат у виду додатних обавеза за.

Преглед негативних ефеката:

- Повећано оптерећење за жене: Мере често захтевају додатно време и труд (нпр. детаљно планирање obroка, чешће куповине мањих количина, сортирање отпада), што непропорционално погађа жене као примарне одговорне за кување и домаћинство, појачавајући родне стереотипе и смањујући време за посао или одмор.
- Економски и социјални утицај: У сиромашним домаћинствима, жене могу бити више погођене потенцијалним повећањем трошкова (нпр. чешће куповине), што погоршава неједнакости и смањује економску независност.

Мере за ублажавање наведених ефеката:

- Родно сензитивне кампање: Дизајнирање едукација које укључује оба пола, промовишу дељење одговорности и боре се против стереотипа.
- Обезбеђивање подршке: Увођење алата који олакшавају примену (нпр. апликације за планирање) и интегрисање родне перспективе у политике (нпр. мониторинг утицаја на жене).
- Мониторинг и истраживање: Спровођење родно осетљивих истраживања за процену ефеката и прилагођавање мера.

6. Анализа ефеката на животну средину и климатске промене.

1) На који начин предложена решења прописа утичу на животну средину?

Описати како и у ком обиму предложена решења прописа утичу на квалитет воде, ваздуха и земљишта, климатске промене, управљање отпадом, заштиту од буке, као и живи и неживи свет. Уколико су ефекти предложених решења прописа негативни, представити мере којима ће се ти ефекти ублажити или отклонити.

Могући утицаји на животну средину обухватају различите аспекте, укључујући квалитет воде, ваздуха, земљишта, климатске промене, управљање отпадом, заштиту од буке, као и живи и неживи свет. Разумевање ових фактора кључно је за очување еколошке равнотеже и заштиту здравља људи и у оквиру ове процене идентификовани су позитивни и негативни ефекти предложених измена овог прописа на животну средину.

Неадекватна прерада чврстог комуналног отпада и коначно одлагање представљају један од највећих еколошких проблема у Србији. Као један од елемената интегралног управљања отпадом, депоновање отпада је према начелу „хијерархије управљања отпадом” на последњем месту, као најмање пожељна опција. Имајући у виду да се највећи део генерисаног отпада депонује и да се биоотпад системски не одваја на извору и не рециклира, (иако су предузете почетне мере), предложеним изменама се ставља фокус на смањење количина отпада који се депонује, кроз превенцију настанка отпада и поновно искоришћење отпада. У супротном, наставком неконтролисаног одлагања отпада, долази до кумулирања загађења и изразито негативних утицаја на здравље људи.

Унапређење тренутног стања управљања отпадом је приоритет у политичком оквиру заштите животне средине у Србији. У складу са овом одлуком, Влада је усвојила Програм управљања отпадом у Републици Србији за период 2022-2031. године и дефинисала унапређење управљања отпадом као једним од приоритета своје еколошке политике.

За остварење општих и посебних циљева Програма, у складу са релевантним директивама ЕУ у вези са управљањем отпадом, развијена је концепција за успостављање функционалног система уз примену принципа циркуларне економије и развоја тржишта за рециклиране материјале, што подразумева потпуно усклађивање са захтевима Директива ЕУ и реализацију предузетих обавеза у процесу приступања ЕУ. Да би Република Србија дугорочно омогућила да у потпуности спроведе захтеве ЕУ Директива, Програмом је сагледана потребна инфраструктура за успостављање интегрисаног управљања отпадом. Формирањем инфраструктуре за управљање комуналним отпадом успоставља се интегрисани систем за управљање комуналним отпадом који садржи кључне елементе између осталих:

- Изградњу постројења за биолошки третман комуналног отпада на регионалном нивоу. У овим постројењима ће бити третиран сепарисани биоотпад (нпр. отпад од остатака хране) и остаци запрљаног/нечистог биоразградивог отпада настали из процеса сепарације и третирања. Два тока отпада ће бити међусобно одвојени како би био омогућен третман чистог отпада од остатака хране. Ова

постројења ће допринети преусмеравању биоразградивог отпада са депонија, и постизању високих циљева рециклаже дефинисаних пакетом ЕУ Директива за циркуларну економију.

- Постројења за добијање горива из отпада - Постројења за добијање горива из отпада пружају опцију за производњу горива добијеног од отпада у комбинацији са биолошким третманом у највећим регионима за управљање отпадом. Ова постројења ће бити опремљена за третман и примарно сепарисаног материјала (рециклабилног материјала) и резидуалних токова отпада, тако да ће производити материјале за рециклажу, компост и гориво добијено од отпада за постројења за добијање енергије из отпада, ко-инсинерацију у цементним пећима или за термоелектране.

Изабрана решења, односно предложене измене су у складу са Програмом и не очекују се негативнији утицај на животну средину у односу на тренутно стање, већ да ће опште стање животне средине бити унапређено.

Превенција настајања отпада која је према начелу хијерархије управљања отпадом на првом месту, као најпожељнија опција али и смањење депоновања као и поновно искоришћење има вишеструке позитивне ефекте по јавно здравље и животну средину. Како је и Законом о управљању отпадом дефинисано, превенција настајања отпада представљају мере које се предузимају пре него што супстанца, материјал или производ постане отпад, којима се смањује: количина отпада, укључујући поновну употребу производа или продужење животног века производа; штетни утицаји насталог отпада на животну средину и здравље људи; садржај штетних материја у материјалима.

За спровођење ових мера, произвођачи производа сnose велику одговорност, а с обзиром да имају утицај на састав и карактеристике производа, сnose одговорност за утицај произведене робе током целог животног циклуса производа, укључујући одлагање. Произвођачи се брину за што мање стварања отпада, развој производа који се могу рециклирати и развој тржишта за поновну употребу и рециклажу њихових производа.

Отпад од хране чини значајан проценат биоотпада у комуналном отпаду. Емисије у ваздух при разградњи комуналног отпада могу се ослобађати гасови попут угљен-оксида (CO_2), амонијака (NH_3), водоник-сулфида (H_2S), као и метана (CH_4). Водоник-сулфид је главни узрочник непријатних мириса због својих интензивних и оштрих мириса, док метан и угљен-диоксид, иако без мириса, указују на присуство анаеробних процеса разградње.

Превенцијом настајања отпада од хране и одлагањем на депоније, спречавају се загађења тј. негативни утицај на површинске и подземне воде нутријентима који се излучују у процедурну воду као и на климу због производње метана током разградње, односно емисије гасова са ефектом стаклене баште у сектору отпада, ублажавају климатске промене, прилагођавајући јој се.

Ефекти управљања биоразградивим отпадом у оквиру чега је отпад од хране, поред наведеног су и смањење коришћења простора на депонији и потенцијал за бољи квалитет материјала за рециклирање мањом узајамном контаминацијом различитих токова отпада. Такође, смањују се штетни утицаји буке који могу настати из више извора, укључујући: возила за транспорт отпада до депоније, као и возила која се користе на самој локацији депоније (багери, компактори).

Увођењем дефиниције отпада од хране и прописивањем конкретних мера превенције, смањује се количина отпада од хране чиме ће се смањити негативни утицаји на животну средину, самим тим и на здравље људи уједно на економију и друштво.

Предлогом Закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом предвиђен је увоз неопасног отпада за прихватљиво су-спаљивање, у постројењима за чији рад је издата дозвола у складу са законом.

Република Србија има изграђене капацитете за енергетско искоришћење отпада, али су ови капацитети недовољно искоришћени због недостатка домаће производње горива из отпада. Одлагањем отпада на депоније неповратно се губе драгоцени материјали и енергетске вредности отпада. Због тога је добијање горива из отпада од посебног значаја како са еколошког, тако и са економског аспекта. Увозом неопасног отпада за прихватљиво су-спаљивање, ради искоришћења и очувања постојећих капацитета до обезбеђивања потребних количина горива из домаћег отпада, као и изградњом нових капацитета за су- спаљивање, спаја се позитиван утицај на животну средину и економска добит.

Су-спаљивањем неопасног отпада настају и негативни и позитивни ефекти али придржавањем националних и европских прописа, позитивни ефекти су доминантни.

Код сваког спаљивања потенцијално долази до ослобађања фурана и диоксида (у кућним ложиштима, када се користе дрво или плин, из аутомобила, код спаљивања отпада у двориштима или код шумских пожара). У процесима спаљивања у спалионицама или у цементарама по јединици спаљеног материјала настаје чак више десетина пута мање фурана и диоксида него из аутомобила или када отпад неконтролисано гори на некој депонији.

Позитивни ефекти се остварују контролом техничких и еколошких параметара постројења за ко-инсинерацију, као и контролом поштовања стандарда за горива добијена из отпада.

Искуства цементара у којима се користе алтернативна горива показују да нема повећања емисија загађујућих компонената и опасности да ће транспорт и/или сагоревање отпадних материјала погоршати квалитет ваздуха у ближем и даљем окружењу постројења. Такође, искуства домаћих цементара су такође веома позитивна. Чак и у случају сагоревања знатно лошијих отпадних материјала у поређењу са горивима добијеним из отпада,

измерене емисије су испод Граничне вредности емисија (ГВЕ)².

Састав емисија зависи од:

- 1) састава и количине отпада који се спаљује;
- 2) врсте технологије за термички третман (дизајн и ефикасности постројења);
- 3) присуства мера за контролу загађења (система за пречишћавање).

Дакле, да би се избегла загађења изнад дозвољених граница, постројења морају радити у складу са новим стандардима и захтевима о најбољим доступних техникама (*Best available techniques/BAT*), јер је сврха ових захтева смањење емисија насталих спаљивањем отпада, укључујући буку и мирисе, друга питања везана за животну средину, која доприносе циркуларној економији – попут енергетске ефикасности, ефикасности ресурса (потрошња воде и реагенса, поврат корисних материјала).

Предлогом закона о управљању отпадом и пратећим подзаконским актима на основу њега донетим, ближе су уређене одговорности и обавезе постројења за термички третман отпада, врсте отпада за које се врши термички третман, техничке и технолошке услове за пројектовање, изградњу, опремање и рад постројења за термички третман отпада, поступање са остатком након спаљивања отпада, као и друга питања од значаја за рад ових постројења.

Примена горива добијеног из отпада доноси следеће користи:

- смањује се потреба за фосилним горивима, нарочито угљем, која представљају необновљив природни ресурс,

7. Анализа управљачких ефеката.

- 1) Које активности је потребно спровести и у којим роковима како би се омогућила примена прописа? Која организациона јединица унутар органа, односно организације који врше јавна овлашћења, је одговорна за спровођење ових активности?**

Потребно је прецизно навести конкретне регулаторне (доношење подзаконских и општих аката, усклађивање других прописа са прописом који се предлаже) и нерегулаторне активности (информативно едукативне кампање, обуке запослених за примену нових прописа, техничко технолошке и организационе промене, итд.) које је потребно предузети како би се омогућила примена прописа, као и рок за њихово спровођење.

² Граничне вредности емисија представљају максималне дозвољене количине загађујућих материја које се могу испустити у животну средину из одређеног извора.

- смањује се количина комуналног и индустријског отпада који се одлаже на депоније,
- смањују се трошкови за добијање енергије,
- значајно се смањује емисија гасова са ефектом стаклене баште,
- смањују се и емисије оксида сумпора.

Навести орган, односно организацију која врши јавна овлашћења и унутрашњу организациону јединицу која је одговорна за спровођење активности. Навести на који начин ће се успоставити међуинституционална сарадња између органа, односно организације који врше јавна овлашћења надлежних за примену прописа.

Да би се омогућила примена предложених измена и допуна Закона о управљању отпадом, неопходно је спровести низ регулаторних и нерегулаторних активности.

Регулаторне активности:

- Доношење Правилника о листи мера превенције стварања отпада, на основу члана 19 става 3. Закона, који ће детаљно дефинисати мере из члана 18, укључујући смањење стварања отпада од хране у примарној производњи, преради и производњи, малопродаји и дистрибуцији, ресторанима и угоститељским објектима и домаћинствима (тачка 7), као и подстицање донирања хране и других облика прерасподеле за људску употребу, дајући предност људској употреби над употребом у храни за животиње и прерадом у непрехрамбене производе (тачка 8). Одговорна организациона јединица је Сектор за управљање отпадом, отпадним водама и успостављање циркуларне економије у Министарству заштите животне средине.
- Доношење уредбе која ће одредити критеријуме и врсте неопасног отпада који се могу увозити ради искоришћења у енергетске сврхе, као и врсте неопасног отпада које се могу увозити на основу члана 89. став 6. и 90. став 13. Закона. Уредба ће дефинисати техничке критеријуме за ове врсте неопасног отпада, одговарајућег индексног броја, укључујући елементе као што су калоријска вредност, садржај влаге, пепела, тешких метал, у складу са одговарајућим стандардима. Ова уредба ће бити усклађена са Уредбом о техничким и технолошким условима за пројектовање, изградњу, опремање и рад постројења и врстама отпада за термички третман отпада, граничне вредности емисија и њихово праћење („Службени гласник РС”, бр. 103/2023), како би се обезбедило да увоз не угрожава животну средину и да се интегрише са постојећим граничним вредностима емисија. Рок за доношење прописан је у прелазним и завршним одредбама Закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом. Одговорна организациона јединица је Сектор за управљање отпадом, отпадним водама и успостављање циркуларне економије у Министарству заштите животне средине.
- Израда и доношење Плана превенције стварања отпада, на основу члана 19. Закона, који ће утврдити циљеве и мере превенције, опис постојећих мера (као што су оне из постојећег Правилника о листи мера превенције), процену предложених мера или других одговарајућих мера са листе мера превенције, са

фокусом на утицај на опште услове стварања отпада, фазу дизајнирања, производње и дистрибуције производа, фазу потрошње и употребе производа, квалитативне и квантитативне мерила за праћење (нпр. количина створеног отпада од хране, праћење поновне употребе и спречавања настанка отпада од хране), и допринос економских инструмената из члана 78. став 1. Закона (нпр. накнаде, подстицаји). План ће се доносити за период од 6 година, са оцењивањем и ревизијом једном у 3 године. Рок за доношење прописан је у прелазним и завршним одредбама Закона о изменама и допунама Закона о управљању отпадом. Одговорна организациона јединица је Сектор за управљање отпадом, отпадним водама и успостављање циркуларне економије у Министарству заштите животне средине.

Нерегулаторне активности:

- Информативно-едукативне кампање за подизање свести о превенцији настанка отпада од хране, усмерене на циљне групе као што су грађани (више од 2,5 милиона домаћинстава, са губицима од 15.000 РСД годишње по домаћинству, фокус на планирању obroка и правилном складиштењу), социјално угрожени (око 500.000, са подстицањем приступа донираној храни), привредни субјекти (прехранбена индустрија - 3.000 субјеката, малопродаја - 20.000, угоститељство - 15.000, са губицима 30.000 тона годишње, фокус на донирању и смањењу губитака), и локалне самоуправе (174 јединице). Одговорна организациона јединица је Сектор за управљање отпадом, отпадним водама и успостављање циркуларне економије у Министарству заштите животне средине.
- Техничко-технолошке промене: Ажурирање софтвера и регистара Агенције за заштиту животне средине, у циљу праћење отпада од хране (интеграција са постојећим Правилником о обрасцу дневне евиденције и годишњег извештаја о отпаду, „Службени гласник РС”, бр. 7/2020 и 79/2021, за укључивање података о количинама отпада од хране по фазама ланца снабдевања). Рок је 9 месеци од ступања на снагу закона, са фазама: анализа потреба (3 месеца), развој (3 месеца), тестирање (3 месеца). Одговорна: Агенција за заштиту животне средине.

2) Одредити капацитете органа, односно организације који врше јавна овлашћења који је потребно ангажовати за примену прописа. Да ли су капацитети довољни за примену прописа?

Одредити организациону целину у оквиру органа, односно организације који врше јавна овлашћења која ће вршити надлежности дефинисане прописом.

Приказати људске и материјалне (опрема, простор, софтвер, итд.) капацитете које је потребно да ова организациона целина ангажује.

Проценити постојеће и навести да ли је потребно обезбедити додатне капацитете и начин на који ће се ти капацитети обезбедити.

Организациона целина у оквиру органа која ће вршити надлежности дефинисане прописом је Сектор за управљање отпадом, отпадним водама и успостављање циркуларне економије у Министарству заштите животне средине.

Доношењем новог Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству заштите животне средине у мају 2025. године, послови везани за област циркуларне економије и одрживог развоја припојени су сектору надлежном за послове у области управљања отпадом, чиме је извршена рационализација и обезбеђени бољи услови за координацију ових сродних послова унутар истог сектора и боље коришћење постојећих капацитета. У овом сектору се, између осталог, обављају послови који се односе на: праћење и анализирање прописа ЕУ у области управљања отпадом; израде докумената ради усаглашавања националног законодавства у области управљања отпадом са ЕУ прописима; анализирање постојећих директива ЕУ, рад и учешће у раду приликом преношења директива у национално законодавство у области управљања отпадом; координацију активности на припреми, организовању и праћењу процеса израде и реализације стратегија, програма и планова у области заштите животне средине и управљања отпадом; утврђивање, координирање и развој циљева животне средине у области управљања отпадом; успостављање и развој система управљања комуналним, биоразградивим и индустријским отпадом и сарадња са јединицама локалне самоуправе у погледу усаглашавања праксе и примене закона; праћење и учешће у хармонизацији националних прописа са прописима Европске уније у области управљања отпадом у оквиру прекограничног кретања отпада, издавања дозвола за управљање отпадом, као и планирања управљања отпадом; припрему и спровођење стратешког оквира за област циркуларне и зелене економије. Предложена решења односе се на надлежности више ужих организационих јединица унутар овог сектора, и то:

- Група за координацију усаглашавања правних прописа ЕУ у области управљања отпадом и отпадним водама;
- Одељење за управљање отпадом;
- Одсек за циркуларну економију и одрживи развој.

У наведеним ужим организационим јединицама систематизовано је укупно 37 радних места, од чега ће на пословима у вези са предложеним решењима бити ангажовано 18 државних службеника.

Након разматрања овлашћења и капацитета органа из делокруга надлежности у вези са Законом и циљева који се желе постићи, идентификовано је да у оквиру Министарства заштите животне средине

постоје капацитети за постизање циљева, те да нису потребне посебне институционално управљачко организационе мере за постизање циљева. Није планирано поверавање послова другим организацијама.

3) На који начин предложена решења прописа утичу на ефикасност, одговорност и транспарентност рада органа, односно организација који врше јавна овлашћења надлежних за примену прописа?

Описати предложена решења прописа која директно или индиректно утичу на брже и једноставније вршење надлежности органа, односно организација који врше јавна овлашћења уз ефикасније коришћење расположивих ресурса и описати утицај?

Да ли се предложеним решењима прописа јасно одређује надлежност за примену прописа између органа, односно организација који врше јавна овлашћења (на пример у случају заједничког надзора)?

Да ли се омогућава циљним групама и заинтересованим странама да имају увид у начин примене прописа (на пример доступност информације о начину спровођења административног поступка, праћење кретања предмета, јавност регистара и евиденција, доступност извештаја, итд.)?

Предложеним решењима не задире се у утврђене надлежности државних органа. Надзор над применом овог закона врши министарство и у том смислу има одговорност да се обезбеди имплементација овог закона. Нема непосредног утицаја на транспарентност рада јавне управе.

4) На који начин предложена решења прописа утичу на владавину права?

Описати предложена решења која директно или индиректно утичу на уједначеност примене прописа, могућност злоупотребе права и овлашћења и примену других прописа и описати овај утицај.

Предложена решења доприносе кохерентности правног система, чиме се јача правни поредак и унапређује владавина права.

8. Анализа финансијских ефеката.

1) Колико износе јавни расходи примене прописа и из којих извора финансирања ће се обезбедити средства?

Описати предложена решења прописа која директно или индиректно утичу на повећање јавних расхода. Навести процењен износ трошкова које ће сносити органи, односно организације који врше јавна овлашћења за примену прописа.

Навести изворе финансирања из којих ће се обезбеђивати потребна средства (буџет Републике Србије, задуживање, донаторска средства, буџет аутономне покрајине, буџет јединице локалне самоуправе, буџет

јавне установе, итд.) и износе који ће се обезбедити из сваког извора финансирања.

Спровођење овог закона неће имати значајне фискалне ефекте на буџет Републике Србије. Примена закона неће захтевати значајно повећање буџетских издатака, али ће захтевати бољу расподелу и рационализацију постојећих ресурса. Доношење подзаконских аката нема утицаја на опредељени буџет. Евентуалне потребне активности, као што могу бити обука запослених у надлежним органима и спровођење информативно-едукативних кампања, су активности Сектора за управљање отпадом, отпадним водама и успостављање циркуларне економије као дела Министарства заштите животне средине, за које се средства обезбеђена у буџету. Послови везани за инспекцијски надзор обављају се у оквиру Сектора за надзор и предострожност у животној средини, који је организациони део Министарства заштите животне средине, и у том делу не постоји потреба за додатним буџетским средствима.

2) Какве ће ефекте предложена решења прописа имати на јавне приходе и расходе?

Одредити јавни приход (порез, допринос, акциза, такса, накнада, итд.) који се уводи или мења или на који директно или индиректно утиче пропис и проценити износ промене јавног прихода у року од три до пет година од тренутка примене прописа.

Одредити јавни расход који се уводи или мења или на који директно или индиректно утиче пропис и проценити износ промене јавног расхода у року од три до пет година од тренутка примене прописа.

Ефекти предложених решења су фискално неутрални, с обзиром да предвиђеним изменама и допунама Закона о управљању отпадом није предвиђено увођење нових или измена постојећих јавних прихода и расхода.

9. Анализа ризика.

1) Навести кључне ризике за примену прописа. Које мере ће бити предузете како би се смањила вероватноћа настанка ризичних догађаја, односно умањили њихови ефекти и које мере ће бити предузете уколико се ризик оствари?

Одредити ризик за примену прописа (нпр. подршка циљних група и заинтересованих страна, неадекватни рокови за спровођење активности које претходе примени прописа, широка дискрециона овлашћења и неуједначеност у приступу примени прописа, непостојање довољних капацитета за примену, итд.) који може имати значајне последице на примену прописа.

Приказати последице на примену прописа уколико се ризични догађај оствари.

Описати мере које ће бити предузете како би се смањила вероватноћа ризичног догађаја или меру која ће бити предузета уколико се ризик

оствари, а све у циљу успешне примене прописа.

Анализа ризика за примену предложених измена и допуна Закона о управљању отпадом фокусира се на потенцијалне препреке које могу утицати на остваривање постављених циљева у вези са смањењем одлагања комуналног отпада. Ови ризици су идентификовани на основу постојећег стања, где су уочени проблеми као што су недостатак инфраструктуре за управљање комуналним отпадом, висок удео депоновања (84% у 2023. години, са 46% биоразградивог отпада у којем значајан део чини отпад од хране), неискоришћени капацитети за енергетско искоришћење отпада (само 10-20% искоришћености, са укупним капацитетом од 500.000 тона годишње), и кашњења у примени прописа (нпр. изградња само дела регионалних центара, постојање 2.526 дивљих депонија у 2024. години и др.). Ризици су повезани са узроцима проблема, као што су законодавни узроци (неселективна забрана увоза неопасног отпада за поновну употребу, непостојање

правног оквира за превенцију отпада од хране), институционални и инфраструктурни узроци (недостатак координације између институција, недостатак инфраструктуре за сакупљање и третман), и економски узроци (ниска цена депоновања, трошкови изградње инфраструктуре).

Кључни ризик 1: Недостатак подршке циљних група и заинтересованих страна (грађани, привредни субјекти у ланцу хране као што су прехранбена индустрија - 3.000 субјеката, малопродаја - 20.000, угоститељство - 15.000, локалне самоуправе - 174 јединице, и социјално угрожене групе - око 500.000). Овај ризик може имати значајне последице на примену прописа, јер недостатак подршке може довести до ниског нивоа учешћа у мерама превенције отпада од хране (нпр. донирање хране и смањење губитака у домаћинствима и угоститељству), што би резултирало недостицањем смањења отпада од хране у жељеном обиму до 2031. године и наставком високог удела депоновања (84%), са последицама као што су наставак загађења ваздуха, воде и земљишта, повећани трошкови за сакупљање и депоновање за локалне самоуправе, и недостицање смањења емисија CO₂. Мере које ће бити предузете како би се смањила вероватноћа настанка овог ризичног догађаја укључују спровођење информативно-едукативних кампања за подизање свести о превенцији стварања отпада (у складу са тачком 12 члана 11а), са фокусом на бенефите као што су уштеде од 15.000 РСД годишње по домаћинству и смањење губитака од 30.000 тона годишње за угоститељство. Мере које ће бити предузете уколико се ризик оствари укључују додатне олакшице за привредне субјекте (нпр. пореске олакшице за донирање хране према) и проширење кампања на локални ниво кроз буџет јединица локалне самоуправе, како би се осигурало учешће и остваривање циљева.

Кључни ризик 2: Непоштовање рокова за спровођење активности које претходе примени прописа. Овај ризик може имати значајне последице, јер кашњења у доношењу подзаконских аката могу довести до одлагања имплементације мера превенције отпада од хране и замене фосилних горива онима добијеним из отпада, што би резултирало наставком ниске

искоришћености капацитета за ко-инсинерацију, недостицањем смањења одлагања на депоније за 500.000 тона годишње, и повећањем ризика од еколошких последица као што су загађење од несанитарних депонија и повећање броја пожара на депонијама. Мере за смањење вероватноће укључују фазно спровођење активности, са мониторингом од стране Сектора за управљање отпадом МЗЖС. Уколико се ризик оствари, мере укључују продужетак рокова и ангажовање екстерних консултаната за припрему аката, како би се обезбедила успешна примена и остваривање циљева.

Кључни ризик 3: Непостојање довољних капацитета за примену (људски и материјални капацитети у МЗЖС, АЗЖС и инспекцији, нпр. недостатак специјализованих стручњака за отпад од хране и контролу увоза горива добијених из отпада). Овај ризик може довести до неуједначене примене прописа, кашњења у праћењу и неостваривања смањења емисија CO₂, са последицама као што су наставак високог удела депоновања и економских последица (неискоришћени капацитети, смањена конкурентност привреде). Мере за

смањење вероватноће укључују обуке службеника МЗЖС. Уколико се ризик оствари, мере укључују екстерно ангажовање стручњака и додатно финансирање, како би се осигурала имплементација.

Кључни ризик 4: Широка дискрециона овлашћења и неуједначеност у приступу примени прописа (нпр. у дефинисању критеријума увоза неопасног отпада од стране Владе, или примена мера превенције у различитим локалним самоуправама). Овај ризик може довести до злоупотребе овлашћења, неуједначене примене (асиметрија у нивоу управљања отпадом), и непостизања смањења отпада од хране, са последицама као што су наставак неселективне забране увоза и високи трошкови депоновања. Мере за смањење вероватноће укључују јасно прописивање критеријума у уредби, јавне консултације при доношењу аката, и међуресорну сарадњу кроз радне групе. Уколико се ризик оствари, мере укључују ревизију аката од стране Владе.

Кључни ризик 5: Недостатак координације између институција (нпр. између МЗЖС, Министарства пољопривреде и локалних самоуправа за превенцију отпада од хране). Овај ризик може довести до кашњења у имплементацији, непостизања циљева усклађивања са ЕУ регулативом и наставак проблема као што су непостојање систем за праћење отпада од хране. Мере за смањење вероватноће укључују меморандуме о сарадњи и редовне састанке радних група. Уколико се ризик оствари, мере укључују формирање координационог тела.

За све ризике, мониторинг ће се вршити кроз годишње извештаје Агенције за заштиту животне средине, са евалуацијом ефеката на циљне групе (грађани, привреда, локалне самоуправе) и животну средину (смањење загађења), како би се осигурала успешна примена прописа и минимизирање негативних последица.

Табела 1: Кључни ризици, последице, мере за смањење вероватноће и мере ако се ризик оствари

Ризик	Последице на примену прописа	Мере за смањење вероватноће настанка ризичног догађаја	Мере уколико се ризик оствари
Недостатак подршке циљних група и заинтересованих страна (грађани, привредни субјекти, локалне самоуправе)	Низак ниво учешћа у мерама превенције, непостизање смањења отпада од хране, наставак високог удела депоновања, повећани трошкови за сакупљање и депоновање, недостижање смањења емисија CO ₂ , наставак загађења ваздуха, воде и земљишта	Спровођење информативно-едукативних кампања за подизање свести о превенцији стварања отпада; јавне консултације при доношењу Плана превенције	Олакшице за привредне субјекте, проширење кампања на локални ниво
Непоштовање рокова за спровођење активности	Одлагање имплементације мера превенције отпада од хране и замене фосилних горива онима добијеним из отпада, што би резултирало наставком ниске искоришћености капацитета за ко-инсинерацију, недостижањем смањења одлагања на депоније, и повећањем ризика од еколошких последица	Фазно спровођење активности, међуресорне радне групе	Продужетак рокова, ангажовање екстерних консултаната за
постојање довољних капацитета за примену	Неуједначена примена прописа, кашњења у праћењу показатеља, непостизање смањења емисија CO ₂ , наставак високог удела депоновања	Обуке службеника МЗЖС	Екстерно ангажовање стручњака и додатно финансирање
Широка дискрециона овлашћења и неуједначеност у приступу примени прописа	Злоупотреба овлашћења, неуједначена примена	Прописивање јасних критеријума у уредби, јавне консултације при доношењу аката и међуресорну сарадњу кроз радне групе	Ревизија аката Владе

Недостатак координације између институција	Кашњења у имплементацији, непостизање циљева усклађивања са ЕУ регулативом	Меморандуми о сарадњи, редовни састанци радних група	Формирање централног координационог тела
--	--	--	--

10. Извештај о спроведеним консултацијама.

1) Одредити циљне групе и заинтересоване стране које је потребно укључити у процес консултација.

У процес јавних консултација потребно је било укључити представнике ресорних министарстава, релевантних институција, представнике струке, привреде и организација цивилног друштва.

2) У ком периоду су спроведене консултације и да ли су релевантне информације о времену и месту примене изабраних метода консултација и њиховим резултатима, објављене на Порталу „еКонсултације”? Навести линк са Портала „еКонсултације” или неке друге интернет странице преко које су спроведене консултације.

Јавне консултације су спроведене у периоду од 2. септембра 2025. године до 14. октобра 2025. године. Све потребне информације објављене су на порталу „еКонсултације” <https://ekonsultacije.gov.rs/topicOfDiscussionPage/525/1>, као и на званичној интернет страници Министарства заштите животне средине <https://www.ekologija.gov.rs/saopštenja/najave/ministarstvo-zastite-zivotne-sredine-objavljuje-polaznu-osnovu-za-pripremu-nacrta-zakona-o-izmenama-i-dopunama-zakona-o-upravljanju-otpadom>.

3) Навести циљне групе и заинтересоване стране које су учествовале у консултацијама.

У процесу јавних консултација учествовали су представници ресорних министарстава, релевантних институција, представници струке, привреде, организација цивилног друштва, као и друге заинтересоване стране.

4) Да ли су у консултације укључени представници микро, малих и средњих привредних субјеката из регулисане области и осетљиве друштвене групе на које пропис утиче, представници удружења која се баве заштитом животне средине, као и представници удружења који се баве родном равноправношћу?

У процесу јавних консултација учествовале су све наведене групе и то: микро, мали и средњи привредни субјекти из регулисане области и осетљиве друштвене групе на које пропис утиче, представници удружења која се баве заштитом животне средине, као и представници удружења који се баве родном равноправношћу.

5) Наведите примедбе, сугестије и коментаре на текст прописа, достављене у току консултација које су усвојене.

Извештај о спроведеним јавним консултацијама за израду Нацрта закона о

управљању отпадом, који је објављен по процедури предвиђеној законом, садржи све примедбе, сугестије и коментаре на текст прописа.

6) Наведите примедбе, сугестије и коментаре на текст прописа, достављене у току консултација које нису усвојене и објаснити разлоге за њихово неприхватање.

Извештај о спроведеним јавним консултацијама за израду Нацрта закона о управљању отпадом, који је објављен по процедури предвиђеној законом, садржи примедбе, сугестије и коментаре на текст прописа које нису усвојене, као и образложење за њихово неприхватање.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство заштите животне средине (искључива надлежност)
Ministry of Environmental Protection of the Republic of Serbia

2. Назив прописа

Предлог Закона о управљању отпадом
Draft Law on Waste Management

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,

Наслов VI

Усклађивање прописа, примена права и правилна конкуренција

Члан 72

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
У складу са ставом 5 члана 72.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
Делимично испуњава

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

Потреба за предходним доношењем подзаконских аката који уређују материју посебних токова отпада.

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније предвиђено је доношење Закона о изменама и допунама закона о управљању отпадом из базе НПАА: 2024-55. Због великог броја одредби које је потребно изменити, неопходно је донети нови Закон о управљању отпадом у четвртм кварталу 2025. године, који је делимично усклађен са Директивом 2008/98/ЕЗ Европског парламента и Савета од 19 новембра 2008 о отпаду и одређеним директивама којима се стављају ван снаге по основу Уредбе Комисије (ЕУ) 1357/2014 и директива (ЕУ) 2015/1127 и (ЕУ) 2017/997 и (ЕУ) 2018/851.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Уговор о функционисању ЕУ – члан 191-193, Глава XX – Животна средина
Предлог прописа је потпуно усклађен.

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on waste and repealing certain Directives as amended by Commission Regulation (EU) 1357/2014 and Directives (EU) 2015/1127 and (EU) 2017/997 and (EU) 2018/851

Директива 2008/98/ЕЦ Европског парламента и Савета од 19 новембра 2008 о отпаду и одређене директиве којима се стављају ван снаге по основу

Уредбе Комисије (ЕУ) 1357/2014 и директива (ЕУ) 2015/1127 и (ЕУ) 2017/997 и (ЕУ) 2018/851

Ознака еу прописа: „CELEX” 02008I0098-20240218

Предлог прописа је делимично усклађен.

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,
/

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,
Предлог прописа је делимично усклађен из разлога који су економске, финансијске, инфраструктуралне природе, а највише из разлога потребе за претходним доношењем подзаконских аката који уређују материју посебних токова отпада.

Свесни проблема унутар држава чланица Европске Уније, а посебно изазова који носи одабир модела успостављања продужене одговорности произвођача, пропис је делимично усклађен и то са неусклађеностима само у делу који се односи на продужену одговорност произвођача. Упоредноправном анализом дошло се до података да државе чланице Европске уније не користе исти модел за све посебне токове отпада и то из разлога јер је примена једног модела неретко стварала монополски положај појединих привредних субјеката (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/08a892b7-9330-11ea-aac4-01aa75ed71a1/language-en>). Спознавши опасности неправилног избора одређеног модела, као што је случај нпр. са Републиком Италијом и увођењем basic модела за WEE, али и пример Републике Хрватске који је показао бројне мањкавости у примени донета је одлука да се као претходно питање реше поједини проблеми препознати у пракси, те да се у наредној години у потпуности уведе систем продужене одговорности произвођача на начин који би у самом процесу доношења правног прописа изабрао модел који је применљив у Републици Србији.

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

Предвиђен рок: 2025/IV

Рок се пролонгира из разлога описаних у тачки г).

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Табела усклађености прописа је израђена.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Примарни извор права ЕУ: ДА , Секундарни извор права ЕУ: НЕ

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Не

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

Не

1. Назив прописа Европске уније : Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on waste and repealing certain Directives as amended by Commission Regulation (EU) 1357/2014 and Directives (EU) 2015/1127 and (EU) 2017/997 and (EU) 2018/851 Директива 2008/98/ЕЦ Европског парламента и Савета од 19 новембра 2008 о отпаду и одређене директиве којима се стављају ван снаге по основу Уредбе Комисије (ЕУ) 1357/2014 и директива (ЕУ) 2015/1127 и (ЕУ) 2017/997 и (ЕУ) 2018/851				2. „CELEX” ознака ЕУ прописа 02008L0098-20240218		
3. Овлашћени предлагач прописа: Влада				4. Датум израде табеле:		
Обрађивач – Министарство заштите животне средине Сектор за управљање отпадом, отпадним водама и успостављање циркуларне економије Одељење за управљање отпадом				11.11.2025		
5. Назив (нацрта, предлога) прописа чије одредбе су предмет усклађености са прописом Европске уније 01 Предлог Закона о управљању отпадом Draft Law on Waste Management				6. Бројчане ознаке (шифре) планираних прописа из базе НПАА: 2024-55		
7. Усклађеност одредби прописа са одредбама прописа ЕУ:						
а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Одредба прописа ЕУ	Садржина одредбе	Одредбе прописа Р. Србије	Садржина одредбе	Усклађеност ³	Разлози за делимичну усклађеност, неусклађеност или непреносивост	Напомена о усклађености
Article 1 Subject matter and	Subject matter and scope This Directive lays down measures to protect the environment and human health by preventing or reducing the generation of waste, the adverse impacts	Предмет уређивања Члан 1.	Члан 1 Овим законом уређују се: врсте и класификација отпада; планирање управљања отпадом; субјекти управљања отпадом;	ПУ	/	/

³ Потпуно усклађено - ПУ, делимично усклађено - ДУ, неусклађено - НУ, непреносиво – НП

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
scope	of the generation and management of waste and by reducing overall impacts of resource use and improving the efficiency of such use, which are crucial for the transition to a circular economy and for guaranteeing the Union's long-term competitiveness.	Циљ закона Члан 2.	одговорности и обавезе у управљању отпадом; организовање управљања отпадом; управљање посебним токовима отпада; услови и поступак издавања дозвола; прекогранично кретање отпада; извештавање о отпаду и база података; финансирање управљања отпадом; надзор, као и друга питања од значаја за управљање отпадом. Управљање отпадом је делатност од општег интереса. Члан 2 Циљ овог закона је да се обезбеде и осигурају услови за: 1) управљање отпадом на начин којим се не угрожава здравље људи и животна средина; 2) превенцију настајања отпада, посебно развојем чистијих технологија и рационалним коришћењем природних богатстава, као и отклањање опасности од његовог штетног дејства на здравље људи и животну средину; 3) поновно искоришћење и рециклажу отпада, издвајање секундарних сировина из отпада и коришћење отпада као енергента; 4) развој поступака и метода за одлагање отпада; 5) санацију неуређених депонија; 6) праћење стања постојећих и новоформираних санитарних депонија; 7) развијање свести о управљању отпадом.			
Article 2 Exclusions from the scope	Exclusions from the scope 1. The following shall be excluded from the scope of this Directive: (a) gaseous effluents emitted into the atmosphere; (b) land (in situ) including unexcavated contaminated soil and buildings permanently connected with land; (c) uncontaminated soil and other naturally occurring material excavated in the course of construction activities where it is certain that the material will be used for the purposes of construction in its natural state on the site from which it was excavated; (d) radioactive waste;	Изузеци од примене Члан 4. Тачка .1 и 2.	Одредбе овог закона не примењују се на: 1) гасовите отпадне материје које се испуштају у атмосферу; 2) земљу (in situ) укључујући неископану контаминирану земљу и грађевине трајно повезане са земљиштем; 3) неконтаминирано земљиште и друге материјале из природе ископане током грађевинских активности где је извесно да ће материјал бити коришћен у грађевинске сврхе у свом природном облику на градилишту на ком је ископан;	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	(e) decommissioned explosives; (f) faecal matter, if not covered by paragraph 2(b), straw and other natural non-hazardous agricultural or forestry material used in farming, forestry or for the production of energy from such biomass through processes or methods which do not harm the environment or endanger human health. 2. The following shall be excluded from the scope of this Directive to the extent that they are covered by other Community legislation: (a) waste waters; (b) animal by-products including processed products covered by Regulation (EC) No 1774/2002, except those which are destined for incineration, landfilling or use in a biogas or composting plant; (c) carcasses of animals that have died other than by being slaughtered, including animals killed to eradicate epizootic diseases, and that are disposed of in accordance with Regulation (EC) No 1774/2002; (d) waste resulting from prospecting, extraction, treatment and storage of mineral resources and the working of quarries covered by Directive 2006/21/EC of the European Parliament and of the Council of 15 March 2006 on the management of waste from extractive industries (e) substances that are destined for use as feed materials as defined in point (g) of Article 3(2) of Regulation (EC) No 767/2009 of the European Parliament and of the Council and that do not consist of or contain animal by-products. 3. Without prejudice to obligations under other relevant Community legislation, sediments relocated inside surface waters for the purpose of managing waters and waterways or of preventing floods or mitigating the effects of floods and droughts or land reclamation shall be excluded from the scope of this Directive if it is proved that the sediments are non-hazardous. 4. Specific rules for particular instances, or supplementing those of this Directive, on the management of particular categories of waste, may be laid down by means of individual Directives.		4) радиоактивни отпад; 5) деактивирани експлозиве; 6) фекалије, ако нису обухваћене ставом 2. тачка 2) овог члана; 7) сламу и друге природне неопасне пољопривредне или шумске материјале који се користе у пољопривреди, шумарству или за производњу енергије од такве биомасе кроз процесе или методе, који не штете животној средини или угрожавају здравље људи; 8) муљ из канализационих система и садржај септичких јама, осим муља из постројења за третман отпадних вода. Одредбе овог закона, у мери у којој је управљање отпадом уређено другим прописима, не примењују се на: 1) отпадне воде; 2) споредне производе животињског порекла, укључујући и добијене производе на које се примењују прописи у области ветеринарства, осим оних који су намењени за спаљивање, коришћење у постројењима за биогас или постројењима за компостирање или одлагање на санитарну депонију под посебним условима, у складу са посебним прописом; 2а) супстанце које се користе као храниво у складу са прописима о храни за животиње и које се не састоје или не садрже споредне производе животињског порекла или друга варијанта хранива намењена за храну за животиње у складу са прописима о храни за животиње, која се не састоје или не садрже споредне производе животињског порекла; 3) лешеве животиња које нису заклане, као и на убијене животиње у циљу искорењивања епизоотичне болести, а које су уклоњене у складу са прописима у области ветеринарства; 4) отпад који настаје при истраживању, ископавању, експлоатацији, припреми и складиштењу минералних сировина, као и при раду у каменоломима на које се примењују прописи о управљању рударским отпадом.			

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			На седименте премештене унутар површинских вода ради управљања водама и водним путевима или спречавања поплава или смањења ефеката поплава или суша или мелиорације земљишта, не примењују се одредбе овог закона, ако је утврђено да су седименти неопасни.			
Article 3 Definitions	Definitions For the purposes of this Directive, the following definitions shall apply:	Члан 5.	Значење израза		/ /	/
Article 3 Definitions 2b.	(a) mixed waste and separately collected waste from households, including paper and cardboard , glass, metals, plastics, bio-waste, wood, textiles, packaging, waste electrical and electronic equipment, waste batteries and accumulators, and bulky waste, including mattresses and furniture; Municipal waste does not include waste from production, agriculture, forestry, fishing, septic tanks and sewage network and treatment, including sewage sludge, end-of-life vehicles or construction and demolition waste. This definition is without prejudice to the allocation of responsibilities for waste management between public and private actors;	Члан 5. тачка 15.) Значење израза	Комунални отпад јесте мешовити и одвојено сакупљени отпад из домаћинства, који укључује папир и картон, стакло, метал, пластику, биоотпад, дрво, текстил, амбалажу, отпад од електричне и електронске опреме, отпад од батерија и акумulatora, кабасти отпад укључујући душеке и намештај као и мешовити и одвојено сакупљени отпад из других извора, где је такав отпад сличан по природи и саставу отпада из домаћинства. Комунални отпад не укључује отпад из производње, пољопривреде, шумарства, рибарства, септичких јама и канализационе мреже и пречишћавања отпадних вода укључујући канализациони муљ, отпадна возила или отпад од грађења и рушења. Овом дефиницијом не доводи се у питање расподела одговорности за управљање отпадом између јавних и приватних субјеката	ПУ	/	/
Article 3 Definitions 3	‘waste oils’ means any mineral or synthetic lubrication or industrial oils which have become unfit for the use for which they were originally intended, such as used combustion engine oils and gearbox oils, lubricating oils, oils for turbines and hydraulic oils	Члан 61. став 1. Управљање отпадним уљима	Отпадна уља, у смислу овог закона, јесу сва минерална или синтетичка уља или мазива, која су неупотребљива за сврху за коју су првобитно била намењена, као што су хидраулична уља, моторна, турбинска уља или друга мазива, бродска уља, уља или течности за изолацију или пренос топлоте, остала минерална или синтетичка уља, као и уљни остаци из резервоара, мешавине уље-вода и емулзије.	ПУ		Дефиниција отпадних уља у ЗоУО дата је у члану 61. став 1., за разлику од Оквирне Директиве, где су „отпадних уља” дефинисана посебно у члану 3. тачка 3. У ова

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
						два прописа, као примери наведене су разнолике врсте отпадних уља, док су истоветне врсте наведене у оба прописа болдоване. Такође, у ЗоУО у члану 5. Значење израза у тачки 22) посебни токови отпада, отпадна уља се наводе као посебни токови отпада
Article 3 Definitions 4.	‘bio-waste’ means biodegradable garden and park waste, food and kitchen waste from households, offices, restaurants, wholesale, canteens, caterers and retail premises and comparable waste from food processing plants;	Члан 5. Значење израза Тачка 2)	<i>Био отпад</i> јесте биоразградиви отпад из башти и паркова, отпад од хране и кухињски отпад из домаћинства, ресторана, угоститељства и малопродајних објеката канцеларија и veleпродаје и сличан отпад из производње прехрамбених производа ;	ПУ	/	/
Article 3 Definitions 4a.	‘food waste’ means all food as defined in Article 2 of Regulation (EC) No 178/2002 of the European Parliament and of the Council (3) that has become waste;	Члан 5. Значење израза Тачка 30)	<i>Отпад од хране</i> јесте храна (супстанца или производ, прерађен, делимично прерађен или непрерађен, а намењен за људску употребу или за који се може очекивати да ће га људи употребити), која је постала отпад;	ПУ	/	/
Article 3 Definitions 7.	‘dealer’ means any undertaking which acts in the role of principal to purchase and subsequently sell waste, including such dealers who do not take physical possession of the waste;	01 Члан 5. став 1. тачка 32а	<i>Трговац отпадом</i> јесте свако правно лице или предузетник који у своје име купује и касније продаје отпад;	ПУ	/	/
Article 3 Definitions 10	‘collection’ means the gathering of waste, including the preliminary sorting and preliminary storage of waste for the purposes of transport to a waste treatment facility;	01 Члан 5. став 1. тачка 49	<i>Сакупљање отпада</i> јесте прикупљање отпада, укључујући и разврставање и привремено складиштење код произвођача отпада за потребе транспорта до постројења за управљање отпадом или сакупљање од	ПУ	/	/

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			физичких лица у складу са законом којим се прописују комуналне делатности;			
Article 3 Definitions 13.	‘re-use’ means any operation by which products or components that are not waste are used again for the same purpose for which they were conceived;	Члан 5. Значење израза 35)	<i>Поновна употреба</i> јесте свака операција којом се производи или његови делови који нису отпад поновно користе за исту сврху за коју су намењени;	ПУ	/	/
Article 3 Definitions 15.	‘recovery’ means any operation the principal result of which is waste serving a useful purpose by replacing other materials which would otherwise have been used to fulfil a particular function, or waste being precrav ed to fulfil that function, in the plant or in the wider economy. Annex II sets out a non-exhaustive list of recovery operations;	Члан 5. став 1. тачка 34)	21) <i>поновно искоришћење отпада</i> је свака операција, чији је главни резултат употреба отпада у корисне сврхе када отпад замењује друге материјале које би иначе требало употребити за ту сврху, или отпад који се припрема како би испунио ту сврху, у постројењу или шире у привредним делатностима (R неискрпна листа операција поновног искоришћења отпада);	ПУ	/	/
Article 3 Definitions 15a	‘material recovery’ means any recovery operation, other than energy recovery and the reprocessing into materials that are to be used as fuels or other means to generate energy. It includes, <i>inter alia</i> , preparing for re-use, recycling and backfilling;	Члан 5. Значење израза Тачка 19)	<i>Материјално поновно искоришћење</i> јесте сваки поступак поновног искоришћења, искључујући поновно искоришћење у енергетске сврхе и претходну прераду у материјале који ће се користити као гориво или друга средства за производњу енергије; укључује, између осталог, припрему за поновну употребу, рециклажу и насипање;	ПУ	/	/
Article 3 Definitions 17	‘recycling’ means any recovery operation by which waste materials are reprocessed into products, materials or substances whether for the original or other purposes. It includes the reprocessing of organic material but does not include energy recovery and the reprocessing into materials that are to be used as fuels or for backfilling operations;	01 Члан 5. став 1. тачка 27)	<i>Рециклажа</i> јесте свака операција (R2 до R10 и R12) поновног искоришћења којом се отпад прерађује у производ, материјале или супстанце без обзира да ли се користе за првобитну или другу намену, укључујући прераду органских материјала, осим поновног искоришћења у енергетске сврхе и прераде у материјале који су намењени за коришћење као гориво или за насипање;	ПУ	/	/
Article 3	‘backfilling’ means any recovery operation where suitable non-hazardous waste is used for purposes of	Члан 5.	<i>Насипање</i> јесте свака операција поновног искоришћења где се одговарајући неопасни	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Definitions 17a.	reclamation in excavated areas or for engineering purposes in landscaping. Waste used for backfilling must substitute non-waste materials, be suitable for the aforementioned purposes, and be limited to the amount strictly necessary to achieve those purposes;	Значење израза Тачка 22)	отпад користи у сврхе рекултивације у ископаним подручјима или у инжењерске сврхе у уређењу пејзажа. Отпад који се користи за насипање мора да замени материјале који нису отпад а који би се иначе у ту сврху користили, да буде погодан за горе наведене сврхе и да буде ограничен на количину која је стриктно неопходна за постизање те сврхе;			
Article 3 Definitions 19	‘disposal’ means any operation which is not recovery even where the operation has as a secondary consequence the reclamation of substances or energy. Annex I sets out a non-exhaustive list of disposal operations;	01 Члан 5. став 1. тачка 26)	<i>Одлагање отпада</i> јесте било која операција која није поновно искоришћење отпада, чак и када та операција има за секундарну последицу настајање супстанце или енергије (D неисцрпна листа операција одлагања).”	ПУ	/	/
	“Solidification”	01 Члан 5. тачка 53)	30а) <i>солидификација</i> јесу процеси који само мењају физичко стање отпада коришћењем адитива без промене хемијских својстава отпада;	ПУ	Дефиниција „стабилизација/солидификација у тачки 30а) важећег закона није усклађена са Одлуком комисије 2014/955/EU којом се мења Одлука 2000/532/EK од 3. Маја 2000 којом су дате одвојене дефиниције стабилизације и солидификације, тако да је овим предлогом дефиниције потпуно усклађена	/
	“Stabilisation”	01 Члан 5. тачка 54)	30б) <i>стабилизација</i> јесу процеси којима се мења опасност састојака у отпаду и трансформише опасан отпад у неопасан отпад;	ПУ	Дефиниција „стабилизација/солидификација у тачки 30а) важећег закона није усклађена са Одлуком комисије 2014/955/EU којом се мења Одлука 2000/532/EC од 3. Маја 2000 којом су дате одвојене дефиниције стабилизације и солидификације, тако да је овим предлогом дефиниције	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
					потпуно усклађена	
Article 3 Definitions 21.	‘extended producer responsibility scheme’ means a set of measures taken by Member States to ensure that producers of products bear financial responsibility or financial and organisational responsibility for the management of the waste stage of a product’s life cycle.	/			НУ	У циљу потпуног усклађивања са Оквирном Директивом, а имајући у виду да је реч о концепту који изискује сарадњу, јавног и приватног сектора, али и грађана, како би се омогућила првенствено његова ефикасна имплементација, потребно је решити проблеме који представљају претходно питање пре увођења овог система.
Article 4 Waste hierarchy	The following waste hierarchy shall apply as a priority order in waste prevention and management legislation and policy: (a) prevention; (b) preparing for re-use; (c) recycling; (d) other recovery, e.g. energy recovery; and (e) disposal.	Начела Члан 6. Став 1. Тачка 4.	4) Начело хијерархије управљања отпадом Хијерархија управљања отпадом представља редослед приоритета у пракси управљања отпадом. Хијерархија управљања отпадом се примењује као приоритетан редослед у превенцији и управљању отпадом, прописима и јавним политикама: – превенција; – припрема за поновну употребу; – рециклажа; – остале операције поновног искоришћења (поновно искоришћење у циљу добијања енергије и др.); – одлагање.	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Article 4 Waste hierarchy	Member States shall take into account the general environmental protection principles of precaution and sustainability, technical feasibility and economic viability, protection of resources as well as the overall environmental, human health, economic and social impacts, in accordance with Articles 1 and 13.	Начела Члан 6. Став 1 тачка 4)	Када се примењује хијерархија отпада на коју се односи редослед хијерархије управљања отпадом, предузимају се мере којима се подстичу решења којима се постиже најбољи укупан резултат за животну средину што може захтевати код посебних токова отпада одступање од хијерархије где је то оправдано животним циклусом, узимајући у обзир укупне утицаје на настајање и управљање таквим отпадом.	ПУ	/	/
Article 4 Waste hierarchy	Member States shall make use of economic instruments and other measures to provide incentives for the application of the waste hierarchy, such as those indicated in Annex IVa or other appropriate instruments and measures.	Члан 6. став 1. тач. 4)	У примени начела хијерархије узимају се у обзир општи принципи заштите животне средине, предострожности и одрживости, техничке изводљивости и економске вредности, заштите ресурса, као и укупан утицај на животну средину, здравље људи, економски и социјални утицаји.	ПУ	/	/
Article 5 By-products	1. Member States shall take appropriate measures to ensure that a substance or object resulting from a production process the primary aim of which is not the production of that substance or object is considered not to be waste, but to be a by-product if the following conditions are met: (a) further use of the substance or object is certain; (b) the substance or object can be used directly without any further processing other than normal industrial practice; (c) the substance or object is produced as an integral part of a production process; and (d) further use is lawful, i.e. the substance or object fulfils all relevant product, environmental and health protection requirements for the specific use and will not lead to overall adverse environmental or human health impacts. 2. The Commission may adopt implementing acts in order to establish detailed criteria on the uniform application of the conditions laid down in paragraph 1 to specific substances or objects. Those detailed criteria shall ensure a high level of protection of the environment and human health and	Нуспроизвод Члан 9. Члан 10.	Власник и/или други држалац материје или предмета који је настао као резултат производног процеса чији примарни циљ није производња те материје или предмета, може са њима поступати као са нуспроизводом, ако су испуњени следећи услови: 1) да је даља употреба ове материје или предмета извесна; 2) да се материја или предмет може употребити директно без додатне обраде, осим уобичајеним индустријским поступцима, који не укључују поступке одвајања нежељених или опасних састојака; 3) да је материја или предмет настао као саставни део производног процеса; 4) да је даља употреба материје или предмета дозвољена, односно није забрањена, да материја или предмет испуњава све релевантне захтеве у погледу производа, заштите животне средине и здравља људи за ту конкретну употребу и да неће довести до штетних последица по животну средину или здравље људи.	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	facilitate the prudent and rational utilisation of natural resources. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 39(2). When adopting those implementing acts, the Commission shall take as a starting point the most stringent and environmentally protective of any criteria adopted by Member States in accordance with paragraph 3 of this Article and shall prioritise replicable practices of industrial symbiosis in the development of the detailed criteria. 3. Where criteria have not been set at Union level under paragraph 2, Member States may establish detailed criteria on the application of the conditions laid down in paragraph 1 to specific substances or objects. Member States shall notify the Commission of those detailed criteria in accordance with Directive (EU) 2015/1535 of the European Parliament and of the Council where so required by that Directive.		Изузетно од става 1. овог члана, нуспроизвод је отпад када је техничким прописом којим се уређује поступање са производима или са отпадом, односно смерницама Европске уније у овим областима одређено да се са нуспроизводом поступа као са отпадом или је његова даља употреба забрањена. Министар прописује критеријуме за одређивање нуспроизвода. Власник и/или други држалац материје или предмета из члана 9 може са њима поступати као са нуспроизводом ако прибави потврду о упису у регистар нуспроизвода. Захтев за упис у регистар нуспроизвода подноси се министарству надлежном за послове заштите животне средине (у даљем тексту: Министарство). Власник и/или други држалац материје или предмета из става 1. овог члана доказује испуњеност услова из члана 8а став 1. овог закона следећим документима: 1) уговором закљученим са будућим корисником те материје или предмета за коју се тражи упис у регистар; 2) техничком спецификацијом будућег корисника материје или предмета; 3) доказом да материја или предмет за коју се тражи упис у регистар нуспроизвода задовољава услове у приложеној спецификацији. Министарство издаје потврду о упису у регистар нуспроизвода на основу испуњености услова из чл. 9 и 10 овог закона и узимајући у обзир смернице Европске уније о нуспроизводима. Министарство решењем одбија упис у регистар нуспроизвода ако утврди да је техничким прописом којим се уређује поступање са производима или са отпадом, односно смерницама Европске уније у овим областима одређено да се са нуспроизводом поступа као			

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			са отпадом или је његова даља употреба забрањена или да нису испуњени услови из става 3. овог члана. Потврда, односно решење из ст. 4. и 5. овог члана издаје се у року од 30 дана од дана пријема захтева за упис у регистар нуспроизвода. Против решења из става 5. овог члана може се покренути управни спор. Власник и/или други држалац материје или предмета који је уписан у регистар нуспроизвода дужан је да обавести Министарство о свакој промени података на основу којих је извршен упис у регистар нуспроизвода у року од 30 дана од дана када је промена настала. Власник и/или други држалац материје или предмета из става 8. овог члана дужан је да Агенцији за заштиту животне средине (у даљем тексту: Агенција) достави извештај о нуспроизводима у року од 30 дана од дана издавања потврде о упису у регистар нуспроизвода. Министар ближе прописује образац извештаја о нуспроизводима, начин и рокове за његово достављање			
Article 6 End-of-waste status	1. Member States shall take appropriate measures to ensure that waste which has undergone a recycling or other recovery operation is considered to have ceased to be waste if it complies with the following conditions: (a) the substance or object is to be used for specific purposes; (b) a market or demand exists for such a substance or object; (c) the substance or object fulfils the technical requirements for the	Престанак статуса отпада Члан 11 Члан 12	Поједине врсте отпада које су биле подвргнуте рециклажи или другој операцији поновног искоришћења престају да буду отпад у смислу члана 5. став 1. тачка 28) овог закона, под следећим условима: 1) да материја или предмет имају употребну вредност ; 2) да постоји тржиште или потражња за таквим материјама или предметима; 3) да материја или предмет испуњава техничке услове прописане законом и стандардима који се примењују на производе; 4) да материја или предмет неће имати штетан утицај на животну средину или здравље људи.	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	specific purposes and meets the existing legislation and standards applicable to products; and (d) the use of the substance or object will not lead to overall adverse environmental or human health impacts. Where criteria have not been set at either Union or national level under paragraph 2 or 3, respectively, a Member State may decide on a case-by-case basis, or take appropriate measures to verify, that certain waste has ceased to be waste on the basis of the conditions laid down in paragraph 1 and, where necessary, reflecting the requirements laid down in points (a) to (e) of paragraph 2, and taking into account limit values for pollutants and any possible adverse environmental and human health impacts. Such case-by-case decisions are not required to be notified to the Commission in accordance with Directive (EU) 2015/1535.		Услови из става 1. овог члана укључују граничне вредности загађујућих материја, када је то неопходно, узимајући у обзир било које могуће штетне утицаје материја или предмета. Количине материја или предмета које су у складу са ставом 1. овог члана престале да буду отпад, урачунавају се у укупне количине рециклираног и искоришћеног отпада за потребе испуњавања националних циљева рециклаже и поновног искоришћења. Министар прописује: 1) врсте отпада за које се може поднети захтев, за поступак оцењивања усаглашености; 2) дозвољене поступке и технологије третмана за врсте отпада из тачке 1) овог става; 3) друге посебне елементе за одређивање престанка статуса отпада који није наведен у тачки 1) овог става; 4) образац извештаја о отпаду који је престао да буде отпад, начин и рокове за његово достављање. Оцењивање усаглашености са техничким захтевима из става 4. тачка 1) овог члана спроводи држалац отпада на прописан начин у складу са важећим стандардима и законом којим се уређују технички захтеви за производе и оцењивање усаглашености. Министарство доноси решење о престанку статуса отпада и уписује га у регистар отпада који је престао да буде отпад, на основу издатих исправа о усаглашености производа, узимајући у обзир посебне елементе, стандарде и прописе који се односе на производе, као и друге податке од важности. Министарство решењем одбија захтев за упис у регистар отпада који је престао да буде отпад ако нису испуњени прописани технички захтеви. Решење из става 8. овог члана је коначно. Против решења из става 8. овог члана може се покренути управни спор. Министарство води:			

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			1) регистар нуспроизвода на основу издатих потврда за упис у регистар; 2) регистар отпада који је престао да буде отпад на основу издатих исправа о усаглашености производа. Податке из регистра Министарстводоставља Агенцији. Министар прописује садржину захтева за упис у регистар нуспроизвода и регистар отпада који је престао да буде отпад, садржину и образац потврде о упису у регистар, начин вођења, садржину и образац регистра.			
Article 7 List of waste	The list of waste shall include hazardous waste and shall take into account the origin and composition of the waste and, where necessary, the limit values of concentration of hazardous substances. The list of waste shall be binding as regards determination of the waste which is to be considered as hazardous waste. The inclusion of a substance or object in the list shall not mean that it is waste in all circumstances. A substance or object shall be considered to be waste only where the definition in point (1) of Article 3 is met. ‘waste holder’ means the waste producer or the natural or legal person who is in possession of the waste;	Члан 8. Класификација отпада	Држалац отпада, дужан је да класификује отпад на прописан начин, у складу са овим законом. Министар надлежан за послове заштите животне средине (у даљем тексту: министар) прописује: 5) листу опасних карактеристика отпада (Н листа) и граничне вредности концентрације опасних компоненти у отпаду на основу којих се одређују карактеристике отпада;	ПУ	/	/
Article 7.4 List of waste	The reclassification of hazardous waste as non-hazardous waste may not be achieved by diluting or mixing the waste with the aim of lowering the initial concentrations of hazardous substances to a level below the thresholds for defining waste as hazardous.	01 Члан 8. став 9.	Поновна класификација опасног отпада као неопасног отпада не може се постићи разређивањем или мешањем отпада са циљем смањења почетне концентрације опасних материја на ниво испод граничних вредности за дефинисање опасног отпада.	ПУ	/	/
Article 7.6 List of	Member States may consider waste as non-hazardous waste in accordance with the list of waste referred to in paragraph 1.			НП		/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
waste					/	
Article 7.7 List of waste	The Commission shall ensure that the list of waste and any review of this list adhere, as appropriate, to principles of clarity, comprehensibility and accessibility for users, став тicularly small and medium-sized enterprises (SMEs).	/	/	НП	/	/
Article 8,8a Extended producer responsibility	Article 8 Extended producer responsibility Article 8a General minimum requirements for extended producer responsibility schemes In order to strengthen the re-use and the prevention, recycling and other recovery of waste, Member States may take legislative or non-legislative measures to ensure that any natural or legal person who professionally develops, manufactures, processes, treats, sells or imports products (producer of the product) has extended producer responsibility. Such measures may include an acceptance of returned products and of the waste that remains after those products have been used, as well as the subsequent management of the waste and financial responsibility for such activities. These measures may include the obligation to provide publicly available information as to the extent to which the product is re-usable and recyclable.			НП	У циљу потпуног усклађивања са Оквирном Директивом, посебно имајући у виду да је реч о концепту који изискује сарадњу, јавног и приватног сектора, али и грађана, како би се омогућила првенствено његова ефикасна имплементација, потребно је решити предходна питања, како би се предложени систем могао шпримењивати у пракси.	/
Article 9 Prevention of waste	1. Member States shall take measures to prevent waste generation. Those measures shall, at least: (a) promote and support sustainable production and consumption models;	03 Мере превенције Члан 18 Став 1 Тачка 1	промовишу и подстичу одрживи модели производње и потрошње;	ПУ	/	/
Article 9	(b) encourage the design, manufacturing and use of products that are resource-efficient, durable	03 Мере	подстиче пројектовање, производња и употреба производа који су ресурсно ефикасни,	ПУ	/	/

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Prevention of waste	(including in terms of life span and absence of planned obsolescence), repairable, re-usable and upgradable;	превенције Члан 18 Став 1 Тачка 2	издржљиви (укључујући у погледу животног века и одсуства планираног застаревања), поправљиви, виšekратни и надоградиви;			
Article 9 Prevention of waste	(c) target products containing critical raw materials to prevent that those materials become waste;	03 Мере превенције Члан 18 Став 1 Тачка 3	циљају производи који садрже критичне сировине како би се спречило да ови производи постану отпад;	ПУ	/	/
Article 9 Prevention of waste	(d) encourage the re-use of products and the setting up of systems promoting repair and re-use activities, including in particular for electrical and electronic equipment, textiles and furniture, as well as packaging and construction materials and products;	03 Мере превенције Члан 18 Став 1 Тачка 4	подстиче поновна употреба производа и успостављање система који промовишу активности поправке и поновне употребе, посебно електричне и електронске опреме, текстила и намештаја, као и грађевинског материјала и производа	ПУ	/	/
Article 9 Prevention of waste	(e) encourage, as appropriate and without prejudice to intellectual property rights, the availability of spare parts, instruction manuals, technical information, or other instruments, equipment or software enabling the repair and re-use of products without compromising their quality and safety;	03 Мере превенције Члан 18 Став 1 Тачка 5	подстичу, где је то прикладно и без штете по права интелектуалне својине, доступност резервних делова, упутства за употребу, техничких информација или других инструмената, опреме или софтвера који омогућавају поправку и поновну употребу производа без угрожавања њиховог квалитета и безбедности;	ПУ	/	/
Article 9 Prevention of waste	(f) reduce waste generation in processes related to industrial production, extraction of minerals, manufacturing, construction and demolition, taking into account best available techniques;	03 Мере превенције Члан 18 Став 1 Тачка 6	смањује стварање отпада у процесима који се односе на индустријску производњу, производњу, градњу и рушење, узимајући у обзир најбоље доступне технике;	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Article 9 Prevention of waste	g) reduce the generation of food waste in primary production, in processing and manufacturing, in retail and other distribution of food, in restaurants and food services as well as in households as a contribution to the United Nations Sustainable Development Goal to reduce by 50 % the per capita global food waste at the retail and consumer levels and to reduce food losses along production and supply chains by 2030;	03 Мере превенције Члан 18 Став 1 Тачка 7	смањује стварање отпада од хране у примарној производњи, у преради и производњи, у малопродаји и другој дистрибуцији хране, у ресторанима и угоститељским објектима и у домаћинствима;	ПУ	/	/
Article 9 Prevention of waste	(h) encourage food donation and other redistribution for human consumption, prioritising human use over animal feed and the reprocessing into non-food products;	03 Мере превенције Члан 18 Став 1 Тачка 8	подстиче донирање хране и други облици прерасподеле за људску употребу, дајући предност људској употреби у односу на употребу у храни за животиње и прераду у непрехрамбене производе;	ПУ	/	/
Article 9 Prevention of waste	(i) promote the reduction of the content of hazardous substances in materials and products, without prejudice to harmonised legal requirements concerning those materials and products laid down at Union level, and ensure that any supplier of an article as defined in point 33 of Article 3 of Regulation (EC) No 1907/2006 of the European Parliament and of the Council (7) provides the information pursuant to Article 33(1) of that Regulation to the European Chemicals Agency as from 5 January 2021;	03 Мере превенције Члан 18 Став 1 Тачка 9	промовише смањење садржаја опасних супстанци у материјалима и производима, не доводећи у питање усклађене законске захтеве који се односе на те материјале и производе;	ПУ	/	/
Article 9 Prevention of waste	(j) reduce the generation of waste, in particular waste that is not suitable for preparing for re-use or recycling;	03 Мере превенције Члан 118 Став 1 Тачка 10	смањује стварање отпада, посебно отпада који није погодан за припрему за поновну употребу или рециклажу;	ПУ	/	/
Article 9 Prevention of waste	(k) identify products that are the main sources of littering, notably in natural and marine environments, and take appropriate measures to prevent and reduce litter from such products; where Member States decide to implement this obligation through market restrictions, they shall ensure that such restrictions	03 Члан 18 Став 1 Тачка 11	идентификују производи који су главни извори отпада, посебно у природи, и предузимају одговарајуће мере за спречавање и смањење отпада од ових производа с тим да је када се ова обавеза спроводи путем тржишних ограничења, неопходно обезбедити да таква	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	are proportionate and non-discriminatory;		ограничења буду пропорционална и недискриминаторна;			
Article 9 Prevention of waste	(l) aim to halt the generation of marine litter as a contribution towards the United Nations Sustainable Development Goal to prevent and significantly reduce marine pollution of all kinds;		/	НП	Република Србија не подлеже примени ове тачке с обзиром да нема излаз на море	/
Article 9 Prevention of waste	(m) develop and support information campaigns to raise awareness about waste prevention and littering.	03 Члан 18 Став 1 Тачка 12	развијају и подржавају информативне кампање за подизање свести о превенцији стварања отпада.	ПУ	/	/
Article 10 Recovery	1. Member States shall take the necessary measures to ensure that waste undergoes preparing for re-use, recycling or other recovery operations, in accordance with Articles 4 and 13. 2. Where necessary to comply with paragraph 1 and to facilitate or improve preparing for re-use, recycling and other recovery operations, waste shall be subject to separate collection and shall not be mixed with other waste or other materials with different properties. 3. Member States may allow derogations from paragraph 2 provided that at least one of the following conditions is met: (a) collecting certain types of waste together does not affect their potential to undergo preparing for re-use, recycling or other recovery operations in accordance with Article 4 and results in output from those operations which is of comparable quality to that achieved through separate collection; (b) separate collection does not deliver the best environmental outcome when considering the overall environmental impacts of the management of the relevant waste streams; (c) separate collection is not technically feasible taking into consideration good practices in waste	Поновна употреба и поновно искоришћење Члан 50.	Надлежни орган за управљање отпадом предузима одговарајуће мере за подстицање поновне употребе и припреме за поновну употребу производа, где је то могуће, а нарочито развојем система за репарацију и поновну употребу производа, применом економских инструмената, критеријума при спровођењу поступка јавних набавки, као и утврђивањем других циљева и мера. Надлежни орган за управљање отпадом предузима мере којима обезбеђује и промовише или унапређује поновно искоришћење отпада, када је то у складу са начелом из члана 6. став 1. тачка 3) овог закона и у том циљу успоставља одвојено сакупљање отпада када је то технички, еколошки и економски изводљиво и обезбеђује да се отпад не меша са другим врстама отпада или другим материјалима са различитим својствима. Надлежни орган за управљање отпадом предузима и мере којима се обезбеђује висок квалитет рециклаже и, у том циљу, успоставља одвојено сакупљање отпада где је технички, еколошки и економски изводљиво и одговарајуће, ради испуњења неопходних	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	collection; (d) separate collection would entail disproportionate economic costs taking into account the costs of adverse environmental and health impacts of mixed waste collection and treatment, the potential for efficiency improvements in waste collection and treatment, revenues from sales of secondary raw materials as well as the application of the polluter-pays principle and extended producer responsibility. Member States shall regularly review derogations under this paragraph taking into account good practices in separate collection of waste and other developments in waste management. 4. Member States shall take measures to ensure that waste that has been separately collected for preparing for re-use and recycling pursuant to Article 11(1) and Article 22 is not incinerated, with the exception of waste resulting from subsequent treatment operations of the separately collected waste for which incineration delivers the best environmental outcome in accordance with Article 4. 5. Where necessary to comply with paragraph 1 of this Article and to facilitate or improve recovery, Member States shall take the necessary measures, before or during recovery, to remove hazardous substances, mixtures and components from hazardous waste with a view to their treatment in accordance with Articles 4 and 13.		стандарда квалитета за релевантне области рециклаже. Отпад се може поново искористити за исту или другу намену, за рециклажу, односно друге операције поновног искоришћења, ради добијања сировине за производњу истог или другог производа, као секундарна сировина (папир и картон, метал, стакло, пластика, отпад од грађења и рушења, пепео и шљака од сагоревања угља из термоенергетских постројења, гипс и сумпор од одсумпоравања димних гасова, отпадна уља и др.), или ради искоришћења вредности отпада његовом биоразградњом или суспаљивањем отпада уз искоришћење енергије. Лице које врши поновно искоришћење отпада обезбеђује да настали производи не проузрокују штетни утицај на животну средину већи од производа који су настали од примарних сировина. Забрањено је одлагање и спаљивање отпада који испуњава стандарде за припрему за поновну употребу или други вид поновног искоришћења. Изузетно, отпад из става 7. овог члана може се одложити или спалити, ако је то економски оправдано и не угрожава здравље људи и животну средину, уз претходно прибављену дозволу Министарства. Министар ближе прописује услове и начин сакупљања, транспорта, третмана, односно складиштења, отпада.			
Article 10 Recovery	6. By 31 December 2021, Member States shall submit a report to the Commission on the implementation of this Article as regards municipal waste and bio-waste, including on the material and territorial coverage of separate collection and any derogations under paragraph 3.	/	/	НП	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Article 11 Preparing for re-use and recycling	Member States shall take measures to promote preparing for re-use activities, notably by encouraging the establishment of and support for preparing for re-use and repair networks, by facilitating, where compatible with proper waste management, their access to waste held by collection schemes or facilities that can be prepared for re-use but is not destined for preparing for re-use by those schemes or facilities, and by promoting the use of economic instruments, procurement criteria, quantitative objectives or other measures.	06 Поновна употреба и поновно искоришћење Члан 50.	Надлежни орган за управљање отпадом предузима одговарајуће мере за подстицање поновне употребе и припреме за поновну употребу производа, где је то могуће, а нарочито развојем система за репарацију и поновну употребу производа, применом економских инструмената, критеријума при спровођењу поступка јавних набавки, као и утврђивањем других циљева и мера. Надлежни орган за управљање отпадом предузима мере којима обезбеђује и промовише или унапређује поновно искоришћење отпада, када је то у складу са начелом из члана 6. став 1. тачка 4) овог закона и у том циљу успоставља одвојено сакупљање отпада када је то технички, еколошки и економски изводљиво и обезбеђује да се отпад не меша са другим врстама отпада или другим материјалима са различитим својствима. Забрањено је одлагање и спаљивање отпада који испуњава стандарде за припрему за поновну употребу или други вид поновног искоришћења.	ПУ	/	/
Article 11 Preparing for re-use and recycling	2. In order to comply with the objectives of this Directive, and move to a European circular economy with a high level of resource efficiency, Member States shall take the necessary measures designed to achieve the following targets: (a) by 2020, the preparing for re-use and the recycling of waste materials such as at least paper, metal, plastic and glass from households and possibly from other origins as far as these waste streams are similar to waste from households, shall be increased to a minimum of overall 50 % by weight; (b) by 2020, the preparing for re-use, recycling and other material recovery, including backfilling operations using waste to substitute other materials, of non-hazardous construction and demolition waste excluding naturally occurring material defined in	<u>Акциони план управљања отпадом</u> Члан 15.	Реализација Програма остварује се доношењем акционог плана управљања отпадом (у даљем тексту: Акциони план), који је његов саставни део. Садржај Акционог плана одређује се у складу са прописима којима се уређује област управљања јавним политикама.	ПУ	/	Сви наведени циљеви прописани су Акционим планом управљања отпадом

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	category 17 05 04 in the list of waste shall be increased to a minimum of 70 % by weight; (c) by 2025, the preparing for re-use and the recycling of municipal waste shall be increased to a minimum of 55 % by weight; (d) by 2030, the preparing for re-use and the recycling of municipal waste shall be increased to a minimum of 60 % by weight; (e) by 2035, the preparing for re-use and the recycling of municipal waste shall be increased to a minimum of 65 % by weight. 3. A Member State may postpone the deadlines for attaining the targets referred to in points (c), (d) and (e) of paragraph 2 by up to five years provided that that Member State: (a) prepared for re-use and recycled less than 20 % or landfilled more than 60 % of its municipal waste generated in 2013 as reported under the Joint Questionnaire of the OECD and Eurostat; and (b) at the latest 24 months before the respective deadline laid down in point (c), (d) or (e) of paragraph 2, notifies the Commission of its intention to postpone the respective deadline and submits an implementation plan in accordance with Annex IVb. 4. Within three months of receipt of the implementation plan submitted pursuant to point (b) of paragraph 3, the Commission may request a Member State to revise that plan if the Commission considers that the plan does not comply with the requirements set out in Annex IVb. The Member State concerned shall submit a revised plan within three months of receipt of the Commission's request. 5. In the event of postponing the attainment of the targets in accordance with paragraph 3, the Member State concerned shall take the necessary measures to increase the preparing for re-use and the recycling of municipal waste:					

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	(a) to a minimum of 50 % by 2025 in the event of postponing the deadline for attaining the target referred to in point (c) of paragraph 2; (b) to a minimum of 55 % by 2030 in the event of postponing the deadline for attaining the target referred to in point (d) of paragraph 2; (c) to a minimum of 60 % by 2035 in the event of postponing the deadline for attaining the target referred to in point (e) of paragraph 2.					
Article 11 Preparing for re-use and recycling	6. By 31 December 2024, the Commission shall consider the setting of preparing for re-use and recycling targets for construction and demolition waste and its material-specific fractions, textile waste, commercial waste, non-hazardous industrial waste and other waste streams, as well as preparing for re-use targets for municipal waste and recycling targets for municipal bio-waste. To that end, the Commission shall submit a report to the European Parliament and to the Council, accompanied, if appropriate, by a legislative proposal.	/	/	НП	/	/
Article 11 Preparing for re-use and recycling	7. By 31 December 2028, the Commission shall review the target laid down in point (e) of paragraph 2. To that end, the Commission shall submit a report to the European Parliament and to the Council, accompanied, if appropriate, by a legislative proposal. The Commission shall assess co-processing technology that allows the incorporation of minerals in the co-incineration process of municipal waste. Where a reliable methodology can be found, as part of this review, the Commission shall consider whether such minerals may be counted towards recycling targets.	/	/	НП	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Article 11a Rules on the calculation of the attainment of the targets	For the purpose of calculating whether the targets laid down in points (c), (d) and (e) of Article 11(2) and in Article 11(3) have been attained: (a) Member States shall calculate the weight of the municipal waste generated and prepared for re-use or recycled in a given calendar year; (b) the weight of the municipal waste prepared for re-use shall be calculated as the weight of products or components of products that have become municipal waste and have undergone all necessary checking, cleaning or repairing operations to enable re-use without further sorting or pre-processing; (c) the weight of the municipal waste recycled shall be calculated as the weight of waste which, having undergone all necessary checking, sorting and other preliminary operations to remove waste materials that are not targeted by the subsequent reprocessing and to ensure high-quality recycling, enters the recycling operation whereby waste materials are actually reprocessed into products, materials or substances.	Програм управљања отпадом Члан 14.	Програм управљања отпадом (у даљем тексту: Програм) је основни документ јавне политике којим се дугорочно одређује и усмерава управљање отпадом на територији Републике Србије. Садржај Програма одређује се у складу са прописима којима се уређује област управљања јавним политикама. Програм припрема Министарство у сарадњи са надлежним органом аутономне покрајине. Влада, на предлог Министарства, доноси Програм.	ПУ	/	/
Article 11a Rules on the calculation of the attainment of the targets	By 31 March 2019, the Commission shall adopt a delegated act in accordance with Article 38a in order to supplement this Directive by establishing rules for the calculation, verification and reporting of the weight of materials or substances which are removed after a sorting operation and which are not subsequently recycled, based on average loss rates for sorted waste.	/	/	НП	/	/
Article 11b Early warning	1. The Commission shall, in cooperation with the European Environment Agency, draw up reports on the progress towards the attainment of the targets laid down in points (c), (d) and (e) of Article 11(2) and in	/	/	НП	/	Одредбе наведеног члана Оквирне

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
report	Article 11(3) at the latest three years before each deadline laid down therein. 2. The reports referred to in paragraph 1 shall include the following: (a) an estimation of the attainment of the targets by each Member State; (b) a list of Member States at risk of not attaining the targets within the respective deadlines, accompanied by appropriate recommendations for the Member States concerned; (c) examples of best practices that are used throughout the Union which could provide guidance for progressing towards attaining the targets.					Директиве у потпуности се односе на обавезе Комисије.
Article 12 Disposal	1. Member States shall ensure that, where recovery in accordance with Article 10(1) is not undertaken, waste undergoes safe disposal operations which meet the provisions of Article 13 on the protection of human health and the environment.	Одлагање отпада на депонију Члан 54.	Одлагање отпада на депонију врши се само ако не постоји друга врста третмана, у складу са начелом хијерархије управљања отпадом. Отпад се одлаже на депонију која испуњава техничке, технолошке и друге услове и захтеве, у складу са дозволом издатом на основу овог закона. Прихватање отпада на депонију врши се по процедури у складу са посебним прописом. Пре одлагања, оператер на депонији обезбеђује проверу допремљеног отпада, односно његову карактеризацију, идентификацију према врсти, количини и својствима, кроз утврђивање масе отпада и контролу пратеће документације пре преузимања. Отпад који је одвојено сакупљен ради припреме за припрему за поновну употребу и рециклажу забрањено је одлагати на депонију, осим ако не испуњава услове квалитета према одговарајућем стандарду за ту врсту отпада. Отпад се пре одлагања третира у складу са одредбама овог закона и других прописа. Депоније отпада се деле у три класе, у зависности од врсте отпада који се на њима одлаже, и то: 1) депоније за инертан отпад; 2) депоније за неопасан отпад; 3) депоније за опасан отпад.	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			Заједничко одлагање опасног отпада са другим врстама отпада на истој локацији није дозвољено, осим у случајевима утврђеним посебним прописом. Влада ближе прописује: 1) услове и критеријуме за одређивање локације, техничке и технолошке услове за пројектовање, изградњу и рад депонија отпада; 2) врсте отпада чије је одлагање на депонији забрањено, количине биоразградивог отпада које се могу одложити, критеријуме и процедуре за прихватање или неприхватање, односно одлагање отпада на депонију, начин и процедуре рада и затварања депоније; 3) садржај и начин мониторинга рада депоније, као и накнадног одржавања после затварања депоније.			
Article 12 Disposal	2. By 31 December 2024, the Commission shall carry out an assessment of the disposal operations listed in Annex I, in particular in light of Article 13, and shall submit a report to the European Parliament and to the Council, accompanied, if appropriate, by a legislative proposal, with a view to regulating disposal operations, including through possible restrictions, and to consider a disposal reduction target, to ensure environmentally sound waste management.	/	/	НП	/	Обавеза Комисије
Article 13 Protection of human health and the environment	Member States shall take the necessary measures to ensure that waste management is carried out without endangering human health, without harming the environment and, in particular: (a) without risk to water, air, soil, plants or animals; (b) without causing a nuisance through noise or odours; and (c) without adversely affecting the countryside or places of special interest.	Члан 3.	Управљање отпадом врши се на начин којим се обезбеђује најмањи ризик по угрожавање живота и здравља људи и животне средине, контролом и мерама смањења: 1) загађења вода, ваздуха и земљишта; 2) опасности по биљни и животињски свет; 3) опасности од настајања удеса односно великог удеса, експлозија или пожара; 4) негативних утицаја на пределе и природна добра посебних вредности; 5) нивоа буке и непријатних мириса.	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Article 14 Costs	1. In accordance with the polluter-pays principle, the costs of waste management, including for the necessary infrastructure and its operation, shall be borne by the original waste producer or by the current or previous waste holders. 2. Without prejudice to Articles 8 and 8a, Member States may decide that the costs of waste management are to be borne partly or wholly by the producer of the product from which the waste came and that the distributors of such product may share these costs.	Трошкови управљања отпадом Члан 9б.	Трошкови управљања отпадом утврђују се према количини и својствима отпада у складу са начелом „загађивач плаћа” и обухватају: 1) трошкове одвојеног сакупљања отпада; 2) трошкове транспорта отпада; 3) трошкове других мера управљања отпадом које нису покривене приходом оствареним прометом отпада; 4) трошкове уклањања отпада који је непознато лице одложило изван депоније; 5) трошкове пројектовања и изградње постројења за третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање отпада, трошкове рада постројења, трошкове затварања, његовог накнадног одржавања након престанка његовог рада.	ПУ	/	/
Article 15 Responsibility for waste management	Article 15 1. Member States shall take the necessary measures to ensure that any original waste producer or other holder carries out the treatment of waste himself or has the treatment handled by a dealer or an establishment or undertaking which carries out waste treatment operations or arranged by a private or public waste collector in accordance with Articles 4 and 13. 2. When the waste is transferred from the original producer or holder to one of the natural or legal persons referred to in paragraph 1 for preliminary treatment, the responsibility for carrying out a complete recovery or disposal operation shall not be discharged as a general rule.	05 Одговорност произвођача односно увозника производа Члан 25.	Члан 25. Одговорност произвођача односно увозника производа Произвођач или увозник чији производ после употребе постаје опасан отпад дужан је да омогући преузимање тог отпада од крајњег корисника производа после употребе, без накнаде трошкова и са њима поступи у складу са овим законом и другим прописима.	ПУ	/	/
Article 16 Principles of self-sufficiency and proximity	1. Member States shall take appropriate measures, in cooperation with other Member States where this is necessary or advisable, to establish an integrated and adequate network of waste disposal installations and of installations for the recovery of mixed municipal waste collected from private households, including where such collection also covers such	Начела Члан 6. став 1. Тачка 2)	а) Начело самодовољности Примена начела самодовољности подразумева успостављање интегрисане и одговарајуће мреже постројења за поновно искоришћење и одлагање мешаног комуналног отпада сакупљеног из домаћинства, укључујући сакупљање ове	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	waste from other producers, taking into account best available techniques. By way of derogation from Regulation (EC) No 1013/2006, Member States may, in order to protect their network, limit incoming shipments of waste destined to incinerators that are classified as recovery, where it has been established that such shipments would result in national waste having to be disposed of or waste having to be treated in a way that is not consistent with their waste management plans. Member States shall notify the Commission of any such decision. Member States may also limit outgoing shipments of waste on environmental grounds as set out in Regulation (EC) No 1013/2006. 2. The network shall be designed to enable the Community as a whole to become self-sufficient in waste disposal as well as in the recovery of waste referred to in paragraph 1, and to enable Member States to move towards that aim individually, taking into account geographical circumstances or the need for specialised installations for certain types of waste. 3. The network shall enable waste to be disposed of or waste referred to in paragraph 1 to be recovered in one of the nearest appropriate installations, by means of the most appropriate methods and technologies, in order to ensure a high level of protection for the environment and public health. 4. The principles of proximity and self-sufficiency shall not mean that each Member State has to possess the full range of final recovery facilities within that Member State.		врсте отпада који настаје код других произвођача отпада, узимајући у обзир најбоље доступне технике, у складу са овим законом. Мрежа тих постројења треба да буде пројектована тако да омогући Републици Србији остваривање начела самодовољности у одлагању отпада, као и у поновном искоришћењу отпада, узимајући у обзир географске карактеристике региона и потребу за посебним постројењима за поједине врсте отпада. Ова мрежа треба да омогући одлагање или поновно искоришћење отпада у једном од најближих одговарајућих постројења, најпримеренијим методама и технологијама, како би се осигурао висок ниво заштите животне средине и јавног здравља. 2) Начело близине и регионалног приступа управљању отпадом Отпад се третира или одлаже што је могуће ближе месту његовог настајања, односно у региону у којем је произведен да би се у току транспорта отпада избегле нежељене последице на животну средину. Избор локације постројења за поновно искоришћење или одлагање отпада врши се у зависности од локалних услова и околности, врсте отпада, његове запремине, начина транспорта и одлагања, економске оправданости, као и од могућег утицаја на животну средину. Регионално управљање отпадом обезбеђује се развојем и применом регионалних стратешких планова заснованих на европском законодавству и националној политици.			
Article 17 Control of hazardous waste	Member States shall take the necessary action to ensure that the production, collection and transportation of hazardous waste, as well as its storage and treatment, are carried out in conditions providing protection for the environment	Члан 57. став 1. Управљање опасним	Производња, сакупљање и транспорт опасног отпада, као и његово складиштење и третман, обављају се под условима који обезбеђују заштиту животне средине и здравље људи у складу са чланом 3. овог закона, укључујући	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	and human health in order to meet the provisions of Article 13, including action to ensure traceability from production to final destination and control of hazardous waste in order to meet the requirements of Articles 35 and 36.	отпадом	све активности од производње до третмана опасног отпада, у складу са извештавањем о отпаду, надзором и казним одредбама на начин прописан овим законом.			
Article 18 Ban on the mixing of hazardous waste	Ban on the mixing of hazardous waste Member States shall take the necessary measures to ensure that hazardous waste is not mixed, either with other categories of hazardous waste or with other waste, substances or materials. Mixing shall include the dilution of hazardous substances. 2. By way of derogation from paragraph 1, Member States may allow mixing provided that: (a) the mixing operation is carried out by an establishment or undertaking which has obtained a permit in accordance with Article 23; (b) the provisions of Article 13 are complied with and the adverse impact of the waste management on human health and the environment is not increased; and (c) the mixing operation conforms to best available techniques.3.	06 Управљање опасним отпадом Члан 57. став 10, 11, 12.	Забрањено је одлагање опасног отпада без претходног третмана којим се значајно смањују опасне карактеристике отпада односно значајно смањује негативан утицај на животну средину. Забрањено је разблаживање опасног отпада ради испуштања у животну средину. Министар прописује начин складиштења, паковања и обележавања опасног отпада.	ПУ	/	/
Article 18 Ban on the mixing of hazardous waste	Member States shall take the necessary measures to ensure that hazardous waste is not mixed, either with other categories of hazardous waste or with other waste, substances or materials. Mixing shall include the dilution of hazardous substances.	06 Сакупљање отпада Члан 46. Став 5.	Опасан отпад се посебно сакупља.	ПУ	/	/
Article 18 Ban on the mixing of hazardous waste	Ban on the mixing of hazardous waste Member States shall take the necessary measures to ensure that hazardous waste is not mixed, either with other categories of hazardous waste or with other waste, substances or materials. Mixing shall include the dilution of hazardous substances. 2. By way of derogation from paragraph 1, Member States may allow mixing provided that:	06 Управљање комуналним отпадом Члан 56.. Став 5	Домаћинства су дужна да одбацују свој отпад у контејнере или на друге начине, које обезбеђује јединица локалне самоуправе, а опасан отпад из домаћинства (отпадне батерије и акумулатори, уља, отпад од електричних и електронских производа, боје и лакови, пестициди и др.) да предају у центре за сакупљање отпада, сакупљачу који прибави и	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	(a) the mixing operation is carried out by an establishment or undertaking which has obtained a permit in accordance with Article 23; (b) the provisions of Article 13 are complied with and the adverse impact of the waste management on human health and the environment is not increased; and (c) the mixing operation conforms to best available techniques.3. Where hazardous waste has been unlawfully mixed in breach of this Article, Member States shall ensure, without prejudice to Article 36, that separation is carried out where technically feasible and necessary to comply with Article 13. Where separation is not required pursuant to the first subparagraph of this paragraph, Member States shall ensure that the mixed waste is treated in a facility that has obtained a permit in accordance with Article 23 to treat such a mixture.		сагласност надлежног органа за обављање такве делатности у складу са законом којим се прописују комуналне делатности или произвођачу или увознику производа односно овлашћеном правном лицу за сакупљање опасног отпада из члана 34. став 3. овог закона.			
Article 19 Labelling of hazardous waste	1. Member States shall take the necessary measures to ensure that, in the course of collection, transport and temporary storage, hazardous waste is packaged and labelled in accordance with the international and Community standards in force.	Члан 46. став 5. Члан 47. Став 8. Члан 47. Став 9.	Опасан отпад се посебно сакупља. Опасан отпад се посебно транспортује. На транспорт опасног отпада, односно начин транспорта, услове који се односе на паковање опасног отпада и на возило и запослене на руковању и транспорту опасног отпада примењују се прописи којима се уређује транспорт опасне робе.	ПУ	/	/
Article 19 Labelling	2. Whenever hazardous waste is transferred within a Member State, it shall be accompanied by an	/	/	НП	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
of hazardous waste	identification document, which may be in electronic format, containing the appropriate data specified in Annex IB to Regulation (EC) No 1013/2006.					
Article 20 Hazardous waste produced by households	1. By 1 January 2025, Member States shall set up separate collection for hazardous waste fractions produced by households to ensure that they are treated in accordance with Articles 4 and 13 and do not contaminate other municipal waste streams. 2. Articles 17, 18, 19 and 35 shall not apply to mixed waste produced by households. 3. Articles 19 and 35 shall not apply to separate fractions of hazardous waste produced by households until they are accepted for collection, disposal or recovery by an establishment or an undertaking which has obtained a permit or has been registered in accordance with Article 23 or 26.	Члан 56. став 5. Управљање комуналним отпадом	Домаћинства су дужна да одбацују свој отпад у контејнере или на друге начине, које обезбеђује јединица локалне самоуправе, а опасан отпад из домаћинства (отпадне батерије и акумулатори, уља, отпад од електричних и електронских производа, боје и лакови, пестициди и др.) да предају у центре за сакупљање отпада, сакупљачу који прибави и сагласност надлежног органа за обављање такве делатности у складу са законом којим се прописују комуналне делатности или произвођачу или увознику производа односно овлашћеном правном лицу за сакупљање опасног отпада из члана 25. став 3. овог закона. Домаћинства и други произвођачи комуналног отпада врше селекцију комуналног отпада ради рециклаже.	ПУ	/	/
Article 20 Hazardous waste produced by households	4. By 5 January 2020, the Commission shall draw up guidelines to assist and facilitate Member States in the separate collection of hazardous waste fractions produced by households.	/	/	НП	/	/
Article 21 Waste oils	1. Without prejudice to the obligations related to the management of hazardous waste laid down in Articles 18 and 19, Member States shall take the necessary measures to ensure that: (a) waste oils are collected separately, unless separate collection is not technically feasible taking into account good practices; (b) waste oils are treated, giving priority to regeneration or alternatively to other recycling operations delivering an equivalent or a better overall environmental outcome than regeneration, in	07 Управљање отпадним уљима Члан 61.	Отпадна уља, у смислу овог закона, јесу сва минерална или синтетичка уља или мазива, која су неупотребљива за сврху за коју су првобитно била намењена, као што су хидраулична уља, моторна, турбинска уља или друга мазива, бродска уља, уља или течности за изолацију или пренос топлоте, остала минерална или синтетичка уља, као и уљни остаци из резервоара, мешавине уље- вода и емулзије. Забрањено је: 1) испуштање или просипање отпадних уља у	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	accordance with Articles 4 and 13; (c) waste oils of different characteristics are not mixed and waste oils are not mixed with other kinds of waste or substances, if such mixing impedes their regeneration or another recycling operation delivering an equivalent or a better overall environmental outcome than regeneration. 2. For the purposes of separate collection of waste oils and their proper treatment, Member States may, according to their national conditions, apply additional measures such as technical requirements, producer responsibility, economic instruments or voluntary agreements. 3. If waste oils, according to national legislation, are subject to requirements of regeneration, Member States may prescribe that such waste oils shall be regenerated if technically feasible and, where Articles 11 or 12 of Regulation (EC) No 1013/2006 apply, restrict the transboundary shipment of waste oils from their territory to incineration or co-incineration facilities in order to give priority to the regeneration of waste oils.		или на земљиште, површинске и подземне воде и у канализацију; 2) одлагање отпадних уља и неконтролисано испуштање остатака од прераде отпадних уља; 3) мешање отпадних уља током сакупљања и складиштења са РСВ и коришћеним РСВ или халогеним материјама и са материјама које нису отпадна уља, или мешање са другим опасним отпадом; 4) свака врста прераде отпадних уља која загађује ваздух у концентрацијама изнад прописаних граничних вредности. 5) спаљивање или суспаљивање осим у постројењима за управљање отпадом и постројењима која подлежу издавању интегрисане дозволе. Произвођач отпадног уља, у зависности од количине отпадног уља коју годишње произведе, дужан је да обезбеди пријемно место до предаје ради третмана лицу које за то има дозволу. Држаоци отпадних уља који нису произвођачи отпадног уља дужни су да отпадно уље предају ради сакупљања или третмана лицу које за то има дозволу или произвођачу или увознику производа односно овлашћеном правном лицу за сакупљање опасног отпада из члана 25. став 3. овог закона. Лице које врши сакупљање, складиштење и третман отпадних уља мора да има дозволу, да води и чува евиденцију о отпадним уљима и о количини која је сакупљена, ускладиштена или третирана, као и о коначном одлагању остатака после третмана и податке о томе доставља Агенцији. Министар ближе прописује услове, начин и поступак управљања отпадним уљима.			
Article 21	By 31 December 2022, the Commission shall examine data on waste oils provided by Member	/	/	НП	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Waste oils	States in accordance with Article 37(4) with a view to considering the feasibility of adopting measures for the treatment of waste oils, including quantitative targets on the regeneration of waste oils and any further measures to promote the regeneration of waste oils. To that end, the Commission shall submit a report to the European Parliament and to the Council, accompanied, if appropriate, by a legislative proposal.					
Article 22 Bio-waste	1. Member States shall ensure that, by 31 December 2023 and subject to Article 10(2) and (3), bio-waste is either separated and recycled at source, or is collected separately and is not mixed with other types of waste. Member States may allow waste with similar biodegradability and compostability properties which complies with relevant European standards or any equivalent national standards for packaging recoverable through composting and biodegradation, to be collected together with bio-waste. 2. Member States shall take measures in accordance with Articles 4 and 13, to: (a) encourage the recycling, including composting and digestion, of bio-waste in a way that fulfils a high level of environment protection and results in output which meets relevant high-quality standards; (b) encourage home composting; and (c) promote the use of materials produced from bio-waste. 3. By 31 December 2018, the Commission shall request the European standardisation organisations to develop European standards for bio-waste entering organic recycling processes, for compost and for digestate, based on best available practices.	Биолошки третман отпада Члан 52.	Биолошки третман отпада врши се ради смањења одлагања биоразградивог отпада на депонију, односно смањења емисије гасова са ефектом „стаклене баште” и њиховог утицаја на животну средину. Надлежни орган предузима одговарајуће мере у складу са чланом 3. и чланом 6. став 1. тачка 3) овог закона тако да подстакне: 1) одвојено сакупљање биоотпада за потребе компостирања, анаеробне дигестије односно других третмана у складу са најбоље доступним техникама (BAT); 2) третман биоотпада на такав начин да обезбеђује висок ниво заштите животне средине; 3) употребу материјала безбедних за животну средину произведених из био отпада.	ПУ	/	/
Article 23 Issue of permit	5. Provided that the requirements of this Article are complied with, any permit produced pursuant to other national or Community legislation may be combined with the permit required under paragraph 1 to form a single permit, where such a format obviates the unnecessary duplication of information and the	08 Издавање и врсте дозвола Члан 77.	За обављање једне или више делатности у области управљања отпадом прибављају се дозволе, и то: 1) дозвола за сакупљање отпада; 2) дозвола за транспорт отпада; 3) дозвола за складиштење отпада;	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	repetition of work by the operator or the competent authority.		4) дозвола за третман отпада, и то: – дозвола за поновно искоришћење; – дозвола за одлагање; За обављање више делатности једног оператера може се издати интегрална дозвола.			
Article 23 Issue of permits	Member States shall require any establishment or undertaking intending to carry out waste treatment to obtain a permit from the competent authority.	08 Надлежност за издавање дозвола Члан 79.	Дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење односно третманопасног отпада, дозволу за третман отпада спаљивањем и дозволу за третман отпада у мобилном постројењу издаје Министарство, а уколико се предметна делатност управљања отпадом врши искључиво на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине. Дозволе за регионалне депоније, односно дозволе за депоније за одлагање неопасног и инертног отпада за подручје настањено са преко 200.000 становника издаје Министарство, а уколико се предметна делатност управљања отпадом врши искључиво на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине. Министарство издаје дозволе за сакупљање односно транспорт неопасног и инертног отпада на територији Републике Србије, као и за складиштење односно третман отпада уколико дозволу за изградњу издаје надлежни орган на републичком нивоу. Аутономној покрајини поверава се издавање дозвола за сакупљање односно транспорт неопасног и инертног отпада уколико се предметна делатност управљања отпадом врши искључиво на територији аутономне покрајине, као и за складиштење односно третман отпада уколико дозволу за изградњу издаје надлежни орган аутономне покрајине. Јединици локалне самоуправе поверава се издавање дозволе за сакупљање, транспорт, складиштење односно третман, неопасног и инертног отпада уколико се предметна делатност управљања отпадом врши искључиво	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			на територији јединице локалне самоуправе.			
Article 23 Issue of permits	1. Member States shall require any establishment or undertaking intending to carry out waste treatment to obtain a permit from the competent authority. Such permits shall specify at least the following: (a) the types and quantities of waste that may be treated; (b) for each type of operation permitted, the technical and any other requirements relevant to the site concerned; (c) the safety and precautionary measures to be taken; (d) the method to be used for each type of operation; (e) such monitoring and control operations as may be necessary; (f) such closure and after-care provisions as may be necessary. 2. Permits may be granted for a specified period and may be renewable. 3. Where the competent authority considers that the intended method of treatment is unacceptable from the point of view of environmental protection, in particular when the method is not in accordance with Article 13, it shall refuse to issue the permit. 4. It shall be a condition of any permit covering incineration or co-incineration with energy recovery that the recovery of energy take place with a high level of energy efficiency. 5. Provided that the requirements of this Article are complied with, any permit produced pursuant to other national or Community legislation may be combined with the permit required under paragraph 1 to form a single permit, where such a format obviates the unnecessary duplication of information and the repetition of work by the operator or the competent authority.	08 Захтев за издавање дозволе Члан 81	За обављање делатности складиштења односно третмана отпада подноси се захтев за издавање дозволе. Захтев за издавање дозволе из става 1. овог члана садржи: 1) податке о подносиоцу захтева; 2) податке о објектима и локацији, а посебно опис локације укључујући њене хидрогеолошке и геолошке карактеристике у захтеву за одлагање отпада на депоније ; 3) податке о дневном и годишњем капацитету постројења за управљање отпадом у складу са актом о процени утицаја на животну средину; 4) податке о врсти и количини отпада; 5) методе и технологије које ће се користити за сваку врсту операције садржане у дозволи, техничке и друге захтеве који се односе на конкретну локацију, као и предложене методе за превенцију и смањење загађења ; 6) податке о опреми и уређајима који ће се користити; 7) број запослених; 8) податке о квалификованом лицу одговорном за стручни рад; 9) уверење о неосуђиваности за предузетника, чланова, односно заступника правног лица за било које кривично дело односно привредни преступ или прекршај из области заштите животне средине. Уз захтев за издавање дозволе из става 1. овог члана, оператер прилаже следећу документацију: 1) потврду о регистрацији; 2) Радни план из члана 25. овог закона; 3) сагласност на план заштите од удеса у складу са прописом којим се уређује област смањења ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама ако је оператер у	ПУ	/	/

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			обавези да такву сагласност прибави, или интерни план заштите од удеса; 4) сагласност на План заштите од пожара и сагласност на Програм основне обуке запослених из области заштите од пожара у складу са прописом којим се уређује област заштите од пожара; 5) план за затварање складишта, односно постројења за третман; 6) изјаву о методама третмана отпада; 7) изјаву о методама третмана остатака из постројења; 8) сагласност на студију о процени утицаја на животну средину или студију о процени утицаја затеченог стања или акт којим је утврђено да није потребна процена утицаја на животну средину, у складу са законом; 9) копије одобрења и сагласности других надлежних органа, издатих у складу са законом (одговарајућу употребну дозволу или други акт којим се дозвољава употреба објекта за управљање отпадом, извод из катастра непокретности, доказ о власништву над објектом, водну дозволу и водну сагласност); 10) финансијске и друге гаранције или одговарајуће осигурање за случај удеса или штете причињене трећим лицима; 11) финансијске или друге гаранције којима се обезбеђује обављање делатности управљања отпадом; 12) потврду о уплати одговарајуће административне таксе. Захтев за издавање дозволе за одлагање отпада на депонију поред података из става 2. овог члана садржи и податке о поступку затварања и одржавања депоније после затварања. За обављање делатности сакупљања отпада подноси се захтев за издавање дозволе. Захтев за издавање дозволе за сакупљање отпада из става 5. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, локацији односно			

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			месту за постављање опреме за сакупљање и опреми за сакупљање предметног отпада, уговору са оператером за складиштење и/или третман предметног отпада уговор са превозником предметног отпада и финансијску или друге гаранције којима се обезбеђује обављање делатности управљања отпадом као и друге податке на захтев надлежног органа за издавање дозволе. За обављање делатности транспорта отпада подноси се захтев за издавање дозволе. Захтев за издавање дозволе за транспорт отпада из става 7. овог члана садржи податке о подносиоцу захтева, регистрацији за обављање делатности, врсти отпада, превозним средствима и уговору са оператером за складиштење и/или третман предметног отпада као и друге податке на захтев надлежног органа за издавање дозволе. Ако се врши транспорт опасног отпада, захтев обавезно садржи и податке о лицима која управљају транспортним средствима, саветнику за транспорт опасног отпада, одговарајућу полису осигурања за случај удеса или штете причињене трећим лицима, као и податке о опреми у складу са посебним прописом. Дозволом из ст. 5. и 7. овог члана утврђују се обавезне мере поступања приликом сакупљања, односно транспорта инертног, неопасног и опасног отпада, у складу са одредбама овог закона и других прописа. Надлежни орган за издавање дозволе за сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење отпада, по потреби, може захтевати додатне податке, информације или документацију за издавање дозволе. Министар прописује образац захтева за издавање дозволе из ст. 1. 5. и 7. овог члана.			

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Article 23 Issue of permits	Where the competent authority considers that the intended method of treatment is unacceptable from the point of view of environmental protection, in particular when the method is not in accordance with Article 13, it shall refuse to issue the permit.	08 Одбијање и одбацивање захтева за издавање дозволе Члан 84. Став 1 тачка 2.	нису испуњени услови у погледу метода управљања отпадом, односно ако је намеравана метода третмана неприхватљива са аспекта заштите животне средине, а посебно ако метода није у складу са чланом 3. овог закона;	ПУ	/	/
Article 23 Issue of permits	1. Member States shall require any establishment or undertaking intending to carry out waste treatment to obtain a permit from the competent authority. Such permits shall specify at least the following: (a) the types and quantities of waste that may be treated;	08 Одбијање и одбацивање захтева за издавање дозволе Члан 84. Став 1 тачка 2.	нису испуњени услови у погледу метода управљања отпадом, односно ако је намеравана метода третмана неприхватљива са аспекта заштите животне средине, а посебно ако метода није у складу са чланом 3. овог закона;	ПУ	/	/
Article 23 Issue of permits	4. It shall be a condition of any permit covering incineration or co-incineration with energy recovery that the recovery of energy take place with a high level of energy efficiency.	08 Садржај дозволе Члан 83. Став 6	Дозвола која обухвата спаљивање и су-спаљивање уз искоришћење енергије издаје се под условом да су испуњени услови у складу са законом којим се уређују енергетска ефикасност и рационална употреба енергије .	ПУ	/	/
Article 23 Issue of permits	Permits may be granted for a specified period and may be renewable.	08 Рок важења дозвола Члан 85.	Дозвола за третман, односно складиштење отпада издаје се на период од десет година. Изузетно од одредбе става 1. овог члана, дозволе из става 1. овог члана се могу издавати и за краћи период од десет година и то за време трајања пробног рада у трајању не дужем од годину дана. Дозвола из става 1. Овог члана се може обновити на захтев који се подноси најкасније 120 дана пре истека важења дозволе ради обезбеђења континуитета важења дозволе.	ПУ	/	/
Article 23 Issue of permits	Permits may be granted for a specified period and may be renewable.	08 Рок важења дозвола Члан 85.	Дозвола за сакупљање односно транспорт отпада издаје се на период од пет година и може се обновити на захтев који се подноси пре истека важења дозволе.	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
		Став 7.				
Article 23 <i>Issue of permits</i>	Article 23 It shall be a condition of any permit covering incineration or co-incineration with energy recovery that the recovery of energy take place with a high level of energy efficiency.	09 Услови и начин прекограничног кретања отпада Члан 89. Став 5, 6.	Забрањен је увоз отпада ради одлагања и искоришћења у енергетске сврхе у складу са овим законом. Изузетно, од става 5. овог члана, одређене врсте неопасног отпада могу се увозити ради искоришћења у енергетске сврхе. Увоз неопасног отпада из става 6. овог члана може се дозволити под условом да постоји постројење за искоришћење тог отпада у енергетске сврхе за чији рад је издата дозвола, у складу са законом.	ПУ	/	/
Article 24 Exemptions from permit requirements	Member States may exempt from the requirement laid down in Article 23(1) establishments or undertakings for the following operations: (a) disposal of their own non-hazardous waste at the place of production; or (b) recovery of waste	08 Изузеци Члан 80.	Дозвола се не издаје: 1) за кретање отпада унутар локације произвођача отпада; 2) за сакупљање отпада у контејнере или другу опрему за сакупљање отпада из домаћинства као и за делатност комуналног предузећа или другог правног лица, које врши сакупљање и/или транспорт мешаног комуналног отпада, отпада са пијаца, остатака од чишћења улица и кабастог комуналног отпада, ако поседују, одговарајућу опрему за сакупљање наведеног комуналног отпада, као и специјализована возила за транспорт наведеног отпада у складу са законом којим се уређују комуналне делатности; 3) за случај тестирања које се врши ради утврђивања техничко технолошких параметара третмана у сврху прибављања података ради спровођења процедуре за израду студије о процени утицаја и/или тестирања опреме; 4) произвођачу отпада за привремено складиштење сопственог отпада који је настао у поступку обављања његове основне делатности утврђене посебним прописом на локацији на којој је отпад настао; 5) за коришћење отпада у научноистраживачке сврхе; 6) за одлагање сопственог неопасног отпада,	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			произвођачу отпада на месту његовог настанка, осим отпада који је настао поступцима третмана отпада. 7) произвођачу отпада који транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом, користећи своја транспортна средства, а количине неопасног отпада не прелазе 300кг по једној пошиљци; 8) физичком лицу које преноси отпад из свог домаћинства у контејнере, центре за сакупљање или у постројење за управљање отпадом или враћа амбалажу или искоришћене производе произвођачу или продавцу; 9) физичким лицима односно индивидуалним сакупљачима отпада који сакупљају разврстани неопасни отпад на територији јединица локалне самоуправе.			
Article 25 Conditions for exemptions	1. Where a Member State wishes to allow exemptions, as provided for in Article 24, it shall lay down, in respect of each type of activity, general rules specifying the types and quantities of waste that may be covered by an exemption, and the method of treatment to be used. Those rules shall be designed to ensure that waste is treated in accordance with Article 13. In the case of disposal operations referred to in point (a) of Article 24 those rules should consider best available techniques. 2. In addition to the general rules provided for in paragraph 1, Member States shall lay down specific conditions for exemptions relating to hazardous waste, including types of activity, as well as any other necessary requirement for carrying out different forms of recovery and, where relevant, the limit values for the content of hazardous substances in the waste as well as the emission limit values.	Изузеци Члан 80	Дозвола се не издаје: 1) за кретање отпада унутар локације произвођача отпада; 2) за сакупљање отпада у контејнере или другу опрему за сакупљање отпада из домаћинства као и за делатност комуналног предузећа или другог правног лица, које врши сакупљање и/или транспорт мешаног комуналног отпада, отпада са пијаца, остатака од чишћења улица и кабастог комуналног отпада, ако поседују, одговарајућу опрему за сакупљање наведеног комуналног отпада, као и специјализована возила за транспорт наведеног отпада у складу са законом којим се уређују комуналне делатности; 3) за случај тестирања које се врши ради утврђивања техничко технолошких параметара третмана у сврху прибављања података ради спровођења процедуре за израду студије о процени утицаја и/или тестирања опреме;	ПУ	/	/

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			4) произвођачу отпада за привремено складиштење сопственог отпада који је настао у поступку обављања његове основне делатности утврђене посебним прописом на локацији на којој је отпад настао; 5) за коришћење отпада у научноистраживачке сврхе; 6) за одлагање сопственог неопасног отпада, произвођачу отпада на месту његовог настанка, осим отпада који је настао поступцима третмана отпада.7) произвођачу отпада који транспортује сопствени неопасни отпад у постројење које има дозволу за управљање отпадом, користећи своја транспортна средства, а количине неопасног отпада не прелазе 300кг по једној пошиљци; 8) физичком лицу које преноси отпад из свог домаћинства у контејнере, центре за сакупљање или у постројење за управљање отпадом или враћа амбалажу или искоришћене производе произвођачу или продавцу; 9) физичким лицима односно индивидуалним сакупљачима отпада који сакупљају разврстани неопасни отпад на територији јединица локалне самоуправе. За случај из става 1. тач. 3), 5) и 6) овог члана издаје се потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе. Одредбе члана 79. овог закона, које се односе на надлежност органа за издавање дозволе за управљање отпадом, сходно се примењују и при издавању потврде из става 2. овог члана о изузимању од обавезе прибављања те врсте дозволе. Потврда из става 2. овог члана издаје се за случај из става 1. тач. 3) и 5) овог члана на период од најдуже 90 дана и не може се поново издати.			

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Article 25 Conditions for exemptions	3. Member States shall inform the Commission of the general rules laid down pursuant to paragraphs 1 and 2.	/	/	НП	/	/
Article 26 Registration	Where the following are not subject to permit requirements, Member States shall ensure that the competent authority keeps a register of: (a) establishments or undertakings which collect or transport waste on a professional basis; (b) dealers or brokers; and (c) establishments or undertakings which are subject to exemptions from the permit requirements pursuant to Article 24. Where possible, existing records held by the competent authority shall be used to obtain the relevant information for this registration process in order to reduce the administrative burden.	10 Регистри Члан 95.	Надлежни орган за издавање дозволе за управљање отпадом, односно потврде о изузимању од обавезе прибављања дозволе дужан је да води регистар издатих дозвола, односно регистар издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе и да податке из регистра доставља Агенцији у року од 15 дана од дана уписа у регистар. Министарство води регистар посредника у управљању отпадом, односно трговаца отпадом и податке из регистра тромесечно доставља Агенцији. Министарство води регистар нуспроизвода и регистар отпада који је престао да буде отпад. Регистар издатих дозвола је база података у којој се евидентирају подаци о издатим дозволама за управљање отпадом и дозволама за увоз, извоз и транзит отпада, као и потврдама пријаве за прекогранично кретање отпада. Регистар издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе је база података у којој се евидентирају подаци о издатим потврдама о изузимању од обавезе прибављања дозволе. Регистар посредника у управљању отпадом и трговаца отпадом је база података у којој се евидентирају подаци о посредницима, односно трговцима отпадом. Регистар нуспроизвода и регистар отпада који је престао да буде отпад је база података у којој се евидентирају подаци о нуспроизводу и отпаду који је престао да буде отпад. Подаци уписани у регистре из ст. 1. и 2. овог члана су јавни. Евиденције, регистри и друге збирке података	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			прописане овим законом, воде се се у складу са законом којим се уређује заштита података о личности и законом којим се уређује регистрација привредних субјеката. Министар прописује садржину, начин вођења и изглед регистра издатих дозвола за управљање отпадом, регистра издатих потврда о изузимању од обавезе прибављања дозволе и регистра посредника у управљању отпадом и трговаца отпадом.			
Article 26 Registration	Where the following are not subject to permit requirements, Member States shall ensure that the competent authority keeps a register of: (b) dealers or brokers; and	05 Обавезе посредника и трговца Члан 39.	Правно лице или предузетник који жели да обавља послове посредника, односно трговца отпада мора да буде уписан у одговарајући регистар за обављање ове делатности подношењем захтева за упис у регистар. Министарство издаје решење о упису посредника, односно трговца у регистар, ако посредник, односно трговац испуњава услове	ПУ	/	/
Article 27 Minimum standards	1. The Commission shall adopt delegated acts in accordance with Article 38a in order to supplement this Directive by setting out technical minimum standards for treatment activities, including for sorting and recycling of waste, which require a permit pursuant to Article 23 where there is evidence that a benefit in terms of the protection of human health and the environment would be gained from such minimum standards. 2. Such minimum standards shall cover only those waste treatment activities that are not covered by Directive 96/61/EC or are not appropriate for coverage by that Directive. 3. Such minimum standards shall: (a) be directed to the main environmental impacts of the waste treatment activity; (b) ensure that the waste is treated in accordance with Article 13; (c) take into account best available techniques; and (d) as appropriate, include elements regarding the quality of treatment and the process requirements. 4. The Commission shall adopt delegated acts in	/	/	НП		Одредбе наведеног члана Оквирне Директиве у потпуности се односе на обавезе Комисије.

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	accordance with Article 38a in order to supplement this Directive by setting out the minimum standards for activities that require registration pursuant to points (a) and (b) of Article 26 where there is evidence that a benefit in terms of the protection of human health and the environment or in avoiding disruption to the internal market would be gained from such minimum standards					
Article 28 Waste management plans	(f) measures to combat and prevent all forms of littering and to clean up all types of litter;	06 Несанитарне депоније Члан 55. Став 3.	За несанитарне депоније (сметлишта) израђују се пројекти санације и рекултивације, у складу са овим законом и посебним прописом, на које сагласност даје Министарство, а за несанитарне депоније(сметлишта) које се налазе на територији аутономне покрајине надлежни орган аутономне покрајине.	ПУ	/	/
Article 28 Waste management plans	4. The waste management plan may contain, taking into account the geographical level and coverage of the planning area, the following: (d) historical contaminated waste disposal sites and measures for their rehabilitation.	03 Период важења и садржина планова Члан 22 Став 2 Тачка 16	15) мере санације несанитарних и дивљих депонија;	ПУ	/	/
Article 29 Waste Prevention programmes	1. Member States shall establish waste prevention programmes setting out at least the waste prevention measures as laid down in Article 9(1) in accordance with Articles 1 and 4. Such programmes shall be integrated either into the waste management plans required under Article 28 or into other environmental policy programmes, as appropriate, or shall function as separate programmes. If any such programme is integrated	03 План превенције стварања отпада Члан 19	План превенције стварања отпада	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	into the waste management plan or into those other programmes, the waste prevention objectives and measures shall be clearly identified.					
Article 29 Waste Prevention programmes	1. Member States shall establish waste prevention programmes setting out at least the waste prevention measures as laid down in Article 9(1) in accordance with Articles 1 and 4. Such programmes shall be integrated either into the waste management plans required under Article 28 or into other environmental policy programmes, as appropriate, or shall function as separate programmes. If any such programme is integrated into the waste management plan or into those other programmes, the waste prevention objectives and measures shall be clearly identified.	План превенције стварања отпада Члан 19	План превенције стварања отпада(у даљем тексту: план превенције) доноси се ради спречавања негативног утицаја економског раста на животну средину стварањем отпада. План превенције садржи мере за спречавање стварања отпада из члана 18 овог закона у складу са чл. 2. и 6. овог закона. Министар ближе прописује листу мера превенције стварања отпада.	ПУ /	/	/
Article 29 Waste Prevention programmes	2. When establishing such programmes, Member States shall, where relevant, describe the contribution of instruments and measures listed in Annex IVa to waste prevention and shall evaluate the usefulness of the examples of measures indicated in Annex IV or other appropriate measures. The programmes shall also describe existing waste prevention measures and their contribution to waste prevention. The aim of such objectives and measures shall be to break the link between economic growth and the environmental impacts associated with the generation of waste. Annex IVa 2. The promotion of research and development into the area of achieving cleaner and less wasteful products and technologies and the dissemination and use of the results of such research and development. 5. The provision of information on waste prevention techniques with a view to facilitating the implementation of best available techniques by industry 11. Economic instruments such as incentives for clean purchases or the institution of an obligatory payment by consumers for a given article or element	План превенције стварања отпада Члан 19	Планом превенције утврђују се циљеви и мере превенције стварања отпада, описују постојеће мере превенције и даје процена предложених мера превенције или других одговарајућих мера са листе мера превенције из става 3. овог члана, а које могу имати утицај на: 1) опште услове стварања отпада; 2) фазу дизајнирања, производње и дистрибуције производа; 3) фазу потрошње и употребе производа. За мере превенције усвојене у плану из става 1. Овог члана одређују се одговарајућа посебна квалитативна и квантитативна мерила за праћење и процену напретка у примени мера, а могу се одредити и посебни квалитативни и квантитативни циљеви и индикатори, а посебно који се односе на количину створеног отпада, као и праћење и оцењивање спровођења мера које се односе на поновну употребу производа и спречавање настанка отпада од хране. .	ПУ /	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	of packaging that would otherwise be provided free of charge. 12. The use of awareness campaigns and information provision directed at the general public or a specific set of consumers.					
Article 29 Waste Prevention programmes	The aim of such objectives and measures shall be to break the link between economic growth and the environmental impacts associated with the generation of waste.	План превенције стварања отпада Члан 19	За мере из става 5. овог члана, где је то релевантно, описује се и допринос економских инструмената и мера спречавању настанка отпада и процењује корисност тих мера или других одговарајућих мера из члана 99. став 1. Овог закона. План превенције садржи и постојеће мере за спречавање настанка отпада и њихов допринос спречавању настанка отпада.		/	/
Article 29 Waste Prevention programmes	Member States shall monitor and assess the implementation of their food waste prevention measures by measuring the levels of food waste on the basis of the methodology established by the delegated act referred to in paragraph 8, as from the first full calendar year after the adoption of that delegated act.	01 Члан 19 став 5	За мере превенције усвојене у плану из става 1. овог члана одређују се одговарајућа посебна квалитативна и квантитативна мерила за праћење и процену напретка у примени мера, а могу се одредити и посебни квалитативни и квантитативни циљеви и индикатори, а посебно који се односе на количину створеног отпада.	ПУ	/	/
Article 29 Waste Prevention programmes	By 31 December 2023, the Commission shall examine the data on food waste provided by Member States in accordance with Article 37 (3) with a view to considering the feasibility of establishing a Union-wide food waste reduction target to be met by 2030 on the basis of the data reported by Member States in accordance with the common methodology established pursuant to paragraph 8 of this Article. To that end, the Commission shall submit a report to the European Parliament and to the Council, accompanied, if appropriate, by a legislative proposal.		/	НП	/	/
Article 29 Waste prevention programme	1. Member States shall establish waste prevention programmes setting out at least the waste prevention measures as laid down in Article 9(1) in accordance with Articles 1 and 4.	Програми превенције стварања отпада	План превенције стварања отпада(у даљем тексту: план превенције) доноси се ради спречавања негативног утицаја економског раста на животну средину стварањем отпада.	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
s	Such programmes shall be integrated either into the waste management plans required under Article 28 or into other environmental policy programmes, as appropriate, or shall function as separate programmes. If any such programme is integrated into the waste management plan or into those other programmes, the waste prevention objectives and measures shall be clearly identified. 2. When establishing such programmes, Member States shall, where relevant, describe the contribution of instruments and measures listed in Annex IVa to waste prevention and shall evaluate the usefulness of the examples of measures indicated in Annex IV or other appropriate measures. The programmes shall also describe existing waste prevention measures and their contribution to waste prevention. The aim of such objectives and measures shall be to break the link between economic growth and the environmental impacts associated with the generation of waste.	Члан 19.	План превенције садржи мере за спречавање стварања отпада из члана 11в овог закона у складу са чл. 2. и 6. овог закона. Министар ближе прописује листу мера превенције стварања отпада. Планом превенције утврђују се циљеви и мере превенције стварања отпада, описују постојеће мере превенције и даје процена предложених мера превенције или других одговарајућих мера са листе мера превенције из става 3. овог члана, а које могу имати утицај на: 1) опште услове стварања отпада; 2) фазу дизајнирања, производње и дистрибуције производа; 3) фазу потрошње и употребе производа. За мере превенције усвојене у плану из става 1. Овог члана одређују се одговарајућа посебна квалитативна и квантитативна мерила за праћење и процену напретка у примени мера, а могу се одредити и посебни квалитативни и квантитативни циљеви и индикатори, а посебно који се односе на количину створеног отпада, као и праћење и оцењивање спровођења мера које се односе на поновну употребу производа и спречавање настанка отпада од хране. За мере из става 5. овог члана, где је то релевантно, описује се и допринос економских инструмената и мера спречавању настанка отпада и процењује корисност тих мера или других одговарајућих мера из члана 80. став 1. Овог закона. План превенције садржи и постојеће мере за спречавање настанка отпада и њихов допринос спречавању настанка отпада. План превенције доноси Влада, на предлог Министарства, за период од шест година, а оцењује и, по потреби, ревидира једном у три године.			
Article 29 Waste	The Commission shall create a system for sharing information on best practice regarding waste	/	/	НП	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
prevention programmes	prevention and shall develop guidelines in order to assist the Member States in the preparation of the Programmes.					
Article 30	Member States shall ensure that the waste management plans and waste prevention programmes are evaluated at least every sixth year and revised as appropriate and, where relevant, in accordance with Articles 9 and 11.	01 Члан 19. став 8.	План превенције доноси Влада за период од шест година, а оцењује и, по потреби, ревидира једном у три године.”	ПУ	/	/
Article 31 Public participation	Member States shall ensure that relevant stakeholders and authorities and the general public have the opportunity to participate in the elaboration of the waste management plans and waste prevention programmes, and have access to them once elaborated, in accordance with Directive 2003/35/EC or, if relevant, Directive 2001/42/EC of the European Parliament and of the Council of 27 June 2001 on the assessment of the effects of certain plans and programmes on the environment (1). They shall place the plans and programmes on a publicly available website.	Програм управљања отпадом Члан 14 Акциони план управљања отпадом Члан 15 Локални план управљања отпадом Члан 21.	Програм управљања отпадом Програм управљања отпадом (у даљем тексту: Програм) је основни документ јавне политике којим се дугорочно одређује и усмерава управљање отпадом на територији Републике Србије. Садржај Програма одређује се у складу са прописима којима се уређује област управљања јавним политикама. Реализација Програма остварује се доношењем акционог плана управљања отпадом (у даљем тексту: Акциони план), који је његов саставни део. Садржај Акционог плана одређује се у складу са прописима којима се уређује област управљања јавним политикама. Скупштина јединице локалне самоуправе доноси локални план управљања отпадом којим дефинише циљеве управљања отпадом на својој територији у складу са Програмом и регионалним планом управљања отпадом . Локални план управљања отпадом припрема служба јединице локалне самоуправе надлежна за послове управљања отпадом у сарадњи са другим органима надлежним за послове привреде, финансија, заштите животне средине, урбанизма, као и са представницима привредних друштава, односно предузећа, удружења, стручних институција, невладиних и	ПУ	/	Конкретно, у наведеним члановима ЗоУО није прецизно наведена обавеза учешћа надлежних тела и шире јавности у изради планова управљања отпадом (изузев у члану 13. став 2.) и плана превенције стварања отпада, али је Законом о планском систему Републике Србије чланом 3. став 1. предвиђено да се између осталог, приликом израде и спровођења планских докумената поштује и начело јавности и партнерства.

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			других организација које се баве заштитом животне средине, укључујући и организације потрошача.			
Article 32 Cooperation	Member States shall cooperate as appropriate with the other Member States concerned and the Commission to draw up the waste management plans and the waste prevention programmes in accordance with Articles 28 and 29.	/	/	НУ/Н П	Закон о управљању отпадом не садржи конкретну нити прецизну одредбу о сарадњи држава чланица да према потреби сарађују са другим заинтересованим државама чланицама како би сачиниле планове управљања отпадом и програме превенције стварања отпада, а у складу са чл. 28. И 29. Оквирне Директиве.	Одредба је тренутно непреносива због чињенице да РС није држава чланица.
Article 33 Information to be submitted to the Commission	1. Member States shall inform the Commission of the waste management plans and waste prevention programmes referred to in Articles 28 and 29, once adopted, and of any substantial revisions to the plans and programmes. 2. The Commission shall adopt implementing acts to establish the format for notifying the information on the adoption and substantial revisions of the waste management plans and the waste prevention programmes. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 39(2).	/	/	НУ/Н П	Закон о управљању отпадом не садржи одредбе којима се прописује да након што државе чланице донесу планове управљања отпадом и програме превенције настанка отпада, као и о њиховим ревизијама о томе обавештавају Комисију.	Одредба је тренутно непреносива због чињенице да РС није држава чланица.
Article 34 Inspections	1. Establishments or undertakings which carry out waste treatment operations, establishments or undertakings which collect or transport waste on a professional basis, brokers and dealers, and establishments or undertakings which produce hazardous waste shall be subject to appropriate periodic inspections by the competent authorities. 2. Inspections concerning collection and transport operations shall cover the origin, nature, quantity and	12 Права и дужности инспектора Члан 103.	У вршењу послова инспекцијског надзора инспектор има право и дужност да проверава и контролише нарочито:	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	destination of the waste collected and transported.					
Article 34 Inspections	1. Establishments or undertakings which carry out waste treatment operations, establishments or undertakings which collect or transport waste on a professional basis, brokers and dealers, and establishments or undertakings which produce hazardous waste shall be subject to appropriate periodic inspections by the competent authorities. 2. Inspections concerning collection and transport operations shall cover the origin, nature, quantity and destination of the waste collected and transported.	12 Права и дужности инспектора Члан 103. Став 1 Тачка 1)	1) доношење, спровођење и ажурирање регионалних и локалних планова управљања отпадом односно планова управљања отпадом од грађења и рушења ;	ПУ	/	/
Article 34 Inspections	1. Establishments or undertakings which carry out waste treatment operations, establishments or undertakings which collect or transport waste on a professional basis, brokers and dealers, and establishments or undertakings which produce hazardous waste shall be subject to appropriate periodic inspections by the competent authorities. 2. Inspections concerning collection and transport operations shall cover the origin, nature, quantity and destination of the waste collected and transported.	12 Права и дужности инспектора Члан 103 Став 1 Тачка 2)	2) спровођење и ажурирање плана управљања отпадом код произвођача отпада односно радног плана управљања отпадом код оператера;	ПУ	/	/
Article 34 Inspections	1. Establishments or undertakings which carry out waste treatment operations, establishments or undertakings which collect or transport waste on a professional basis, brokers and dealers, and establishments or undertakings which produce hazardous waste shall be subject to appropriate periodic inspections by the competent authorities.	12 Права и дужности инспектора Члан 103 Став 1 Тачка 3)	3) поступање са производним остацима уписаним у регистар нуспроизвода и поседовање докумената којима се доказује упис у регистар;	ПУ	/	/
Article 34 Inspections	1. Establishments or undertakings which carry out waste treatment operations, establishments or undertakings which collect or transport waste on a professional basis, brokers and dealers, and	12 Права и дужности	4) поступање са производима који су уписани у регистар престанка статуса отпада и поседовање докумената којима се доказује упис у регистар;	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	establishments or undertakings which produce hazardous waste shall be subject to appropriate periodic inspections by the competent authorities.	инспектора Члан 103 Став 1 Тачка 4				
Article 34 Inspections	1. Establishments or undertakings which carry out waste treatment operations, establishments or undertakings which collect or transport waste on a professional basis, brokers and dealers, and establishments or undertakings which produce hazardous waste shall be subject to appropriate periodic inspections by the competent authorities.	12 Права и дужности инспектора Члан 103 Став 1 Тачка 15)	15) примену прописаних мера заштите животне средине и поступака за спречавање удеса и у случају удеса;	ПУ	/	/
Article 35 Record keeping	1.The establishments and undertakings referred to in Article 23(1), the producers of hazardous waste, and the establishments and undertakings which collect or transport hazardous waste on a professional basis, or act as dealers and brokers of hazardous waste, shall keep a chronological record of: (a) the quantity, nature and origin of that waste and the quantity of products and materials resulting from preparing for re-use, recycling or other recovery operations; and (b) where relevant, the destination, frequency of collection, mode of transport and treatment method foreseen in respect of the waste. They shall make that data available to the competent authorities through the electronic registry or registries to be established pursuant to paragraph 4 of this Article. 2. For hazardous waste, the records shall be preserved for at least three years except in the case of establishments and undertakings transporting hazardous waste which must keep such records for at least 12 months. Documentary evidence that the management operations have been carried out shall be supplied at the request of the competent authorities or of a	10 Извештаји о управљању отпадом Члан 93. Извештавањ е Члан 94.	Члан 74 Извештај о управљању отпадом на територији Републике Србије саставни је део Извештаја о стању животне средине и подноси се једанпут годишње Народној скупштини. Скупштина аутономне покрајине једанпут годишње разматра извештај о реализацији регионалних и локалних планова на својој територији и извештај доставља Министарству и Агенцији . Две или више јединица локалне самоуправе које су донеле регионални план управљања отпадом разматрају извештај о реализацији плана једанпут годишње и извештај достављају Министарству, Агенцији и надлежном органу аутономне покрајине. Јединица локалне самоуправе разматра извештај о реализацији локалног плана управљања отпадом једанпут годишње и извештај доставља Министарству, Агенцији и надлежном органу аутономне покрајине. Извештаји из ст. 2, 3. и 4. овог члана достављају се Агенцији до 31. марта текуће године.	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	previous holder. 3. Member States may require the producers of non-hazardous waste to comply with paragraphs 1 and 2.		Министар прописује садржину и образац извештаја о реализацији покрајинског, регионалног и локалног плана управљања отпадом. Члан 94. Држалац отпада, изузев отпада из домаћинства, дужан је да води и чува дневну евиденцију о отпаду и доставља редовни годишњи извештај Агенцији. Држалац отпада дужан је да пријави свако кретање или преузимање отпада, на обрасцу ДЕО6 чији је изглед, рокови и начин достављања прописан посебним правилником. Произвођач и увозник производа који после употребе постају посебни токови отпада дужан је да води и чува дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа, односно доставља редовни годишњи извештај Агенцији. Оператер на депонији дужан је да води и чува дневну евиденцију из става 1. овог члана о преузетим и одложеним количинама отпада, односно да доставља Агенцији редовни годишњи извештај о врстама и количинама преузетог и одложеног отпада као и резултатима мониторинга који је прописан посебним подзаконским актом. Уколико оператер на депонији врши накнадно разврставање отпада и поједине фракције отпада предаје на поновно искоришћење Агенцији доставља извештаје у складу са посебним правилником. Јединица локалне самоуправе води и чува евиденцију о прикупљеном комуналном отпаду, као и попис несанитарних и дивљих депонија и податке о томе доставља Агенцији. Јединица локалне самоуправе води и чува евиденцију о комуналном отпаду, односно			

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			саставу и количинама комуналног отпада и начину управљања овом врстом отпада на територији јединице локалне самоуправе, као и евиденцију несанитарних и дивљих депонија на својој територији.			
Article 35 Record keeping	1. The establishments and undertakings referred to in Article 23(1), the producers of hazardous waste, and the establishments and undertakings which collect or transport hazardous waste on a professional basis, or act as dealers and brokers of hazardous waste, shall keep a chronological record of: (a) the quantity, nature and origin of that waste and the quantity of products and materials resulting from preparing for re-use, recycling or other recovery operations; and (b) where relevant, the destination, frequency of collection, mode of transport and treatment method foreseen in respect of the waste. They shall make that data available to the competent authorities through the electronic registry or registries to be established pursuant to paragraph 4 of this Article. 2. For hazardous waste, the records shall be preserved for at least three years except in the case of establishments and undertakings transporting hazardous waste which must keep such records for at least 12 months. Documentary evidence that the management operations have been carried out shall be supplied at the request of the competent authorities or of a previous holder. 3. Member States may require the producers of non-hazardous waste to comply with paragraphs 1 and 2. 4. Member States shall set up an electronic registry or coordinated registries to record the data on hazardous waste referred to in paragraph 1 covering the entire geographical territory of the Member State concerned. Member States may establish such registries for other waste streams, in particular for those waste streams for which targets are set in legislative acts of the Union. Member States shall use the data on waste reported by industrial operators in	06 Документ о кретању отпада Члан 59.	Кретање опасног отпада прати посебан Документ о кретању опасног отпада који попуњава држалац отпада и свако ко преузима опасан отпад. Документ о кретању опасног отпада састоји се од: 1) копије претходног обавештења које држалац отпада (пошиљалац) доставља 48 сати пре започињања кретања опасног отпада Агенцији са подацима о пошиљаоцу у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, као и врсти и процењеним количинама отпада, класификацији отпада, врсти превоза и одредишту, коју је потписао пошиљалац 2) копије документа из става 2. тачка 1) овог члана коју чува пошиљалац отпада, коју је потписало лице које је преузело отпад ради транспорта (превозник); 3) копије документа из става 2. тачка 2) овог члана коју чува превозник отпада и коју је потписало лице које је преузело отпад на одредишту (прималац); 4) копије документа из става 2. тачка 3) овог члана коју чува прималац отпада; 5) копије документа из става 2. тачка 4) овог члана коју прималац шаље пошиљаоцу. Копије докумената из става 2. тачка 5) овог члана користе надлежни орган и држалац отпада, ради комплетирања документације о кретању опасног отпада. Држалац отпада чува копију документа из става 2. тачка 2) овог члана док не добије копију документа из става 2. тачка 5) овог члана од примаоца отпада, односно примерак попуњеног Документа о кретању опасног отпада, којом се потврђује да је отпад	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	the European Pollutant Release and Transfer Register set up under Regulation (EC) No 166/2006 of the European Parliament and of the Council		прихваћен. Држалац отпада дужан је да копију документа из става 2. тачка 5) овог члана чува трајно и дужан је да је достави Агенцији у електронском облику уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања најкасније 15 дана од завршетка кретања отпада са финалним, допуњеним подацима о отпаду, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, чиме се потврђује завршетак кретања опасног отпада; Претходно обавештење доставља се Агенцији за заштиту животне средине, у електронском облику, уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања Агенције; Учесници у сваком појединачном кретању опасног отпада, преузимање отпада потврђују електронски. Документовани доказ да су операције управљања извршене доставља се и на захтев надлежног органа или претходног држаоца отпада. Ако држалац отпада у року од 15 дана од дана добијања копије документа из става 2. тачка 2) овог члана не прими копију документа из става 2. тачка 5) овог члана којом се потврђује да је отпад преузет, мора покренути поступак провере кретања отпада и дужан је да о налазу извести надлежни инспекцијски орган, без одлагања. Агенција чува копију документа из става 2. тачка 1) овог члана све док не прими копију документа из става 2. тачка 5) овог члана од држаоца отпада којом се потврђује завршетак кретања опасног отпада. У случају да Агенција у року од 30 дана од дана добијања копије документа из става 2. тачка 1) овог члана не добије копију документа из става 2. тачка 5) овог члана од примаоца отпада да је отпад примљен, или уколико не прими			

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			обавештење од држаоца отпада о евентуалном проблему, надлежни инспекцијски орган започиње поступак провере кретања отпада. Министар прописује образац Документа о кретању опасног отпада, образац претходног обавештења, начин његовог достављања као и упутство за њихово попуњавање.			
Article 35 Record keeping	4. Member States shall set up an electronic registry or coordinated registries to record the data on hazardous waste referred to in paragraph 1 covering the entire geographical territory of the Member State concerned. Member States may establish such registries for other waste streams, in particular for those waste streams for which targets are set in legislative acts of the Union. Member States shall use the data on waste reported by industrial operators in the European Pollutant Release and Transfer Register set up under Regulation (EC) No 166/2006 of the European Parliament and of the Council	06 Документ о кретању опасног отпада Члан 59.став 6.	Претходно обавештење доставља се Агенцији за заштиту животне средине, у електронском облику, уносом података у информациони систем Националног регистра извора загађивања Агенције; Учесници у сваком појединачном кретању опасног отпада, преузимање отпада потврђују електронски.	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Enforcement and penalties 1. Member States shall take the necessary measures to prohibit the abandonment, dumping or uncontrolled management of waste, including littering. 2. Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive.	06 Организација управљања отпадом Члан 43. Став 6.	Надлежни инспекцијски орган, у случају сумње да је отпад опасан, налаже држаоцу отпада да код овлашћене стручне организације, односно лабораторије, изврши испитивање отпада, осим у случају када власник односно држалац отпада није познат у ком случају налаже ову меру јединици локалне самоуправе на чијој територији се отпад налази.	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104	У вршењу послова из члана 104. овог закона инспектор је овлашћен да:	ПУ	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104. Став 1. Тачка 1.	1) нареди спровођење плана управљања отпадом односно планова управљања отпадом од грађења и рушења и њихово ажурирање, односно ревидирање односно спровођење плана превенције стварања отпада;	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104. Став 1.. Тачка 2	2) нареди спровођење плана управљања отпадом код произвођача отпада односно радног плана управљања отпадом код оператера и њихово ажурирање;	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104. Став 1. Тачка 13.	13) забрани третман односно складиштење отпада супротно условима из дозволе;	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104. Став 1 Тачка 14)	14) забрани рад постројења и употребу опреме за третман односно складиштење отпада која се не користи у складу са техничким упутством;	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all	12 Овлашћења	13) забрани третман односно складиштење отпада ако отпад није обезбеђен и заштићен од расипања и процуривања;	ПУ	/	/

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
penalties	measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	инспектора Члан 104 Став 1 Тачка 15)				
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104. Став 1. Тачка 16)	16) забрани пријем и одлагање отпада на депонији супротно условима у издатој дозволи или у случају да је дозвола истекла	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104. Став 1 Тачка 17)	17) нареди спровођење мера којима се обезбеђује заштита животне средине на депонији у складу са законом и условима из дозволе;	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104. Став 1 Тачка 23	23) нареди лицу које врши сакупљање отпада од држаоца отпада да отпад сакупља у одговарајућој опреми за сакупљање на местима одређеним за ту намену ради припреме отпада за транспорт;	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104	24) нареди лицу које врши транспорт отпада да отпад транспортује до места које је одредио пошљалац, односно до постројења за управљање отпадом или до центра за сакупљање отпада или трансфер станице;	ПУ	/	/

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
		Став 1 Тачка 24				
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104 Став 1 Тачка 41	41) забрани мешање различитих врста опасног отпада, осим у поступку третмана опасног отпада како је прописано дозволом издатом од надлежног органа;	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	12 Овлашћења инспектора Члан 104 Став 4	Уколико се током контроле управљања отпадом од грађења и рушења установи да се на локацији производи опасан отпад који није предвиђен планом од грађења и рушења, инспектор је у обавези да обавести надлежни инспекцијски орган у складу са прописаним надлежностима из члана 104. овог закона.	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive	14 Привредни преступи Члан 106.	Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво, предузеће или друго правно лице.	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive.	14 Привредни преступи Члан 106. Став 1. Тачка 11.	б) обавља делатност у складишту отпада или постројењу за управљање отпадом које нема дозволу за обављање тих делатности (члан 44. ст. 1 2 и 4.);	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all	14 Привредни	20) Не поседује Документ о кретању опасног отпада (чл. 59)	ПУ	//	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
penalties	measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive.	преступи Члан 106. Став 1 Тачка 20)				
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive.	14 Прекршаји Члан 108.	Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво, предузеће или друго правно лице.	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive.	14 Прекршаји Члан 108. Став 1 Тачка 4)	3а) обавља сакупљање отпада супротно члану 37 овог закона;	ПУ	/	/
Article 36 Enforcement and penalties	Members States shall lay down provisions on the penalties applicable to infringements of the provisions of this Directive and shall take all measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties shall be effective, proportionate and dissuasive.	14 Прекршаји Члан 108. Став 1. Тачка 13)	13) не обавести министарство, односно надлежну инспекцију о почетку рада на локацији (чл. 83. ст. 5)	ПУ	/	/
Article 37 Reporting	1. Member States shall report the data concerning the implementation of points (a) to (e) of Article 11(2) and Article 11(3) for each calendar year to the Commission. They shall report the data electronically within 18 months of the end of the reporting year for which the data are collected. The data shall be reported in the format established by the Commission in accordance with paragraph 7 of this Article. The first reporting period shall start in the first full calendar year after the adoption of the implementing act that establishes the format for reporting, in	/	/	НУ	Извештавање према Комисији Неопходно ускладити у нашем законодавству	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	accordance with paragraph 7 of this Article. 2. For the purposes of verifying compliance with point (b) of Article 11(2), Member States shall report the amount of waste used for backfilling and other material recovery operations separately from the amount of waste prepared for re-use or recycled. Member States shall report the reprocessing of waste into materials that are to be used for backfilling operations as backfilling. For the purposes of verifying compliance with points (c), (d) and (e) of Article 11(2) and Article 11(3), Member States shall report the amount of waste prepared for re-use separately from the amount of waste recycled. 3. Member States shall report the data concerning the implementation of Article 9(4) and (5) to the Commission every year. They shall report the data electronically within 18 months of the end of the reporting year for which the data are collected. The data shall be reported in the format established by the Commission in accordance with paragraph 7 of this Article. The first reporting period shall start in the first full calendar year after the adoption of the implementing act that establishes the format for reporting, in accordance with paragraph 7 of this Article. 4. Member States shall report the data on mineral or synthetic lubrication or industrial oils placed on the market and waste oils separately collected and treated for each calendar year to the Commission. They shall report the data electronically within 18 months of the end of the reporting year for which the data are collected. The data shall be reported in the format established by the Commission in accordance with paragraph 7. The first reporting period shall start in the first full calendar year after the adoption of the implementing act that establishes the format for reporting, in accordance with paragraph 7. 5. The data reported by Member States in accordance with this Article shall be accompanied by a quality check report and a report on the measures					

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	taken pursuant to Article 11a(3) and (8), including detailed information about the average loss rates where applicable. That information shall be reported in the format for reporting established by the Commission in accordance with paragraph 7 of this Article. 6. The Commission shall review the data reported in accordance with this Article and publish a report on the results of its review. The report shall assess the organisation of the data collection, the sources of data and the methodology used in Member States as well as the completeness, reliability, timeliness and consistency of that data. The assessment may include specific recommendations for improvement. The report shall be drawn up after the first reporting of the data by Member States and every four years thereafter. 7. By 31 March 2019, the Commission shall adopt implementing acts laying down the format for reporting the data referred to in paragraphs 1, 3, 4 and 5 of this Article. For the purposes of reporting on the implementation of points (a) and (b) of Article 11(2), Member States shall use the format established in Commission Implementing Decision of 18 April 2012 establishing a questionnaire for Member States reports on the implementation of Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council on waste. For the purpose of reporting on food waste, the methodology developed under Article 9(8) shall be taken into account when developing the format for reporting. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 39(2) of this Directive.					
Article 38 Exchange information and sharing of best	The Commission shall organise a regular exchange of information and sharing of best practices among Member States, including, where appropriate, with regional and local authorities, on the practical implementation and enforcement of the requirements of this Directive, including on: (the application of the calculation rules set out in	/	Надлежност Комисије.	НП	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
practices, interpretation and adaptation to technical progress	a Article 11a and the development of measures and systems to trace municipal waste streams from sorting to recycling; (b adequate governance, enforcement, cross-border cooperation; (c) innovation in the field of waste management; (d national by-product and end-of-waste criteria, as d referred to in Article 5(3) and in Article 6(3) and) (4), facilitated by a Union-wide electronic register to be established by the Commission; (the economic instruments and other measures used e in accordance with Article 4(3) in order to boost the) achievement of the objectives laid down in that Article; (f) measures laid down in Article 8(1) and (2); (prevention and the setting up of systems which g promote re-use activities and the extension of life) span; (h the implementation of the obligations with regard) to separate collection; (the instruments and incentives towards achieving i the targets laid down in points (c), (d) and (e) of) Article 11(2). The Commission shall make the results of the exchange of information and sharing of best practices publicly available. 2. The Commission may develop guidelines for the interpretation of the requirements set out in this Directive, including on the definition of waste, prevention, re-use, preparing for re-use, recovery, recycling, disposal, and on the application of the calculation rules set out in Article 11a. The Commission shall develop guidelines on the definitions of municipal waste and backfilling. The Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 38a to amend this Directive by specifying the application of the formula for incineration facilities referred to in point R1 of Annex II. Local climatic conditions may be taken into account, such as the severity of the cold and the need for heating insofar as they influence the amounts of energy that can technically be used or					

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	produced in the form of electricity, heating, cooling or processing steam. Local conditions of the outermost regions as recognised in the third paragraph of Article 349 of the Treaty on the Functioning of the European Union and of the territories mentioned in Article 25 of the 1985 Act of Accession may also be taken into account. 3. The Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 38a to amend Annexes IV and V in the light of scientific and technical progress.’;					
Article 38a Exercise of delegation	The power to adopt delegated acts is conferred on the Commission subject to the conditions laid down in this Article. 2. The power to adopt delegated acts referred to in Articles 7(1), 9(8), 11a(10), 27(1), 27(4), 38(2) and 38(3) shall be conferred on the Commission for a period of five years from 4 July 2018. The Commission shall draw up a report in respect of the delegation of power not later than nine months before the end of the five-year period. The delegation of power shall be tacitly extended for periods of an identical duration, unless the European Parliament or the Council opposes such extension not later than three months before the end of each period. 3. The delegation of power referred to in Articles 7(1), 9(8), 11a(10), 27(1), 27(4), 38(2) and 38(3) may be revoked at any time by the European Parliament or by the Council. A decision to revoke shall put an end to the delegation of the power specified in that decision. It shall take effect the day following the publication of the decision in the Official Journal of the European Union or at a later date specified therein. It shall not affect the validity of any delegated acts already in force. 4. Before adopting a delegated act, the Commission shall consult experts designated by each Member State in accordance with the principles laid down in the Interinstitutional Agreement of 13 April 2016 on Better Law Making (*9). 5. As soon as it adopts a delegated act, the	/	Надлежност Комисије.	НП	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	Commission shall notify it simultaneously to the European Parliament and to the Council. 6. A delegated act adopted pursuant to Articles 7(1), 9(8), 11a(10), 27(1), 27(4), 38(2) and 38(3) shall enter into force only if no objection has been expressed either by the European Parliament or by the Council within a period of two months of notification of that act to the European Parliament and to the Council or if, before the expiry of that period, the European Parliament and the Council have both informed the Commission that they will not object. That period shall be extended by two months at the initiative of the European Parliament or of the Council.					
Article 39 Committee procedure	The Commission shall be assisted by a committee. That committee shall be a committee within the meaning of Regulation (EU) No 182/2011 of the European Parliament and of the Council (*10). 2. Where reference is made to this paragraph, Article 5 of Regulation (EU) No 182/2011 shall apply	/	Надлежност Одбора.	НП		
Article 40 Transposition	Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with this Directive by 5 July 2020. They shall immediately inform the Commission thereof. When Member States adopt those measures, they shall contain a reference to this Directive or shall be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. The methods of making such reference shall be laid down by Member States. 2. Member States shall communicate to the Commission the text of the main measures of national law which they adopt in the field covered by this Directive. The Commission shall inform the other Member States thereof.	/	/	НП	/	Одредба је тренутно непреносива због чињенице да РС није држава чланица.
Article 42 Entry into	This Directive shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the <i>Official</i>	/	/	НП	/	/

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
force	<i>Journal of the European Union.</i>					
Article 43 Addressees	This Directive is addressed to the Member States.	/	/	HP	/	/
ANNEX IVb	IMPLEMENTATION PLAN TO BE SUBMITTED PURSUANT TO ARTICLE 11(3)	/		HY		
ANNEX V	CORRELATION TABLE	/	/	HP	/	Interna tabela korelacija članova iz Direktive